

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

9 juli 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

DECREET VERDRAG TRANSNATIONALE UNIVERSITEIT LIMBURG
DECREET ONDERWIJS XIII-MOZAÏEK
DECREET WIJZIGING DECREET DRINGENDE MAATREGELEN BETREFFENDE HET LERAREN-
AMBT
DECREET KWALITATIEF EN INTEGRAAL LOKAAL CULTUURBELEID
DECRETEN VLAAMSE SPORTFEDERATIES
DECREET WIJZIGING ONROERENDE VOORHEFFING
DECRETEN WIJZIGING DECRETEN RUIMTELIJKE ORDENING
DECREET WIJZIGING DECREET AFVALSTOFFEN
RESOLUTIE VERBOD OP WEEKENDVLUCHTEN BOVEN BRUSSEL
RESOLUTIE SITUATIE VAN DE MAATSCHAPPELIJK WERKERS IN DE OPENBARE CENTRA
VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN
RESOLUTIE STATUUT VAN ONTHAALGEZINNEN
RESOLUTIE BEHOEFTE AAN BETAALBARE BOUWGRONDEN

Inhoud

Nr. 60

Maandag 9 juli 2001
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Regeling van de werkzaamheden	1
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de transnationale Universiteit Limburg, ondertekend te Maastricht op 18 januari 2001 – 727 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Sprekers : de heer Frans Ramon, verslaggever, mevrouw Veerle Heeren, de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Dirk De Cock en Ludo Sannen en minister Marleen Vanderpoorten	
Artikelsgewijze bespreking	4
Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII – 729 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 9	
Algemene bespreking	4
Sprekers : de heren Dirk De Cock, verslaggever, Luc Martens, Ludo Sannen, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Julien Librecht, Frans Ramon, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer en minister Marleen Vanderpoorten	
Artikelsgewijze bespreking	16
Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt – 760 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	70
Sprekers : de heren Frans Ramon, verslaggever, Luc Martens, Julien Librecht, Lucien Suykens en Dirk De Cock en minister Marleen Vanderpoorten	
Artikelsgewijze bespreking	76
Ontwerp van decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid – 735 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	84
Sprekers : de heren Marino Keulen, Johan De Roo, Jos Stassen en Dany Vandebossche, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Julien Librecht en Herman Lauwers en minister Bert Anciaux	
Artikelsgewijze bespreking	101
Voorstel van decreet van de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijk houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding – 722 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 6	
Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Luc Martens en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen houdende erkenning en subsidiëring van Vlaamse sportorganisaties – 295 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	123
Sprekers : de heer André Denys, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Kris Van Dijk, André van Nieuwkerke, Jos Stassen en Christian Verougstraete	
Artikelsgewijze bespreking	134

<p>Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe en Johan De Roo houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de onroerende voorheffing betreft – 587 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4 Algemene bespreking Spreker : de heer Johan De Roo Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>157 158</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert en Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 – 720 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 6 Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens houdende wijzigingen van decreten betreffende de ruimtelijke ordening, wat de zonevreemde woningen betreft – 563 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3 Voorstel van decreet van de heren Frans Wymeersch, Filip Dewinter en Pieter Huybrechts en mevrouw Marijke Dillen houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, tot afschaffing van het systeem van planbaten – 619 (2000-2001) – Nr. 1 Voorstel van decreet van de heren Pieter Huybrechts, Filip Dewinter, Frans Wymeersch, Jan Penris en Felix Strackx houdende de regularisatie van zonevreemde woningen – 620 (2000-2001) – Nr. 1 Algemene bespreking Sprekers : de heren Patrick Lachaert, Gerald Kindermans, Pieter Huybrechts, Jacques Timmermans en Jos Stassen, mevrouw Isabel Vertriest, de heren Jan Laurys, Johan De Roo en Jef Van Looy en minister Dirk Van Mechelen Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>160 177</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren André Denys en Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer André-Emiel Bogaert houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen – 747 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>185 186</p>
<p>Voorstel van resolutie van de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Eloi Glorieux en Jos Bex betreffende het verbod op weekendvluchten boven Brussel – 580 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking Sprekers : de heer Eloi Glorieux en mevrouw Sonja Becq</p>	<p>186</p>
<p>Voorstel van resolutie van mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Guy Swennen en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende de situatie van de maatschappelijk werkers in de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 646 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4 Bespreking Spreker : mevrouw Sonja Becq</p>	<p>188</p>
<p>Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq en mevrouw Veerle Heeren c.s. betreffende het statuut van onthaalgezinnen – 739 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2 Bespreking Spreker : mevrouw Sonja Becq</p>	<p>189</p>

Voorstel van resolutie van de heer Dirk De Cock, mevrouw Dominique Guns, mevrouw Anne Marie Baeke en mevrouw Ann De Martelaer betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden
– 748 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

190

Sprekers : de heer Dirk De Cock, verslaggever, mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Hilde De Lobel

Regeling van de werkzaamheden

194

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.17 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

van resolutie van de heren Caluwé, Van Rompuy en Decaluwe betreffende het nieuwe spoorakkoord binnen de federale regering en het advies dat hiervoor van de Vlaamse regering wordt verwacht.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De aldus aangepaste agenda zal u worden bezorgd.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght, Riet Van Cleuvenbergen : gezondheidsredenen ;

Marc Cordeel, Filip Dewinter, Jan Penris : buitenslands ;

Peter De Ridder, Claudine De Schepper, Johan Sauwens, Jan Van Duppen : ambtsverplichtingen ;

Wivina Demeester-De Meyer, Ria Van Den Heuvel : familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de transnationale Universiteit Limburg, ondertekend te Maastricht op 18 januari 2001 – 727 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de transnationale Universiteit Limburg, ondertekend te Maastricht op 18 januari 2001.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ramon, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans Ramon, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, op 21 juni hebben we in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden het ontwerp van decreet houdende de goedkeuring van het verdrag inzake de Transnationale Universiteit Limburg besproken en unaniem goedgekeurd.

Tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet was er een grote consensus. Volgens sommige leden stond het in de sterren geschreven dat het er ooit eens van moest komen. Een paar humoristische parlamentsleden hadden het zelfs over de ‘Transgalactische Universiteit Limburg’. Andere leden waren wat prozaïscher en verwezen gewoon naar het Vlaamse regeerakkoord. Dit ontwerp van decreet toont alleszins aan waartoe één zinnetje kan leiden.

Voor de mensen die de bespreking in de commissie voor Onderwijs, Wetenschapsbeleid en Vorming niet hebben gevolgd, wil ik even verklaren waarom

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, het Uitgebreid Bureau stelt voor volgende punten aan de agenda van de plenaire vergadering toe te voegen :

vanmiddag : de bespreking van het voorstel van resolutie van de heer Malcorps betreffende bijsturing van de milieubeleidsvereenkomst Afvalbanden en de bespreking van het voorstel van resolutie van de heer Malcorps betreffende bijsturing van de milieubeleidsvereenkomst ;

morgen : onmiddellijk aansluitend op de beraadslaging over de aanpassing van het regeerakkoord, de benoeming van een lid van de Vlaamse regering ;

morgen : na de voortzetting van de agenda van vandaag, de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren Maes en Keulen betreffende de gevolgen van de beslissingen van de Vlaamse en federale overheden op de uitgaven van gemeenten en provincies en de bespreking van het voorstel

Ramon

dit verdrag zo belangrijk is. Voor onderwijsinstellingen in Vlaanderen gelden andere regels dan voor onderwijsinstellingen in Nederland. Bij een grensoverschrijdende samenwerking leiden de verschillen in de regelgeving tot een aantal afspraken. Die afspraken kan men best in een verdrag vastleggen.

Het verhaal van de Transnationale Universiteit Limburg kan worden vergeleken met een tompoes. Het is een gelaagd verhaal : het is een Limburgs, een Vlaams en een Europees verhaal.

Het is een Limburgs verhaal. Het verdrag is gebaseerd op een aantal belangrijke Limburgse elementen. Ik denk hierbij in eerste instantie aan de democratisering van het hoger onderwijs in Limburg. Het blijft de bedoeling om de participatie van studenten aan het universitair onderwijs te bevorderen. Het LUC is indertijd om precies die reden opgericht. Ook de samenwerking met de universiteit van Maastricht bestaat al een hele tijd.

Ik denk hierbij eveneens aan de reconversie. In het kader van de ontwikkeling van de hele streek is de aanwezigheid van een kenniscentrum niet onbelangrijk. De grensoverschrijdende samenwerking bestaat al langer. Dit verdrag is eigenlijk een voortzetting van zaken die al geruime tijd bestaan.

Het is ook een Vlaams verhaal, niet alleen omdat de Vlaamse Gemeenschap financiert, maar ook omdat de vernieuwing in Limburg aanzette tot renovatie in andere onderwijsinstellingen en daardoor afstraalde op de hele hervorming van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Ten derde is het ook een Europees verhaal. Sommigen spraken zelfs van een Europees 'centre of excellence', van een uniek experiment in Europa of van een voortrekker op het vlak van onderwijsvernieuwing. Bij de hertekening van het hogeschoollandschap in Europa kan de TUL dan ook een belangrijke rol spelen.

Er werd tot slot gezegd dat het verhaal van de TUL geen eindpunt is, maar veeleer een beginpunt betekent. Er werd daarbij verwezen naar de financiering van het project : naast de reguliere financiering moet ook worden voorzien in een impulsfinanciering, naar een progressieve integratie van opleidingen en verder regelgevend werk.

Dit is het einde van het verslag en tegelijkertijd het begin van de TUL. *(Applaus)*

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, we danken de heer Ramon voor zijn verslag. Sta me toe in naam van mijn fractie even dieper in te gaan op enkele aspecten met betrekking tot dit verdrag.

De unanieme goedkeuring van het verdrag in de commissie is de kroon op het werk van 6 jaar intens overleg tussen Vlaanderen en Nederland, met als basis onder meer de Gentakkoorden.

We zijn bijzonder verheugd dat het werk wordt voortgezet en dat dit vandaag mag resulteren in een verdrag. Door de verslaggever werd dit verdrag terecht tegelijkertijd beschouwd als een eindpunt én als een beginpunt voor een nieuwe samenwerking tussen twee universiteiten met niet alleen een eigen cultuur en een eigen regelgeving, maar ook met een eigen authentiek, verhelderend en vernieuwend onderwijsproject.

Een en ander heeft zijn belang in het debat over de hervorming van het hoger onderwijs, zeker in een Europese context. Het zal mijns inziens ook een proefproject betekenen in de discussie over de acreditatie. Dit zal alvast binnen de TUL gerealiseerd moeten worden en naar verluidt worden de eerste aanzetten daartoe reeds gegeven.

Tot slot wil ik ook nog uw aandacht vragen voor de financiering. Naast de reguliere financiering vanuit Nederland en België zal ook moeten worden voorzien in een extra financiering, door sommigen impulsfinanciering genoemd, om het beoogde kwaliteitsniveau te behalen én om de onderwijsvernieuwing en het onderzoeksgebeuren extra te stimuleren.

Onze fractie zal dit verdrag dan ook unaniem goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me graag aan bij de woorden van de verslaggever. Graag wens ik hier een woord van dank aan toe te voegen aan de diverse mensen die het mogelijk hebben gemaakt dat dit verdrag hier vandaag op de agenda staat.

Het is oud verhaal dat de jongste jaren in een stroomversnelling is gekomen. Ik wens dan ook in het bijzonder de minister te bedanken omdat zij dat ene zinnetje in het regeerakkoord op zo'n snel-

Van Baelen

le en efficiënte wijze tot uitvoering heeft gebracht en ervoor gezorgd heeft dat wij dit verdrag vandaag kunnen goedkeuren.

Het is een belangrijk verdrag. Het is een Europees, Vlaams én Limburgs dossier dat zijn rechten heeft. Uit alle cijfers blijkt immers dat de democratisering van het hoger onderwijs in Limburg helaas minder snel loopt dan in de rest van Vlaanderen. Indien opleidingen echter wel degelijk aangeboden worden, zorgt de honkvastheid van de Limburger ervoor dat hij of zij hoger onderwijs gaat volgen. Dit zijn elementen waarmee rekening moet worden gehouden.

Op een bepaald ogenblik was het belangrijk het geweer van schouder te veranderen en niet te blijven zeuren over de uitbouw van het LUC als een al dan niet volwaardige universiteit in Limburg, maar wel de grens over te steken en de deuren open te zetten voor een nauwere samenwerking met de UM, de universiteit van Maastricht. In een eerste fase resulteert dat in deze TUL, met een beperkte onderwijsbevoegdheid, die streeft naar kwaliteit in plaats van kwantiteit. Ik ben ervan overtuigd dat de Limburgse jongere daardoor wordt gemotiveerd om zeer vooruitstrevende studierichtingen aan te vatten. Ook anderen zijn van harte welkom. Dit is een voorloper van een concreet project in het kader van een Europese onderwijsruimte.

De voorzitter : Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Mijnheer de voorzitter, ik wil de Vlaamse regering feliciteren met de totstandkoming van dit verdrag. Het voorstel van de Transnationale Universiteit Limburg werd in 1993 gelanceerd. Om verschillende redenen, al dan niet politiek, bleek de realisatie hiervan niet mogelijk, tot de huidige regering dit dossier in een stroomversnelling bracht en de transnationale Universiteit tot stand bracht.

Ik hoop en wens dat het huidige universiteitsbeleid de TUL en het LUC in de toekomst zullen beschouwen als volwaardige universiteiten. Een aantal hinderpalen werd uit de weg geruimd. Toch zullen er nog hindernissen moeten worden genomen, in de eerste plaats de financiering. We zullen aandacht moeten geven aan een impulsfinanciering. Ik hoop uitdrukkelijk dat we kunnen rekenen op de inzet van regionale middelen, dus op reconversiemiddelen.

Voor de implementatie van de Sorbonne-Bologna-verklaring zullen we de drie Limburgse hogescholen moeten associëren met de universiteit. Ik heb bedenkingen bij de houding van sommigen die enerzijds pleiten voor de uitbouw van een sterke universiteit en hogeschool, maar anderzijds voorbijgestreefde politieke overwegingen hanteren om een mogelijke terugkeer naar Leuven te bepleiten. Dat is een hypocriete houding. De beslissing is nog niet genomen. Voor Limburg hoop ik dat we een grote associatie kunnen realiseren.

Ik roep de minister van Onderwijs op om de Limburgse universiteit te beschouwen als een grote en volwaardige universiteit, en om de nodige aandacht te besteden aan de financiering, zodat de TUL een succesverhaal wordt.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, onze fractie bedankt de vaders en de moeders van deze overeenkomst. Een aantal decennia geleden werd de politieke idee geopperd om het hoger onderwijs in Limburg grensoverschrijdend te organiseren. Het was toen een innovatieve gedachte en dat is het nog steeds. Misschien is het een gewaagde stap, het is in elk geval een creatieve stap.

In het licht van het komende Europese onderwijsdebat zal dit een voorloper zijn en een voorbeeld worden inzake Europese samenwerking. Vanuit dit gremium zullen we dit heel goed opvolgen om onze beleidslijnen naar de komende Europese universitaire en hogeschoolruimte goed uit te zetten.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het stemt me heel gelukkig dat dit verdrag kan worden goedgekeurd. Ik dank de regering omdat de TUL niet enkel in het regeerakkoord werd opgenomen, maar ook omdat binnen een periode van twee jaar echt werk werd gemaakt van de creatie ervan.

Het verslag van de heer Ramon is duidelijk. De TUL is belangrijk voor Limburg ten behoeve van de versterking van de wetenschappelijke en academische wereld in Limburg. De TUL is ook belangrijk voor Vlaanderen, omdat het ongetwijfeld een onderwijskundige innovatie is, waardoor de druk op andere universiteiten zal toenemen. De TUL is ook voor Europa belangrijk, omdat we een voortrekkersrol spelen op het vlak van een mogelijke samenwerking tussen hogescholen en universiteiten. In het licht van de Bologna-verklaring zal Eu-

Sannen

ropa trouwens de kennisruimte voor het hoger onderwijs vormen.

Of de TUL zal uitgroeien tot een volwaardige universiteit, hangt voor het grootste deel af van de dynamiek en inzet van het academisch, wetenschappelijk en beleidvoerend personeel ter plaatse. Ik ben me ervan bewust dat daarvoor financiering nodig is. Ik kan me dan ook aansluiten bij de opmerking van mevrouw Claes over een noodzakelijke impulsfinanciering. Toch zal men het met name zelf moeten doen, want om een volwaardige universiteit uit te bouwen, is dynamiek nodig.

Voor een volwaardige uitbouw van het hoger onderwijs in de regio, zal een associatie tussen de universiteit en de drie hogescholen inderdaad nodig blijken. Ik distantieer me echter wel van het woord 'hypocriet' dat mevrouw Claes daarbij in de mond nam. Het is immers begrijpelijk dat bepaalde hogescholen hun historische banden met andere universiteiten in stand willen houden. Ook dat moet kunnen. Het kan enkel leiden tot een win-winsituatie als naast de associatie ook samenwerkingsbanden in stand worden gehouden in een groot geheel.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, tot mijn grote vreugde heb ik bij de behandeling van dit dossier steeds een grote eensgezindheid mogen ervaren. Dat was zo van bij de aanvang tot op heden. Natuurlijk hoop ik dat dit ook in de toekomst het geval zal zijn. Uiteraard heb ik nota genomen van de opmerkingen die werden gemaakt en van de uitdagingen waarnaar werd verwezen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Nee*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de transnationale Universiteit Limburg, ondertekend te Maastricht op 18 januari 2001.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het verdrag, gesloten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de transnationale Universiteit Limburg, ondertekend te Maastricht op 18 januari 2001, zal volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XIII

– 729 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd in ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII-Mozaïek.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk De Cock, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, de bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het ontwerp van decreet over onderwijs XIII dat bij amendement unaniem werd gewijzigd in 'mozaïekdecreet', zorgde in de commissie voor een heel geanimeerd debat. De commissievoorzitter, de heer Vanleenhove, beloofde zelfs dat hij een poëtische bloemlezing zou geven over de diepere betekenis van de term 'mozaïek' in de samenstelling 'mozaïekdecreet'.

De Cock

Ik zal heel kort aanhalen waarover het ontwerp van decreet handelt en zal nadien de invalshoeken van een aantal actoren in de commissie even belichten, al vermoed ik dat de fracties aan dit tweede deel zelf hun invulling zullen geven.

De minister had het over de verdere uitvoering van de onderwijsbeleidsnota en wil het hoofdstuk over de culturele en sociale diversiteit gebruiken om een zo groot mogelijke verrijking van ons onderwijslandschap te bewerkstelligen. Ze stelde dat dit hoofdstuk slechts waarachtig wordt wanneer we ook sleutelen aan de remediëring en aan de ad-hocsituatie van de leermeesters en leerkrachten islamitische godsdienst. De heer Van Nieuwerkerke formuleerde dit later nog scherper.

Inzake de regionale technologische centra voorziet het ontwerp van decreet in de projectmatige toekenning van subsidie-enveloppen aan samenwerkingsverbanden tussen onderwijs, vorming en het bedrijfsleven. De experimentele fase die nu aanvangt, biedt ruimte en tijd om op basis van de opgedane ervaringen van alle participanten een definitief plaatje te kunnen uittekenen.

Wat de kosteloosheid betreft, zegt de minister duidelijk dat in het basisonderwijs geen bijdragen gevraagd kunnen worden voor onderwijsgebonden kosten die noodzakelijk zijn om een eindterm te realiseren of om een ontwikkelingsdoel te bereiken of na te streven. In het schoolreglement dat de ouders ter ondertekening wordt voorgelegd bij het begin van het schooljaar, moet ook de bijdrageregeling worden vermeld. Ook al bij de inschrijving moeten ouders de kosten kunnen inschatten voor het hele schooljaar.

De minister tracht ook duidelijkheid te brengen in een erg heikel dossier, met name dat van reclame en sponsoring. Dat veroorzaakte heel wat animositeit in de commissie. De vraag is waar en hoever de grens wordt gelegd. De minister wil wel rekening houden met bepaalde realiteiten of bestaande samenwerkingsverbanden met de industrie en het secundair onderwijs.

In het mozaïekdecreet komt ook de uitvoering van CAO IV en V aan bod. Vanaf 30 internen komt er een voltijds ambt bij als internaatsbeheerder. Het aantal BPT-uren tot 3 percent wordt realistisch decretaal ingebracht. De vervoerskosten zoals afgesproken in CAO V, komen ook aan bod.

Het hoofdstuk 'zorgvuldig bestuur' van het ontwerp van decreet brengt de bepalingen over laakbare praktijken samen en zorgt voor meer kansen op rechtsduidelijkheid en -zekerheid voor zowel de gebruikers als de verstrekkers van onderwijs. Verder staan in het ontwerp van decreet een aantal technische specificaties in verband met de onderwijsregelgeving.

Bij de algemene bespreking was de tonaliteit bij de oppositie, en meer bepaald bij de CVP, dat het ontwerp erg laat werd ingediend. Men sprak zelfs van 'beschamend laat'. Verder beklagde de partij zich erover dat een verzameldecreet de leesbaarheid niet bevordert. Er waren ook tal van inhoudelijke opmerkingen die bijna telkens tot een dieperliggende inhoudelijke discussie leidden. Ook de meerderheidsfracties kwamen tot de vaststelling dat verzameldecreten soms een noodzakelijk instrument vormen, maar dat ze nooit tot de categorie van de aangename lectuur zullen behoren.

Mijnheer de voorzitter, het mozaïekdecreet is er waarschijnlijk laat gekomen, maar ook de decreten op het lerarenambt en de eindtermen waren aan de orde. De commissie voor Onderwijs en Vorming heeft hard gewerkt en heel screen gediscussieerd onder de kundige leiding van de heer Vanleenhove. De heer De Meyer tot slot stelde de vraag om alle beslissingen die de minister per omzendbrief heeft geregeld en die nog niet decretaal waren onderbouwd, in het verslag op te nemen. Kan de minister alsnog een overzicht daarvan aan de commissieleden bezorgen? (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, ik wil de heer De Cock en het secretariaat danken voor het uitstekende verslag. De verslaggever heeft er al op gewezen dat de CVP haar ergernis heeft geuit over de laattijdigheid. Die laattijdigheid komt bij een aantal andere elementen.

Bij haar aantreden zei de Vlaamse regering met veel overtuiging dat ze als uitdrukking van de nieuwe politieke cultuur doorzichtigheid, leesbaarheid en vereenvoudiging zou nastreven. Als we het ontwerp aan dat streven toetsen, dan kunnen we alleen maar ontgoocheld zijn. We zijn niet alleen met onze ontgoocheling. Ook de Raad van State zegt dat de tekst niet echt duidelijk is. Wijzigings- en opheffingsbepalingen staan naast autonome beslissingen, wat de leesbaarheid van de tekst er niet gemakkelijker op maakt. Bovendien staat in dit ontwerp een aantal bepalingen met terugwerkende

Martens

kracht. Wij hebben in het verleden al gezegd dat die retroactiviteit zeer restrictief moet worden gehanteerd. Op een latere datum terugkoppelen naar een vroegere datum leidt tot rechtsonzekerheid. De laattijdigheid is deze keer echt ergerlijk. Het wordt trouwens nog erger als we de stapel amendementen bekijken die de meerderheid te elfder ure heeft ingediend. Al deze zaken leiden natuurlijk niet tot een goede besluitvorming en tot een evenwichtige en zindelijke discussie. Volgens ons treffen we hier toch enkele tekenen aan van onbehoorlijk en onzindelijk bestuur.

Natuurlijk zijn wij niet blind voor de positieve elementen in het ontwerp. Ik denk daarbij aan de inspanningen voor het kleuteronderwijs en voor de internaten. Ik denk ook aan de restrictieve benadering van reclame en sponsering. Ik denk bovendien aan de toenemende openbaarheid van bestuur en aan het gesprek met de ouders dat wordt geactiveerd. Al deze zaken zijn positief en moeten in de toekomst nog sterker aanwezig zijn. Ik denk in dat verband aan het ziekenhuisonderwijs. We hebben daarover vorige week nog een uitvoerige gedachtenwisseling gehad. Wij hebben begrepen dat de minister zich op basis van de hoorzitting zal engageren om het internaatbeleid nog eens te bekijken en om samen met minister Vogels na te gaan hoe vanuit het welzijnswerk een en ander aan elkaar kan worden gekoppeld om internaten interessanter te maken. De internaatpopulatie is nu immers volledig anders als de populatie die we in onze jeugd kenden of waar we in onze jeugd toe behoorden.

Een aantal zaken blijven ons als Vlaamse christendemocraten zorgen baren. Zo is er de discussie over de kosteloosheid van het onderwijs. Na alles wat is gezegd in beleidsnota's en septemberverklaringen, zijn we nog steeds ver verwijderd van de kosteloosheid van het onderwijs. Veel studies bevestigen steeds weer dat wij blijven falen. Ik ben natuurlijk niet blind voor de inspanningen die de minister heeft gedaan om de werkingsmiddelen te verhogen, maar dat is natuurlijk slechts de uitvoering van een aantal engagementen die de vorige regering was aangegaan. Op een aantal punten zijn die engagementen versterkt en dat zie ik graag. Ik denk daarbij aan de duidelijkere afspraken in schoolreglementen en aan de extra kosten. Toch verloopt het objectiveren van de werkingsmiddelen zeer traag. Als de minister ons zegt dat de verhouding tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs al is gestegen tot 100/51, dan is dat bijna niet te geloven. Dat betekent dus dat de ene sector een frank krijgt en dat de andere sector

het met een halve frank moet doen, maar daarmee wel dezelfde kwaliteit moet bieden.

Wij hebben de minister aangespoord om de studie Objectieveerbare verschillen te plannen voor april 2001, omdat we wisten dat eind 2000 niet haalbaar was. Wij deden dat met de beste bedoelingen, maar men vond het niet nodig naar ons te luisteren. Ondertussen is de studie er nog steeds niet. Ze is nu gepland voor het late najaar van 2001 en we zijn zeer benieuwd. Juist dit wordt dan echter aangegrepen om een aantal zaken uit te stellen. We hebben gediscussieerd over het leerlingenvervoer, dat decretaal is ingeschreven om als een sociaal voordeel te worden behandeld. Er moeten alleen nog uitvoeringsbesluiten volgen, maar eigenlijk kunnen die besluiten niets toevoegen aan datgene wat reeds eerder decretaal is bepaald. Met andere woorden, men zou die uitvoeringsbesluiten kunnen schrappen. Daarop zegt men echter 'neen'. Men stelt voor om te wachten op die objectieveerbare verschillen.

In de sector worden – buiten de sociale voordelen – aan één net vaak op een slinkse wijze een aantal voordelen toegekend. We vragen dat dit mee in de wegging zou worden opgenomen en dat dit ook zichtbaar zou worden gemaakt. Daarop antwoordt men echter neen. Men stelt voor om te wachten.

In het interview heb ik gelezen dat u het ook goed meent met elke vorm van onderwijs. Ik wil dat van u trouwens ook wel geloven. In de praktijk moeten we echter vaststellen dat dit verder vooruit wordt geschoven. Er wordt niets gedaan, ook als het gaat om zaken waarvan we weten dat we niet moeten wachten op die studie. We weten maar al te goed dat sociologen uiteindelijk alleen maar goedbetaalde mensen zijn om te bevestigen wat het gezond boerenverstand al lang doorheeft. In West-Vlaanderen beschikken we over veel gezond boerenverstand, alleen weet men dat niet in de huidige meerderheid.

We weten dat er een aantal ontsparingen zijn, maar toch stelt men voor om te wachten tot de studie dat duidelijk zal maken. Zo wint men tijd en geld om niet recht te doen aan datgene waarvan eenieder weet dat er recht zou moeten geschieden.

Ondertussen moet men inderdaad werken met veel te beperkte middelen. Die middelen zijn dan veelal nog eens zwaar beladen door lasten uit het verleden. De heer Vanleenhove heeft al bij herhaling aandacht gevraagd voor het waarborgfonds, dus voor dat garantiefonds. We weten immers welk beslag dat heeft op de werkingsmiddelen van een

Martens

groot aantal scholen. U hebt zelf al aangegeven over hoeveel scholen en dossiers het wel gaat.

Men stelt dan gewoon dat men de middelen die men krijgt, moet gebruiken om de eindtermen te halen. We weten echter allemaal dat dit niet haalbaar is. Daarmee kan men de eindtermen niet halen. Wat men uiteindelijk in de portefeuille als 'enveloppe' krijgt, is onvoldoende; laat staan dat men dan voldoende zou hebben om het te verlevendigen of om het eigen project grondig uit te werken.

Mevrouw de minister, onze fractie is van oordeel dat leerplichtonderwijs kosteloos moet zijn. Deze regering oordeelt dat de ontspanning en het infotainment op radio en televisie, gratis moeten zijn. Wij vinden dan dat leerplichtonderwijs – en zeker het basisonderwijs – ook gratis moet zijn. Dat is immers een kwestie van kiezen. Men moet nagaan wat men het belangrijkste vindt.

Ik stel echter vast dat de visie om het leerplichtonderwijs – in het bijzonder het basisonderwijs – kosteloos aan te bieden, blijkbaar niet de voorkeur geniet. Men geeft er immers de voorkeur aan om met brood en spelen – panem et circenses – de mensen verder op tal van manieren te vermaken. Datgene wat een diepte-investering en een toekomstinvestering is, gebeurt echter niet.

We vinden dat er versneld meer inspanningen moeten gebeuren. *(Opmerking van de heer Jos Stassen)*

Als de meerderheid ervoor kiest dat radio en televisie gratis moeten zijn, dan vinden wij dat zeker de kosteloosheid van het basisonderwijs minstens zo essentieel is.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Martens, ik steun u als u zegt dat de kosteloosheid van het basisonderwijs belangrijk is. Ik ben het echter niet eens met de 'waarheden' die u debiteert alsof deze regering daar geen aandacht voor heeft en alsof jullie dat altijd naar voren geschoven hebben. Laten we duidelijk zijn : tot de vorige legislatuur was er enkel sprake van dat de toegang tot het onderwijs kosteloos moest zijn. Dat was het enige officiële antwoord van de regering waarvan u toen deel uitmaakte.

In dit regeerakkoord hebben we gesteld dat het basisonderwijs kosteloos moet zijn. Net dit decreet bepaalt wat die kosteloosheid inhoudt : de eindtermen moeten kosteloos gehaald kunnen worden voor alle leerlingen. Dit noem ik een stap vooruit. Hiermee zetten wij de stap naar de kosteloosheid van het onderwijs, die jullie in het verleden niet wilden zetten.

De heer Luc Martens : Mijnheer Sannen, u vergist zich. U weet maar al te goed dat het groeipad voor het verhogen van de werkingsmiddelen in de vorige regering is uitgezet. Deze regering zet dat gewoon voort. Deze regering bevindt zich nu in een luxepositie. *(Opmerking van de heer Ludo Sannen)*

Mijnheer Sannen, u moet naar al mijn argumenten luisteren. Ik heb in het begin gezegd dat er inderdaad bijkomende stappen worden gezet. Men schrijft zich hierbij in in het groeipad dat wij in moeilijke omstandigheden hebben uitgetekend. Er waren zware herschikkingen nodig. Ik verwijs hierbij naar de hervormingen met betrekking tot het secundair onderwijs.

U kunt echter niet beweren dat vorige regeringen, met de Vlaamse christen-democraten, geen pleitbezorgers waren van de kosteloosheid van het onderwijs. Wat men nu omschrijft en definieert, heeft enkel een papieren waarde. Als men de nodige middelen niet inschrijft om de kosteloosheid op het terrein te realiseren, dan komt men niet verder dan een communicatiestrategie die wel vaker wordt ontwikkeld.

Ik ben ontgoocheld dat men bij het afsluiten van de Lambermontakkoorden niets heeft gedaan om deze doelstelling te realiseren. Als er iets moois is dat men op de meest democratische wijze zou kunnen geven aan alle mensen in Vlaanderen, dan is het wel de kosteloosheid van het onderwijs. De heer Van Dijck zal deze doelstelling zeker onderschrijven.

Mevrouw de minister, ik zou nog iets willen zeggen over de programmatiestop. Bij het afkondigen ervan liep u vooruit op een algemenere herschikking van het basisonderwijs. We hadden liever gezien dat u een en ander met elkaar had verbonden. U hebt echter doorgezet. We vragen ons echter nog steeds af in welke mate wat u vandaag oplegt, een sluitend geheel zal vormen.

Ik zou graag een helder antwoord hebben op een concrete vraag. U hebt de beschikking over eminente juristen die u daarbij kunnen helpen. Stel dat een islamitische groep in Antwerpen een islamiti-

Martens

sche school wil oprichten en er ook genoeg leerlingen voor vindt. Ze zou daarbij het onderdeel Islam naar goede Belgische gewoonte verdoezelen en onderbrengen in cultuurbeschouwing. Mag die school met zo'n programma starten? Ik wil daar een duidelijk antwoord op.

Door een aantal zwakheden, de laattijdige indiening en door het feit dat de positieve punten niet opwegen tegen de negatieve, kunnen we dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, ik ben van opleiding socioloog. Ik voelde me daarom enigszins in mijn eer aangetast door de heer Martens. Hij herpakte zich echter toen hij zei dat de sociologen eigenlijk hetzelfde doen als boeren. Mij staat steeds voor dat die een zeer gezond verstand hebben. Ik voel me dan ook gerustgesteld.

Mijnheer Martens, ik ben het met u eens dat een verzameldecreet altijd vervelend is, dat het de leesbaarheid niet bevordert. Ik ben het echter met u oneens dat het de bruikbaarheid niet duidelijk zou maken.

Door feiten uit het verleden moeten er vandaag nog altijd verzameldecreten worden geschreven. Ze zijn nodig om technisch-legistische aanpassingen door te voeren aan vroegere decreten, die maakten dat de werkbaarheid op het veld nog feller werd bemoeilijkt.

Ik ben verheugd dat de amendementen van de meerderheid – en mee gestimuleerd vanuit de oppositie – in de commissie op een open wijze konden worden besproken en worden aanvaard. Het was niet te nemen of te laten. Er werd rekening gehouden met tal van verzuchtingen die op het veld leefden.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is een goede zaak dat er werk wordt gemaakt van een aantal beleidsprioriteiten die zijn opgenomen in het regeerakkoord. Ik denk daarbij aan gratis basisonderwijs en het vastleggen van een precieze omschrijving daarvan.

Mijnheer Martens, bij meerdere maatregelen wordt inderdaad verwezen naar de studie over de objectieveerbare verschillen. Ik ben het met u eens dat de geplande timing niet is gehaald en dat de studie in

de herfst moet worden afgerond. Er moet tegen dan in ieder geval duidelijkheid komen over de elementen in de studie die voor knelpunten zorgen. Ik zou dit debat het liefst voeren op basis van een omvattend verhaal, en de hervormingen niet los van elkaar bespreken. Ik hou niet van salamipolitiek. Tegen het najaar moet er echter duidelijkheid worden gecreëerd.

Mevrouw de minister, het is heel belangrijk dat u RTC's op touw zet. Voor het eerst zal er een projectmatige kruisbestuiving tussen het onderwijs, het bedrijfsleven en het middenveld tot stand worden gebracht. Het Vlaams Parlement zal dit project kunnen evalueren.

De discussie over reclame en onderwijs was een moeilijke evenwichtsoefening. Het is een stap vooruit dat we erin geslaagd zijn om een definitie op te stellen van toelaatbare en ontoelaatbare sponsoring van onderwijs. De toekomstige commissie voor Zorgvuldig Bestuur zal voor meer duidelijkheid zorgen en eventuele laakbare praktijken verhelpen.

Mevrouw de minister, we vinden het jammer dat er met een verzamel- of mozaïekdecreet moet worden gewerkt, maar het gaat stuk voor stuk om verbeteringen. Daarom steunen we graag dit ontwerp van decreet.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze tekst is meer dan een ontwerp van een technisch verzameldecreet. Hij betreft belangrijke onderwijsaangelegenheden. De vraag rijst inderdaad of de huidige manier van werken wel de meest aangewezene is. Voor tal van onderwerpen die in deze tekst aan bod komen, was een uitgebreider debat op zijn plaats geweest.

Ook voor onze fractie is de kosteloosheid van het onderwijs een gevoelig punt. Het debat is opnieuw begonnen, en ik hoop dat we het in de volgende maanden zullen voortzetten. Er is een stap in de goede richting gezet. We moeten evenwel durven toegeven dat dit probleem in grote mate een financiële kwestie is. Voor het basisonderwijs alleen al gaat het om 7 miljard frank.

We hebben een stap vooruit gezet. De basisscholen zullen geen kosten meer mogen aanrekenen voor dingen die niet noodzakelijk zijn om te voldoen aan de eindtermen. Er mag wel een bijdrage wor-

Van Nieuwkerke

den gevraagd om de eindtermen op een levendige en aanschouwelijke manier te verwezenlijken. Onze fractie vindt die bepaling een beetje gevaarlijk. We vrezen dat sommige scholen geen kosten zullen aanrekenen omdat ze vermoeden dat de ouders van hun leerlingen die niet kunnen betalen, en daardoor op een saaiere manier onderwijs zullen verzorgen. Wellicht zullen andere scholen het zich wel kunnen veroorloven om meer kosten aan te rekenen.

We zullen hopelijk een beter zicht krijgen op de kosten die scholen aanrekenen door het toezicht van de commissie voor Zorgvuldig Bestuur en de klachten die ze waarschijnlijk zal krijgen. Ik blijf erbij dat we in de toekomst moeten overstappen op het systeem van een maximumfactuur als misbruik zou worden gemaakt van de nieuwe regeling. Zolang die kosteloosheid niet volledig is gerealiseerd, moeten we overwegen om het studiebeurzensysteem uit te breiden naar het basisonderwijs.

Een ander gevoelig punt in het mozaïekdecreet betreft reclame en sponsoring. Het is positief dat men de bestaande praktijken decretaal vastlegt en een ordening maakt. Onze fractie pleit ervoor reclame en sponsoring zo veel mogelijk te bannen uit het leerplichtonderwijs. We vrezen immers opnieuw voor dualisering. Secundair technische scholen en beroepsscholen die aantrekkelijk zijn voor sponsors en bedrijven, zullen vlotjes de hoogtechnologische apparatuur verkrijgen. Nieuwe initiatieven zoals de regionale technische centra bieden hier mogelijkheden als regionaal regularisatiemiddel om alle scholen op een zo gelijk mogelijke voet te behandelen. Wij drukken dus opnieuw onze bezorgdheid uit over een tweesporenbeleid in het onderwijslandschap.

De voorzitter : De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik hou het bij een zeer korte samenvatting van enkele voor ons fundamentele beschouwingen aangezien we daar in de commissie uitvoerig over hebben gediscussieerd. Uiteraard hebben wij ook bedenkingen geuit bij het legistiek werk, maar aangezien hier vandaag reeds heel veel over gezegd is, zal ik ook hierover kort zijn.

Wij hebben uiteraard begrip voor de beleidsmatige knelpunten waar we voor staan. Enerzijds is er het vooruitzicht dat er op korte termijn opnieuw wijzigingen zullen moeten gebeuren. Anderzijds moet

een aantal onderwijsbepalingen dringend worden aangepast. Toch hebben we bezwaren bij deze vorm van legistiek werk. De veeleer onwaarschijnlijke omvang, de verstrengeling tussen wijzigings- en opheffingsbepalingen en autonome besluiten, de lees- en begripsbelastende redactie, het zijn allemaal factoren die de vraag doen rijzen of deze vorm van decreetgevend werk wel verantwoord is, zoals de Raad van State het uitdrukt.

We formuleerden bezwaar bij de maatregelen over deeltijdse leerplicht, waarbij we in het kader van de formule van de laatste kans voor heel wat jongeren een tekort aan responsabilisering van de gewone school aanklaagden. We formuleerden ook bezwaar bij de alternerende beroepsopleidingen in het BUSO. Aangezien over deze belangrijke materie tot nu toe geen bredere discussie opgezet, de complexiteit en consequenties in de diverse alternerende systemen nog veel te weinig zijn opgehelderd, en er tot nu toe nog geen nieuw en algemeen kader voor het uitermate groot belang van werkstages is geïmplementeerd, is de decretale onderbouw van een alternerende beroepsopleiding in het BUSO voorbarig.

We stelden vast dat het grondwettelijke principe van de kosteloosheid van ons onderwijs momenteel behoorlijk is uitgehold. Diverse studies tonen aan dat het leerplichtonderwijs allesbehalve kosteloos is en dat heel wat minder begoede ouders reële problemen hebben om hun kinderen te laten studeren. Enkele bepalingen in dit ontwerp van decreet, onder andere inzake het indirect inschrijvingsgeld, de belemmering van inschrijving, en de controle hierop zijn erg onduidelijk.

We maakten ernstig voorbehoud tegen de hoofdstukken over sponsoring, reclamebeleid en zorgvuldig bestuur. We geven grif toe dat reclame en sponsoring in onze maatschappij onontwaarbaar verweven zijn. Ook het onderwijs ontsnapt daar niet aan. Momenteel bestaan er heel wat wantoestanden over reclame en sponsoring op school. Het is dus goed dat er afspraken worden gemaakt om dit te verhelpen. De huidige reglementering verbiedt het voeren van handelspubliciteit op school. Het verplicht opnemen in het schoolreglement van de wijze waarop de school omgaat met reclame en sponsoring is dan ook een wijziging van het onderwijsbeleid. Ons standpunt terzake is er een van begrip en voorzichtigheid. We moeten er in eerste instantie van uitgaan dat de financiering en de subsidiëring zoals voorgesteld in het vorige punt, de belangrijkste overheidsopdracht is en blijft voor het onderwijs. Zoals uitgedrukt in ons artikel vrezen we dat een inmenging van het bedrijfsleven bij

Librecht

deze opdracht een substantiële aanvulling zou kunnen worden. We menen dat dit ontoelaatbaar is. Zo zouden scholen immers kunnen worden bevoordeeld of gemarginaliseerd naargelang hun ouderpopulatie of hun bereiken van bepaalde sociale klassen. De invoering van een wijziging in de opstelling maakt de kans groot dat de leefwereld binnen de scholen binnen de kortste keren met een reclame- en sponsoringopbod zal worden geconfronteerd. Dit druist voor ons in tegen de algemene pedagogische opdracht van ons onderwijs. We menen daarom dat minimale reclame en sponsoring in het onderwijs moeten kunnen worden getolereerd, op voorwaarde dat die zich niet rechtstreeks tot de leerling richten, in het kader staan van dienstverlening, verenigbaar zijn met de onderwijsopdracht en geen winst oogmerk onderkennen. Dit standpunt gaat verder dan wat in het artikel staat.

We zullen ons bij de stemming over dit ontwerp van decreet onthouden, dit gezien het ontbreken van een zekere harmonie en klaarheid in een overhaaste decretale werkwijze, gezien het tekort aan responsabilisering van de gewone school bij de maatregelen betreffende de deeltijdse leerplicht, gezien het ontbreken van de aard en de consequenties van diverse alternerende systemen en van een algemeen kader voor werkstages, wat de decretale onderbouw van deze maatregelen veeleer voorbarig maakt, gezien de vaagheid van de begripsbepalingen inzake het kosteloos onderwijs, en gezien de risico's bij de reclame- en sponsoringmaatregelen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, ook onze fractie heeft een aantal aandachtspunten. Misschien komt de heer Vanleenhove straks met een definitie van een mozaïek aanzetten. Dan ben ik hem voor, waarvoor mijn excuses. Een mozaïek is een meestal mooie figuur, die samengesteld is uit kleine stukjes van bijvoorbeeld glas of gekleurde stenen, maar waarin ook een aantal grote lijnen of patronen terug te vinden zijn. De commissie wijdde een uitvoerige bespreking aan dit ontwerp van decreet. Heel wat amendementen – kleine gekleurde bijdragen – werden als bouwstenen toegevoegd aan het geheel. Het is uiteindelijk een mooi werkstuk geworden, zo vinden wij, dat de huidige regelgeving verbetert. Het kan dan ook de goedkeuring van onze fractie wegdragen.

Ik sta even stil bij drie grote lijnen van dit mozaïek : de kosteloosheid van het onderwijs, de regionale technologische centra en reclame en sponsoring.

Dit ontwerp van decreet doet een poging om de kosteloosheid van het onderwijs te definiëren. Daarmee wordt verder gegaan dan de invulling van kosteloosheid als kosteloze toegang tot het onderwijs. Daarmee herhaal ik de woorden van de heer Sannen. Kosteloosheid wordt in relatie gebracht met het behalen van de eindtermen. Kosten die niet rechtstreeks verband houden met die eindtermen moeten duidelijk kenbaar worden gemaakt. Welke elementen zijn belangrijk, volgens mij ? We zijn er nog niet in geslaagd het basisonderwijs volledig kosteloos te maken. Moeten we dit 'falen' noemen ? Veel is afhankelijk van de manier waarop u het glas bekijkt, mijnheer Martens : u kunt het glas halfvol of halfleeg noemen. Ik noem het liever halfvol. Ik geef toe dat veel ouders hier bezorgd over zijn. Het debat is dus nog niet afgesloten. De druk om de werkingsmiddelen voor basisscholen te verhogen zal blijven bestaan.

Er komt meer transparantie in de geldstromen in scholen. Via het schoolreglement weten ouders precies welke financiële inspanning de school van hen verwacht.

Beide partijen, scholen en ouders, dragen een verantwoordelijkheid in de kosten die op school worden gemaakt en moeten ervoor zorgen dat aan elk kind gelijke kansen worden geboden. Er mag dus geen dualiteit ontstaan. Het maakt meteen het debat mogelijk tussen school en ouders over de kosten en over wat verantwoord is om eindtermen te verlevendigen of aanschouwelijker te maken.

De verdienste van het decreet is dat het een eerste stap zet in de discussie over de kosteloosheid van onderwijs. Er moeten nog stappen volgen voor het basisonderwijs en het secundair onderwijs. Het aangekondigde participatiedecreet zal daar inhoudelijk bij aansluiten.

Dan wil ik het nu hebben over de regionale technologische centra. Elk van ons is bekommerd om de kwaliteit van onderwijs, om de ontwikkeling en ontplooiing van elke leerling en om de voorbereiding op de arbeidssituatie. We zijn ook bekommerd om een goede, zeg maar een betere samenwerking tussen de verschillende instanties die onderwijs en vorming aanbieden, namelijk onderwijsinstellingen, centra voor volwassenenvorming, bedrijven, de VDAB enzovoort. We zijn ook bekommerd om de beheersbaarheid van de kosten.

Ramon

Al deze factoren spelen een rol bij de organisatie en subsidiëring van samenwerkingsverbanden tussen onderwijs, vorming en bedrijfswereld. Er zijn veel voordelen, zoals de uitwisseling van didactische en technologische knowhow, het gezamenlijk gebruik van infrastructuur en de ontwikkeling van nieuwe leermaterialen. Veel partners dragen verantwoordelijkheid in dit project. Wie zorgt voor input, kijkt ook naar het resultaat en denkt misschien te veel op korte termijn.

We moeten ook rekening houden met het multiplicatoreffect. Het kan niet de bedoeling zijn dat deze pilootprojecten geen navolging kennen, maar nu al bestaat daarover discussie in bepaalde regio's. Het is ook belangrijk dat we wat nu al bestaat maximaal benutten. We moeten niet proberen het warm water opnieuw uit te vinden.

Er is ruimte voor verscheidenheid. Bij de evaluatie van deze RTC's zullen we moeten nagaan wat die experimenteerruimte heeft opgeleverd.

Ik wil het ook nog hebben over de reclame en de sponsoring. Het parlement heeft wat dit betreft zijn rol goed gespeeld. Ons eigen aanvoelen en de signalen die we opvingen van allerlei instanties zorgden ervoor dat we heel voorzichtig zijn omgesprongen met deze materie. Bestaande praktijken in goede banen leiden vonden we één zaak, het zomaar toelaten van reclame en sponsoring een andere.

In de discussies zijn elementen aan bod gekomen als de leeftijd van het kind, de mogelijke dualiteit tussen wel en niet gesponsorde scholen, de opvoedende opdracht van de school en de eventuele vermindering van de financiering van onderwijs door de overheid. Door de amendering ligt een betere tekst voor, die het onderscheid maakt tussen schoolse en buitenschoolse of facultatieve activiteiten. Zo wordt de school als objectieve ruimte voor onderwijs gevrijwaard.

Over het basisonderwijs bestond er een grote consensus. Hier moest men bijzonder restrictief zijn. Kinderen zijn immers erg beïnvloedbaar en moeten nog leren omgaan met media en reclame. Wat het secundair onderwijs betreft werd de mogelijkheid van ondersteuning door bedrijven van bijvoorbeeld technische scholen niet onmogelijk gemaakt. De grens tussen wat kan en niet kan, is wel getrokken.

We zijn er ons van bewust dat niet alle discussies uit de weg zijn geruimd. Het is de taak van de commissie voor Zorgvuldig Bestuur om uitspraken te doen. Daarna ligt de bal weer in ons kamp.

Ten slotte wil ik er nog op wijzen dat dit ontwerp van decreet ons verplicht tot enig opvolgingswerk, bijvoorbeeld met betrekking tot de tweede en derde kwalificatie en de alternerende beroepsopleiding, de jurisprudentie van de nieuwe commissie voor Zorgvuldig Bestuur en de eventuele bijsturing, de verdere realisatie van de kosteloosheid van het basisonderwijs, enzovoort.

Sommigen hebben het ontwerp van decreet vergeleken met een onderhoudsbeurt. Ik wil afsluiten in dezelfde terminologie. Het oliepeil en de bandenspanning zijn nagekeken, en de ruitenwissers en de schokdempers zijn vervangen. De wagen is dus weer rijklaar, maar hoe we ermee rijden, en waar we ermee naartoe willen, blijft ook na de vakantie onze gedeelde zorg. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, ik licht het standpunt van onze fractie kort toe. Een verzameldecreet is een verzameling van verbeteringen aan een bestaande regelgeving. Het is dus eerder een noodzakelijk kwaad dan een gemakkelijk hanteerbaar instrument.

Onze fractie is verheugd dat de kosteloosheid van het leerplichtonderwijs ter sprake wordt gebracht, al gebeurt dat schoorvoetend. In elk geval gebeurt het voor de opgelegde eindtermen en voor de te bereiken doelstellingen van het basisonderwijs. We moeten er inderdaad voor opletten dat we niet vervallen in een duale maatschappij. We zullen de komende maanden zeer attent zijn voor dit item, en we zullen de kosteloosheid ook zelf opnieuw ter sprake brengen.

De regionale technische centra zullen leiden tot een kostenbesparende samenwerking en een uitwisseling van specialistische kennis. Dat is een grote stap in de goede richting. Een ander positief punt is dat het onderwijs stilaan meer ervaringsgericht zal worden, veeleer dan cognitief gericht, zoals het nu is. Deze evolutie moet zoveel mogelijk pedagogisch en didactisch worden onderbouwd.

Over reclame en sponsoring is hier al heel wat gezegd. In de scholen is dat een heikel punt. De maatschappelijke discussie is volop aan de gang. De vraag waar de grens ligt tussen reclame en

De Cock

sponsoring enerzijds, en het educatief en didactisch verantwoorde anderzijds, is niet gemakkelijk te beantwoorden. Ik heb veel begrip voor de redenering van de minister dat de school geen eiland is, maar een didactische instelling en een opleidingsinstelling die interactief bezig is met de maatschappij, en dus ook met de beïnvloeding door reclame.

De leerlingen worden echter inderdaad elke dag met reclame geconfronteerd. We mogen er hen dan ook af en toe wel eens voor afschermen. De definitie die we in de commissie hebben bepaald, komt in hoge mate aan deze verzuchting tegemoet.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik moet de verslaggever De Cock en ook collega Ramon ontgoochelen. De drukker is niet klaargemaakt met de bundel poëtische verzuchtingen over het mozaïek naar aanleiding van de commissiebespreking van onderwijsdecreet XIII. Mijn betoog zal dus niet zo poëtisch zijn als in de commissie bijwijlen het geval was, maar zal meer prozaïsch zijn.

Ik wil het namelijk hebben over een heel concreet dossier, dat van de kinderverzorgers in het kleuteronderwijs. Meteen wil ik ook proberen om de reglementering met betrekking tot kinderverzorgers in het kleuteronderwijs te toetsen aan concrete schoolsituaties, om na te gaan welke repercussies ze voor bepaalde scholen oplevert, niet in het minst voor scholen in dunbevolkte landelijke gebieden, met name in de Westhoek.

Onderwijsdecreet XII, het fameuze Ensordecreet, had het al mogelijk gemaakt kinderverzorgers in het kleuteronderwijs aan te werven in uitvoering van CAO 5. Het Ensordecreet heeft tevens de wegingscoëfficiënt voor kleuters tussen 2,5 jaar en 3 jaar verhoogd van 1 tot 1,1. Dit is een verhoging met 10 percent.

Tijdens de commissiebesprekingen heeft de minister de gevolgen van deze maatregel uiteengezet. Ten gevolge van de verhoging van de wegingscoëfficiënt hebben ongeveer 1600 scholen er een beperkt aantal lestijden bij gekregen. Een markante vaststelling hierbij is dat de meeste scholen die bijkomende lestijden voor hun kleuteronderwijzers hebben gebruikt. Slechts 4 scholen hebben een kinderverzorger aangeworven voor enkele lestijden.

Indien men deze objectieve feiten bekijkt, dringt een logische vraag zich op. Indien dit de reactie van de scholen op de bijkomende lestijden is, is het binnenbrengen van kinderverzorgers dan wel de maatregel waarop het kleuteronderwijs zat te wachten ? Het feit dat slechts 4 scholen op dit aanbod zijn ingegaan, bewijst mijns inziens het tegendeel.

Aangezien mijn vrouw kleuteronderwijzeres is, hoor ik thuis herhaaldelijk zeggen dat het beter zou zijn om kleinere klassen te maken. Dit zou de werkdruk van de kleuteronderwijzers veel meer verlichten dan de komst van kinderverzorgers.

Dit betekent niet dat de introductie van kinderverzorgers een slechte maatregel is. Dit is zeker geen slechte aanzet. In onderwijsdecreet XIII wordt deze maatregel nog geïntensifieerd. Voortaan zal voor de kinderverzorgers een afzonderlijk urenpakket worden opgesteld. Er valt tegelijkertijd echter ook minder goed nieuws te melden. De verhoogde wegingscoëfficiënt voor kleuters tussen 2,5 en 3 jaar wordt weer teruggebracht van 1,1 naar 1 – een verlaging met 10 percent.

Concreet betekent dit dat heel wat scholen de bijkomende lestijden, die ze vorig jaar voor hun jongste kleuters hadden gekregen, weer verliezen. Deze maatregel valt te betreuren. Hoewel ik er niet aan twijfel dat kinderverzorgers een grote hulp kunnen betekenen, kunnen ze nooit een kleuteronderwijzer vervangen. Bovendien vallen een aantal scholen, die de bijkomende hulp best kunnen gebruiken, totaal uit de boot. Ze krijgen geen bijkomende uren ten gevolge van het wegvallen van de hogere wegingscoëfficiënt, en ze hebben al evenmin recht op een kinderverzorger.

Onderwijsdecreet XIII blijft vaag over de modaliteiten inzake het inrichten van het ambt van kinderverzorger. Het is een goede zaak dat het decreet daarover vaag blijft. De Vlaamse regering moet die modaliteiten bepalen.

De heer De Cock heeft daarnet al aangehaald dat de minister van Onderwijs in dit verband al een aantal omzendbrieven naar de scholen heeft gestuurd. Deze omzendbrieven zijn tijdens de commissiebesprekingen, voor de goedkeuring van onderwijsdecreet XIII, verstuurd. Ik heb dit pas na de besprekingen vernomen. Via het internet heb ik kennis kunnen nemen van de inhoud van deze omzendbrieven. Deze mededelingen van de minister van Onderwijs zijn uiteraard wel verstuurd onder voorbehoud van de goedkeuring van onderwijsde-

Vanleenhove

creet XIII door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement.

Ik wil even dieper ingaan op de inhoud van de mededelingen van de minister van Onderwijs over de kinderverzorgers. Elke autonome kleuterschool of basisschool met tenminste 35 kleuters zal een afzonderlijk, organiek urenpakket voor kinderverzorgers krijgen. Het basispakket omvat 8 uren. Scholen met meer dan één vestigingsplaats krijgen er voor elke bijkomende vestigingsplaats nog een tweetal uren bij. Deze maatregel heeft negatieve gevolgen voor dunbevolkte, landelijke gebieden. Scholen die de bijkomende hulp hard kunnen gebruiken, zullen gewoonweg niet aan bod komen.

Ik wil hier een viertal concrete voorbeelden aanhalen. Het gaat om plaatsen met namen die lijken te verwijzen naar idyllische, zomerse fietsroutes. De mensen die hier leven, trachten hun dorpen echter zo leefbaar mogelijk te maken. Ik heb het hier over Steenkerke, over Houtem, over Beauvoorde en over Stavele. In deze scholen zijn geen 35 kleuters. Steenkerke heeft één kleuterklas met 13 kleuters, Stavele heeft één kleuterklas met 18 kleuters, Houtem heeft één kleuterklas met 25 kleuters, en Beauvoorde heeft anderhalve klas met 27 kleuters. U wilt toch niet beweren dat dergelijke klassen, waar al die leeftijden door elkaar zitten, geen nood hebben aan bijkomende hulp.

Bovendien wordt het kleuteronderwijs in die scholen sowieso al sterker belast met allerlei niet-schoolse activiteiten. Met twee of met drie moeten zij in de basisschool alle uren van toezicht onder elkaar verdelen. Denk maar aan de middagbewaking. Alle scholen tellen evenveel middagen, maar in ruimere scholen kan dit over meer leerkrachten worden verdeeld waardoor de werkdruk daar veel geringer is.

Door de kleinschaligheid van die scholen zijn ook de financiële middelen beperkter. Denk maar aan de vaste kosten voor verwarming, onderhoud en huur die de financiering van extra hulp niet mogelijk maken.

Men kan de vraag stellen of er dan niet naar meer grootschaligheid gestreefd moet worden in die Westhoek. Welnu, in het recente verleden zijn de schoolbesturen van verschillende Westhoekscholen gefuseerd, maar uiteraard heeft een fusie van schoolbesturen geen enkele invloed op de toekenning van het aantal kinderverzorgers. Bovendien is een verdere fusie van de scholen zelf hier

niet aangewezen. Wie de situatie van de scholen kent, weet immers dat dit een bijzonder hoge werkdruk voor de directies zou meebrengen. Dit is nu reeds merkbaar op plaatsen waar zo'n fusie reeds heeft plaatsgevonden. Dit is bijvoorbeeld het geval in Leisele dat fuseerde met Izenberge en Beveren. Het gevolg van die fusie is dat de betrokken directeur heel verre verplaatsingen moet doen in de Westhoek omdat die scholen heel ver van elkaar verwijderd liggen en dat hij rekening moet houden met de eigen traditie en cultuur van de diverse afdelingen omdat elk schoolje nu eenmaal een eigen leven heeft opgebouwd. Dit is uiteraard geen gemakkelijke klus.

Los van het dossier van de kinderverzorgers wens ik hier even een kanttekening bij te maken. Als de minister het heeft over de hertekening van het basisonderwijslandschap, hoe ziet zij dit dan voor scholen in dunbevolkte gebieden waar scholen inderdaad soms kilometers ver van elkaar verwijderd zijn en waar telkens een andere schoolcultuur heerst? Het kan bij de hertekening van het landschap toch niet de bedoeling zijn om bepaalde scholen te gaan opdoeken? Ik dacht immers dat de basisfilosofie voor de basisscholen geschraagd wordt door het zo dicht mogelijk onder de kerktoren houden van de scholen met kleine kinderen. Hoe denkt de minister dit in dunbevolkte gebieden te doen? Hoe zult u ervoor zorgen dat die scholen – en tegelijkertijd de hele plaatselijke gemeenschap – leefbaar blijven?

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Wat de kinderverzorgers betreft, zou het helemaal geen overbodige luxe zijn indien ook die scholen een graantje zouden kunnen meepikken uit het organieke urenpakket kinderverzorger. Ik leg even uit hoe dit zou kunnen.

Mevrouw de minister, u weet heel goed dat bijvoorbeeld voor rationalisatie van scholen in dunbevolkte gebieden eigen normen gelden. Naar analogie zou u in uw omzendbrief ook in specifieke normen voor die scholen kunnen voorzien. Vermits de decreetgever u dit initiatiefrecht verleend heeft, zou ik er sterk durven op aandringen dat u daarvan gebruik maakt.

Ik wil even verwijzen naar een studie die ik in handen heb gekregen van de heer De Meyer. Het is een studie van de VUB, uitgevoerd door Karin Celis, aspirante van het FWO-Vlaanderen, onder promotorschap van professor Woodward. Daarin wordt gezegd dat de commissie voor Onderwijs,

Vanleenhove

Vorming en Wetenschapsbeleid in het Vlaams Parlement in de vorige zittingsperiode de commissie was die het meeste invloed heeft uitgeoefend op het regeringsbeleid. Wetenschappelijk bewezen !

Welnu, dat kwam omdat er toen twee onderwijsministers waren die heel goed konden luisteren naar wat in de commissie werd gevraagd. Ze konden zeer goed inschatten hoe belangrijk de vragen waren. Mijn vraag van vandaag om rekening te houden met scholen in landelijke dunbevolkte gebieden, is een zeer belangrijke vraag. Ik weet, mevrouw de minister, dat u altijd heel goed luistert. Ik hoop dat we in een volgende wetenschappelijke studie opnieuw zullen ervaren dat we de commissie zijn die het meeste invloed heeft uitgeoefend op het regeringsbeleid omdat u bereid was om op gerechtvaardigde vragen zoals deze in te gaan. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik wil het hebben over het basisonderwijs omdat het een uitermate belangrijke zaak is. Als we merken welke vooruitgang kinderen in het basisonderwijs maken, hoe ze leren lezen, rekenen, in vele onderwerpen worden ingewijd, dan kan men het basisonderwijs met niet genoeg zorg behandelen. Als we daaraan toevoegen dat ongelijkheden in het onderwijs meestal hun grondslag vinden in het basisonderwijs, dan moeten hervormingen in het basisonderwijs omzichtig en weldoordacht gebeuren.

Nochtans stond ik hier in oktober 2000 op dezelfde tribune naar aanleiding van het onderwijsdecreet XII om uw werkwijze inzake het onmogelijk maken van de voordelen van defusies in het basisonderwijs aan te klagen. Dat u toen de voordelen van defusies onmogelijk wilde maken, was niet het punt, wel de wijze waarop. Bepaalde scholen maakten toen gebruik van de bestaande wetgeving om te defusioneren. Ze werden door uw te late interventie teruggefloten, hoewel daaraan op het terrein heel veel overleg, plaatselijk maar ook met het departement, was voorafgegaan.

Ik moest hieraan terugdenken toen ik mijn rede voor deze plenaire vergadering aan het voorbereiden was. U blokkeert vandaag opnieuw via het voorliggende ontwerp van decreet het basisonderwijs. U diende tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet een regeringsamendement in om

een programmatiestop in het basisonderwijs af te kondigen. De bespreking moest zelfs worden opgeschort. Als we weten hoeveel maanden voorbereiding het onderwijsdecreet XIII heeft geveerd in verschillende gremia, dan rijst de vraag of u de programmatiestop die u in het basisonderwijs wilt invoeren, vergeten was, of dat die recent bij u is opgekomen zodat het niet in het oorspronkelijke ontwerp van decreet kon worden opgenomen. Het feit dat u een zo belangrijk onderwerp als regeringsamendement indient, wijst er voor de CVP-fractie op dat ook dit een beslissing van de jongste weken is, of dat het gaat om een nog niet zo voldragen idee. U hebt toen in de commissie ons amendement om een bijkomende functie van adjunct-directeur in te voeren, afgewezen met het argument dat u werkt aan een nieuw landschap voor het basisonderwijs. Uw zeer trouwe meerderheid heeft u toen stilzwijgend gevolgd.

Voor ons is echter nog altijd niet duidelijk hoe dit vernieuwde landschap eruit zal zien. Voor ons blijft dit een verborgen vorm van besparing op het basisonderwijs. Als u dit ontkent, mevrouw de minister, dan had u minstens moeten bepalen dat de 366 miljoen frank, door uw administratie berekend voor de directiefuncties en kosten van de defusies, reeds werd ingeschreven in de begrotingswijziging 2001 voor bijkomend ondersteunend pedagogisch en administratief personeel in het basisonderwijs. Op dit vlak is het basisonderwijs nog steeds zwaar gediscrimineerd.

Mevrouw de minister, u grijpt opnieuw in in lopende procedures. Scholen moeten ten laatste op 1 mei van het lopende schooljaar wijzigingen in hun onderwijsaanbod melden. Net als vorig jaar troffen scholen opnieuw, na veel overleg ter plaatse, de nodige schikkingen conform de vigerende reglementering. Het is onaanvaardbaar dat de overheid het de schoolbesturen retroactief onmogelijk maakt om rechtmatig genomen beslissingen uit te voeren op 1 september eerstkomend.

Uw argumenten in de commissie hebben ons niet overtuigd. We hopen dat we in uw repliek een betere, rationelere, en voor de scholen meer aanvaardbare verantwoording zullen vernemen. Ik wil er ook op wijzen dat het retroactief ingrijpen in procedures geen voorbeeld is van goed bestuur. Het leidt zeker niet tot de modelstaat die ons bij het aantreden van deze regering werd beloofd. Dat dit in het basisonderwijs tweemaal op rij gebeurt, is voor ons niet één, maar twee bruggen te ver. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, een aantal punten werden meermaals vernoemd, onder meer reclame en sponsoring, de kosteloosheid van het onderwijs en de RTC's. Ik zal proberen om alle punten in mijn antwoord te bundelen en om in vrij algemene bewoordingen toch alle elementen te behandelen.

De heer Martens stelt dat het maken van een verzameldecreet zoals het mozaïekdecreet, niet de beste manier van regelgevend werken is. Ik kan hem slechts ten dele volgen. Ik heb in de commissie dikwijls uitgelegd dat een verzameldecreet nodig is om een oeverloos aantal decreten te vermijden die zouden leiden tot een nog grotere versnippering van de wetgeving. Het is ook voor mij aangenamer om naar de commissie te komen met een decreet over één onderwerp. Dat vergemakkelijkt immers de transparantie ervan en de communicatie met de scholen. Het ontwerp van decreet is heel uitgebreid en bevat veel artikels. Ik sluit niet uit dat er in de toekomst nog verzameldecreten moeten worden gestemd. Ik hoop van harte dat het aantal beperkt blijft en dat ze iets leesbaarder zullen zijn.

Mijnheer Martens, de reden voor het werken met verzameldecreten is de zeer versnipperde bestaande wetgeving inzake onderwijs. Ik moet niemand hier vertellen hoe technisch, complex en weinig transparant de onderwijsdossiers in de loop der jaren zijn geworden. Bovendien zijn de regelgeving voor het basisonderwijs en die voor het secundair onderwijs heel slecht op elkaar afgestemd. Natuurlijk is het voor mij een uitdaging om tijdens de drie overblijvende jaren van deze legislatuur te proberen om meer doorzichtigheid te brengen. Ik hoop dat ik daarin voor een deel zal slagen, maar omwille van de heel technische en gespecialiseerde aard van de zaak zal dit niet eenvoudig zijn. Ik ben ervan overtuigd dat de oefening die de hele Vlaamse regering nu maakt inzake beter bestuurlijk beleid en het opnieuw opdelen van bepaalde departementen in clusters, zal bijdragen tot een grotere transparantie van de wetgeving.

U verwees ook naar de retroactieve maatregelen. In de commissie heb ik reeds geantwoord dat de Raad van State meestal een decretale onderbouw vraagt van een aantal maatregelen die in het verleden al in werking zijn getreden. We doen dus niets meer of niets minder dan ingaan op een vraag van de Raad van State.

Ik weet natuurlijk ook wel dat met dit ontwerp van decreet niet alle problemen uit het verleden worden opgelost. In de commissie is vaak gebleken dat oplossingen, die zowel door de meerderheid als door de oppositie werden aangereikt, nog niet rijp waren voor een decretale vastlegging. Een aantal onderwerpen met betrekking tot het mozaïekdecreet hebben we samen verwezen naar het najaar. Ik denk aan het alternerend leren en aan het politiek verlot, dat niet echt met het onderwijs te maken heeft, maar wel van belang is voor parlementsleden en mandatarissen. Ik ben ervan overtuigd dat we in het najaar heel interessante en boeiende debatten zullen voeren op basis van gegevens die veel rijper en meer onderbouwd zullen zijn dan nu.

Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb heel duidelijk het gevoel dat ik de jongste twee jaar vooral heb gewerkt aan het bijsturen van een aantal 'misplaatste' elementen uit het verleden die ook in de sector zeker niet als positief werden aangevoeld. Ik voel dat ik nu pas voluit met het echt inhoudelijke werk ben begonnen. Dat is de reden waarom er in oktober reeds een aantal belangrijke inhoudelijke decreten en visieteksten op tafel zullen liggen, met name inzake gelijke kansen, participatie, hoger onderwijs, levenslang leren en buitengewoon onderwijs. Dat laatste is een zeer boeiend, maar uiterst complex onderwerp.

De voorbije 2 jaar zijn al twee CAO's afgesloten. Het vraagt enorm veel werk om die in besluiten om te zetten. We kunnen dan ook niet anders dan met omzendbrieven werken om een aantal zaken voor 1 september 2001 geregeld te krijgen.

Er is al heel wat gezegd over de kosteloosheid. Het is onmogelijk de achterstand in het basisonderwijs uit het verleden in 2 jaar goed te maken. Er is al bijna 2 miljard frank toegevoegd aan het basisonderwijs, bovenop de engagementen uit het verleden met name Polder-Tivoli-akkoord, wat absoluut niet min is. Dit lost natuurlijk niet alle problemen op, maar we kunnen enkel stap voor stap werken. Er is in de voorbije 2 jaar al veel gebeurd, maar in de praktijk voelt men dat nog niet altijd. Vanaf volgend schooljaar wordt dit wel voelbaar en tegen het einde van de zittingsperiode zal iedereen ervan overtuigd zijn.

Via inschrijving in het schoolreglement creëren we – voor het eerst – de mogelijkheid om over kosteloosheid te discussiëren. De scholen en de ouders dragen op dit vlak een grote verantwoordelijkheid. Ik vind het erg belangrijk dat de scholen discussiëren.

Vanderpoorten

ren over welke kosten ze de ouders kunnen aanrekenen.

De discussie over de objectiveerbare verschillen zal in oktober in de commissie worden gevoerd. De regering heeft zich 2 jaar geleden geëngageerd om met de studie van de objectiveerbare verschillen rekening te houden. Het is evident dat de programmatie stop parallel moet lopen met het herbekijken van het onderwijslandschap. Dat is ook de reden waarom die stop is ingevoerd. Er kwam een vraag over wat er gebeurt bij verdoezeling. Dat kan natuurlijk nooit. Controle en inspectie blijven bestaan en de regelgeving is daaromtrent duidelijk.

De heer De Meyer vroeg naar concrete plannen inzake het onderwijslandschap. Ik kan daar nog niet op antwoorden. Daar zullen we in de komende maanden over moeten discussiëren. Uiteraard hebben we al een idee over welke richting we willen uitgaan, maar dit is nog niet concreet genoeg. Het is in elk geval mijn overtuiging dat deze discussie onlosmakelijk verbonden is met de resultaten van de studie over de objectiveerbare verschillen.

De heer Ramon verwees naar de discussie over reclame en sponsoring die we in de commissie voor Onderwijs hebben gevoerd. Ik ben zeer tevreden over de oplossing die uit de bus kwam en ik denk dat ze een goed voorbeeld is van hoe initiële ideeën die in een ontwerp van decreet staan, via een opbouwende discussie in een commissie kunnen worden bijgestuurd. Er zijn natuurlijk altijd zaken die we nog kunnen bijsturen, maar ik denk dat we nu een goede oplossing hebben, zowel voor het basis- als voor het secundair onderwijs.

De redevoering van de heer Vanleenhove, voorzitter van de commissie voor Onderwijs, over de rol van de kinderverzorgers en de kleuteronderwijzers in de kleine scholen, was een perfect pleidooi voor de discussie over het onderwijslandschap. We moeten daarin zeker een onderscheid maken tussen dunbevolkte gebieden en stedelijke gebieden. In het verleden is dat ook al gebeurd. Ik kan nu niet zeggen hoe de regelgeving er juist zal uitzien, maar we moeten er zeker over nadenken en over praten.

Zijn kinderverzorgers op hun plaats in het kleuteronderwijs? Ik denk dat heel de discussie over de instapleeftijd toch duidelijk maakt dat kinderverzorgers in ieder geval in het kleuteronderwijs thuis horen, omdat nergens in Europa de instapleeftijd voor het onderwijs zo laag ligt als bij ons. Als we die leeftijd willen behouden, moet er zeker iets

worden gedaan aan kinderverzorging in de scholen en daarom worden er kinderverzorgers aangeworven. Ik zeg niet dat kleuteronderwijzers de taken in kwestie niet naar behoren kunnen uitvoeren. Misschien kunnen ze die op sommige plaatsen zelfs beter uitvoeren, maar dat is een andere discussie. Nu lopen er in samenwerking met Welzijn een aantal projecten waarin men wil komen tot een naadloze overgang tussen de kinderopvang en het kleuteronderwijs. Als de resultaten van die projecten bekend zijn, zullen we een duidelijk beeld krijgen van het belang van de kleuteronderwijzers in de voorschoolse kinderopvang en van het belang van de kinderverzorgers in het kleuteronderwijs. Er zijn heel veel mogelijkheden.

Men moet zich realiseren dat er op alle niveaus ontzettend veel vragen zijn van alle netten. Ik heb dat al verschillende keren gezegd naar aanleiding van begrotingsbesprekingen. Die vragen zijn zeer terecht en komen neer op vragen naar meer geld. Ik denk dat we nooit al die vragen zullen kunnen beantwoorden. Onderwijs is immers een afspiegeling van de maatschappij en afhankelijk van de evolutie van die maatschappij duiken er steeds nieuwe vragen op. Onderwijs volledig kosteloos en zo bereikbaar mogelijk maken voor iedereen vanaf 2,5 tot 25 jaar, zal nooit kunnen. Het is voor de commissie voor Onderwijs dan ook zeer belangrijk dat na de discussies de juiste prioriteiten worden gesteld. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII-Mozaïek.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel I.1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II**Algemene bepaling****Artikel II.1**

In artikel 27 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, toegevoegd bij het decreet van 31 juli 1990, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Weddentoelagen worden verleend voor de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, de leden van de pedagogische begeleidingsdiensten en voor de leden van het opvoedend hulppersoneel en van het ondersteunend personeel.

Zij kunnen verleend worden aan de categorieën van de leden van het administratief personeel en van het ondersteunend personeel die door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zijn vastgelegd.

Met uitzondering van het ambt van beheerder van het gesubsidieerd internaat, worden er geen weddentoelagen verleend voor het personeel van de gesubsidieerde internaten andere dan de tehuizen voor kinderen wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben.

Het opvoedend hulppersoneel en het ondersteunend personeel van de scholen, benoemd na 31 augustus 1985, mag echter geheel of gedeeltelijk tewerkgesteld worden in het gesubsidieerd internaat dat aan de school of scholengroep verbonden is, terwijl het opvoedend hulppersoneel van het internaat geheel of gedeeltelijk mag ingezet worden in de school of groep van scholen waaraan het verbonden is bijaldien het voldoet aan de vereiste voorwaarden.

De te subsidiëren prestaties worden vastgelegd overeenkomstig de normen die voor hetzelfde onderwijsniveau en hetzelfde onderwijstype in het Rijksonderwijs gelden."

– *Aangenomen.*

Artikel II.2

Artikel II.1 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1999.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Basisonderwijs****Artikel III.1**

In artikel 3 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° er wordt een 9°bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"9°bis CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding zoals bedoeld in het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ;" ;

2° 23° wordt vervangen door wat volgt :

"23° hoofdopdracht : lesopdracht voor het onderwijzend personeel, kindgebonden opdracht voor het paramedisch, medisch, sociaal, psychologisch en orthopedagogisch personeel. In de hoofdopdracht kunnen bijzondere pedagogische taken en/of lestijden beleidsondersteuning begrepen zijn ;" ;

3° 50° wordt vervangen door wat volgt :

"50° schoolbestuur : de inrichtende macht zoals bedoeld in artikel 24, § 4 van de Grondwet, dit is de rechtspersoon of de natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor één of meer scholen ;" .

– *Aangenomen.*

Artikel III.2

In artikel 16 en 98 van hetzelfde decreet wordt het woord "PMS-centrum" vervangen door het woord "CLB".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel III.5

Artikel III.3

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 17

§ 1. In het gewoon onderwijs kan een leerling die 6 jaar wordt vóór 1 januari van het lopende schooljaar nog één schooljaar in het kleuteronderwijs ingeschreven worden. In dit geval is de leerling onderworpen aan de controle op de leerplicht. Na kennisneming van en toelichting bij het advies van de klassenraad en van het CLB nemen de ouders daaromtrent een beslissing.

Voor leerplichtige kinderen die nog geen kleuteronderwijs volgden, is enkel een advies van een CLB vereist.

§ 2. In het buitengewoon onderwijs kan een leerling die 6 jaar wordt vóór 1 januari van het lopende schooljaar in het kleuteronderwijs ingeschreven worden. In dit geval is de leerling onderworpen aan de controle op de leerplicht. Het volgen van kleuteronderwijs kan daarna nog met één schooljaar verlengd worden. Na kennisneming van en toelichting bij de adviezen van de klassenraad en van het CLB nemen de ouders daaromtrent een beslissing."

– *Aangenomen.*

Artikel III.4

Artikel 18 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 18

In afwijking van artikel 13 kan een leerling die 5 jaar wordt vóór 1 januari van het lopende schooljaar in het lager onderwijs ingeschreven worden. In dit geval is de leerling onderworpen aan de controle op de leerplicht. Na kennisneming van en toelichting bij de adviezen van de klassenraad en van het CLB nemen de ouders daaromtrent een beslissing."

– *Aangenomen.*

Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 19

§ 1. In het gewoon onderwijs kan een leerling, in afwijking van artikel 14, minimum 4 jaar - behoudens, in uitzonderlijke omstandigheden, afwijking door de Vlaamse regering - en maximum 8 jaar in het lager onderwijs doorbrengen met dien verstande dat een leerling die 15 jaar wordt vóór 1 januari van het lopende schooljaar geen lager onderwijs meer kan volgen.

Voor toelating tot het achtste jaar is een gunstig advies van de klassenraad en een advies van het CLB vereist.

§ 2. In het buitengewoon onderwijs kan een leerling, in afwijking van artikel 14, maximum 9 jaar in het lager onderwijs doorbrengen met dien verstande dat een leerling die 15 jaar is vóór 1 januari van het lopende schooljaar geen lager onderwijs meer kan volgen.

Voor de leerlingen die 13 of 14 jaar zijn vóór 1 januari van het lopende schooljaar, nemen de ouders een beslissing na kennisneming van en toelichting bij het advies van de klassenraad en het CLB."

– *Aangenomen.*

Artikel III. 6

Aan artikel 20, 3° van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd :

"Voor de duur van een experiment inzake de controle op de inschrijvingen en de controle op het geregeld schoolbezoek zijn de bepalingen van dit punt niet van toepassing op leerlingen die ingeschreven zijn in scholen die deelnemen aan het experiment."

– *Aangenomen.*

Voorzitter– *Aangenomen.*

Artikel III.7

Artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 28

§ 1. Bij de eerste inschrijving van hun kind informeert het schoolbestuur de ouders schriftelijk over onder meer :

- 1° de juridische aard en de samenstelling van hun schoolbestuur ;
- 2° het pedagogisch project van de school ;
- 3° de organisatie van de schooluren ;
- 4° de voor- en naschoolse opvang indien daarin voorzien is ;
- 5° het leerlingenvervoer indien daarin voorzien is ;
- 6° de organisatie van de oudercontacten ;
- 7° het begeleidend CLB.

§ 2. In afwijking van § 1 informeert het schoolbestuur van een ziekenhuisschool, bij de eerste inschrijving, de ouders schriftelijk over onder meer :

- 1° de wijze waarop ouders overleg kunnen plegen met de directie van de school en contact kunnen opnemen met de voorzitter van het schoolbestuur ;
- 2° het pedagogisch project van de school ;
- 3° het begeleidend CLB."

– *Aangenomen.*

Artikel III.8

Aan artikel 35, § 2 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd :

"Omwille van omstandigheden eigen aan het kind en mits omstandige motivering kan een andere school voor buitengewoon onderwijs worden aangeduid."

Artikel III.9

Artikel 37 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 37

§ 1. Een schoolbestuur moet, met uitzondering van de ziekenhuisscholen, voor elk van zijn scholen met toepassing van de regelgeving inzake medezeggenschap een schoolreglement opstellen dat de betrekkingen tussen het schoolbestuur en de ouders en leerlingen regelt.

§ 2. Voor het kleuteronderwijs bevat het schoolreglement ten minste de volgende elementen :

- 1° geldelijke en niet-geldelijke ondersteuning die niet afkomstig is van de Vlaamse Gemeenschap en de rechtspersonen die daarvan afhangen ;
- 2° de bijdrageregeling bedoeld in artikel 27, § 3.

§ 3. Voor het lager onderwijs bevat het schoolreglement ten minste de volgende elementen :

- 1° het orde- en tuchtreglement van de leerlingen met inbegrip van de interne beroepsmogelijkheden ;
- 2° de procedure volgens dewelke getuigschriften basisonderwijs worden toegekend en de procedure volgens dewelke een beroep kan ingediend worden tegen een beslissing van de klassenraad met betrekking tot het getuigschrift basisonderwijs ;
- 3° bepalingen in verband met onderwijs aan huis ;
- 4° richtlijnen inzake afwezigheden en te laat komen ;
- 5° afspraken in verband met huiswerk, agenda's en rapporten ;
- 6° geldelijke en niet-geldelijke ondersteuning die niet afkomstig is van de Vlaamse Gemeenschap en de rechtspersonen die daarvan afhangen ;
- 7° de bijdrageregeling bedoeld in artikel 27, § 3.

Voorzitter

§ 4. Het schoolreglement wordt aan de ouders ter ondertekening voorgelegd bij de eerste inschrijving van hun kind en daarna bij elke wijziging ervan.

In het officieel onderwijs is de ondertekening ter kennisneming, in het vrij onderwijs voor akkoord."

– *Aangenomen.*

Artikel III.10

Aan artikel 48 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De bepalingen van § 1 en § 2 gelden niet voor de leerlingen die ingeschreven zijn in een ziekenhuisschool."

– *Aangenomen.*

Artikel III.11

Aan artikel 62, 9° van hetzelfde decreet worden de volgende woorden toegevoegd :

"en voor het buitengewoon basisonderwijs de bepalingen naleeft inzake handelingsplannen".

– *Aangenomen.*

Artikel III.12

In artikel 73, § 1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

"1° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Vrijhandelsassociatie, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;" ;

2° 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° de burgerlijke en politieke rechten genieten, behoudens een door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling die samengaat met de vrijstelling bedoeld in 1° ;".

– *Aangenomen.*

Artikel III.13

Artikel 75, eerste lid van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel III.14

Artikel 77 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel III.15

In artikel 82 van hetzelfde decreet wordt § 1, tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, vervangen door wat volgt :

"Het wordt tevens verminderd met de bijdrage in het kostgeld zoals bedoeld in artikel 71 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel III.16

In artikel 82bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 22 december 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Het globale werkingsbudget van het gefinancierd en het gesubsidieerd basisonderwijs wordt gefaseerd verhoogd met 99,21 miljoen euro als volgt :

Voorzitter

Artikel III.19

Begrotingsjaar	Verhoging van het krediet	
	(in miljoen euro)	(in miljoen frank)
1998	5,33	215
1999	41,45	1672
2000	61,08	2464
2001	71,32	2877
2002	82,08	3311
2003	86,44	3487
2004	90,53	3652
2005	94,74	3822
2006	99,21	4002

2° in § 2 worden de woorden "3,502 miljard frank" vervangen door de woorden "99,21 miljoen euro".

– *Aangenomen.*

Artikel III.17

Artikel 84 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 84

De werkmiddelen van de scholengroepen van het gemeenschapsonderwijs worden elk jaar gestort in drie gelijke schijven, respectievelijk in januari, mei en september."

– *Aangenomen.*

Artikel III.18

In artikel 109 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 wordt het tweede lid opgeheven ;

2° § 3 wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

In artikel 132 van het hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 oktober 2000, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. In afwijking van artikel 131, worden de lestijden volgens de schalen in het gewoon onderwijs voor scholen in programmatie of voor scholen die een bijkomend onderwijsniveau oprichten, berekend op basis van het aantal regelmatige leerlingen ingeschreven op de eerste schooldag van oktober van het lopende schooljaar.

Ingeval van oprichting van een school voor basis-onderwijs of voor lager onderwijs of van een onderwijsniveau lager onderwijs geldt deze teldag voor het schooljaar van oprichting en gedurende de vijf daarop volgende schooljaren.

In geval van oprichting van een school voor kleuteronderwijs of van een niveau kleuteronderwijs geldt die teldag voor het schooljaar van oprichting en de twee daarop volgende schooljaren."

– *Aangenomen.*

Artikel III.20

Aan artikel 138, § 1 van hetzelfde decreet wordt een 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"5° lestijden voor lichamelijke opvoeding in het gewoon kleuteronderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel III.21

Artikel 146bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 oktober 2000, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 146bis

In het gewoon kleuteronderwijs wordt het ambt van kinderverzorger gefinancierd of gesubsidieerd. Dit ambt wordt geput uit een afzonderlijk urenpakket dat berekend wordt op basis van normen en criteria die door de regering worden vastgelegd.

Voorzitter

De regering bepaalt hoeveel uren er voor een voltijdse opdracht kinderverzorger uit dit urenpakket geput worden en legt de modaliteiten vast waaronder dit ambt kan worden ingericht."

– *Aangenomen.*

Artikel III.22

Aan artikel 149, vierde streepje van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd :

"De Vlaamse regering kan per type de voorwaarden vastleggen waaronder leerlingen van deze bepaling kunnen worden uitgesloten, voor zover voor deze regeling de nodige kredieten worden ter beschikking gesteld door het Ministerie van Sociale Zaken en het departement Welzijn."

– *Aangenomen.*

Artikel III.23

In hetzelfde decreet wordt een artikel 163bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 163bis

In de hoofdopdracht kunnen bijzondere pedagogische taken en/of lestijden beleidsondersteuning begrepen zijn.

Maximum 3% van het lestijden- en urenpakket kan aangewend worden als lestijden bijzondere pedagogische taken. Het maximum kan enkel worden overschreden bij akkoord van het lokaal comité."

– *Aangenomen.*

Artikel III.24

In artikel 194 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Voor het gewoon kleuteronderwijs gelden volgende instapdata :

1° de eerste schooldag na de zomervakantie ;

2° de eerste schooldag na de herfstvakantie ;

3° de eerste schooldag na de kerstvakantie ;

4° de eerste schooldag van februari ;

5° de eerste schooldag na de krokusvakantie ;

6° de eerste schooldag na de paasvakantie."

2° § 2 wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel III.25

In hetzelfde decreet wordt een artikel 194ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 194ter

In afwijking van artikel 23, 86, 124 en 134 bepaalt het schoolbestuur van de ziekenhuisschool voor het schooljaar 1998-1999 na hoeveel onderwijsdagen een leerling als regelmatige leerling wordt beschouwd."

– *Aangenomen.*

Artikel III.26

In hetzelfde decreet wordt een artikel 194quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 194 quinquies

Tijdens de schooljaren 2001-2002 en 2002-2003 kunnen in het gewoon basisonderwijs geen nieuwe scholen in de financierings- of subsidieregeling opgenomen worden en kunnen er geen structuurwijzigingen worden doorgevoerd waardoor de school in programmatie gaat. Deze bepaling geldt niet ten aanzien van :

Voorzitter

- de scholen die opgericht worden overeenkomstig artikel 97, 98 en 99 ;
 - de scholen die in de artikel 138, § 1, 1° bedoelde aanvullende lestijden cultuurbeschouwing inrichten."
- *Aangenomen.*

Artikel III.27

In artikel 195 van hetzelfde decreet wordt 1° vervangen door wat volgt :

"1° artikel 11, 16, 24, § 2, 67, § 2, 138, 2° en 153 die in werking treden met ingang van 1 september 1994 ;".

– *Aangenomen.*

Artikel III.28

De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op 1 september 2001, met uitzondering van :

- 1° artikel III.25, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1998 ;
- 2° artikel III.19, dat uitwerking heeft met ingang van 1 februari 1999 ;
- 3° artikel III.17, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2000 ;
- 4° artikel III.1, 1°, III.2, III.6, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2000 ;
- 5° artikel III.15 en III.16, die in werking treden op 1 januari 2001 ;
- 6° artikel III.24, dat in werking treedt op 1 februari 2001 ;
- 7° artikel III.9, dat in werking treedt op 1 september 2002.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Secundair onderwijs****Afdeling 1**

Gemeenschappelijke bepalingen voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs

Artikel IV.1

Aan artikel 3, § 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij de decreten van 31 juli 1990, 9 april 1992, 25 juni 1992, 21 december 1994, 8 juli 1996 en 15 juli 1997, wordt een 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"5° Een leerling van het voltijds gewoon secundair onderwijs of het deeltijds beroepssecundair onderwijs die op de datum voor de telling van het aantal leerlingen onderwijs volgt in een school van type 5, blijft beschouwd als regelmatige leerling in zijn oorspronkelijke school. Hij is daarenboven regelmatige leerling :

- a) in de ziekenhuisschool, voor periodes van minimum vijf al dan niet opeenvolgende dagen waarin hij per dag gemiddeld ten minste één lestijd onderwijs krijgt ;
- b) in de preventoriumschoon, wanneer hij voldoet aan de bepalingen van artikel 10 van het koninklijk besluit van 28 juni 1978 houdende de omschrijving van de types en de organisatie van het buitengewoon onderwijs en vaststellende de toelatings- en behoudsvoorwaarden in de diverse niveaus van het buitengewoon onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel IV.2

Aan artikel 1, § 1, derde lid van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht worden de volgende zinnen toegevoegd :

"Een minderjarige kan toelating krijgen om vanaf het begin van het schooljaar waarin hij deeltijds leerplichtig wordt deeltijds beroepssecundair onderwijs of voor de vervulling van de leerplicht erkende vorming te volgen. De toelating wordt gege-

Voorzitter

ven door de directie van de instelling waar het deeltijds beroepssecundair onderwijs of de erkende vorming gegeven wordt, op advies van het centrum voor leerlingenbegeleiding waar de school voor voltijds onderwijs waar de minderjarige de lessen volgt mee samenwerkt.".

– *Aangenomen.*

Artikel IV.3

In het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II wordt een artikel 55bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 55bis

Onverminderd de bepalingen van artikel 53 tot en met 55 stelt de Vlaamse regering de benamingen van de vakken vast en bepaalt ze de indeling in algemene vakken, kunstvakken, technische vakken en praktische vakken."

– *Aangenomen.*

Artikel IV.4

In artikel 6, § 2 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs wordt het tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 20 oktober 2000, vervangen door wat volgt :

"In afwijking van het eerste lid, zijn de bepalingen van § 1 van toepassing op :

- 1° de opties van het eerste leerjaar van de tweede graad van het algemeen secundair onderwijs op 1 september 2002 ;
- 2° de opties van het tweede leerjaar van de tweede graad van het algemeen secundair onderwijs op 1 september 2003 ;
- 3° de opties van het eerste leerjaar van de derde graad van het algemeen secundair onderwijs op 1 september 2004 ;

4° de opties van het tweede leerjaar van de derde graad van het algemeen secundair onderwijs op 1 september 2005."

– *Aangenomen.*

Afdeling 2

Bepalingen voor het gewoon secundair onderwijs

Artikel IV.5

In artikel 57 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, gewijzigd bij de decreten van 19 april 1995 en 8 juli 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt opgeheven ;

2° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. De aanwending van het wekelijks aantal uren-leraar dat elke onderwijsinstelling verkrijgt is vrij, onverminderd de toepassing van § 1, 2° en § 3bis.

Onder aantal uren-leraar worden verstaan de uren verkregen in toepassing van § 1, evenals de uren-leraar waarover een onderwijsinstelling kan beschikken na herverdeling van uren-leraar door haar inrichtende macht, door overname van uren-leraar van het voorgaande schooljaar, door overname van uren-leraar van een andere onderwijsinstelling, ingevolge fusie of door toetreding tot een scholengemeenschap." ;

3° er wordt een § 3bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3bis. Het in § 3 bedoelde aantal uren-leraar dat aangewend wordt voor het voltijds secundair onderwijs dat niet georganiseerd is volgens een modulair stelsel, kan slechts ten belope van 3% gebruikt worden voor uren die geen lessen zijn en georganiseerd worden als bijzondere pedagogische taken.

Dit maximum kan worden overschreden bij akkoord van het lokaal comité, bevoegd inzake arbeidsvoorwaarden en personeelsaangelegenheden."

4° § 4, eerste lid wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

"Het in § 3 bedoeld aantal uren-leraar is bestemd voor de toewijzing van de opdrachten aan de titularissen van het onderwijzend personeel."

– *Aangenomen.*

Artikel IV.6

In artikel 84bis, § 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 oktober 2000 betreffende het onderwijs XII-Ensor, worden de woorden "het schooljaar 2000-2001" vervangen door de woorden "de schooljaren 2000-2001 en 2001-2002".

– *Aangenomen.*

Artikel IV.7

In artikel 64bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 2 maart 1999, wordt 2° vervangen door wat volgt :

"2° het geheel van de opleiding, behoudens gewettigde afwezigheid, werkelijk en regelmatig volgen, waaronder alleszins wordt verstaan uiterlijk ingeschreven zijn op 31 januari van het betrokken schooljaar. Voor wat betreft de leerplichtige leerlingen kan de Vlaamse regering in uitzonderlijke en individuele gevallen afwijking verlenen van deze datum ;".

– *Aangenomen.*

Artikel IV.8

Aan artikel 6 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, gewijzigd bij het decreet van 20 oktober 2000, wordt een § 4 en een § 5 toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 4. De Vlaamse regering kan na de data, bedoeld in § 2, beslissen om nieuwe omzettingen van bestaande naar nieuwe benamingen van structuuronderdelen door te voeren.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt met structuuronderdelen bedoeld : de basisopties, de beroepenvelden, de opties van de tweede, derde en vierde graad, het derde leerjaar van de tweede graad, georganiseerd als een vervolmakingsjaar, het derde leerjaar van de derde graad, georganiseerd als een voorbereidend jaar op het hoger onderwijs of als een specialisatiejaar.

§ 5. In afwijking op de datum, bedoeld in §2, 6°, worden de benamingen van de opties psychiatrische verpleegkunde en ziekenhuisverpleegkunde, zoals bepaald in artikel 50, § 4, 2°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II, gewijzigd bij het decreet van 19 april 1995, omgezet naar de benaming verpleegkunde. Deze omzetting vindt geleidelijk plaats, leerjaar na leerjaar te beginnen met het eerste leerjaar van de vierde graad, vanaf 1 september 2002."

– *Aangenomen.*

Afdeling 3**Bepalingen voor het buitengewoon secundair onderwijs****Artikel IV.9**

In artikel 4 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 28 april 1993 en 14 juli 1998, wordt het eerste lid, tweede streepje vervangen door wat volgt :

"– een jongere voor ten hoogste twee schooljaren na het schooljaar waarin hij de leeftijd van eenentwintig jaar heeft bereikt, voor deze wet in aanmerking laten komen in functie van het behalen van een kwalificatiegetuigschrift van opleidingsvorm 3 of het diploma van secundair onderwijs in opleidingsvorm 4 of het getuigschrift van alternerende beroepsopleiding ;".

– *Aangenomen.*

Artikel IV.10

Artikel 5 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

"Artikel 5

§ 1. Voor de inschrijving van een leerling in een door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor buitengewoon secundair onderwijs is een inschrijvingsverslag vereist, waaruit blijkt welk type en welke opleidingsvorm voor hem is aangewezen. Dit verslag bestaat uit een attest en een protocol ter verantwoording. Voor leerlingen die onderwijs van het type 5 volgen in een ziekenhuis is geen protocol vereist. Een leerling kan alleen buitengewoon secundair onderwijs volgen van de opleidingsvorm en van het type waarnaar hij in het inschrijvingsverslag georiënteerd wordt.

§ 2. De Vlaamse regering, bepaalt door welke instantie(s) het inschrijvingsverslag wordt opgesteld en wat dit verslag moet inhouden."

– *Aangenomen.*

Artikel IV.11

In dezelfde wet wordt een Hoofdstuk IIter, bestaande uit artikel 5ter tot en met 5septies, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Hoofdstuk IIter

Alternierende beroepsopleiding

Artikel 5ter

In de opleidingsvorm 3 van het buitengewoon secundair beroepsonderwijs kan een facultatieve integratiefase van één schooljaar worden georganiseerd in de vorm van een alternierende beroepsopleiding voor de verdere bekwaming van :

- 1° leerlingen die het kwalificatiegetuigschrift hebben behaald of
- 2° leerlingen die daartoe door de klassenraad bekwam worden geacht.

Artikel 5quater

§ 1. Op weekbasis omvat de integratiefase ten minste 14 lessen op school, bestaande uit algemene en sociale vorming en beroepsgerichte vorming, aangevuld met 24 uren werkervaring in een regulier bedrijf.

§ 2. Op jaarbasis omvat de integratiefase :

- 1° minimaal 500 lessen algemene en sociale vorming en beroepsgerichte vorming ;
- 2° minimaal 700 uren werkervaring in het werkervaringsbedrijf, in een verhouding van 2/5 vorming op school en 3/5 werkervaring.

Artikel 5quinquies

De integratiefase wordt bekrachtigd met een getuigschrift van alternerende beroepsopleiding in een bepaalde bedrijfssector, en in voorkomend geval, een kwalificatiegetuigschrift voor de leerlingen bedoeld in artikel 5ter, 2°.

Artikel 5sexies

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen inzake de organisatie van de alternerende beroepsopleiding alsook de vorm van het getuigschrift van alternerende beroepsopleiding. De regering bepaalt de wijze waarop het lesurenpakket en de werkmiddelen en – in voorkomend geval – de middelen van het Europees Sociaal Fonds worden aangewend voor de organisatie van de alternerende beroepsopleiding.

Artikel 5septies

Met ingang van het schooljaar 2001-2002 kan geen tweede kwalificatie meer worden georganiseerd. In afwijking van deze bepaling :

- kunnen de scholen die op 30 juni 2001 een tweede kwalificatie inrichtten, gedurende het schooljaar 2001-2002 een eenjarige tweede kwalificatie organiseren ;
- kunnen de leerlingen die in de schooljaren 2000-2001 en 2001-2002 een tweede kwalificatie aanvatten, deze beëindigen."

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel IV.12

Aan artikel 21, § 2 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Maximum 3% van het lesurenpakket en van het urenpakket bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 67 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het paramedisch personeel worden bepaald in de inrichtingen voor het buitengewoon onderwijs, met uitzondering van de internaten of semi-internaten, kan worden aangewend voor uren die geen lesuren zijn en georganiseerd worden als bijzondere pedagogische taken. Dit maximum geldt niet voor het buitengewoon secundair beroepsonderwijs dat georganiseerd is volgens een modulair stelsel of in de vorm van een alternerende beroepsopleiding. Het maximum kan worden overschreden bij akkoord van het lokaal comité, bevoegd inzake arbeidsvoorwaarden en personeelsaangelegenheden."

– *Aangenomen.*

Artikel IV.13

In artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 67 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het paramedisch personeel worden bepaald in de richtingen voor het buitengewoon onderwijs, met uitzondering van de internaten of semi-internaten wordt een § 3bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3bis. Maximum 3% van het urenpakket en van het lesurenpakket bedoeld in artikel 21 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs kan worden aangewend voor uren die geen lesuren zijn en georganiseerd worden als bijzondere pedagogische taken. Dit maximum geldt niet voor het buitengewoon secundair beroepsonderwijs dat ge-

organiseerd is volgens een modulair stelsel of in de vorm van een alternerende beroepsopleiding. Het maximum kan worden overschreden bij akkoord van het lokaal comité, bevoegd inzake arbeidsvoorwaarden en personeelsaangelegenheden."

– *Aangenomen.*

Artikel IV.14

De Vlaamse regering deelt de opleidingsvorm 3 van het buitengewoon secundair beroepsonderwijs op in opleidingen die tevens worden ingericht in het voltijds beroeps- en technisch secundair onderwijs, het deeltijds beroepssecundair onderwijs en het secundair onderwijs voor sociale promotie.

Voor elk van deze opleidingen worden de competenties, de nodige algemene en sociale vaardigheden en de sleutelvaardigheden vastgelegd in opleidingsprofielen.

De Vlaamse regering bepaalt de procedure en de modaliteiten van omzetting van de voor de inwerkingstelling van dit decreet bestaande beroepenvelden, afdelingen en kwalificatietechnieken naar de in het eerste lid bedoelde opleidingen.

De omzetting van de bestaande afdelingen naar opleidingen wordt niet beschouwd als een programmatische of omvorming zoals bedoeld in artikel 35, 61 en §3 van het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986 houdende rationalisatie en programmatische van het buitengewoon onderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel IV.15

Artikel 47 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, gewijzigd bij het decreet van 19 april 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 47

Voor het buitengewoon secundair onderwijs is deze afdeling enkel van toepassing op opleidingsvorm 4, met uitzondering van :

1° onderafdeling 4 voor wat de ziekenhuisscholen betreft ;

Voorzitter

2° onderafdeling 5."

– *Aangenomen.*

Artikel IV.16

De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op 1 september 2001, behalve

1° artikel IV.3, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1989 ;

2° artikel IV.11, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1998 ;

3° artikelen IV.5, IV.12 en IV.13, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1999 ;

4° artikel IV.7 en IV. 8, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2000.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Zorgvuldig bestuur

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Onderafdeling 1

Basisonderwijs

Artikel V.1

In artikel 27 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. In de door de Gemeenschap gefinancierde of gesubsidieerde basis-, kleuter- of lagere scholen kan geen direct of indirect inschrijvingsgeld worden gevraagd. Evenmin kunnen bijdragen worden gevraagd voor onderwijsgebonden kos-

ten die noodzakelijk zijn om een eindterm te realiseren of een ontwikkelingsdoel na te streven." ;

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Vragen in verband met de toepassing van de beginselen vermeld in § 1 en klachten in verband met inbreuken op deze beginselen kunnen door iedere belanghebbende ingediend worden bij de Commissie zorgvuldig bestuur, bedoeld in artikel V.21 van het decreet van ... betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek." ;

3° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Na overleg binnen de participatieraad of de schoolraad bepalen de schoolbesturen de lijst van bijdragen die aan de ouders kunnen worden gevraagd, evenals de afwijkingen die op deze bijdrageregeling worden toegekend."

– *Aangenomen.*

Artikel V.2

In het hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt het opschrift van de afdeling 5 vervangen door wat volgt :

"Zorgvuldig bestuur".

– *Aangenomen.*

Artikel V.3

In artikel 51 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Een schoolbestuur kan handelsactiviteiten verrichten, voor zover deze geen daden van koophandel zijn en voor zover ze verenigbaar zijn met zijn onderwijsopdracht." ;

2° er wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. Een schoolbestuur dat mededelingen toelaat die rechtstreeks of onrechtstreeks ten doel hebben de verkoop van producten of diensten te bevorderen, waakt erover dat :

Voorzitter**Artikel V.6**

- 1° door het schoolbestuur verstrekte leer-
middelen of verplichte activiteiten vrij blijven
van bedoelde mededelingen ;
- 2° facultatieve activiteiten vrij blijven van be-
doelde mededelingen, behoudens indien
deze mededelingen louter attenderen op het
feit dat de activiteit of een gedeelte van de
activiteit ingericht werd door middel van een
gift, een schenking of een prestatie om niet
of verricht onder reële prijs door een bij
name genoemde natuurlijke persoon, rechts-
persoon of feitelijke vereniging ;

In artikel 177 van hetzelfde decreet worden de vol-
gende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 wordt het woord "sancties" vervangen
door de woorden "sancties door de Vlaamse re-
gering" ;
- 2° in § 1 worden 2° en 7° opgeheven ;
- 3° in § 2 wordt het eerste lid opgeheven.

– *Aangenomen.*

- 3° bedoelde mededelingen kennelijk niet on-
verenigbaar zijn met de pedagogische en on-
derwijskundige taken en doelstellingen van
de school ;
- 4° bedoelde mededelingen de objectiviteit, de
geloofwaardigheid, de betrouwbaarheid en
de onafhankelijkheid van de school niet in
het gedrang brengen.".

Artikel V.7

Aan artikel 178 van hetzelfde decreet wordt een
tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De in het eerste lid bedoelde terugvordering of
inhouding kan er niet toe leiden dat het aandeel in
de werkingsmiddelen dat bestemd is voor perso-
neelsaangelegenheden in absolute cijfers kleiner
wordt dan wanneer de maatregel niet zou getroffen
zijn.".

– *Aangenomen.*

– *Aangenomen.*

Artikel V.4

In artikel 52 van hetzelfde decreet worden de
woorden "Commissie laakbare praktijken, bedoeld
in artikel 27" vervangen door de woorden "Com-
missie zorgvuldig bestuur, bedoeld in artikel V.21
van het decreet van ... betreffende het onderwijs-
XIII-Mozaïek".

– *Aangenomen.*

Artikel V.8

In hetzelfde decreet wordt een artikel 180bis inge-
voegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 180bis

Vragen in verband met de toepassing van en klach-
ten in verband met inbreuken op :

- 1° de beginselen inzake kosteloosheid in het basis-
onderwijs, vermeld in artikel 27, § 1 en van de
bijdrageregeling, bedoeld in artikel 27, § 3 ;
- 2° de beginselen bedoeld in artikel 51 kunnen
door iedere belanghebbende ingediend worden
bij de Commissie zorgvuldig bestuur, bedoeld in
artikel V.21 van het decreet van ... betreffende
het onderwijs-XIII-Mozaïek.".

In artikel 92 van hetzelfde decreet wordt § 5 opge-
heven.

– *Aangenomen.*

– *Aangenomen.*

Artikel V.5

Voorzitter

Onderafdeling 2

Voltijds secundair en deeltijds
beroepssecundair onderwijs

Artikel V.9

Een inrichtende macht mag informatie verstrekken over het eigen opvoedingsproject en het onderwijsaanbod, maar zij mag geen oneerlijke concurrentie voeren.

– *Aangenomen.*

Artikel V.10

Er mag geen politieke propaganda worden gevoerd in een onderwijsinstelling.

– *Aangenomen.*

Artikel V.11

Een inrichtende macht kan handelsactiviteiten verrichten, voor zover deze geen daden van koophandel zijn en voor zover ze verenigbaar zijn met haar onderwijsopdracht.

– *Aangenomen.*

Artikel V.12

Een inrichtende macht die sponsoring of mededelingen die rechtstreeks of onrechtstreeks ten doel hebben de verkoop van producten of diensten te bevorderen, toelaat, waakt erover dat :

- 1° door de inrichtende macht verstrekte leermiddelen vrij blijven van bedoelde mededelingen ;
- 2° activiteiten vrij blijven van bedoelde mededelingen, behoudens indien deze mededelingen louter attenderen op het feit dat de activiteit of een gedeelte van de activiteit ingericht werd door middel van een gift, een schenking of een prestatie om niet of verricht onder reële prijs door een bij name genoemde natuurlijke persoon, rechtspersoon of feitelijke vereniging ;

3° sponsoring en bedoelde mededelingen kennelijk niet onverenigbaar zijn met de pedagogische en onderwijskundige taken en doelstellingen van de school ;

4° sponsoring en bedoelde mededelingen de objectiviteit, de geloofwaardigheid, de betrouwbaarheid en onafhankelijkheid van de school niet in het gedrang brengen.

– *Aangenomen.*

Artikel V.13

In het door de Gemeenschap gefinancierd of gesubsidieerd voltijds secundair onderwijs en deeltijds beroepssecundair onderwijs kan geen direct of indirect inschrijvingsgeld worden gevraagd.

Na overleg binnen de participatieraad of de schoolraad bepalen de inrichtende machten de lijst van bijdragen die aan de ouders of aan de meerderjarige leerlingen kunnen worden gevraagd, evenals de afwijkingen die op deze bijdrageregeling worden toegekend. Deze regeling wordt schriftelijk aan de ouders of aan de meerderjarige leerlingen meege-deeld.

– *Aangenomen.*

Onderafdeling 3

Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel V.14

In het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding wordt een artikel 14bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 14bis

§ 1. Een centrum mag informatie verstrekken over het eigen begeleidingsaanbod, maar het mag geen oneerlijke concurrentie voeren.

§ 2. Er mag geen politieke propaganda gevoerd worden in een centrum voor leerlingenbegeleiding.

§ 3. Een centrum kan handelsactiviteiten verrichten, voorzover deze geen daden van koophandel

Voorzitter

zijn en voorzover ze verenigbaar zijn met zijn opdracht.

§ 4. Een centrum dat sponsoring of mededelingen die rechtstreeks of onrechtstreeks ten doel hebben de verkoop van producten of diensten te bevorderen, toelaat, waakt erover dat :

- 1° door het centrum verstrekte materialen vrij blijven van bedoelde mededelingen ;
- 2° diensten vrij blijven van bedoelde mededelingen, behoudens indien deze mededelingen louter attenderen op het feit dat de dienst of een gedeelte van de dienst ingericht werd door middel van een gift, een schenking of een prestatie om niet of verricht onder reële prijs door een bij name genoemde natuurlijke persoon, rechtspersoon of feitelijke vereniging ;
- 3° sponsoring en bedoelde mededelingen kennelijk niet onverenigbaar zijn met de opdracht en doelstellingen van het centrum ;
- 4° sponsoring en bedoelde mededelingen de objectiviteit, de geloofwaardigheid, de betrouwbaarheid en de onafhankelijkheid van het centrum niet in het gedrang brengen.".

– *Aangenomen.*

Artikel V.15

In hetzelfde decreet wordt een artikel 14ter ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 14ter

Vragen in verband met de toepassing van de beginselen vermeld in artikel 6, 6° en 14bis en klachten in verband met inbreuken op deze beginselen kunnen door iedere belanghebbende ingediend worden bij de Commissie zorgvuldig bestuur, bedoeld in artikel V.21 van het decreet van ... betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek.".

– *Aangenomen.*

Onderafdeling 4

Deeltijds kunstonderwijs

Artikel V.16

Aan de titel V van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II wordt een hoofdstuk IVbis, bestaande uit artikel 95bis tot en met 95sexies, toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Hoofdstuk IVbis

Zorgvuldig bestuur

Artikel 95bis

Een inrichtende macht mag informatie verstrekken over het eigen opvoedingsproject en het onderwijsaanbod, maar mag geen oneerlijke concurrentie voeren.

Artikel 95ter

Er mag geen politieke propaganda gevoerd worden in een instelling voor deeltijds kunstonderwijs.

Artikel 95quater

Een inrichtende macht kan handelsactiviteiten verrichten, voor zover deze geen daden van koophandel zijn en voor zover ze verenigbaar zijn met haar onderwijsopdracht.

Artikel 95quinquies

Een inrichtende macht die sponsoring of mededelingen die rechtstreeks of onrechtstreeks ten doel hebben de verkoop van producten of diensten te bevorderen, toelaat, waakt erover dat :

- 1° door de inrichtende macht verstrekte leermiddelen vrij blijven van bedoelde mededelingen ;
- 2° activiteiten vrij blijven van bedoelde mededelingen, behoudens indien deze mededelingen louter attenderen op het feit dat de activiteit of een gedeelte van de activiteit ingericht werd door

Voorzitter

middel van een gift, een schenking of een prestatie om niet of verricht onder reële prijs door een bij name genoemde natuurlijke persoon, rechtspersoon of feitelijke vereniging ;

3° sponsoring en bedoelde mededelingen kennelijk niet onverenigbaar zijn met de pedagogische en onderwijskundige taken en doelstellingen van de instelling ;

4° sponsoring en bedoelde mededelingen de objectiviteit, de geloofwaardigheid, de betrouwbaarheid en de onafhankelijkheid van de instelling niet in het gedrang brengen.

Artikel 95sexies

Vragen in verband met de toepassing van de beginselen van dit hoofdstuk en klachten in verband met inbreuken op deze beginselen kunnen door iedere belanghebbende ingediend worden bij de Commissie zorgvuldig bestuur, bedoeld in artikel V.21 van het decreet van ... betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek."

– *Aangenomen.*

Onderafdeling 5

Volwassenenonderwijs

Artikel V.17

In het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs wordt in titel I, het opschrift van het hoofdstuk X vervangen door wat volgt :

"Zorgvuldig bestuur, terugvorderingen en sancties".

– *Aangenomen.*

Artikel V.18

In hetzelfde decreet wordt vóór afdeling 1 van het hoofdstuk X, die afdeling 1bis wordt, een afdeling

1, bestaande uit artikel 61bis tot en met 61quinquies, ingevoegd, die luidt als volgt :

"Afdeling 1

Zorgvuldig bestuur

Artikel 61bis

Een centrum mag informatie verstrekken over het eigen opvoedingsproject en het onderwijsaanbod, maar mag geen oneerlijke concurrentie voeren.

Artikel 61ter

Er mag geen politieke propaganda gevoerd worden in een centrum.

Artikel 61quater

Een centrum kan handelsactiviteiten verrichten, voor zover deze geen daden van koophandel zijn en voor zover ze verenigbaar zijn met zijn opdracht.

Artikel 61quinquies

Een centrum dat sponsoring of mededelingen die rechtstreeks of onrechtstreeks ten doel hebben de verkoop van producten of diensten te bevorderen, toelaat, waakt erover dat :

1° door het centrum verstrekte leermiddelen vrij blijven van bedoelde mededelingen ;

2° activiteiten vrij blijven van bedoelde mededelingen, behoudens indien deze mededelingen louter attenderen op het feit dat de activiteit of een gedeelte van de activiteit ingericht werd door middel van een gift, een schenking of een prestatie om niet of verricht onder reële prijs door een bij name genoemde natuurlijke persoon, rechtspersoon of feitelijke vereniging ;

3° sponsoring en bedoelde mededelingen kennelijk niet onverenigbaar zijn met de pedagogische en onderwijskundige taken en doelstellingen van het centrum ;

Voorzitter

4° sponsoring en bedoelde mededelingen de objectiviteit, de geloofwaardigheid, de betrouwbaarheid en de onafhankelijkheid van het centrum niet in het gedrang brengen."

– *Aangenomen.*

Artikel V.19

In artikel 66, § 1 van hetzelfde decreet wordt 4° opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel V.20

In hetzelfde decreet wordt een artikel 67bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 67bis

Vragen in verband met de toepassing van de beginselen van Afdeling 1. en klachten in verband met inbreuken op deze beginselen kunnen door iedere belanghebbende ingediend worden bij de Commissie zorgvuldig bestuur, bedoeld in artikel V.21 van het decreet van ... betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek."

– *Aangenomen.*

Afdeling 2

De Commissie zorgvuldig bestuur

Onderafdeling 1

Oprichting en samenstelling

Artikel V.21

Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een onafhankelijke commissie ingesteld, "Commissie zorgvuldig bestuur" genaamd, verder genoemd "de Commissie".

– *Aangenomen.*

Artikel V.22

De Commissie bestaat uit een kamer voor het basisonderwijs en een kamer voor het secundair onderwijs, de centra voor leerlingenbegeleiding, het deeltijds kunstonderwijs en het volwassenenonderwijs, voorgezeten door één magistraat of ere-magistraat en bijgestaan door één ambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die fungeert als secretaris.

Iedere kamer omvat :

1° een lid dat voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 205 van het Gerechtelijk Wetboek ;

2° een deskundige op het gebied van de consumentenbescherming ;

3° twee leden, vertrouwd met het onderwijsveld.

De Vlaamse regering stelt de leden en hun plaatsvervangers aan en bepaalt de wijze waarop zij vergoed worden.

– *Aangenomen.*

Artikel V.23

De leden van de Commissie genieten de burgerlijke en politieke rechten en bieden alle waarborgen met het oog op de onafhankelijke uitoefening van hun opdracht.

– *Aangenomen.*

Artikel V.24

De Commissie stelt binnen een maand na haar instelling haar reglement van orde op. Het wordt bekrachtigd door de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Onderafdeling 2

Bevoegdheid

Artikel V.25

De Commissie beslist over de gegrondheid van klachten van belanghebbenden inzake :

1° de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de kosteloosheid van het onderwijs, de beginselen vermeld in artikel 27, § 1, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, artikel V.13, eerste lid en artikel 6, 6° van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding en de bijdrageregeling bedoeld in artikel 27, § 3, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en artikel V.13, tweede lid ;

2° de bepalingen van artikel 51 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, van artikel V.9, V.10, V.11 en V.12, van artikel 14bis van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, van artikel 95bis tot en met 95sexies van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II en van artikel 61bis tot en met 61quinquies van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs.

Wanneer zij oordeelt dat een klacht gegrond is, kan zij beslissen om :

1° een gedeeltelijke terugbetaling van de werkmiddelen van de betrokken school, de betrokken instelling, het betrokken centrum voor leerlingenbegeleiding of de betrokken instelling voor deeltijds kunstonderwijs op te leggen. De terugvordering of inhouding kan echter niet meer bedragen dan 10 procent van deze werkmiddelen en kan er niet toe leiden dat het aandeel in de werkmiddelen dat bestemd is voor personeelsaangelegenheden in absolute cijfers kleiner wordt dan wanneer de maatregel niet zou getroffen zijn ;

2° aan het betrokken centrum voor volwassenenonderwijs een financiële sanctie op te leggen overeenkomstig de bepalingen van artikel 66, § 2, van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs.

Deze sanctie wordt slechts uitvoerbaar de dag nadat de termijn om beroep in te stellen bij de Vlaamse regering verstreken is.

Voorafgaandelijk aan het opleggen van een sanctie nodigt de Commissie het betrokken schoolbestuur, de betrokken inrichtende macht of het betrokken bestuur uit om de bestreden rechtshandeling in te trekken of te herzien of in een passende genoegdoening te voorzien.

– *Aangenomen.*

Artikel V.26

De Commissie kan vragen van belanghebbenden behandelen over de aangelegenheden bedoeld in artikel V.25, eerste lid.

– *Aangenomen.*

Artikel V.27

De beslissingen van de Commissie zijn met redenen omkleed. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop zij openbaar worden gemaakt.

– *Aangenomen.*

Onderafdeling 3

Klachtenprocedure

Artikel V.28

De klachten bedoeld in artikel V.25 worden bij aangetekend schrijven bij de Commissie ingediend.

Klachten die na verloop van een termijn van zestig kalenderdagen na de vaststelling of de kennisname van de betwiste feiten ingediend worden, zijn ontvankelijk.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel V.29

Zodra een klacht wordt ingediend, stelt de Commissie de betrokkenen daarvan schriftelijk in kennis.

– *Aangenomen.*

Artikel V.30

De Commissie hoort de betrokkenen. De Commissie kan ambtshalve of op verzoek van de betrokkenen getuigen horen.

– *Aangenomen.*

Artikel V.31

De zittingen van de Commissie zijn openbaar, tenzij de openbaarheid gevaar oplevert voor de openbare orde of goede zeden.

– *Aangenomen.*

Artikel V.32

De Commissie beslist binnen een termijn van zestig kalenderdagen, die ingaat op de dag na die (...) van de betekening van de klacht.

De beslissing wordt uiterlijk de laatste dag van die termijn bij aangetekend schrijven verstuurd naar de betrokkenen. De Vlaamse regering wordt onverwijld in kennis gesteld van de beslissing.

– *Aangenomen.*

Artikel V.33

De betrokkenen kunnen tegen een beslissing van de Commissie beroep instellen bij de Vlaamse regering. Het beroep moet bij aangetekend schrijven worden ingediend binnen een termijn van zestig kalenderdagen, die ingaat op de dag na die van de betekening van de beslissing.

Het beroep schorst van rechtswege de uitvoerbaarheid van de genomen beslissing.

– *Aangenomen.*

Artikel V.34

De Vlaamse regering doet in laatste aanleg uitspraak over het beroep dat door een betrokkene werd ingesteld tegen een beslissing van de Commissie.

De Vlaamse regering kan de beslissing van de Commissie wegens schending van de wet of het decreet of strijdigheid met het algemeen belang bevestigen, wijzigen of vernietigen, in welk geval zij een nieuwe beslissing kan nemen.

De Vlaamse regering spreekt zich uit over een beroep binnen een termijn van zestig kalenderdagen, die ingaat op de dag na die van de betekening van het beroep.

De beslissing van de Vlaamse regering wordt uiterlijk de laatste dag van de in het vorige lid bedoelde termijn bij aangetekend schrijven verstuurd naar de betrokkenen.

– *Aangenomen.*

Artikel V.35

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen inzake de ontvankelijkheid en procedure. Zij garandeert daarbij de hoorplicht.

– *Aangenomen.*

Onderafdeling 4

Slotbepaling

Artikel V.36

De Commissie treedt in de plaats van de Commissie laakbare praktijken bedoeld in artikel 42 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zoals dit van kracht was op 31 augustus 2001.

Voorzitter

Zolang geen uitvoering wordt gegeven aan artikel V.22, derde lid :

- worden de in artikel V.25 bedoelde klachten ingediend bij de Commissie laakbare praktijken, die een dossier voorbereidt. De indiening bij de Commissie laakbare praktijken schorst de in artikel V.28 bedoelde termijn tot aan de uitvoering van artikel V.22, derde lid ;
- behandelt de Commissie laakbare praktijken de in artikel V.26 bedoelde vragen.

– *Aangenomen.*

Afdeling 3

Opheffings- en inwerkingtredebepalingen

Artikel V.37

Artikel 12, § 1, 12ter, 41, 42, 43 en 44 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel V.38

De volgende besluiten worden opgeheven :

- 1° het koninklijk besluit van 12 februari 1976 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de door een onderwijsinrichting geproduceerde voorwerpen of verleende diensten kunnen vervreemd of verhuurd worden, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 9 januari 1991 ;
- 2° het ministerieel besluit van 14 april 1978 in uitvoering van het koninklijk besluit van 12 februari 1976, houdende maatregelen tot vaststelling van de voorwaarden waaronder onderwijsinrichtingen geproduceerde voorwerpen of verleende diensten kunnen vervreemden of verhuuren ;

3° het koninklijk besluit van 14 september 1987 houdende de samenstelling en de werkings- en procedureregels van de commissies voorzien bij artikel 42 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

4° het besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997 betreffende laakbare praktijken en de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de Commissie Laakbare Praktijken voor het basisonderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel V.39

De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op 1 september 2001, behalve artikel V.1, 3° en V.13, tweede lid, die in werking treden op 1 september 2002.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Permanente vorming

Afdeling 1

Algemene bepaling

Artikel VI.1

In artikel 7 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, vervangen bij het decreet van 28 april 1993, worden tussen de woorden "deeltijds secundair onderwijs" en "in de door de Gemeenschap" de woorden "en voor het onderwijs voor sociale promotie en het deeltijds kunstonderwijs" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Afdeling 2

Deeltijds kunstonderwijs

Artikel VI.2

Aan het artikel 95 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De koninklijke Beiaardschool te Mechelen wordt als instelling van het deeltijds kunstonderwijs erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering kan specifieke normen en structuren voor deze instelling vastleggen, die bij decreet worden bekrachtigd."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.3

Artikel 97 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 97

In de lagere en middelbare graad van de instellingen voor deeltijds kunstonderwijs die gevestigd zijn in het arrondissement Brussel-Hoofdstad wordt het aantal uren-leraar, vastgesteld overeenkomstig artikel 96, verhoogd met 30% indien de schoolbesturen deel uitmaken van een netoverschrijdend Samenwerkingsforum.

Het Samenwerkingsforum :

- 1° draagt bij tot de ordening van een rationeel onderwijsaanbod ;
- 2° streeft naar een samenwerking met Nederlandstalige instellingen voor basisonderwijs of secundair onderwijs ;
- 3° ontwikkelt socio-culturele initiatieven en streeft daarbij naar een samenwerking met socio-culturele organisaties en instellingen in de gemeenten van het Vlaamse Gewest, genoemd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het Samenwerkingsforum stelt bij gewone meerderheid van de totaal uitgebrachte stemmen een huishoudelijk reglement op en legt dit ter bekrachtiging voor aan de Vlaamse regering.

Het Samenwerkingsforum legt jaarlijks, vóór 1 mei, een werkingsverslag voor aan de Vlaamse regering, die bijstellingen kan voorstellen.

De Vlaamse regering evalueert de resultaten van het overleg na afloop van het derde werkingsjaar en legt de evaluatie voor aan het Vlaams Parlement."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.4

In hetzelfde decreet wordt een Hoofdstuk Vbis, bestaande uit artikel 100bis tot en met artikel 100sexies, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Hoofdstuk Vbis

Inschrijvingsgeld

Artikel 100bis

In het deeltijds kunstonderwijs betaalt een leerling voor elke studierichting waarvoor hij zich inschrijft inschrijvingsgeld. Dat inschrijvingsgeld wordt betaald vóór 1 oktober van het betrokken schooljaar.

Artikel 100ter

Voor de schooljaren 2000-2001 en 2001-2002 draagt het inschrijvingsgeld :

- 1° 6200 frank ;
- 2° 3600 frank als de leerling overeenkomstig recht heeft op het verminderde inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100quater ;
- 3° 1900 frank als de leerling de leeftijd van 18 jaar niet bereikt heeft op 31 december van het schooljaar in kwestie ;
- 4° 1200 frank als de leerling de leeftijd van 18 jaar niet bereikt heeft op 31 december van het betrokken schooljaar en recht heeft op het ver-

Voorzitter

minderde inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100quater.

Vanaf het schooljaar 2002-2003 wordt het inschrijvingsgeld jaarlijks aan de evolutie van de index der consumptieprijzen aangepast.

Artikel 100quater

Om voor het verminderde inschrijvingsgeld in aanmerking te komen, moet de leerling :

- 1° een attest overleggen, uitgereikt door de bevoegde overheid, waaruit blijkt dat hij uitkeringsgerechtigd volledig werkloos is, of dat hij ten laste is van een uitkeringsgerechtigde volledig werkloze ;
- 2° een attest overleggen, uitgereikt door de bevoegde overheid, waaruit blijkt dat hij :
 - a) verplicht ingeschreven is als werkzoekende op grond van de reglementering in verband met de arbeidsvoorziening en de werkloosheid ;
 - b) het bestaansminimum ontvangt ;
 - c) persoon ten laste is van een persoon, bedoeld in a) of in b) ;
- 3° een attest overleggen, uitgereikt door de bevoegde overheid, waaruit blijkt dat hij :
 - a) gehandicapt is met een arbeidsongeschiktheid van ten minste 66 % ;
 - b) recht heeft op een tegemoetkoming als gehandicapt ;
 - c) persoon ten laste is van een persoon, bedoeld in a) of in b) ;
- 4° het bewijs overleggen dat hij in een gezinsvervangend tehuis of in een medisch-pedagogische instelling verblijft ;
- 5° het bewijs overleggen dat hij het statuut van erkend politiek vluchteling heeft of ten laste is van een dergelijke persoon ;
- 6° een attest overleggen van het kinderbijslagfonds, indien hij ouder is dan 18 jaar.

Een leerling die de leeftijd van 18 jaar niet bereikt heeft op 31 december van het schooljaar in kwestie, betaalt het verminderde inschrijvingsgeld :

- 1° indien een ander lid van het gezin waartoe hij behoort het inschrijvingsgeld reeds heeft betaald in dezelfde of in een andere instelling voor deeltijds kunstonderwijs ;
- 2° voor iedere extra inschrijving in een andere studierichting in dezelfde of in een andere instelling voor deeltijds kunstonderwijs.

Artikel 100quinquies

§ 1. Van de inschrijvingsgelden van het deeltijds kunstonderwijs, zoals bepaald in artikel 100ter wordt een deel toegewezen aan het fonds "Inschrijvingsgelden Deeltijds Kunstonderwijs", dat een begrotingsfonds is in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991, verder genoemd "het Fonds".

Van het inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100ter, 2° en 3° wordt voor de schooljaren 2000-2001 en 2001-2002 200 frank aan het Fonds toegewezen.

Van het inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100ter, 1° wordt voor de schooljaren 2000-2001 en 2001-2002 1100 frank aan het Fonds toegewezen.

§ 2. De middelen van het Fonds moeten worden aangewend voor uitgaven met betrekking tot de betaling van salarissen en salarissubsidies in het deeltijds kunstonderwijs.

§ 3. De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

§ 4. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het Fonds.

Artikel 100sexies

De Vlaamse regering stelt de modaliteiten van de inning van het inschrijvingsgeld vast. "

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel VI.7

Artikel VI.5

De volgende bepalingen worden opgeheven :

- 1° de titel "Afdeling 1. Deeltijds Kunstonderwijs" en het artikel 17 van het decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997 ;
- 2° de titel "Afdeling 4. – Fonds Inschrijvingsgelden. – Deeltijds Kunstonderwijs." en artikel 21 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 ;
- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 1993 tot vaststelling van het inschrijvingsgeld in het deeltijds kunstonderwijs, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999.

– *Aangenomen.*

Afdeling 3

Basiseducatie

Artikel VI.6

In artikel 4 van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen wordt 1. vervangen door wat volgt :

"1. Centra voor Basiseducatie zijn verenigingen zonder winstoogmerk die uitsluitend als doelstelling hebben :

- het organiseren van basiseducatie ;
- het detecteren van de onderwijsbehoeften van gedetineerden ;
- het begeleiden van het onderwijstraject van gedetineerden."

– *Aangenomen.*

Aan artikel 14 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 21 december 1994, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De toelagen die de Centra voor Basiseducatie krachtens dit decreet verwerven, evenals de andere inkomsten, worden opgenomen in de boekhouding van het centrum."

– *Aangenomen.*

Afdeling 4

Volwassenenonderwijs

Onderafdeling 1

Onderwijs voor sociale promotie

Artikel VI.8

§ 1. Tot 31 augustus 2002 wordt voor het onderwijzend personeel van de afdelingen Stedenbouw en Ruimtelijke Planning en Monumenten en Landschapszorg van het Centrum voor Volwassenenonderwijs, Frans Craeybeckxlaan 22, 2100 Deurne de salarisschaal vastgesteld als volgt :

- 1° de personeelsleden, tewerkgesteld in het ambt van leraar technische vakken, hebben recht op de salarisschaal 502, voor zover zij, behoudens bij een in § 6 bedoelde afwijking, houder zijn van het diploma van geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs, aangevuld met twee jaar nuttige ervaring, of houder zijn van het diploma van doctor, licentiaat of apotheker, van architect of industrieel ingenieur, van burgerlijk ingenieur, burgerlijk ingenieur-architect of bio-ingenieur aangevuld met twee jaar nuttige ervaring en met een getuigschrift voor pedagogische bekwaamheid.

Voor vakken waarvoor geen opleiding verstrekt wordt in een universiteit of gelijkgestelde inrichting, komen in aanmerking :

- een bekwaamheidsbewijs van het hoger niveau van de tweede graad, aangevuld met vier jaar nuttige ervaring en met een getuigschrift voor pedagogische bekwaamheid, dat recht geeft op de salarisschaal 318 ;

Voorzitter

- het diploma van het hoger niveau van de eerste graad, aangevuld met zes jaar nuttige ervaring en met een getuigschrift voor pedagogische bekwaamheid, dat recht geeft op de salarisschaal 316.

2° de personeelsleden, tewerkgesteld in het ambt van leraar beroepspraktijk, hebben recht op de salarisschaal 311, voor zover zij, behoudens bij een § 6 bedoelde afwijking, houder zijn van het diploma van geaggregeerde voor het lager onderwijs, aangevuld met drie jaar nuttige ervaring, of houder zijn van het diploma van het hoger niveau van de eerste graad aangevuld met drie jaar nuttige ervaring en met een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid.

3° de personeelsleden die hun prestaties in de betrokken afdeling uitoefenen als niet-uitsluitend ambt in de zin van artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs, hebben recht op de salarisschaal 396.

Met ingang van 1 september 2002 worden deze personeelsleden bezoldigd conform de regelgeving van toepassing op het hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie.

§ 2. Tot 31 augustus 2001 voor het onderwijzend personeel van de afdeling Bouwkunde voor voornoemd centrum voor volwassenenonderwijs, respectievelijk tot 31 augustus 2002 voor de in § 1, eerste lid genoemde personeelsleden wordt :

- 1° de deler voor een hoofdamt gelijkgesteld aan 12 ;
- 2° de deler voor een niet-uitsluitend ambt in de zin van artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs gelijkgesteld aan 9.

Met ingang van 1 september 2001, voor het onderwijzend personeel van de afdeling Bouwkunde van voornoemd centrum voor volwassenenonderwijs, respectievelijk met ingang van 1 september 2002, voor de in § 1, eerste lid genoemde personeelsleden, worden deze delers vastgesteld conform de regelgeving van toepassing op het hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie, voor

zover de betrokken personeelsleden geen aanspraak kunnen maken op de overgangsmaatregelen bedoeld in § 4.

§ 3. Tot 31 augustus 1999 wordt voor het onderwijzend personeel van de in § 2, eerste lid genoemde afdelingen de deler voor een bijbetrekking gelijkgesteld aan 15.

Met ingang van 1 september 1999 wordt deze deler vastgesteld conform de regelgeving van toepassing op het hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie.

§ 4. Overgangsmaatregelen worden toegekend aan de in § 1, eerste lid genoemde personeelsleden, voor zover zij op 31 augustus 2000 :

- 1° vastbenoemd zijn binnen de betrokken afdeling ;
- 2° minstens 720 dagen als tijdelijke gepresteerd hebben binnen de betrokken afdeling en recht hebben op een bezoldiging in hoofdamt of in een niet-uitsluitend ambt.

De overgangsmaatregelen gelden voor het ambt van leraar technische vakken en voor het ambt van leraar beroepspraktijk en betreffen :

- 1° het prestatiestelsel genoemd in § 2, eerste lid ;
- 2° het behoud, ten persoonlijke titel, van de bezoldiging in een niet-uitsluitend ambt in de zin van voormeld artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs.

De overgangsmaatregelen worden toegekend op 1 september 2002. De personeelsleden behouden deze maatregelen zolang ze ononderbroken in dienst blijven in de betrokken afdeling. Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als een onderbreking beschouwd : de vakantieperioden, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte- en bevalingsverloven, de borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ontoelage) ter gelegenheid van sommige gebeurtenissen van familiale of sociale aard, alsook de verloven zonder behoud van wedde(ontoelage) voor een maximumduur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een onderbreking van een doorlopende periode van maximum twee kalenderjaren.

Voorzitter

§ 5. Onverminderd de krachtens artikel 146 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming zijn de wedden en de weddentoelagen die op basis van diensten gepresteerd tot en met 31 augustus 2001 werden uitgekeerd aan de in § 2, eerste lid genoemde personeelsleden definitief verworven.

§ 6. Onverminderd de krachtens artikel 146 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming zijn de afwijkingen op de vereiste bekwaamheidsbewijzen die vóór 31 augustus 2001, uitdrukkelijk of in feite werden toegestaan aan de in § 1, eerste lid genoemde personeelsleden definitief verworven.

De in § 1, eerste lid genoemde personeelsleden aan wie een afwijking bedoeld in het eerste lid werd toegestaan, komen in aanmerking voor een vaste benoeming in de zin van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, voor zover zij minstens drie jaar tijdelijk zijn aangesteld binnen de betrokken afdeling en aan alle andere gestelde voorwaarden voldoen.

Vanaf 1 september 2001 kan aan de in § 1, eerste lid genoemde personeelsleden een afwijking op de vereiste bekwaamheidsbewijzen worden toegekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 17, § 4, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs en de in uitvoering daarvan genomen besluiten.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.9

In artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, vervangen bij de wet van 18 februari 1977 en gewijzigd bij de decreten van 5 juli 1989 en 12 juni 1991, wordt § 7 opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.10

In artikel 17 van dezelfde wet, toegevoegd bij de wet van 6 juli 1972 en gewijzigd bij de wetten van 18 februari 1977 en 3 juli 1981 en de decreten van 5

juli 1989 en 19 april 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 4 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Bij gebrek aan kandidaten in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, kan de Vlaamse regering of de daartoe gemachtigde ambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in individuele gevallen een afwijking toestaan. Deze afwijking gaat op zijn vroegst in op 1 september 1970. Vanaf 1 september 2001 wordt de afwijking geacht gegeven te zijn wanneer binnen een termijn van één maand na de aanvraag van geen beslissing kennis wordt gegeven. Het betrokken bestuur oordeelt over het gebrek aan kandidaten in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen. De Vlaamse regering bepaalt de nadere uitvoeringsmodaliteiten van deze bepaling." ;

2° in § 4 wordt het vierde lid vervangen door wat volgt :

"De personeelsleden

- a) aan wie vóór 1 september 2001 een afwijking op de vereiste bekwaamheidsbewijzen onbeperkt in de tijd werd toegestaan, of
- b) die op 30 juni 2001 minstens drie jaar tijdelijk zijn aangesteld op basis van een afwijking op de vereiste bekwaamheidsbewijzen beperkt in de tijd of zonder aan de vereiste bekwaamheidsbewijzen te voldoen,

komen in aanmerking voor een vaste benoeming in de zin van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, respectievelijk van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, voor zover zij op de datum van benoeming aan de andere dan de voorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen voldoen." ;

3° in § 4 wordt een vijfde lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"De personeelsleden aan wie vanaf 1 september 2001 overeenkomstig dit artikel een afwijking op de vereiste bekwaamheidsbewijzen, beperkt of onbeperkt in de tijd, wordt toegestaan,

Voorzitter

komen in aanmerking voor een vaste benoeming in de zin van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, respectievelijk van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, voor zover zij

- minstens drie jaar tijdelijk zijn aangesteld ;
 - op de datum van de vaste benoeming aan de andere dan de voorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen voldoen." ;
- 4° er wordt een § 8 ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 8. De leden van het bestuurspersoneel in dienst op 30 juni 2000 en houder van een diploma van het hoger onderwijs van het korte type, worden geacht in het bezit te zijn van de bekwaamheidsbewijzen en de nuttige ervaring vereist voor het ambt waarin zij vast benoemd werden."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.11

In artikel 3 van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° 9° wordt vervangen door wat volgt :

"9° certificaat : een door de Vlaamse Gemeenschap erkend bewijs waarmee wordt vastgesteld dat iemand met goed gevolg een opleiding heeft doorlopen ;" ;

- 2° 19° wordt vervangen door wat volgt :

"19° getuigschrift : document door het bestuur van een erkend centrum uitgereikt aan regelmatige cursisten waarmee wordt vastgesteld dat betrokkenen met goed gevolg een programma dat overeenstemt met een volledige opleiding van de tweede graad van het voltijds secundair onderwijs of een opleiding van de categorie pedagogisch hoger onderwijs hebben doorlopen ;" ;

- 3° 47° wordt vervangen door wat volgt :

"47° studiegetuigschrift : een studiebewijs waarmee wordt vastgesteld dat iemand met goed gevolg het volledige programma van het beroepssecundair onderwijs van de eerste twee leerjaren van de derde graad heeft doorlopen ;" ;

– *Aangenomen.*

Artikel VI.12

Artikel 27 van hetzelfde decreet, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.13

Artikel 28 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 28

Om als regelmatige cursist toegelaten te worden moet de cursist voldaan hebben aan de voltijdse leerplicht en ingeschreven zijn, alvorens 1/3 van de module of van het leerjaar voorbij is. Onder de duur van een module of van een leerjaar is te verstaan de tijdspanne, uitgedrukt in kalenderdagen, tussen de begindatum en einddatum van de lessen ervan.

In afwijking hiervan worden de cursisten van de afdeling Hebreeuws en van het studiegebied Nederlands tweede taal die niet voldaan hebben aan de voltijdse leerplicht als regelmatig cursist toegelaten."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.14

In artikel 29 van hetzelfde decreet wordt het vierde streepje opgeheven.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel VI.15

Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 34

Om als regelmatig cursist toegelaten te worden in het hoger onderwijs moet de cursist ingeschreven zijn alvorens 1/3 van de duur van de module of van het leerjaar voorbij is. Onder de duur van een module of een leerjaar is te verstaan de tijdsperiode, uitgedrukt in kalenderdagen, tussen de begindatum en einddatum van de lessen ervan.

De cursist moet bovendien houder zijn van een van de hiernavolgende studiebewijzen :

- 1° diploma van secundair onderwijs ;
- 2° een brevet van het aanvullend secundair beroepsonderwijs of van een diploma van het voltijds hoger onderwijs ;
- 3° een getuigschrift of diploma van hoger secundaire technische leergangen of een certificaat bedoeld in dit decreet ;
- 4° een diploma of getuigschrift dat krachtens een wet, decreet, Europese richtlijn of een internationale overeenkomst als gelijkwaardig wordt erkend."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.16

In artikel 41 van hetzelfde decreet wordt § 4 vervangen door wat volgt :

"§ 4. Een studieattest bekrachtigt een opleiding of afdeling in het studiegebied algemene vorming, uitgezonderd de opleiding algemeen secundair onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.17

In artikel 46 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst § 1 wordt, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° het inschrijvingsgeld betaald hebben of op rechtmatige wijze hiervan vrijgesteld zijn ;" ;

2° er wordt een § 2 toegevoegd die luidt als volgt :

"§ 2. De cursisten van het contractonderwijs zoals bedoeld in artikel 3, 10° komen niet in aanmerking voor financiering of subsidiering."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.18

In artikel 48 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Als in een studiegebied of categorie een opleiding, optie of afdeling wordt overgeschakeld naar modulair onderwijs dan is, éénmalig voor dat studiegebied of die categorie, gedurende de drie daaropvolgende schooljaren in dat studiegebied of die categorie FLa in geen geval kleiner dan FLh. Het centrum kiest vrij of deze waarborgregeling ingaat vanaf het schooljaar van de omschakeling of vanaf het schooljaar volgend op de omschakeling. Het centrum deelt deze keuze mee aan het departement op het ogenblik van de omschakeling."

2° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Als centra studiegebieden inrichten waarvoor voor hen geen historisch forfait in bijlage II werd vastgesteld, wordt het aantal jaarlijks financierbare leraarsuren voor het schooljaar dat tijdens een bepaald jaar begint, berekend door het aantal lesuren cursist vanaf 1 februari van het vorig jaar tot en met 31 januari van het lopend jaar te delen door d. De eerste maal wordt het aantal lesuren cursist vermenigvuldigd met 2." ;

3° er wordt een § 6 toegevoegd, die luidt als volgt :

Voorzitter

Artikel VI.20

"§ 6. Voor de toepassing van dit artikel worden binnen het studiegebied talen de richtgraden 1 en 2 en de richtgraden 3 en 4 als twee aparte studiegebieden beschouwd."

In hetzelfde decreet wordt een artikel 57bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

– *Aangenomen.*

"Artikel 57bis

De directeur van een centrum kan zijn ambt enkel in hoofdamt uitoefenen.

Artikel VI.19

In artikel 50 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

De directeurs van een centrum die op 31 augustus 1999 het ambt van directeur in bijbetrekking uitoefenden, worden ten persoonlijke titel uitgesloten van de bepaling van het eerste lid voor het volume van de opdracht die zij op de bedoelde data uitoefenden."

1° er wordt een § 1bis toegevoegd, die luidt als volgt :

– *Aangenomen.*

"§ 1bis. In het secundair onderwijs voor sociale promotie wordt het totaal van het door een cursist tijdens een schooljaar aan een centrum te betalen inschrijvingsgeld begrensd op ten hoogste 250 euro – tot en met 31 december 2001 : 10.085 frank – ongeacht het aantal opleidingen en/of modules dat de cursist tijdens dat schooljaar in het centrum volgt. De Vlaamse regering bepaalt elk schooljaar het maximumbedrag van het te betalen inschrijvingsgeld." ;

Artikel VI.21

Aan artikel 76, derde lid van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 wordt de volgende een zin toegevoegd :

"Op de directeurs bedoeld in voorgaande bepalingen is artikel 57bis van toepassing."

– *Aangenomen.*

2° in § 2, gewijzigd bij het decreet van 20 oktober 2000, wordt 4° vervangen door wat volgt :

Artikel VI.22

"4° in het bezit zijn van één van de volgende attesten :

Artikel 78 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

- een attest, uitgereikt door de bevoegde overheid, waaruit een arbeidsongeschiktheid van ten minste 66% blijkt ;
- een attest, uitgereikt door het ministerie van Sociale Zaken, waaruit het recht blijkt op een integratietegemoetkoming bedoeld in de Wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten ;
- een attest waaruit de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap blijkt ;"

"Artikel 78

De Vlaamse regering bepaalt de concordantie tussen de ambten die in het onderwijs voor sociale promotie bestonden vóór de inwerkingtreding van dit decreet en de ambten vermeld in artikel 55, § 1."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.23

– *Aangenomen.*

Artikel 79 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

" Artikel 79

§ 1. Overgangsmatregelen worden toegekend aan :

1° de personeelsleden die op 31 augustus 2000 hetzij tot de proeftijd toegelaten, hetzij vastbenoemd waren in het onderwijs voor sociale promotie ;

2° de tijdelijke personeelsleden die tijdens de periode van 1 september 1999 tot en met 30 september 2000 aangesteld zijn geweest in het onderwijs voor sociale promotie en gefinancierd of gesubsidieerd werden door de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De overgangsmatregelen gelden in hoofde van het bestuurs- en onderwyzend personeel :

1° in een selectie- of bevorderingsambt : voor het ambt dat uitgeoefend werd of waarvan men titularis was gedurende het schooljaar 1999-2000 ;

2° in een wervingsambt : voor de vakken en/of specialiteiten waarmee men belast was of waarvan men titularis was gedurende het schooljaar 1999-2000 en/of gedurende de periode van 1 september 2000 tot en met 30 september 2000.

Onder "titularis" wordt het personeelslid verstaan dat in een vacante betrekking vast benoemd, tijdelijk aangesteld of tot de proeftijd toegelaten is, met uitzondering van wie voor een tijd een tijdelijke titularis vervangt.

In hoofde van de in het eerste lid, 2° bedoelde personeelsleden wordt rekening gehouden met het volgende :

1° in de tweede graad en in de richtgraden 1 en 2 van het secundair onderwijs voor sociale promotie gelden de overgangsmatregelen voor de vakken en/of specialiteiten waarmee zij in de lagere secundaire leergangen belast waren of waarvan zij titularis waren op het tijdstip bedoeld in het eerste lid, 2° ;

2° in alle graden en richtgraden van het secundair onderwijs voor sociale promotie gelden de overgangsmatregelen voor de vakken en/of specialiteiten waarmee zij in de hogere en aanvullende secundaire leergangen belast waren of waarvan zij titularis waren op het tijdstip bedoeld in het eerste lid, 2° ;

3° in het hoger onderwijs voor sociale promotie gelden de overgangsmatregelen voor de vakken waarmee zij in de hogere leergangen belast waren of waarvan zij titularis waren op het tijdstip bedoeld in het eerste lid, 2°.

§ 3. De overgangsmatregelen gelden in hoofde van het ondersteunend personeel voor de ambten waarmee men belast was gedurende het schooljaar 1999-2000 en/of gedurende de periode van 1 september 2000 tot en met 30 september 2000.

§ 4. De overgangsmatregelen worden toegekend vanaf 1 september 2000 en betreffen :

1° de vroegere salarisschaal : de in § 1 bedoelde personeelsleden behouden hun vroegere salarisschaal, tenzij de salarisschaal vastgesteld bij een krachtens artikel 56 uitgevaardigd besluit hoger is ;

2° de geldelijke anciënniteit : in hoofde van de in § 1 bedoelde personeelsleden die onder de toepassing vielen van artikel 2, § 4 van het Koninklijk besluit van 29 augustus 1985 houdende harmonisering van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwyzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan wordt het geïndexeerde jaarbedrag gewaarborgd dat hen op 30 juni 2000, respectievelijk 31 augustus 2000 werd toegekend op basis van enerzijds de prestaties verstrekt in het onderwijs met volledig leerplan en anderzijds de prestaties verstrekt in het onderwijs voor sociale promotie, tot op het ogenblik dat het overeenkomstig de vigerende reglementering vastgestelde jaarbedrag voor de prestaties in beide onderwijsniveaus samen hoger is ;

3° de bekwaamheidsbewijzen : de in § 1 bedoelde personeelsleden :

– die tijdens het schooljaar 1999-2000 in het bezit waren van een vereist, respectievelijk voldoende geacht bekwaamheidsbewijs en ingevolge een krachtens artikel 56 uitgevaardigd besluit niet meer over dit bekwaamheidsbewijs beschikken, geacht worden in het bezit te zijn van een vereist, respectievelijk voldoende geacht bekwaamheidsbewijs ;

– die tijdens de periode van 1 september 2000 tot en met 30 september 2000 overeenkomstig de reglementering van kracht vóór de inwerkingtreding van een krachtens artikel 56

Voorzitter

uitgevaardigd besluit in het bezit zouden zijn geweest van een vereist, respectievelijk voldoende geacht bekwaamheidsbewijs en ingevolge voormeld besluit niet over dit bekwaamheidsbewijs beschikken, geacht worden in het bezit te zijn van een vereist, respectievelijk voldoende geacht bekwaamheidsbewijs ;

- die drie opeenvolgende afwijkingen hebben genoten in de zin van artikel 20 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, zoals dit gold op 31 augustus 2000, of gedurende het schooljaar 1999-2000 en/of de periode van 1 september 2000 tot en met 30 september 2000 aangesteld waren op basis van een dergelijke afwijking, geacht worden in het bezit te zijn van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.

§ 5. De in § 1, 1° bedoelde personeelsleden behouden deze overgangsmaatregelen zolang ze in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd.

De in § 1, 2° bedoelde personeelsleden behouden deze overgangsmaatregelen zolang ze in ononderbroken dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd, en gefinancierd of gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap. Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als dienstonderbreking beschouwd : de vakantieperioden, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte- en bevallingsverloven, de borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(nteelage) ter gelegenheid van sommige gebeurtenissen van familiale of sociale aard, alsook de verloven zonder behoud van wedde(nteelage) voor een maximumduur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een onderbreking van een doorlopende periode van maximum twee kalenderjaren."

– *Aangenomen.*

Onderafdeling 2**Zelfgestuurd leren****Artikel VI.24**

In artikel 88, § 2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Binnen het zelfgestuurd leren worden geen erkende studiebewijzen voor secundair onderwijs uitgereikt."

– *Aangenomen.*

Artikel VI.25

In artikel 94 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Voor cursussen die uitsluitend via het internet worden aangeboden, bedraagt het inschrijvingsgeld 14,50 euro – tot en met 31 december 2001 : 500 Belgische frank – per maand. Het inschrijvingsgeld verleent de cursist toegang tot de cursus. De toegang wordt verleend in schijven van drie of zes maanden.

Voor de cursussen die op een andere wijze worden aangeboden bedraagt het inschrijvingsgeld 4,50 euro – tot en met 31 december 2001 : 150 Belgische frank – per lespakket.

De bedragen kunnen door de Vlaamse regering worden verhoogd en aangepast aan de index van de consumptieprijzen.

De Vlaamse regering bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van deze bepaling." ;

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Er wordt een fonds "Inkomsten B.I.S." opgericht. Aan dit fonds worden de inschrijvingsgelden en de gelden verkregen uit de samenwerkingsakkoorden met derden toegewezen." ;

3° § 4 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 4. De middelen van het fonds dienen aangewend te worden voor uitgaven met betrekking

Voorzitter

tot het zelfgestuurd leren zoals georganiseerd door het departement Onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel VI. 26

De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op 1 september 2001, behalve :

1° artikel VI.8 dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1993 ;

2° artikel VI.11, 1°, en 2°, VI.16, VI.17, 1°, VI.18, 1° en VI.22, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1999 ;

3° artikel VI.4, VI.10, 4°, VI.13, VI.23 en VI.25, 2° en 3°, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2000 ;

4° artikel VI.14 en VI.25, 1° die uitwerking hebben met ingang van 1 februari 2001.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII**Centra voor leerlingenbegeleiding****Artikel VII.1**

In artikel 78, § 1, eerste lid van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden de woorden "50%, 60%, 80% of 100%" vervangen door de woorden "50%, 60%, 70%, 80%, 90% of 100%".

– *Aangenomen.*

Artikel VII.2

In artikel 89 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt :

"Indien de keuzevrijheid geboden door artikel 199 wordt uitgeoefend ten voordele van de permanente ondersteuningscellen, wordt het omkaderingsgewicht van de ondersteuningscellen met ingang van 1 september 2003 uitgebreid met de omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 202." ;

2° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"In de toegekende omkaderingsgewichten en – vanaf 1 september 2003 – de omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 202, is een vaste benoeming mogelijk.".

– *Aangenomen.*

Artikel VII.3

In artikel 91 van hetzelfde decreet wordt het woord "tijdelijke" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel VII.4

Artikel 184, § 1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Als het centrum of de permanente ondersteuningscel een directeur aanstelt die voordien niet belast was met de leiding van een PMS-centrum, een vormingscentrum of een MST- equipe, respectievelijk als directeur of als coördinerend arts, worden de vastbenoemde directeurs van PMS-centra die zijn overgedragen naar het centrum of de permanente ondersteuningcel, op de personeelsformatie aangerekend als titularissen van een ambt met omkaderingsgewicht 1,6.".

– *Aangenomen.*

Artikel VII.5

Aan artikel 187, § 2 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd :

"Op 1 september 2000 worden de personeelsleden die op 31 augustus 2000 in een gefinancierd PMS-centrum wedertewerkgesteld zijn in het ambt van

Voorzitter

klerk aan dit contingent boventalligen toegevoegd."

– *Aangenomen.*

Artikel VII.6

In artikel 198 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"De regering bepaalt de regels voor het vaststellen en uitbetalen van het werkingsbudget voor zelfstandige artsen. De regering kan bepalen dat de overeenkomst met een zelfstandige arts een minimumprestatiestelsel omvat."

– *Aangenomen.*

Artikel VII.7

Aan artikel 199, tweede lid van hetzelfde decreet, wordt de volgende zin toegevoegd :

"Vanaf deze datum is een vaste benoeming mogelijk in de omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 202, § 1."

– *Aangenomen.*

Artikel VII.8

De bepalingen van dit hoofdstuk hebben uitwerking met ingang van 1 september 2000, met uitzondering van artikel VII.1 en VII.6, die in werking treden op 1 september 2001.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

Inspectie

Artikel VIII.1

Aan artikel 5, § 1, 2° van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie, Dienst voor onderwijs-

ontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten, vervangen bij het decreet van 24 juli 1996, wordt een vierde streepje toegevoegd, dat luidt als volgt :

"– het nagaan of de onderwijsinstelling voor buitengewoon onderwijs, met inachtneming van de door de regering opgelegde of gelijkwaardig verklaarde ontwikkelingsdoelen, voor één of meerdere leerlingen samen op basis van de opvoedingsbehoeften een handelingsplan opmaakt en de daarin vermelde ontwikkelingsdoelen nastreeft ;"

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.2

Artikel 19 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 28 april 1993, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 19

Een mandaat bij een inrichtende macht is onvereenigbaar met de hoedanigheid van lid van de inspectie, behoudens wanneer het uitgeoefend wordt buiten het inspectieambtsgebied.

Een opdracht in een onderwijsinstelling of in een centrum voor leerlingenbegeleiding is onvereenigbaar met de hoedanigheid van lid van de inspectie.

Een opdracht in het ambt van inspecteur kan niet worden uitgeoefend op het grondgebied van de overheid waarbij het personeelslid een politiek mandaat bekleedt."

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.3

Aan artikel 89 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 april 1995, 8 juni 1996 en 13 april 1999, wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. Vanaf 1 september 2003 kunnen de omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 202, § 1 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden toegevoegd aan

Voorzitter

de begeleidingsdiensten. In deze omkaderingsgewichten is een vaste benoeming mogelijk.".

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.4

Aan artikel 15, § 2 van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Gedurende de periode van 1 januari 2001 tot 31 december 2001 kan een personeelslid worden aangesteld in het ambt van inspecteur-adviseur islamitische godsdienst wanneer hij houder is van

1° een basisdiploma van ten minste HSO en van een bewijs van pedagogische bekwaamheid, zoals omschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddenschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling in het secundair onderwijs, of

2° een diploma van onderwijzer

en aan alle andere gestelde voorwaarden van artikel 12 en 13 voldoet. In afwijking van artikel 13, 5° kan dit personeelslid vast benoemd worden.".

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.5

De bepalingen van dit hoofdstuk hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2001, met uitzondering van artikel VIII.1, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1996.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IX**Geldelijke rechtspositie****Artikel IX.1**

Dit hoofdstuk is van toepassing op :

- 1° de personeelsleden, bedoeld in artikel 2, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs ;
- 2° de personeelsleden, bedoeld in artikel 4, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding ;
- 3° de leden van de inspectie voor het onderwijs georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 4 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie, Dienst voor onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 4° de leden van de inspectie voor de PMS/CLB-centra georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 4 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie, Dienst voor onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 5° de personeelsleden van de dienst voor onderwijsontwikkeling, bedoeld in artikel 9 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie, Dienst voor onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 6° de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten, bedoeld in artikel 88 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie, Dienst voor onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 7° de personeelsleden, bedoeld in artikel 10 van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel IX.2

§ 1. Het jaarsalaris of de jaarsalaristoelage, hierna salaris genoemd, van de personeelsleden genoemd in artikel IX.1 wordt vastgesteld in een salarisschaal die bestaat uit :

- 1° een minimumsalaris ;
- 2° salaristrappen die het resultaat zijn van periodieke salarisverhogingen ;
- 3° een maximumsalaris.

Voor sommige ambten kan de salarisschaal vervangen worden door een vast bedrag.

Het minimumsalaris, de periodieke salarisverhogingen en het maximumsalaris worden uitgedrukt in een aantal munteenheden.

Het salaris, verhoogd met de eventuele haard- of standplaatstoelage, is nooit lager dan de gewaarborgde minimumbezoldiging.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt voor elk ambt de salarisschaal. Hierbij kan ze rekening houden met de aard van het ambt, het onderwijsniveau, de onderwijsvorm, de graad, de cyclus of de opleidingsvorm waar het ambt wordt uitgeoefend, en met de bekwaamheidsbewijzen die er toegang toe verlenen. Ze kan ook rekening houden met het te onderwijzen vak.

Ze deelt de salarisschalen in en bepaalt hoe ze worden aangegeven.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden van overgang naar de trappen binnen eenzelfde salarisschaal, met inbegrip van de anciënniteitsvoorwaarden.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.3

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het salaris van de personeelsleden wordt vastgesteld.

Bij het vaststellen van het salaris van een personeelslid kan, naast de salarisschaal, rekening worden gehouden met de andere activiteiten die het personeelslid uitoefent of heeft uitgeoefend, zowel

in als buiten het onderwijs. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop met deze elementen rekening wordt gehouden voor het vaststellen van het salaris van een personeelslid. Zij bepaalt eveneens de wijze waarop met het volume van de geleverde prestaties rekening wordt gehouden.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.4

Bij iedere wijziging in de bezoldigingsregeling van een ambt wordt elk salaris dat werd vastgesteld met inachtneming van dat ambt opnieuw vastgesteld volgens de nieuwe bezoldigingsregeling.

Als het aldus opnieuw vastgestelde salaris lager is dan het salaris dat het personeelslid in zijn ambt genoot bij de inwerkingtreding van de wijziging, blijft het in dat ambt dit laatste salaris genieten totdat het een ten minste gelijk salaris krijgt, behoudens andersluidende meer gunstige bepalingen vastgesteld door de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.5

§ 1. Het salaris wordt betaald na verloop van de termijn, met name op de laatste werkdag van de maand behalve de betaling van het salaris van de maand december die plaats heeft op de eerste werkdag van de maand januari van het volgende jaar. Dit geldt eveneens voor de toelagen alsook voor alle andere elementen van de bezoldiging die tezelfdertijd als het salaris worden betaald.

§ 2. Als een vastbenoemd of tot de proeftijd toegelaten personeelslid wordt gepensioneerd of overlijdt, wordt het volledige salaris voor de betrokken maand naar gelang van het geval, aan het personeelslid of aan zijn rechthebbenden betaald.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.6

In afwijking van de bepalingen van dit hoofdstuk krijgt een personeelslid dat tijdelijk een personeelslid genoemd in artikel IX.1. vervangt, slechts een salaris als de vervanging voldoet aan de speci-

Voorzitter

fieke voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.7

Het salaris volgt de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld of overeenkomstig elke bepaling die haar mocht wijzigen. Vanaf 1 januari 1994 wordt de koppeling aan de index van de consumptieprijzen vervangen door de koppeling aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij wet van 30 maart 1994.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.8

Het personeelslid heeft recht op een gewaarborgde minimumbezoldiging, een haard- of standplaatstoelage, een jaarlijks vakantiegeld en een eindejaarstoelage. De Vlaamse regering bepaalt de ter zake geldende voorwaarden.

De Vlaamse regering kan voor bijkomende prestaties, bijzondere bevoegdheden, het bezit van specifieke vaardigheden en het vergoeden van onkosten ook bij besluit andere toelagen, vergoedingen, bijweden of bijslagen creëren. Ze bepaalt de categorieën van begunstigden, evenals de voorwaarden voor de toekenning ervan.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.9

In afwachting dat de Vlaamse regering in uitvoering van deze bepalingen een nieuwe bezoldigingsregeling vastlegt, blijven de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen van toepassing die op

het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet gelden.

Tot de inwerkingtreding van de nieuwe bezoldigingsregeling is de Vlaamse regering er toe gemachtigd de van kracht zijnde reglementaire bepalingen te wijzigen, geheel of gedeeltelijk op te heffen en/of te vervangen.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.10

De bepalingen van dit hoofdstuk hebben uitwerking met ingang van 1 april 1991.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Administratieve rechtspositie

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel X.1

In artikel 28, § 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij de wet van 11 juli 1973 en de decreten van 31 juli 1990 en 27 maart 1991, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

"1° Die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Vrijhandelsassociatie, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;"

2° 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° Die de burgerlijke en politieke rechten genieten, behoudens een door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling die samen gaat met de vrijstelling bedoeld in 1° ;"

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel X.2

De Vlaamse regering is ertoe gemachtigd het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de wedden-toelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra, zoals gewijzigd, te wijzigen, geheel of gedeeltelijk op te heffen en/of te vervangen.

– *Aangenomen.*

Artikel X.3

Aan artikel 31 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

"Het personeelslid kan dit verlof voltijds, of - binnen het volume en de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering - deeltijds opnemen."

– *Aangenomen.*

Artikel X.4

Artikel 172 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs-XI, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 172

De personeelsleden die in een onderwijsinstelling van het gemeenschapsonderwijs tewerkgesteld zijn als bode-kamerbewaarder of suppoost, worden vast benoemd respectievelijk in het ambt van bode-kamerbewaarder op 1 september 1999 of in het ambt van suppoost op 1 januari 2001.

Met ingang van de datum van hun vaste benoeming zijn de bepalingen betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs op hen van toepassing.

Voor het personeelslid dat vast benoemd is in uitvoering van dit artikel, kan vanaf 1 september 1999, respectievelijk vanaf 1 januari 2001 enkel een vervanger worden gefinancierd ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap als aan het personeelslid wordt toegestaan zijn beroepsloop-

baan te onderbreken op grond van de geldende regelgeving inzake loopbaanonderbreking."

– *Aangenomen.*

Afdeling 2

Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

Artikel X.5

In artikel 4, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 28 april 1993, 21 december 1994, 1 december 1998 en 18 mei 1999, wordt f) vervangen door wat volgt :

"f) komen de dagen gepresteerd in een ambt van godsdienstleerkracht slechts in aanmerking voor de berekening van de dienstanciënniteit in datzelfde ambt.

De diensten die - zowel in het gemeenschaps- als in het gesubsidieerd onderwijs - gepresteerd werden tussen 1 september 1975 en 31 augustus 2001 in het ambt van godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst en die in aanmerking komen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit, komen in aanmerking voor de berekening van de dienstanciënniteit in dat ambt."

– *Aangenomen.*

Artikel X.6

In hetzelfde decreet wordt een artikel 5bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 5bis

Artikel 19, § 2 en § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 oktober 1997 betreffende de nuttige ervaring als bekwaamheidsbewijs voor personeelsleden van het onderwijs, wordt bekrachtigd met ingang van 1 september 1997."

– *Aangenomen.*

Voorzitter– *Aangenomen.*

Artikel X.7

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IIbis, bestaande uit een artikel 12bis, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Hoofdstuk IIbis

Aansprakelijkheid

Artikel 12bis

Ingeval het personeelslid bij de uitvoering van zijn ambt de werkgever of derden schade berokkent, is hij enkel aansprakelijk voor zijn bedrog en zijn zware schuld.

Voor lichte schuld is hij enkel aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt.

De werkgever kan de vergoedingen en de schade-loosstellingen die hem krachtens dit artikel verschuldigd zijn en die na de feiten met het personeelslid zijn overeengekomen of door de rechter vastgesteld, op de wedde inhouden in de voorwaarden als bepaald bij artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers."

– *Aangenomen.*

Artikel X.8

In artikel 17, § 1 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

"1° onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Vrijhandelsassociatie is, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;"

2° 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° de burgerlijke en politieke rechten geniet, behoudens een door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling die samengaat met de vrijstelling bedoeld in 1° ;"

Artikel X.9

In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 april 1992, 21 december 1994, 14 juli 1998 en 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt het woord "school" vervangen door het woord "instelling" en worden de woorden "of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling waar de betrekking te begeben is," geschrapt ;

2° in § 5 worden de woorden "het onderwijs voor sociale promotie en" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel X.10

In artikel 21bis, § 14, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden tussen de woorden "artikel 24" en de woorden "en artikel 26" de woorden ", artikel 25" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel X.11

In artikel 21ter, § 15, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 december 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden tussen de woorden "artikel 24" en de woorden "en artikel 26" de woorden ", artikel 25" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel X.12

In artikel 28ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 december 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden volgende wijzigingen aangebracht :

Voorzitter**"Artikel 41bis**

1° in § 1 worden de woorden "§§ 1 tot en met 5" vervangen door de woorden " § 1 tot en met § 3" ;

2° in § 2 wordt tussen het eerste en tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Voor het vormingscentrum maakt de afgevaardigd bestuurder de lijst op." .

– *Aangenomen.*

Artikel X.13

In hetzelfde decreet wordt een artikel 34ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 34ter

De mutaties en nieuwe affectaties van personeelsleden die in de periode van 1 februari 1996 tot en met 1 januari 1998 plaatsvonden in een ambt in het gewoon secundair onderwijs, het buitengewoon secundair onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie, het deeltijds kunstonderwijs, de psycho-medisch-sociale centra, de psycho-medisch-sociale centra voor het buitengewoon onderwijs en de psycho-medisch-sociale vormingscentra, zijn niet onderworpen aan de bepalingen van Titel III van het decreet van 16 april 1996 houdende tijdelijke beperking inzake programmatie en benoeming in sommige onderwijssectoren." .

– *Aangenomen.*

Artikel X.14

Artikel 37bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel X.15

Artikel 41bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op het bevoororderingsambt van directeur zoals bedoeld in hoofdstuk Vter noch op het mandaat van algemeen directeur bedoeld in hoofdstuk Vquater noch op het mandaat van coördinerend directeur bedoeld in hoofdstuk Vquinqies." .

– *Aangenomen.*

Artikel X.16

Artikel 46 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 46

Om toegelaten te worden tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt, moet het personeelslid op het ogenblik van de toelating tot de proeftijd voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° houder zijn van het voorziene vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, organiek of bij overgangsmaatregel ;

2° tijdens de laatste evaluatie of bij ontstentenis hiervan de laatste beoordeling geen "onvoldoende" hebben bekomen. Indien het personeelslid niet werd geëvalueerd, wordt aan deze voorwaarde geacht voldaan te zijn ;

3° voldoen aan de algemene wervingsvoorwaarden, bedoeld in artikel 14 en 17, § 1 tot en met § 4 ;

4° beschikken over de bekwaamheden vereist voor het ambt. Deze bekwaamheden en het profiel op basis waarvan zij zijn vastgelegd, worden door de raad voor het gemeenschapsonderwijs vastgelegd. Zij worden getest in een proef die wordt georganiseerd onder de verantwoordelijkheid van de raad voor het gemeenschapsonderwijs ;

5° zich bij de raad van bestuur – voor de pedagogische begeleidingsdienst en het vormingscentrum : de afgevaardigd bestuurder – bij een ter post aangetekende brief kandidaat hebben gesteld in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten." .

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel X.17

Artikel 46bis van hetzelfde decreet, ingevoegd door het decreet van 18 mei 1999, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel X.18

Artikel 50 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 50

§ 1. Voor het waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt kan de raad van bestuur – voor de pedagogische begeleidingsdienst en het vormingscentrum : de afgevaardigd bestuurder -op voordracht van het college van directeurs een personeelslid aanwijzen :

- 1° indien de titularis van het ambt tijdelijk afwezig is ;
- 2° in een betrekking waarin op grond van artikel 43 geen benoeming mogelijk is ;
- 3° in afwachting van een toelating tot de proeftijd die moet gebeuren uiterlijk op het einde van het tweede volledige schooljaar volgend op de datum waarop de betrekking vacant is geworden.

Tijdens die periode blijft het personeelslid titularis van het ambt waarin het vast benoemd is.

§ 2. Het personeelslid dat wordt aangesteld voor het waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt moet voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 46, 1° tot en met 4°.

Wanneer er geen kandidaten zijn die aan de gestelde voorwaarden voldoen :

- 1° kan van de bepalingen van artikel 46, 4° worden afgeweken ;

2° kan in afwijking van artikel 46, 1° een personeelslid met een ander bekwaamheidsbewijs worden aangesteld. Deze aanstelling is beperkt tot de duur van het lopende schooljaar.

§ 3. Een aanstelling voor het waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt is slechts mogelijk na voorafgaande toepassing van artikel 42, 1°.

§ 4. Een waarnemende aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt eindigt voor het geheel of een deel van de opdracht volgens artikel 23, § 1, a, b, c, d, f, h, en k, op het ogenblik dat de betrekking van het tijdelijk waarnemend personeelslid geheel of gedeeltelijk wordt toegewezen aan een personeelslid door toelating tot de proeftijd overeenkomstig artikel 45, dan wel door vaste benoeming en bij toepassing van artikel 52 en 53.

§ 5. In afwijking van de bepalingen van § 2 en § 4 heeft een personeelslid, dat in de periode van 1 september 1985 tot en met 31 augustus 1990 gedurende tenminste 240 dagen per schooljaar tijdelijk was aangesteld met een coördinatieopdracht in het deeltijds beroepssecundair onderwijs, voorrang voor waarnemende aanstelling in het selectieambt van coördinator in het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs waar de betrekking werd uitgeoefend. Het personeelslid moet aantonen dat het aan deze voorwaarden voldoet.

§ 6. Voor een periode van maximaal zestig dagen mag de oproep van de kandidaten zich beperken tot de personeelsleden van de instelling. Bij toepassing van deze bepaling en in afwijking van § 4 eindigt de aanstelling uiterlijk na het verstrijken van voormelde termijn van maximaal zestig dagen."

– *Aangenomen.*

Artikel X.19

Artikel 50bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel X.20

In artikel 50ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "of 50bis" geschrapt.

Voorzitter

Artikel X.25

– *Aangenomen.*

Artikel X.21

In artikel 55quinquies, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij de decreten van 1 december 1998, 18 mei 1999 en 20 oktober 2000, worden de woorden ", met uitzondering van de permanente ondersteuningscel" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel X.22

In artikel 55sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "raad van bestuur" vervangen door de woorden "raad van bestuur – voor het vormingscentrum : de afgevaardigd bestuurder-".

– *Aangenomen.*

Artikel X.23

In artikel 55septies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "raad van bestuur" telkens vervangen door de woorden "raad van bestuur – voor het vormingscentrum : de afgevaardigd bestuurder-".

– *Aangenomen.*

Artikel X.24

In artikel 55undecies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "raad van bestuur" telkens vervangen door de woorden "raad van bestuur – voor het vormingscentrum : de afgevaardigd bestuurder-".

– *Aangenomen.*

In artikel 55duodecies, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "en de raad van bestuur akkoord gaan" vervangen door de woorden "en de raad van bestuur – voor het vormingscentrum : de afgevaardigd bestuurder – akkoord gaan".

– *Aangenomen.*

Artikel X.26

In artikel 55terdecies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "raad van bestuur" vervangen door de woorden "raad van bestuur – voor het vormingscentrum : de afgevaardigd bestuurder-".

– *Aangenomen.*

Artikel X.27

In artikel 55octiesdecies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in het eerste lid worden de woorden "toelage" en "jaar" vervangen door respectievelijk de woorden "bijwedde" en "schooljaar" ;
- 2° in het tweede lid wordt het woord "toelage" vervangen door het woord "bijwedde" ;
- 3° er wordt een derde lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"In afwijking van het bepaalde in artikel 71 van het decreet van 15 juli 1997 betreffende het onderwijs-VIII, wordt de overname van een onderwijsinstelling voor de gelding van dit artikel geacht reeds op 1 februari van het voorafgaand schooljaar te hebben plaatsgevonden."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel X.28

In artikel 55vicies, § 2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in het eerste lid wordt het woord "toelage" vervangen door het woord "bijwedde" en wordt de laatste zin geschrapt ;
- 2° in het tweede lid wordt het woord "toelage" vervangen door het woord "bijwedde" ;
- 3° er wordt een derde lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"In afwijking van het bepaalde in artikel 71 van het decreet van 15 juli 1997 betreffende het onderwijs-VIII, wordt de overname van een onderwijsinstelling voor de gelding van dit artikel geacht reeds op 1 februari van het voorafgaand schooljaar te hebben plaatsgevonden."

– *Aangenomen.*

Artikel X.29

In artikel 56, § 5, tweede lid van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 15 juli 1997, worden de woorden "of in artikel 21ter, § 5" gevoegd tussen de woorden "artikel 21bis, § 4" en de woorden ", behouden dit recht".

– *Aangenomen.*

Artikel X.30

§ 1. Artikel 60bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij de decreten van 1 december 1998 en 2 maart 1999, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 60bis

Dit hoofdstuk is van toepassing op de vastbenoemde personeelsleden en op de personeelsleden die tijdelijk aangesteld zijn voor doorlopende duur."

§ 2. In de eerste zin van artikel 61, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd door het decreet van 18 mei

1999, worden de woorden "vast benoemde" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel X.31

In artikel 73, eerste lid van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "betreffende" en "de", de woorden "het secretariaat en" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel X.32

Aan artikel 80, eerste lid van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 28 april 1993, wordt een e) toegevoegd, dat luidt als volgt :

"e) wanneer het ambt dat het als vastbenoemd personeelslid uitoefent niet langer beschouwd kan worden als hoofdamt in de zin van de bezoldigingsregeling die op hem van toepassing is. In dit geval is het personeelslid in non-activiteit voor de prestaties waarvoor het vast benoemd is, maar waarvoor het geen wedde meer ontvangt."

– *Aangenomen.*

Artikel X.33

In artikel 86 van hetzelfde decreet worden in 1° de volgende wijzigingen aangebracht :

1° a) wordt vervangen door wat volgt :

"a) onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Vrijhandelsassociatie zijn, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;" ;

2° b) wordt vervangen door wat volgt :

"b) de burgerlijke en politieke rechten genieten, behoudens een door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling die samengaat met de vrijstelling bedoeld in a)."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel X.34

In artikel 90bis, § 2, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, worden tussen de woorden "artikel 21bis" en de woorden "en voor", de woorden "of artikel 21ter" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel X.35

In hetzelfde decreet wordt een artikel 103bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 103bis

§ 1. De personeelsleden die in het basisonderwijs aangesteld zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst hebben tot 30 juni 2001 recht op de salarisschaal 121.

Deze personeelsleden worden met ingang van 1 september 2001 bezoldigd overeenkomstig de vigerende regelgeving.

§ 2. Aan de in § 1 bedoelde personeelsleden worden overgangsmatregelen toegekend, voor zover zij tussen 1 september 1996 en 30 juni 2001 minimum zes maanden ononderbroken in dienst geweest zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst.

Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als dienstonderbreking beschouwd : de vakantieperiodes, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte-, bevallings- en borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ntonelage) ter gelegenheid van sommige gebeurtenissen van familiale of sociale aard, alsook de verloven zonder behoud van wedde(ntonelage) voor een maximum duur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een periode van ten hoogste dertig kalenderdagen per schooljaar.

§ 3. De overgangsmatregelen gelden voor het in § 1 bedoelde ambt en betreffen :

1° de vroegere salarisschaal : de personeelsleden behouden hun vroegere salarisschaal, tenzij de

salarisschaal vastgesteld krachtens de vigerende regelgeving hoger is ;

2° de bekwaamheidsbewijzen : de personeelsleden die :

- gedurende de periode van dienstactiviteit bedoeld in § 1 voldeden aan de aanwervingsvoorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen gesteld door de ministeriële omzendbrief OND/III/3/PL van 10 augustus 1993 ;
- in het bezit zijn van een bewijs van pedagogische bekwaamheid in de zin van artikel 3bis, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 september 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en godsdienstleraars ;
- volgens de vigerende regelgeving geen vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs hebben, worden geacht in het bezit te zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs.

§ 4. De overgangsmatregelen worden toegekend op 1 september 2001.

De vastbenoemde personeelsleden behouden deze overgangsmatregelen zolang ze in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd.

De tijdelijke personeelsleden behouden deze overgangsmatregelen zolang ze ononderbroken in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd, en gefinancierd of gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap. Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als een onderbreking beschouwd : de vakantieperiodes, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte- en bevallingsverloven, de borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ntonelage) voor een maximumduur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een onderbreking van een doorlopende periode van maximum twee kalenderjaren en de periode waarin het ambt van inspecteur wordt uitgeoefend." .

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel X.36

In hetzelfde decreet wordt een artikel 103ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 103ter

§ 1. De personeelsleden die in het gewoon en/of het buitengewoon secundair onderwijs aangesteld zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst, hebben tot 30 juni 2001 recht op :

- 1° de salarisschaal 300 in de eerste graad en in de tweede graad van het beroepssecundair onderwijs ;
- 2° de salarisschaal 384 in de tweede graad van het algemeen, technisch en kunstsecundair onderwijs en in de derde en vierde graad beroepssecundair onderwijs ;
- 3° de salarisschaal 301 in de derde graad van het algemeen, technisch en kunstsecundair onderwijs ;
- 4° de salarisschaal 300 in het buitengewoon secundair onderwijs, opleidingsvormen 1, 2 en 3 ;
- 5° dezelfde salarisschaal als in de overeenkomende graad en onderwijsvorm van het gewoon secundair onderwijs in opleidingsvorm 4 van het buitengewoon secundair onderwijs.

Deze personeelsleden worden met ingang van 1 september 2001 bezoldigd overeenkomstig de vigerende regelgeving.

§ 2. Aan de in § 1 bedoelde personeelsleden worden overgangsmaatregelen toegekend, voor zover zij tussen 1 september 1996 en 30 juni 2001 minimum zes maanden ononderbroken in dienst geweest zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst.

Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als dienstonderbreking beschouwd : de vakantieperiodes, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte-, bevallings- en borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ontoelage) ter gelegenheid van sommige gebeurtenissen van familiale of sociale aard, alsook de verloven zonder behoud van wedde(ontoelage) voor een maximum duur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede

een periode van ten hoogste dertig kalenderdagen per schooljaar.

§ 3. De overgangsmaatregelen gelden voor het in § 1 bedoelde ambt en betreffen :

- 1° de vroegere salarisschaal : de personeelsleden behouden hun vroegere salarisschaal, tenzij de salarisschaal vastgesteld krachtens de vigerende regelgeving hoger is ;
- 2° de bekwaamheidsbewijzen : de personeelsleden die :
 - gedurende de periode van dienstactiviteit bedoeld in § 1 voldeden aan de aanwervingsvoorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen gesteld door de ministeriële omzendbrief OND/III/3/PL van 10 augustus 1993 ;
 - in het bezit zijn van een bewijs van pedagogische bekwaamheid in de zin van artikel 3bis, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 september 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en godsdienstleraars of van een diploma van onderwijzer ;
 - volgens de vigerende regelgeving geen vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs hebben, worden geacht in het bezit te zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs.

De overgangsmaatregelen worden toegekend op 1 september 2001.

§ 4. De personeelsleden aangesteld vóór 1 september 2001, die voldoen aan de aanstellingsvoorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen gesteld door de ministeriële omzendbrief OND/III/3/PL van 10 augustus 1993, die op 1 september 2001 niet in het bezit zijn van een bewijs van pedagogische bekwaamheid, worden geacht in het bezit te zijn van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, vanaf de maand volgende op het behalen van dit bewijs van pedagogische bekwaamheid, op voorwaarde dat het bewijs van pedagogische bekwaamheid behaald werd binnen de drie jaar na de eerste aanstelling.

§ 5. De vastbenoemde personeelsleden behouden deze overgangsmaatregelen zolang ze in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd.

Voorzitter

Afdeling 3

De tijdelijke personeelsleden behouden deze overgangsmatregelen zolang ze ononderbroken in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd, en gefinancierd of gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap. Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als een onderbreking beschouwd : de vakantieperiodes, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekten en bevallingsverloven, de borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ntonelage) voor een maximumduur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een onderbreking van een doorlopende periode van maximum twee kalenderjaren en de periode waarin het ambt van inspecteur wordt uitgeoefend."

– *Aangenomen.*

Artikel X.37

In hetzelfde decreet wordt een artikel 103quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 103quater

Onverminderd de krachtens artikel 146 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming zijn de wedden en de weddentoelagen die op basis van diensten gepresteerd in de periode van 1 september 1975 tot 31 augustus 2001 werden uitgekeerd aan godsdienstleerkrachten belast met islamitische godsdienst in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs in hoofde van deze personeelsleden definitief verworven.

Voormelde diensten komen in aanmerking voor de berekening van de geldelijke anciënniteit indien zij voldoen aan de bepalingen van artikel 16 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs."

– *Aangenomen.*

Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en van de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel X.38

In artikel 6, § 1 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en van de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 28 april 1993, 21 december 1994 en 1 december 1998, wordt d) vervangen door wat volgt :

"d) komen de diensten gepresteerd in een ambt van godsdienstleerkracht enkel in aanmerking voor de berekening van de dienstanciënniteit in dat ambt ; de diensten mogen in een ander net gepresteerd zijn. In het vrij confessioneel onderwijs komen de diensten eveneens in aanmerking voor de berekening van de anciënniteit in andere ambten, indien de onderwezen godsdienst degene is welke voorkomt in het onderwijs verstrekt door de inrichtende macht.

De diensten die - zowel in het gemeenschaps- als in het gesubsidieerd onderwijs - gepresteerd werden tussen 1 september 1975 en 31 augustus 2001 in het ambt van godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst en in aanmerking komen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit, komen in aanmerking voor de berekening van de dienstanciënniteit in dat ambt."

– *Aangenomen.*

Artikel X.39

In hetzelfde decreet wordt een artikel 7bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 7bis

Artikel 19, § 2 en § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 oktober 1997 betreffende de nuttige ervaring als bekwaamheidsbewijs voor personeelsleden van het onderwijs, wordt bekrachtigd met ingang van 1 september 1997."

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel X.40

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IIbis, bestaande uit een artikel 17bis, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Hoofdstuk IIbis

Aansprakelijkheid

Artikel 17bis

Ingeval het personeelslid bij de uitvoering van zijn ambt de werkgever of derden schade berokkent, is hij enkel aansprakelijk voor zijn bedrog en zijn zware schuld.

Voor lichte schuld is hij enkel aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt.

De werkgever kan de vergoedingen en de schade-loosstellingen die hem krachtens dit artikel verschuldigd zijn en die na de feiten met het personeelslid zijn overeengekomen of door de rechter vastgesteld, op de wedde inhouden in de voorwaarden als bepaald bij artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers."

– *Aangenomen.*

Artikel X.41

In artikel 23, § 9 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 21 december 1994, worden de woorden "onderwijs voor sociale promotie" vervangen door de woorden "deeltijds kunstonderwijs".

– *Aangenomen.*

Artikel X.42

In artikel 23bis, § 16, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en

gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999 en 20 oktober 2000, worden de woorden " en artikel 25" vervangen door de woorden ", artikel 25 en artikel 26".

– *Aangenomen.*

Artikel X.43

In artikel 23ter, § 17, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 december 1998 en gewijzigd bij het decreet van 20 oktober 2000, worden de woorden "en artikel 25" vervangen door de woorden "artikel 25 en artikel 26".

– *Aangenomen.*

Artikel X.44

Artikel 36quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 36quinquies

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op het bevorderingsambt van directeur zoals bedoeld in hoofdstuk IVter, noch op het mandaat van algemeen directeur bedoeld in hoofdstuk IVquater, noch op het mandaat van coördinerend directeur bedoeld in hoofdstuk IVquinquies."

– *Aangenomen.*

Artikel X.45

Artikel 40 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 28 april 1993 en 15 juli 1997, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 40

Het personeelslid moet om vast benoemd te worden in een selectie- of bevorderingsambt, op het ogenblik van de vaste benoeming voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° houder zijn van het vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs vastgesteld voor dit speci-

Voorzitter

fieke selectie- of bevorderingsambt, organiek of bij overgangsmaatregel ;

2° als laatste evaluatie geen evaluatie met de eindconclusie "onvoldoende" hebben verkregen. Indien het personeelslid niet werd geëvalueerd, wordt aan deze voorwaarde geacht voldaan te zijn ;

3° voldoen aan de algemene wervingsvoorwaarden van artikel 19. "

– *Aangenomen.*

Artikel X.46

Artikel 40bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 2 maart 1999 wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel X.47

In artikel 42 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 14 juli 1998 en 2 maart 1999, worden de volgende wijzingen aangebracht :

1° in § 1, c worden de woorden "en voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie artikel 40bis" geschrapt ;

2° in § 1,c wordt 3° opgeheven ;

3° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Het personeelslid dat tijdelijk wordt aangesteld in een selectie- of bevorderingsambt moet voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 40.

In afwijking van artikel 40, 1° kan een personeelslid met een ander bekwaamheidsbewijs worden aangesteld wanneer er geen kandidaten zijn die aan de gestelde voorwaarden voldoen. Deze aanstelling is beperkt tot de duur van het lopende schooljaar." ;

4° in § 5 worden de woorden "dat niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 40, § 1, 1° en" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel X.48

In artikel 44quinquies, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999 en 20 oktober 2000, worden de woorden ", met uitzondering van de permanente ondersteuningscel" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel X.49

In artikel 44quaterdecies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. De inrichtende macht kan een directeur van een instelling belasten met de taak van algemeen directeur voor de totaliteit van haar instellingen." ;

2° in § 2 worden de woorden "toelage" en "jaar" vervangen door respectievelijk de woorden "bijwedde" en "schooljaar" ;

3° er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. In afwijking van het bepaalde in artikel 71 van het decreet van 15 juli 1997 betreffende het onderwijs-VIII, wordt de overname van een onderwijsinstelling voor de gelding van dit artikel geacht reeds op 1 februari van het voorafgaand schooljaar te hebben plaatsgevonden."

– *Aangenomen.*

Artikel X.50

In artikel 44quinquiesdecies, § 2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzingen aangebracht :

Voorzitter

1° de woorden "toelage" en "jaar" worden vervangen door respectievelijk de woorden "bijwede", respectievelijk "schooljaar" ;

2° er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. In afwijking van het bepaalde in artikel 71 van het decreet van 15 juli 1997 betreffende het onderwijs-VIII, wordt de overname van een onderwijsinstelling voor de gelding van dit artikel geacht reeds op 1 februari van het voorafgaand schooljaar te hebben plaatsgevonden."

– *Aangenomen.*

Artikel X.51

In hetzelfde decreet wordt een artikel 46ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 46ter

De mutaties en nieuwe affectaties van personeelsleden die in de periode van 1 februari 1996 tot en met 1 januari 1998 plaatsvinden in een ambt in het gewoon secundair onderwijs, het buitengewoon secundair onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie, het deeltijds kunstonderwijs, de psycho-medisch-sociale centra, de psycho-medisch-sociale centra voor het buitengewoon onderwijs en de psycho-medisch-sociale vormingscentra, zijn niet onderworpen aan de bepalingen van Titel III van het decreet van 16 april 1996 houdende tijdelijke beperking inzake programmatie en benoeming in sommige onderwijssectoren."

– *Aangenomen.*

Artikel X.52

Aan artikel 54, eerste lid van hetzelfde decreet wordt een d) toegevoegd, dat luidt als volgt :

"d) wanneer het ambt dat het als vastbenoemd personeelslid uitoefent niet langer beschouwd kan worden als hoofdamt in de zin van de bezoldigingsregeling die op hem van toepassing is. In dit geval is het personeelslid in non-activiteit voor de prestaties waarvoor het vast be-

noemd is, maar waarvoor het geen wedde meer ontvangt."

– *Aangenomen.*

Artikel X.53

In artikel 60, 1° van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° a) wordt vervangen door wat volgt :

"a) onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Vrijhandelsassociatie zijn, behoudens door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling ;" ;

2° b) wordt vervangen door wat volgt :

"b) de burgerlijke en politieke rechten genieten, behoudens een door de Vlaamse regering te verlenen vrijstelling die samengaat met de vrijstelling bedoeld in a)."

– *Aangenomen.*

Artikel X.54

Artikel 63bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 2 maart 1999, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 63bis

Dit hoofdstuk is van toepassing op de vastbenoemde personeelsleden en op de personeelsleden die tijdelijk aangesteld zijn voor doorlopende duur."

– *Aangenomen.*

Artikel X.55

In de eerste zin van artikel 64 van hetzelfde decreet worden de woorden "vast benoemde" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel X.56

In artikel 65 van hetzelfde decreet wordt § 6 vervangen door wat volgt :

"§ 6. Bij de terugzetting in rang wordt het personeelslid bezoldigd volgens de weddenschaal verbonden aan het ambt dat hem bij die tuchtmaatregel is toegewezen.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere gevolgen van deze sanctie inzonderheid de gevolgen ten aanzien van de andere personeelsleden."

– *Aangenomen.*

Artikel X.57

In de eerste zin van artikel 66 van hetzelfde decreet worden de woorden "het personeelslid" vervangen door de woorden "het vastbenoemde personeelslid".

– *Aangenomen.*

Artikel X.58

In hetzelfde decreet wordt een artikel 76bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 76bis

§ 1. De personeelsleden die in het basisonderwijs aangesteld zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst hebben tot 30 juni 2001 recht op de salarisschaal 121.

Deze personeelsleden worden met ingang van 1 september 2001 bezoldigd overeenkomstig de vigerende regelgeving.

§ 2. Aan de in § 1 bedoelde personeelsleden worden overgangsmatregelen toegekend, voor zover zij tussen 1 september 1996 en 30 juni 2001 minimum zes maanden ononderbroken in dienst geweest zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst.

Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als dienstonderbreking beschouwd : de vakantiepe-

rioden, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte-, bevallings- en borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ntonelage) ter gelegenheid van sommige gebeurtenissen van familiale of sociale aard, alsook de verloven zonder behoud van wedde(ntonelage) voor een maximum duur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een periode van ten hoogste dertig kalenderdagen per schooljaar.

§ 3. De overgangsmatregelen gelden voor het in § 1 bedoelde ambt en betreffen :

1° de vroegere salarisschaal : de personeelsleden behouden hun vroegere salarisschaal, tenzij de salarisschaal vastgesteld krachtens de vigerende regelgeving hoger is ;

2° de bekwaamheidsbewijzen : de personeelsleden die :

- gedurende de periode van dienstactiviteit bedoeld in § 1 voldeden aan de aanwervingsvoorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen gesteld door de ministeriële omzendbrief OND/III/3/PL van 10 augustus 1993 ;
- in het bezit zijn van een bewijs van pedagogische bekwaamheid in de zin van artikel 3bis, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 september 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en godsdienstleraars ;
- volgens de vigerende regelgeving geen vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs hebben, worden geacht in het bezit te zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs.

§ 4. De overgangsmatregelen worden toegekend op 1 september 2001.

De vastbenoemde personeelsleden behouden deze overgangsmatregelen zolang ze in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd.

De tijdelijke personeelsleden behouden deze overgangsmatregelen zolang ze ononderbroken in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd, en gefinancierd of gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap. Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als een onderbreking beschouwd : de vakantieperiodes, de loopbaanonderbreking, de militaire

Voorzitter

dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekten bevallingsverloven, de borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ntonelage) voor een maximumduur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een onderbreking van een doorlopende periode van maximum twee kalenderjaren en de periode waarin het ambt van inspecteur wordt uitgeoefend." .

– *Aangenomen.*

Artikel X.59

In hetzelfde decreet wordt een artikel 76ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 76ter

§ 1. De personeelsleden die in het gewoon en/of het buitengewoon secundair onderwijs aangesteld zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst, hebben tot 30 juni 2001 recht op :

- 1° de salarisschaal 300 in de eerste graad en in de tweede graad van het beroepssecundair onderwijs ;
- 2° de salarisschaal 384 in de tweede graad van het algemeen, technisch en kunstsecundair onderwijs en in de derde en vierde graad beroepssecundair onderwijs ;
- 3° de salarisschaal 301 in de derde graad van het algemeen, technisch en kunstsecundair onderwijs ;
- 4° de salarisschaal 300 in het buitengewoon secundair onderwijs, opleidingsvormen 1, 2 en 3 ;
- 5° dezelfde salarisschaal als in de overeenkomende graad en onderwijsvorm van het gewoon secundair onderwijs in opleidingsvorm 4 van het buitengewoon secundair onderwijs.

Deze personeelsleden worden met ingang van 1 september 2001 bezoldigd overeenkomstig de vigerende regelgeving.

§ 2. Aan de in § 1 bedoelde personeelsleden worden overgangsmatregelen toegekend, voor zover zij tussen 1 september 1996 en 30 juni 2001 minimum zes maanden ononderbroken in dienst ge-

weest zijn als godsdienstleerkracht belast met islamitische godsdienst.

Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als dienstonderbreking beschouwd : de vakantieperiodes, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte-, bevallings- en borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ntonelage) ter gelegenheid van sommige gebeurtenissen van familiale of sociale aard, alsook de verloven zonder behoud van wedde(ntonelage) voor een maximum duur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een periode van ten hoogste dertig kalenderdagen per schooljaar.

§ 3. De overgangsmatregelen gelden voor het in § 1 bedoelde ambt en betreffen :

- 1° de vroegere salarisschaal : de personeelsleden behouden hun vroegere salarisschaal, tenzij de salarisschaal vastgesteld krachtens de vigerende regelgeving hoger is ;
- 2° de bekwaamheidsbewijzen : de personeelsleden die :
 - gedurende de periode van dienstactiviteit bedoeld in § 1 voldeden aan de aanwervingsvoorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen gesteld door de ministeriële omzendbrief OND/III/3/PL van 10 augustus 1993 ;
 - in het bezit zijn van een bewijs van pedagogische bekwaamheid in de zin van artikel 3bis, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 september 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en godsdienstleraars of van een diploma van onderwijzer ;
 - volgens de vigerende regelgeving geen vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs hebben, worden geacht in het bezit te zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs.

§ 4. De overgangsmatregelen worden toegekend op 1 september 2001.

De personeelsleden aangesteld vóór 1 september 2001, die voldoen aan de aanstellingsvoorwaarden inzake bekwaamheidsbewijzen gesteld door de ministeriële omzendbrief OND/III/3/PL van 10 augustus 1993, die op 1 september 2001 niet in het bezit zijn van een bewijs van pedagogische bekwaamheid, worden geacht in het bezit te zijn van

Voorzitter

een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, vanaf de maand volgende op het behalen van dit bewijs van pedagogische bekwaamheid, op voorwaarde dat het bewijs van pedagogische bekwaamheid behaald werd binnen de drie jaar na de eerste aanstelling.

§ 5. De vastbenoemde personeelsleden behouden deze overgangsmaatregelen zolang ze in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd.

De tijdelijke personeelsleden behouden deze overgangsmaatregelen zolang ze ononderbroken in dienst blijven in het onderwijs, het academisch onderwijs uitgezonderd, en gefinancierd of gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap. Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als een onderbreking beschouwd : de vakantieperiodes, de loopbaanonderbreking, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekten en bevallingsverloven, de borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van wedde(ntonelage) voor een maximumduur van zes werkdagen per schooljaar, alsmede een onderbreking van een doorlopende periode van maximum twee kalenderjaren en de periode waarin het ambt van inspecteur wordt uitgeoefend."

– *Aangenomen.*

Artikel X.60

In hetzelfde decreet wordt een artikel 76quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 76quater

Onverminderd de krachtens artikel 146 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming zijn de wedden en de weddentoelagen die op basis van diensten gepresteerd in de periode van 1 september 1975 tot 31 augustus 2001 werden uitgekeerd aan godsdienstleerkrachten belast met islamitische godsdienst in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs in hoofde van deze personeelsleden definitief verworven.

Voormelde diensten komen in aanmerking voor de berekening van de geldelijke anciënniteit indien zij voldoen aan de bepalingen van artikel 16 van het

koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel X.61

De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op 1 september 2001, behalve

1° artikel X.31, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 1991 ;

2° artikel X.35, § 1, X.36, § 1, X.58, § 1 en X.59, § 1, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1993 ;

3° artikel X.13 en X.51, die uitwerking hebben met ingang van 1 februari 1996 ;

4° artikel X.2, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1997 ;

5° artikel X.6 en X.39, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1997 ;

6° artikel X.4, X.9, X.10, X.15, X.28, X.30, X.42, X.44, X.50, X.54, X.55 en X.57 die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1999 ;

7° artikel X.27 en X.49, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2000 ;

8° artikel X.11, X.12, 1°, X.29, X.34 en X.43, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2000 ;

9° artikel X.3, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2001.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XI

Sociale tegemoetkoming

Artikel XI.1

Dit hoofdstuk is van toepassing op :

Voorzitter

- 1° de personeelsleden bedoeld bij het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs ;
- 2° de personeelsleden bedoeld bij het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding ;
- 3° de personeelsleden bedoeld bij het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap ;
- 4° de personen tewerkgesteld als gesubsidieerde contractuelen in de onderwijsinstellingen en de centra voor leerlingenbegeleiding.

– *Aangenomen.*

Artikel XI.2

De personeelsleden genoemd in artikel XI.1 hebben onder de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering recht op de volledige terugbetaling van de kosten openbaar vervoer naar en van het werk en op een maandelijks fietsvergoeding, ten laste van de werkgever.

– *Aangenomen.*

Artikel XI.3

Onder de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering worden de door de werkgever gedragen vervoerskosten en fietsvergoedingen terugbetaald door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel XI.4

In artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, gewijzigd bij de decreten van 28 april 1994 en 21 december 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, vierde lid, worden de woorden "alook verminderd met de in § 4 bedoelde bijdrage", ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994, geschrapt ;

2° § 4, toegevoegd bij het decreet van 21 december 1994, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel XI.5

De volgende regelingen worden opgeheven :

1° artikel 34 van het decreet van 15 december 1993 betreffende het onderwijs-V, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 ;

2° artikel 67, § 3, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, toegevoegd bij het decreet van 14 juli 1998.

– *Aangenomen.*

Artikel XI.6

De tegemoetkomingen in de vervoerkosten van de personeelsleden bedoeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeelsleden, worden uitbetaald op hetzelfde tijdstip als het voorschot op de werkingsmiddelen van het volgende schooljaar, voor zover de aanvraag tot terugbetaling niet aangetast is door bedrog en uiterlijk op 10 december na het schooljaar waarop de terugbetaling betrekking heeft, wordt ingediend bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel XI.7

De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op 1 januari 2001, behalve

1° artikel XI.6, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1998 ;

Voorzitter

2° artikel XI.5, dat uitwerking heeft met ingang van 1 maart 2001.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XII**Regionale technologische centra****Artikel XII.1**

Een Regionaal Technologisch Centrum, hierna "RTC" genoemd, is een vorm van samenwerking tussen onderwijsinstellingen, de bedrijfswereld en organisaties met een socio-economisch of educatief oogmerk met het oog op :

- het gezamenlijk gebruik van technologische apparatuur, opleidingsinfrastructuur en technische en didactische knowhow ;
- het ontwikkelen van leermateriaal voor gezamenlijk gebruik ;
- de (na)scholing van onderwijzend personeel, leerlingen, studenten, cursisten en werknemers op het vlak van nieuwe technologieën ;
- een optimale doorstroming van leerlingen, studenten of cursisten naar het bedrijfsleven.

– *Aangenomen.*

Artikel XII.2

In het kader van tijdelijke projecten inzake de samenwerking tussen onderwijsinstellingen en de bedrijfswereld kan de Vlaamse regering afhankelijk van de beschikbare begrotingskredieten subsidie-enveloppes toekennen aan RTC's die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

– *Aangenomen.*

Artikel XII.3

De RTC's leggen een jaarverslag voor aan de Vlaamse regering. De regering beslist op basis van

de jaarverslagen over de voortgang of de beëindiging van een tijdelijk project. De verlenging van een project dat reeds drie jaar duurt kan alleen gebeuren na een gemotiveerde mededeling aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel XII.4

De artikelen van dit hoofdstuk hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2001.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XIII**Andere bepalingen****Artikel XIII.1**

Aan artikel 155 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. In afwijking van § 1 blijven de leden van de raden en afdelingen, in functie op 31 augustus 2000, die functie verder uitoefenen tot op een datum te bepalen door de Vlaamse regering.

In afwijking van § 4 blijft de algemeen voorzitter van de algemene raad, in functie op 28 januari 2001, die functie verder uitoefenen tot op een datum te bepalen door de Vlaamse regering."

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.2

Artikel 198 van hetzelfde decreet wordt als volgt geïnterpreteerd :

"Dit artikel laat de bepalingen van artikel 7, § 2 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën onverlet."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel XIII.3

Artikel 198, § 4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 14 juli 1998, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.4

Artikel 78 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 78

De dotaties aan het Gemeenschapsonderwijs en de werkingsmiddelen van de scholengroepen van het gemeenschapsonderwijs worden elk jaar gestort in drie gelijke schijven, respectievelijk in januari, mei en september."

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.5

In artikel 75 van het decreet van 20 oktober 2000 betreffende het onderwijs XII-Ensor worden de woorden "1 januari 1999" vervangen door de woorden "1 januari 1994".

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.6

In artikel 83 van het decreet van 20 oktober 2000 betreffende het onderwijs XII-Ensor worden de woorden "het schooljaar 2000-2001" vervangen door de woorden "de schooljaren 2000-2001 en 2001-2002".

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.7

Artikel 86 van het decreet van 20 oktober 2000 betreffende het onderwijs XII-Ensor wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 86

Een inrichtende macht is niet verplicht om in de extra betrekkingen bedoeld in artikel 80 een personeelslid aan te stellen dat het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur heeft verworven, overeenkomstig de artikelen 21bis of 90bis, § 2 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, respectievelijk artikel 23bis van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra."

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.8

Het derde deel van de in artikel 48, § 1 van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs bedoelde bijlage II wordt vervangen door een aan dit decreet toegevoegde lijst.

De Vlaamse regering kan bedoelde bijlage II jaarlijks aanpassen aan de reële wijzigingen die in toepassing van hetzelfde decreet plaatsvinden.

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.9

De Raad van het Gemeenschapsonderwijs bedoeld in artikel 5, § 4 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs – tot 31 december 2002 : de centrale raad bedoeld in artikel 5, § 1, 1° van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs – kan, overeenkomstig de wetgeving betreffende de onteigeningen ten algemene nutte en na machtiging van de Vlaamse regering, in eigen naam en voor eigen rekening onroerende goederen onteigenen die nodig zijn voor de verwezenlijking van haar opdracht.

– *Aangenomen.*

Artikel XIII.10

De bepalingen van dit hoofdstuk treden als volgt in werking :

Voorzitter

- 1° artikel XIII.5, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1994.
- 2° artikel XIII.9, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 1999 ;
- 3° artikel XIII.4, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2000 ;
- 4° artikel XIII.1 en XIII. 6, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2000 ;
- 5° artikel XIII.8, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2001 ;
- 6° artikel XIII.3, dat in werking treedt de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad.inlassen stuk 729/9

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt – 760 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ramon, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans Ramon, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 26 juni heeft de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt besproken. Bij

de stemming werd dit ontwerp van decreet goedgekeurd met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Bij dit ontwerp van decreet gaat het in feite over twee onderwerpen : de vervangingspool en de zelfstandige stage. Deze twee instrumenten hebben naast de eigen intrinsieke doelen ook de bedoeling om iets te doen aan het lerarentekort en aan de herwaardering van het lerarenberoep.

Wat de vervangingspool betreft, was iedereen in de commissie het erover eens dat er moest worden bijgestuurd. Er moest een vlotter en efficiënter systeem worden gemaakt van die vervangingspool. In die zin zijn een aantal voorstellen in het ontwerp van decreet opgenomen. Zo zal bijvoorbeeld de pool later in het schooljaar van start gaan. Voorts worden de scholen, scholengroepen en scholengemeenschappen op een andere manier bij de pool betrokken : ze krijgen een rol bij de beoordeling van bekwaamheidsbewijzen, bij de controle op het voorrangrecht, enzovoort. Ik hoef hier niet op de details in te gaan.

Dat die bijsturing zo vlug gebeurt, is de verdienste van dit ontwerp van decreet, ook al gebeurt het alles welbeschouwd toch nogal laat. We mogen dit echter niet al te negatief beschouwen. Ook het parlementaire werk en de procedures hebben hun rechten.

Over een aantal zaken blijft er discussie bestaan. Ten eerste is er nog discussie over de rol van de VDAB als meest geschikte partner. Ten tweede is er discussie over de invulling van een aantal be-
grippen. Ik noem hier het appreciatierecht en de inzetbaarheid. Ten derde is er de zaak van het ontbreken van kwaliteitsondersteunende maatregelen. Ten vierde is er dan nog de zaak van het al of niet nodig zijn van samenwerkingsverbanden van schoolbesturen op het niveau van het basisonderwijs om te kunnen 'profiteren' van de vervangingspool.

Kortom, over de waarde van de vervangingspool was de consensus groot. Ter discussie staan vooral de praktische uitvoering en de onderliggende vraag hoe men jongeren motiveert om voor een opleiding als leerkracht te kiezen.

Dan kom ik nu bij de zelfstandige stage. In de commissie was men verrast over dat voorstel. Er werden heel wat vragen gesteld. Zo waren er vragen over de plaats van de zelfstandige stage binnen het geheel van de lerarenopleiding. Er werd gesproken van een geïsoleerde maatregel. Vervolgens waren er vragen over de autonomie van de hogescholen

Ramon

en een al dan niet stringente regelgeving door de overheid. Voorts waren er vragen over de stages zelf : begeleiding en mentorship, kwalitatieve ondersteuning en omkadering, meerwaarde. Ten slotte waren er nog vragen over het statuut van de student.

Naast die bezorgdheid was er ook openheid voor de zelfstandige stage als experiment. Na één jaar komt er een grondige evaluatie. Het feit dat het oorspronkelijke concept van de zelfstandige stage is bijgestuurd, werd geapprecieerd. Hogescholen kunnen nu een zelfstandige stage organiseren, maar zijn er niet meer toe verplicht. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, zoals de verslaggever heeft gezegd, hebben we een interessant debat gevoerd. Alle fracties waren het erover eens dat het ontwerp van decreet bijzonder laat werd ingediend. In wezen is dit nog later gebeurd dan vorig jaar. De tijd is nu korter dan vorig jaar, en we vonden toen reeds dat men laat was. We zeggen dat vandaag met nog meer nadruk.

Net zoals vorig jaar vinden we dat de vervangingspools een interessant werkinstrument zijn. Men kan daar veel mee doen, zeker als men ze in een ruimer perspectief plaatst. Eigenlijk ontbreekt dat nog. Waarom beschouwt men een nieuw concept van stage, de vervangingspools en een algemeen personeelsbeleid, waarbij men scholen toelaat een soort werfreserve op te bouwen, niet als een geheel ? Blijkbaar is het ontwerp toch nog onvoldragen. Die algemene kritiek staat naast een aantal punctuele punten die door de verslaggever zijn aangehaald.

Ik denk dan aan de onorthodoxe betrokkenheid van de VDAB. Mevrouw de minister, u blijft de gevangene van die dienst. Ik denk ook aan het ontbreken van kwaliteitsondersteunende maatregelen die men reeds vorig jaar had gevraagd. Een jaar later heeft men die blijkbaar nog niet uitgewerkt en de nodige middelen nog niet vrijgemaakt. Het vrij basisonderwijs blijft buiten beschouwing. Onze fractie heeft er bij de bespreking herhaaldelijk op aangedrongen om een inspanning te doen. Het antwoord was hetzelfde als bij de programmatiestop. Men zei dat er een hervorming in het vooruitzicht was. De waarheid is dat het vrij basisonderwijs gegijzeld wordt.

Door veelvuldige contacten en gesprekken was er een groeiende positieve instelling. Het essentiële punt werd echter niet aangereikt. Het is dus jammer dat de mogelijkheden onbenut blijven.

De zelfstandige stage biedt zeker interessante mogelijkheden. Dat wordt ook aangehaald in de studie van de universiteit van Brussel. Men zegt er echter onmiddellijk bij dat de omkadering goed moet zijn. De voorwaarden die door de betrokken professor werden aangereikt, worden geenszins ingevuld. De zelfstandige stage wordt dan ook enkel benut om tegemoet te komen aan het probleem van de vervanging. De wil om het tekort aan leerkrachten te ondervangen overschaduwet volledig het pedagogisch perspectief.

Mevrouw de minister, uiteindelijk neemt u finaal een beslissing die enige risico's met zich meebrengt. De beslissing werd hoe dan ook overhaast genomen. Men wil ze reeds tijdens het volgende academiejaar in voege laten treden. De organisatie van de hogescholen noch van het secundair of ander onderwijs is daar echter op ingesteld. Het ging om een experiment, en dan nog met een beperkte draagwijdte. Het meteen decretaal en algemeen invoeren, getuigt volgens ons van overhaasting. Men heeft de zaak bovendien blijkbaar niet met de hogeschool doorgepraat of voorbereid. Men heeft ook niet voor een omkadering gezorgd. Het zal daarom niet leiden tot een herwaardering van de stage. De heer Suykens heeft terecht gepleit voor een selectieambt, waardoor de school beschikt over een mentor die de betrokkenheid van het schoolteam garandeert. In het ideale geval zou de zelfstandige stage worden geïntegreerd in de vernieuwde lerarenopleiding – of beter gezegd, de exponentieel vernieuwde lerarenopleiding. Men heeft de resultaten van de eerste vernieuwing immers niet eens afgewacht om de opleiding nogmaals te vernieuwen.

We staan niet alleen met onze mening dat de stage ingebed zou moeten worden in de lerarenopleiding, ook een lid van de meerderheid vindt dat. Hij merkte op dat zelfstandige stages initieel deel uitmaken van het leerproces. Ze moeten goed worden begeleid en zinvol ingepast in de opleiding. Dat zijn de woorden van iemand uit de meerderheid. Ik zou het zelf niet beter kunnen zeggen.

De stageplaatsen die momenteel worden aangeboden, komen dus misschien tegemoet aan het tekort aan leerkrachten, maar leiden niet tot een kwalitatieve opwaardering van de opleiding zelf. Daarvoor zijn er teveel problemen op organisatorisch vlak, en is de arbeidsrechtelijke situatie van degenen die

Martens

vervangende stages zullen doen in een zelfstandige opdracht, te onduidelijk.

Kortom, niettegenstaande de verbeteringen ten opzichte van de eerste voorstellen die in de pers werden bekendgemaakt, is het huidig ontwerp van decreet onvolledig, ontoereikend en onrijp. Daarop zou kunnen worden gerepliceerd, zoals de heer Sannen heeft gedaan, dat we meer vertrouwen moeten hebben in de autonome kracht van de hogescholen. Ik heb heel veel vertrouwen in die kracht, en onderschat ze niet. Ik overschat ze echter evenmin. De hogescholen hebben de voorbije jaren heel wat doorstaan : de uitvoering van het decreet over de hogescholen, de vernieuwing van de lerarenopleiding, de discussies over de Sorbonnen en Bolognaverklaringen, de voortijdige evaluatie van de vernieuwing van de lerarenopleiding, enzovoort. In dat licht is het onrealistisch om te denken dat ze probleemloos van de ene op de andere dag zullen kunnen meewerken aan dit nieuwe project. Genoeg is genoeg en trop is teveel.

Misschien verhelpt het ontwerp van decreet aan het lerarentekort, maar het draagt niet bij tot de herwaardering van de lerarenopleiding. Dat laatste blijft hoe dan ook een zwak punt. Men zou kunnen zeggen dat daaraan wordt gewerkt met de vervangingspool, CAO V, CAO VI, de zelfstandige stages, enzovoort. Mijns inziens stelt dat allemaal niet veel meer voor dan de vogellijm waarmee ik als kleine jongen vogels probeerde te vangen. De lijm immobiliseerde hen, maar droeg niet bij tot hun verdere vruchtbaarheid. Dit is geen vruchtbaar ontwerp van decreet.

Mevrouw de minister, om het lerarenambt te herwaarderen, is een coherent plan nodig. Er moet worden gezorgd voor een grotere instroom, vorming, carrièremogelijkheden, betrokkenheid, een grotere waardering van de kwaliteiten die in de lerarenopleiding worden ontwikkeld. Dat gebeurt niet met dit ontwerp van decreet, en daarom kan onze fractie dit ontwerp van decreet niet goedkeuren, ondanks de zachte schaduw van interessante projecten die erdoorheen schemert. Die projecten zijn te vaag om ons te kunnen overtuigen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wat ik daarstraks heb gezegd bij de bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs

XIII zou ik woordelijk kunnen herhalen, maar dat zal ik niet doen. Ons standpunt terzake is voldoende bekend.

Wat de vervangingspool betreft, maakten we vorig jaar al ernstig voorbehoud bij het pooleffect, waarmee we verwezen naar de aantrekkelijkheid van het leraarsambt, de uitvoeringsmodaliteiten, en de administratieve belasting. Intussen heeft de praktijk ons gelijk gegeven.

We zijn daarom blij met de efficiënte evaluatie die met grote zorg is uitgevoerd. Er werd een begeleidingscommissie opgericht waarin de inrichtende machten en de beroepsorganisaties waren vertegenwoordigd. De conclusies van deze evaluatie en de decretale wijzigingen die ze tot gevolg hadden, stemmen ons tevreden. Tegenover deze maatregelen hebben we weinig bezwaar en we geven ze dan ook graag het voordeel van de twijfel.

Wat het hoofdstuk van de zelfstandige stages betreft, onderkennen we het pijnlijke dilemma waarmee het onderwijs momenteel wordt geconfronteerd. Enerzijds is er een prangend tekort aan intermarissen, wat de kwaliteit van het onderwijs ernstig dreigt te ondergraven. Anderzijds is er de zorg om de kwaliteit van het onderwijs en het welzijn van het lerarenkorps. Wij zijn zeker voorstander van een goed uitgewerkte en pedagogisch begeleide stage voor aspirant-leerkrachten. De aansluiting van een stage bij een algemeen concept en vooral de intense begeleiding moeten echter absoluut verzekerd blijven.

Wij maken een aantal bezwaren tegen de voorgestelde maatregelen. Bij een voldragen, evenwichtig en zelfstandig stageconcept moet het mogelijk zijn dat én de stageschoolpopulatie én de stagiairs er beter van worden. Deze win-winsituatie is echter niet zo reëel als in de toelichting door de minister wordt voorgesteld. Over onderhavige maatregelen in een dergelijke context stellen we ons ernstige vragen betreffende de reële risico's.

Er is bijvoorbeeld het risico van eenzijdige confrontatie. Het is zo dat de grote tekorten zich hoofdzakelijk situeren in de zogenaamde knelpuntvakken. Daardoor en gezien de lengte van de ononderbroken stageduur is het best mogelijk dat heel wat kandidaten enkel in aanraking zouden komen met de meest problematische onderwijssituaties waar het moeilijkst vervangers te vinden zijn en niet met het doorsnee onderwijs. Het gevaar is niet denkbeeldig dat heel wat kandidaat-leerkrachten hierdoor in sterke mate ontmoedigd en

Librecht

afgeschrikt worden en het lerarenschap niet zo aantrekkelijk vinden als het eigenlijk wel is.

Bovendien stelt zich het risico van onervarenheid. De stagiair kan onmogelijk in de hem toegewezen periode een totaal klasmanagement verwerven. Nochtans is dit nodig voor het optimaal functioneren. Het risico van tekorten, die voortspruiten uit onervarenheid, is hier wel bijzonder groot. Ook het risico van de dualisering tussen aspirantleraars, zij die wel en zij die geen zelfstandige stage hebben gedaan, duikt op. Hoe moet men dan de stages achteraf quoteren ?

Het risico van een ontoereikend mentorschap is ons inziens een fundamenteel bezwaar. Zelfstandige stage is zinloos zonder een totaal nieuw en een uitgebreid concept van mentorschap. Dit mentorschap moet onlosmakelijk verbonden zijn met en een hoofdbestanddeel vormen van een zeer concreet maatregelenpakket betreffende de vernieuwde lerarenopleiding. In dit pakket zouden enkele door ons in de commissie opgesomde hoofdlijnen alvast de toon kunnen aangeven. Ik ga ze hier echter niet herhalen.

Voorts bestaat het risico van planmatige en organisatorische moeilijkheden. De zelfstandige stage die hier wordt voorgesteld is uiterst moeilijk te plannen en dreigt dus per definitie de wisselwerking tussen theorie en praktijk te ondergraven. Het is best mogelijk dat een kandidaat belangrijke opleidingsonderdelen moet missen of die zelfstandig moet verwerven. Wel las ik in de toelichting van de minister op dinsdag 26 juni dat men terdege rekening houdt met die planmatige risico's.

Ook het risico van overacting moet worden aangestipt. Reeds herhaaldelijk klaagde men aan dat mensen in de praktijk onvoldoende tijd krijgen om decretale maatregelen te implementeren. De onvoorstelbare haast waarmee hier weer wordt te werk gegaan, getuigt niet van respect voor de lokale besturen. De bepalingen zouden in werking moeten treden op 1 september 2001, terwijl de organisatie van het academiejaar in de hogescholen ondertussen nagenoeg vastligt. Een adequate regeling voor het begin van het volgend academiejaar is zo goed als uitgesloten.

Dan zijn er de talrijke onopgeloste vragen. In de commissie somde ik er een twintigtal op, die ik niet ga herhalen.

Er is het risico van de administratieve overlast. In de beleidsnota kondigt de minister een vereenvoudiging van de reglementering aan. Maar ook deze maatregel – de zoveelste in de rij – zal bijdragen tot een sterk toenemende complexiteit. We moeten ons even concreet voorstellen hoe veelomvattend de bijkomende lokale taken zullen zijn : afspraken over het verloop en de duur van de stage, over de periode waarin die zinvol kan zijn, over billijke opdrachten voor de stagiair en het personeel, over de begeleiding vanuit de hogeschool en de stageschool, de zeer omvangrijke organisatorische implicaties, de hoofd- en bijverantwoordelijkheden, enzovoort. De werkdruk in de scholen zal nog maar eens gevoelig worden opgevoerd.

We zullen ons onthouden bij de stemming over dit ontwerp van decreet om diverse redenen. Zo kunnen de boodschappen die we opvangen uit de onderwijswereld ons eerdere scepticisme niet wegemen, ondanks een positieve houding tegenover de maatregelen bij de vervangingspool. Verder zijn de voorgestelde maatregelen voor de zelfstandige stage niet ingegeven door pedagogische motieven, maar wel door een nijpend tekort aan leerkrachten. Dit vinden we onvoldragen en overhaaste maatregelen. Het zijn geïsoleerde maatregelen die geen meerwaarde zullen bieden aan de betrokken partijen. Een samenwerkingsovereenkomst enkel gebaseerd op vrijwilligheid, met slechts de inzet van bestaande middelen en mankracht, maakt een doelgerichte uitvoering onmogelijk. De vele risico's heb ik opgesomd, en daar er geen sprake is van een totale en structurele aanpak om het tekort aan leerkrachten aan te pakken, zullen we ons onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Suykens heeft het woord.

De heer Lucien Suykens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, vandaag bestaat er inderdaad een tekort aan leerkrachten dat groter dreigt te worden. De creatie van een netoverschrijdende vervangingspool was een schitterend idee om de meest dringende problemen te verhelpen. De praktische uitvoering ervan vertoonde heel wat tekortkomingen, zodat de aangekondigde evaluatie ervan werd bespoedigd. Deze leidde tot een reeks voorstellen voor decretale en organisatorische bijstellingen, die we vandaag bespreken en zullen goedkeuren. Tijdens de besprekingen in de commissie was duidelijk dat er een zeer ruim draagvlak bestaat voor de doelstellingen en basisprincipes van de vervangingspool. De bijstellingen hebben dat draagvlak nog vergroot : zo zullen ook de vrije katholieke middelbare scholen zich vandaag aansluiten bij de vervangingspool.

Suykens

Het voorliggende ontwerp van decreet voert nog een nieuwheid in met als doel het dreigende lerentekort enigszins te verhelpen, namelijk de zelfstandige stage. Nu was niet iedereen gelukkig met deze maatregel. De ongerustheid over de mogelijke gevolgen ervan blijkt ook uit de diverse ons verstrekte adviezen. We zijn en blijven een groot voorstander van het herwaarderen van stages. Trouwens, in alle beroepsvoorbereidende opleidingen is er nood aan meer en kwalitatief sterke stageplaatsen. Stages die goed begeleid worden en zinvol worden ingepast in het geheel van een opleiding zullen niet alleen beter voorbereide, maar ook meer gemotiveerde werkkrachten – in dit geval leerkrachten – afleveren. Maar stages kunnen ook demotiverend werken, bijvoorbeeld wanneer de stagairs aan hun lot worden overgelaten of taken opgelegd krijgen die hun petje te boven gaan of hen eigenlijk niets bijbrengen. Stages, ook die in het onderwijs, mogen geenszins worden opgevat als een oplossing, zelfs al is het maar tijdelijk, voor een tekort aan werkkrachten. Stages moeten worden gezien als een investering in de toekomst.

Pedagogische hogescholen bedelen vandaag om stageplaatsen bij mentoren in diverse scholen waarmee zij geen bestuurlijke band meer hebben. Jammer genoeg zijn deze scholen niet steeds in staat om deskundigheid te leveren, gelet op de eigen personeelsproblematiek. Studenten in opleiding komen dan terecht bij mentoren die het weliswaar zeer goed menen, maar helaas zelf niet voldoende vertrouwd zijn met de betrokken vakmethodiek en -didactiek. Ik heb er het volste vertrouwen in dat deze leerkrachten-mentoren hun uiterste best doen om hun lessen op een hoog niveau te geven. Het ligt echter voor de hand dat van hen niet kan worden verwacht dat jarenlang opgebouwde expertise inzake vakmethodiek en -didactiek wordt overgedragen aan studenten, wat vroeger via het selectieambt aan de oefenscholen wel het geval was. Er is dus een probleem bij de leraren in opleiding. De minister wil langere stageperiodes mogelijk maken, en dat is zeer positief. Er is echter een ontbrekende schakel. Er is geen sprake van het opnieuw introduceren van een selectieambt om te voorzien in stagebegeleiders. Stagebegeleiders hebben nochtans tijd en expertise in huis om deze stages te begeleiden. Komt dat selectieambt er niet, dan blijft de toegevoegde waarde van de stage inderdaad afhankelijk van de goodwill van de gekozen stagementor en van het schoolteam waarin de stagiair zal meedraaien.

Het ontwerp zou er zelfs toe kunnen leiden dat de omzettende en structurele aanpak, die nodig is om het tekort aan leerkrachten weg te werken, op de lange baan wordt geschoven. Het ontwerp kadert namelijk niet in een evaluatie van de lerarenopleiding en blijft daardoor een geïsoleerde maatregel. We rekenen er echter op dat de minister in de toekomst ook op dit vlak een bijsturing zal voorstellen.

Aan een aantal belangrijke bezwaren tegen een zelfstandige stage werd duidelijk wel tegemoetgekomen. Tegen de laatst aangepaste versie kan, buiten wat ik hiervoor reeds aanhaalde, weinig worden ingebracht. De zelfstandige stage is voortaan een mogelijkheid, maar geen verplichting. De stage moet voldoen aan een aantal voorwaarden die worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de drie betrokken partijen, namelijk de lerarenopleiding, de stageschool en de student. De leerlingen van de stageschool worden beschermd tegen mogelijk kwaliteitsverlies en veelvuldige aanpassing door de beperking van de duur van de zelfstandige stage tot negen weken per schooljaar.

Daarom stellen we voor om de maatregel als een experiment te beschouwen en hem grondig te evalueren op zijn effecten op de stagescholen, de leerlingen daarin, de lerarenopleidingen en de studenten in de opleiding. Indien de resultaten gunstig blijken, kan de zelfstandige stage worden uitgebreid naar de lerarenopleiding aan de universiteiten en in de GPB-opleiding.

We zijn dus niet zeer enthousiast over de maatregel zoals hij voorligt, maar we zullen hem wel goedkeuren. We zijn er namelijk van overtuigd dat de minister het nodige zal doen om die maatregel te laten uitmonden in een breder uitgewerkt kader, dat zowel de lerarenopleiding fundamenteel verandert als de stagebegeleiders of mentoren opnieuw weet te waarderen, waardoor ook de vlakke loopbaan van leerkrachten kan worden doorbroken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, zoals ik al eerder heb gezegd, is de vervangingspool volgens mij nodig. De pool zal echter nooit in alle noden kunnen voorzien. Hij komt wel tegemoet aan bepaalde noden, maar het blijft hoe dan ook symptoombestrijding, vermits het onderliggende probleem het tekort aan leerkrachten is, zoals de heer Suykens al aanhaalde. We moeten nog veel werk leveren om het lerarenambt op-

De Cock

nieuw heel aantrekkelijk te maken in de maatschappij.

Het siert de minister dat ze de moed had om het decreet reeds na een jaar te evalueren, terwijl het oorspronkelijk de bedoeling was dat slechts na twee jaar te doen. Ook in de loop van het parlementaire jaar werd het decreet al gevoelig bijgestuurd.

De vervangingspool is inderdaad gestart met een aantal kinderziekten, maar tegelijkertijd werd gesteld dat men het kind niet met het badwater mocht weggoeien. Het feit dat de zaak nu opnieuw ter sprake komt in de plenaire vergadering betekent toch dat er heel hard aan is gewerkt.

Ik wil nog een puntje onder de aandacht van de minister brengen met betrekking tot de zelfstandige stage. De stage, die tot drie maanden kan duren, is erg zinvol. De stage moet in elke geval een interactie inhouden tussen alle betrokken factoren : de ontvangende school, de hogeschool van de lerarenopleiding, de mentor, de klasleraar, de pedagoog en de vakleerkracht. Daarom zijn communicatie en begeleiding heel cruciaal. Als die ontbreken, dreigt er een gevaar van toenemende juridisering. Het kan dan dat de eindbeoordeling van een lerarenvergadering steeds meer juridisch wordt door een gebrek aan communicatie of begeleiding.

We moeten er dus in het bijzonder op letten dat de stagedoende beginnende leerkracht goed is opgenomen, zodat zijn of haar pedagogisch-didactische handelingen ook juridisch volkomen onderbouwd zijn en gedragen worden door de structuur van de school en van het hele weefsel van de uitsturende hogeschool en de ontvangende school. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil graag nog op enkele punten repliceren, op het gevaar af dingen uit de commissie te herhalen.

Vooreerst wil ik in herinnering brengen dat het decreet op het lerarenambt vorig jaar ontstaan is om twee redenen, namelijk om tekorten aan leerkrachten in scholen sneller tegen te gaan, en om kandidaat-leerkrachten zekerheid te geven omtrent hun wedde en ervaringskansen, zodat ze minder snel

geneigd zijn om het onderwijs, dat zoveel leerkrachten nodig heeft, de rug toe te keren.

In het begin van het pas afgelopen schooljaar bleek dat de uitvoering van het decreet gepaard ging met nogal wat kinderziekten. Die waren vooral te wijten aan een gebrek aan ervaring op dit vlak. Daarom hebben we snel beslist om de evaluatie te vervroegen, en hebben we reeds in maart een discussie gevoerd in het Vlaams Parlement. De commissie oordeelde het nuttig om een hoorzitting te organiseren. Met de resultaten daarvan konden we rekening houden bij de bijsturing van het decreet.

Het is dan ook onheus van de heer Martens ons van laattijdigheid te beschuldigen. Het is uiteraard laat, maar we hadden ook anders te werk kunnen gaan. We konden ook zonder voorafgaande discussie in het parlement en zonder hoorzitting een bijgestuurd decreet voorleggen. Daarop zouden we dan echter weer een ander soort van kritiek gekregen hebben. We hebben de werkwijze gevolgd die de beste was voor de commissie, voor het veld, en voor alle betrokkenen, ook al heeft ze dan aanleiding gegeven tot een ietwat verlate stemming over het decreet.

De rol van de VDAB is in de mate van het mogelijke bijgestuurd. Het contract met de VDAB loopt drie jaar. Er is nu één jaar achter de rug, en binnen twee jaar zal ook dat worden geëvalueerd.

De heer Martens verwijst naar het vrij basisonderwijs dat niet massaal in het systeem is gestapt. Dat is juist. Er werden echter veel gesprekken gevoerd, ook met het vrij basisonderwijs, om hen te overtuigen van het feit dat er duidelijk was ingegaan op een aantal van hun voorstellen. Voor een consensus was er echter liefde van twee kanten nodig. Het kan immers niet dat uitsluitend wordt ingegaan op de voorstellen van één betrokken partij, terwijl andere aspecten tekort worden gedaan.

Wat de stage aangaat, is het niet in eerste instantie de bedoeling om het tekort aan leerkrachten in te dijken. Het pedagogisch principe is wel degelijk belangrijk, in tegenstelling tot wat sommigen in hun betoog wilden doen uitschijnen. Van toekomstige leerkrachten vernemen we namelijk vaak dat ze het liefst worden ondergedompeld in de school- en klaspraktijk, en dat dat het beste kan in de vorm van een zelfstandige stage.

Dat betekent echter niet dat er geen begeleiding nodig is. In de voorwaarden die nu vermeld staan in het desbetreffende artikel van het decreet, staat duidelijk dat er een contract moet worden afgeslo-

Vanderpoorten

ten tussen de leerkracht, de stagiair en de hogeschool. In dat contract wordt gestipuleerd waaraan de stagiair onderworpen kan worden, en waaraan niet. Dat is een voldoende garantie voor de kwaliteit van de stage.

Door de bijsturing van het oorspronkelijke artikel, staat het de hogeschool vrij om al dan niet zelfstandige stages te organiseren. De autonomie van de hogeschool is daarmee ten volle gerespecteerd. Ik zou hier toch de nodige aandacht willen vragen voor de hogescholen die met zelfstandige stages willen beginnen. De scholen die dit doen, zullen ons hun bijkomende ervaringen kunnen meedelen. Dit kan belangrijk zijn voor een fundamentele en structurele bijsturing van de stages en van de lerarenopleidingen in hun geheel.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De heer Martens verwijst voortdurend naar de voortijdige evaluatie van de lerarenopleiding. Indien één beslissing van de voorbije jaren me verheugt, is het net de snelle evaluatie van de lerarenopleiding. Uit die evaluatie, die momenteel zo goed als afgerond is, blijkt dat heel wat knelpunten dringend moeten worden bijgestuurd indien we de kwaliteit van ons onderwijs willen behouden. (*Applaus bij AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Vervangingspool

Artikel 2

In artikel 10 van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 3° wordt vervangen door wat volgt :

“3° korte reglementaire vervanging : de vervanging die voldoet aan de voorwaarden gesteld in 7° en waarbij de afwezigheid van het te vervangen personeelslid in éénmaal geen periode omvat die loopt van 1 september tot en met 30 juni. De vervanging van een personeelslid dat zijn beroepsloopbaan onderbreekt vanaf 1 september of 1 oktober tot en met 31 augustus wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk niet als een korte reglementaire vervanging beschouwd.” ;

2° 4° wordt vervangen door wat volgt :

“4° lid van de vervangingspool : persoon die werd aangesteld door een ankerschool en wordt ingezet volgens de bepalingen van dit hoofdstuk.” ;

3° in 7°, c), worden tussen de woorden “ het te vervangen personeelslid” en “vangt ten laatste aan op” de woorden “in het secundair onderwijs” ingevoegd ;

Voorzitter**Artikel 5**

4° 7°, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt :
 “De sub b vermelde voorwaarde geldt niet voor de vervanging van een personeelslid in een vestigingsplaats van een school voor buitengewoon en gewoon basisonderwijs waar – per onderwijsniveau – minder dan 3 volledige betrekkingen worden gefinancierd of gesubsidieerd” ;

5° er wordt een 12° toegevoegd, die luidt als volgt :

“12° scholengroep : de scholengroep zoals bedoeld in artikel 4 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, tweede lid, worden de woorden “1 mei” vervangen door de woorden “8 juni” ;

2 § 3 wordt opgeheven ;

3° in § 4, eerste lid, worden de woorden “1 mei” vervangen door de woorden “8 juni”.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Artikel 12 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 12

De vervangingspool wordt gecreëerd met ingang van 4 september 2000, en voor de volgende schooljaren met ingang van de vijfde schooldag van oktober. De in artikel 11, § 2, genoemde inrichtende machten of scholengemeenschappen kunnen er vanaf die datum een beroep op doen.”.

– *Aangenomen.*

In artikel 14 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, worden de woorden “in de loop van de maand mei, en voor het schooljaar 2000-2001 in de loop van juni 2000” vervangen door de woorden “in de loop van de maand juni” ;

2° in § 1, tweede lid, worden de woorden “zoals bedoeld in artikel 16,2° en aan welke ankerschool hij bij voorkeur wenst te worden toegewezen” vervangen door de woorden “overeenkomstig hetzij het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, en aan welke scholengemeenschap(en), scholengroep(en) of inrichtende macht(en) hij bij voorkeur wenst te worden toegewezen” ;

3° aan § 1 wordt een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

“De kandidaat die meedeelt dat hij geniet van een recht op voorrang voor een tijdelijke aanstelling of voor een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur, overeenkomstig hetzij het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, voegt bij zijn kandidaatstelling een schriftelijke verklaring van de inrichtende macht zoals bedoeld in artikel 11, § 2, bij wie hij de voorrang geniet.

De kandidaat die niet geniet van een in vorig lid bedoeld recht op voorrang voor een tijdelijke aanstelling of voor een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur, en die bovendien niet in het bezit is van het door de Vlaamse regering vereiste bekwaamheidsbewijs voor het ambt, het vak of de specialiteit waarvoor hij zich beschikbaar stelt, komt in aanmerking voor opname in de vervangingspool op voorwaarde dat zijn kandidatuur wordt voorgedragen door een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 15 van hetzelfde decreet worden de woorden “de oprichting en” en de woorden “ten

Voorzitter

behoefte van de scholen en instellingen die er een beroep op doen” geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Artikel 16 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 16

De administrateur-generaal van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding of zijn gemachtigde stelt de lijst samen van de kandidaten met het oog op een toewijzing zoals bedoeld in artikel 18, binnen de beperkingen gesteld in de artikelen 13 en 14, en houdt daarbij in onderstaande volgorde rekening met volgende criteria :

- 1° de behoeften aan korte reglementaire vervangingen in de scholen en instellingen die een beroep doen op de vervangingspool. Deze behoeften worden uitgedrukt in ambten, vakken en specialiteiten per onderwijszone en onderwijsniveau ;
- 2° voor de ambten, vakken en specialiteiten waarvoor de kandidaat zich beschikbaar stelt, beschikt hij over het door de Vlaamse regering bepaalde vereiste bekwaamheidsbewijs én geniet hij het recht op voorrang voor tijdelijke aanstelling of op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur bij een inrichtende macht zoals bedoeld in artikel 11, § 2, overeenkomstig hetzij het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs ;
- 3° voor de ambten, vakken en specialiteiten waarvoor de kandidaat zich beschikbaar stelt, beschikt hij over het door de Vlaamse regering bepaalde voldoende geachte bekwaamheidsbewijs én geniet hij het recht op voorrang voor tijdelijke aanstelling of op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur bij een inrichtende macht zoals bedoeld in artikel 11, § 2, overeenkomstig hetzij het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij het

decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs ;

- 4° voor de ambten, vakken en specialiteiten waarvoor hij zich beschikbaar stelt, beschikt de kandidaat over het door de Vlaamse regering bepaalde vereiste bekwaamheidsbewijs ;
- 5° voor de ambten, vakken en specialiteiten waarvoor hij zich beschikbaar stelt, beschikt de kandidaat over het door de Vlaamse regering bepaalde voldoende geacht of ander bekwaamheidsbewijs ;
- 6° binnen elk criterium van 2° tot en met 5° wordt voorrang gegeven aan de kandidaat met de grootste inzetbaarheid. De inzetbaarheid van de kandidaat blijkt uit de bepalingen opgenomen in de overeenkomst inzake inzetbaarheid zoals bedoeld in artikel 17, § 1, 1°, 2°, 4° en 5°, § 2 en § 3. De criteria die de inzetbaarheid bepalen worden toegepast door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, op voorstel van de Begeleidingscommissie. Om de inzetbaarheid te bepalen, wordt de goedkeuring van de bevoegde instantie van de eredienst, zoals bedoeld in artikel 17, § 1, 6°, niet in aanmerking genomen.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

In artikel 17 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden “De opgenomen kandidaat sluit” vervangen door de woorden “Met het oog op een toewijzing zoals bedoeld in artikel 18 sluit de kandidaat die in de kandidatenlijst is opgenomen” ;
- 2° aan § 1, 3°, worden de volgende zinnen toegevoegd :

“Dit percentage bedraagt minimum de helft van een voltijdse betrekking. Deze beperking geldt niet voor de kandidaten zoals bedoeld in artikel 16, 2° en 3° ;” ;
- 3° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Onverminderd de beperkingen in § 1, 1°, 2° en 3°, is de kandidaat die in de kandidatenlijst is opgenomen altijd inzetbaar voor alle

Voorzitter

ambten, vakken en specialiteiten waarvoor hij beschikt over de door de Vlaamse regering bepaalde vereiste bekwaamheidsbewijzen. In onderling akkoord met een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht kan een kandidaat zoals bedoeld in artikel 14, § 1, vierde lid, zich in de overeenkomst inzake inzetbaarheid ook beschikbaar stellen voor ambten, vakken of specialiteiten waarvoor hij beschikt over een voldoende geacht of ander bekwaamheidsbewijs. Als hij zich beschikbaar stelt voor een ambt, vak of specialiteit waarvoor hij beschikt over een ander bekwaamheidsbewijs, moet hij voldoen aan de voorwaarden van artikel 20, § 2, tweede lid.”

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Artikel 18 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 18

§ 1. De administrateur-generaal van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding of zijn gemachtigde wijst de kandidaat die in de kandidatenlijst is opgenomen en met wie een overeenkomst inzake inzetbaarheid werd afgesloten, toe aan een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht op basis van volgende criteria :

- 1° de opgenomen kandidaat die geniet van een recht op voorrang voor tijdelijke aanstelling of op een aanstelling van doorlopende duur, zoals bedoeld in artikel 14, § 1, derde lid, wordt toegewezen aan een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht bij wie hij dit recht geniet ;
- 2° de opgenomen kandidaat wiens kandidatuur werd voorgedragen zoals bedoeld in artikel 14, § 1, vierde lid, wordt toegewezen aan de scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht die de kandidatuur heeft voorgedragen ;
- 3° elke andere toewijzing gebeurt op basis van criteria die de begeleidingscommissie vastlegt,

waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de uitgedrukte voorkeur van de kandidaat.

§ 2. Als de administrateur-generaal van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding of zijn gemachtigde er niet in slaagt om volgens de criteria zoals bedoeld in § 1 een in de kandidatenlijst opgenomen kandidaat toe te wijzen aan een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht, stelt hij daarvan de begeleidingscommissie in kennis. In dat geval gebeurt de toewijzing door de begeleidingscommissie binnen een termijn van dertig kalenderdagen na deze kennisgeving. Bij ontstentenis van een beslissing van de begeleidingscommissie binnen de gestelde termijn beslist de Vlaamse minister, bevoegd voor onderwijs, binnen een termijn van dertig kalenderdagen.

§ 3. In afwijking van § 1 gebeurt de toewijzing aan een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht die gelegen is in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad door de begeleidingscommissie op basis van vooraf bepaalde criteria. Als de begeleidingscommissie er niet in slaagt om volgens deze criteria een kandidaat toe te wijzen aan een ankerschool, stelt zij daarvan de Vlaamse minister, bevoegd voor onderwijs, in kennis. In dat geval gebeurt de toewijzing door de Vlaamse minister, bevoegd voor onderwijs, binnen een termijn van dertig kalenderdagen.

§ 4. De scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht wijst de kandidaat die werd toegewezen zoals bedoeld in § 1, § 2 en § 3 toe aan een ankerschool binnen de scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht, met dien verstande dat de kandidaat altijd wordt toegewezen aan één ankerschool binnen de onderwijszone of onderwijszones waarvoor hij heeft gekozen.

Als de scholengemeenschap, de scholengroep of de inrichtende macht er niet in slaagt om een toegewezen kandidaat zoals bedoeld in § 1, 3°, aan een ankerschool toe te wijzen, stelt de scholengemeenschap, de scholengroep of de inrichtende macht de administrateur-generaal van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding of zijn gemachtigde en de aan hem of haar toegewezen kandidaat, binnen een termijn van tien werkdagen te rekenen vanaf de ontvangst van de mededeling van de toewijzing, schriftelijk en met redenen omkleed hiervan in kennis.”

– *Aangenomen.*

Voorzitter

“Artikel 26

Artikel 10

In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt :

“De inrichtende macht of de directeur van de ankerschool stelt de toegewezen kandidaat zoals bedoeld in artikel 18, § 1, 1° en 2°, aan in een ambt zoals bedoeld in artikel 19, overeenkomstig het bepaalde in artikel 17, § 1, 3°, en dit voor een periode die aanvangt ten vroegste op de vijfde schooldag van oktober en eindigt op 30 juni van hetzelfde schooljaar.

De inrichtende macht of de directeur van de ankerschool die de toegewezen kandidaat zoals bedoeld in artikel 18, § 1, 3°, aanvaardt, stelt hem aan in een ambt zoals bedoeld in artikel 19, overeenkomstig het bepaalde in artikel 17, § 1, 3°, en dit voor een periode die aanvangt ten vroegste op de vijfde schooldag van oktober en eindigt op 30 juni van hetzelfde schooljaar.

De aanstelling gebeurt op basis van de toewijzing volgens artikel 18. De inrichtende macht of de directeur van de ankerschool deelt de aanstelling mee aan het Departement Onderwijs.”;

2° in § 2, eerste lid, worden tussen de woorden “voor tijdelijke aanstellingen” en de woorden “en daarenboven” de woorden “met uitzondering van artikel 17, § 1, 7° van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs” ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Artikel 26 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

Voor het lid van de vervangingspool dat in het secundair onderwijs is aangesteld in een ambt zoals bedoeld in artikel 19, § 2, worden de uren die aan dit lid zijn toegekend beschouwd als uren die geen lesuren zijn. Deze uren worden gelijkgesteld met een opdracht in functie van het bekwaamheidsbewijs van het personeelslid, met dien verstande dat aan de opdracht waarmee deze uren worden gelijkgesteld slechts één van de door de Vlaamse regering vastgestelde weddenscalen kan worden toegekend.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In artikel 29 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1, tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd :

“De prestaties zoals bedoeld in artikel 22, tweede lid, worden voor de berekening van de vierde van een volledige betrekking niet in aanmerking genomen.”;

2° aan § 2 worden de volgende woorden toegevoegd : “en deelt haar beslissing schriftelijk en met redenen omkleed mee aan het lid van de vervangingspool, binnen een termijn van tien werkdagen te rekenen vanaf de datum waarop de betrekking moest worden opgenomen.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In artikel 30 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. De kandidaat die niet in de kandidatenlijst werd opgenomen op basis van de criteria zoals bedoeld in artikel 16, kan binnen de termijn van vijf werkdagen te rekenen vanaf de ontvangst van de mededeling van de niet-opname, bij aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding.

Voorzitter

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding neemt een beslissing binnen de termijn van 15 dagen na ontvangst van het bezwaarschrift. Wordt het bezwaar aanvaard, dan wordt de betrokken kandidaat alsnog opgenomen in de kandidatenlijst met het oog op een toewijzing zoals bedoeld in artikel 18. Desgevallend wordt de overeenkomst inzake inzetbaarheid van de kandidaat die ten onrechte in de kandidatenlijst werd opgenomen, van rechtswege beëindigd.”

– *Aangenomen.*

Artikel 15

In artikel 31 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden tussen de woorden “decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs” en de woorden “hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs” de woorden : “met uitzondering van artikel 17, § 1, 7°,” ingevoegd ;

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. In afwijking van § 1 kan een inrichtende macht of directeur een personeelslid aanstellen dat niet tot de vervangingspool behoort, als dit personeelslid volgens de regels voor tijdelijke aanstelling in wervingsambten die op haar of hem van toepassing zijn, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, dezelfde voorrangrechten heeft als de leden van de vervangingspool die op het ogenblik van de te verrichten vervanging beschikbaar zijn.

In afwijking van § 1 moet een inrichtende macht of directeur een personeelslid aanstellen dat niet tot de vervangingspool behoort, als dit personeelslid volgens de regels voor tijdelijke aanstelling in wervingsambten die op haar of hem van toepassing zijn, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, hogere voorrangrechten heeft als de leden van de vervangingspool die op het ogenblik van de te verrichten vervanging beschikbaar zijn.” ;

3° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 3. Een inrichtende macht is niet verplicht een lid van de vervangingspool in dienst te nemen voor een korte reglementaire vervanging, als het lid van de vervangingspool voor de opdracht niet beschikt over een vereist bekwaamheidsbewijs.

De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing als de scholengemeenschap, de scholengroep of de inrichtende macht waartoe de school of instelling behoort, het betrokken lid van de vervangingspool overeenkomstig artikel 14, § 1, vierde lid, voor opname in de vervangingspool heeft voorgedragen voor het ambt, het vak of de specialiteit van de te begeven opdracht.” ;

4° er wordt een § 8, § 9 en § 10 toegevoegd, die luiden als volgt :

“§ 8. In afwijking van § 1 is de inrichtende macht of directeur van een school van het gewoon of buitengewoon basisonderwijs, niet verplicht om een lid van de vervangingspool in dienst te nemen voor korte reglementaire vervangingen, als dit lid voor minder dan de helft van een volledige betrekking beschikbaar is voor korte reglementaire vervangingen.

Deze bepaling is niet van toepassing als het lid van de vervangingspool volgens de regels voor tijdelijke aanstelling in wervingsambten die op haar of hem van toepassing zijn, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, voor de korte reglementaire vervanging een voorrangrecht kan laten gelden.

§ 9. In afwijking van § 1 is de inrichtende macht of directeur van een school of instelling van het gewoon of buitengewoon secundair onderwijs, niet verplicht om een lid van de vervangingspool in dienst te nemen voor korte reglementaire vervangingen, als dit lid voor minder dan één derde van een volledige betrekking beschikbaar is voor korte reglementaire vervangingen.

Deze bepaling is niet van toepassing als het lid van de vervangingspool volgens de regels voor tijdelijke aanstelling in wervingsambten die op haar of hem van toepassing zijn, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd on-

Voorzitter

derwijs, voor de korte reglementaire vervanging een voorrangrecht kan laten gelden.

§ 10. Elke aanstelling in een korte reglementaire vervanging wordt aan het Departement Onderwijs meegedeeld.”

– *Aangenomen.*

Artikel 16

In artikel 32 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden “in een periode van vijf schooljaren voorafgaand aan de aanstelling” geschrapt ;
- 2° in § 2 worden de woorden “in een periode van vijf schooljaren voorafgaand aan de aanstelling” geschrapt ;
- 3° er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Voor de toepassing van § 1 en § 2 wordt een personeelslid geacht niet ontslagen te zijn geweest, wanneer het personeelslid na dit ontslag opnieuw werd aangeworven door de scholengroep of inrichtende macht die het ontslag heeft gegeven.

Het personeelslid dat werd ontslagen of afgedankt in een instelling die behoort tot een scholengemeenschap, wordt voor de toepassing van § 1 en § 2 geacht niet ontslagen of afgedankt te zijn geweest, wanneer het personeelslid na dit ontslag of deze afdanking opnieuw werd aangeworven door een instelling van de betrokken scholengemeenschap.”

– *Aangenomen.*

Artikel 17

In artikel 33 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden “in een periode van vijf schooljaren voorafgaand aan de aanstelling” geschrapt ;

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Indien een personeelslid op wie één van de maatregelen zoals bedoeld in § 1, 1° tot en met 4°, van toepassing is, maar wiens afdanking of ontslag nog niet definitief is, op basis van de criteria van artikel 16 in de kandidatenlijst kan worden opgenomen, wordt de toewijzing zoals bedoeld in artikel 18 opgeschort in afwachting van een definitieve beslissing omtrent zijn afdanking of ontslag.

Als uit de definitieve beslissing blijkt dat de kandidaat ten onrechte werd afgedankt of ontslagen, wordt hij met ingang van deze beslissing aan een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht toegewezen.” ;

3° een § 3 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Voor de toepassing van § 1 wordt een personeelslid geacht niet ontslagen of afgedankt te zijn geweest, wanneer het personeelslid na dit ontslag of deze afdanking opnieuw werd aangeworven door de scholengroep of inrichtende macht die het ontslag of de afdanking heeft gegeven.

Het personeelslid dat werd ontslagen in een instelling die behoort tot een scholengemeenschap, wordt voor de toepassing van § 1 geacht niet ontslagen te zijn geweest, wanneer het personeelslid na dit ontslag opnieuw werd aangeworven door een instelling van de betrokken scholengemeenschap.”

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 34

Enkel als, na toepassing van artikel 31 geen lid van de vervangingspool beschikbaar is, dat, op basis van de overeenkomst inzake inzetbaarheid zoals bedoeld in artikel 17, voor de betrokken korte reglementaire vervanging kan worden ingezet, kan een personeelslid dat niet in de vervangingspool is aangesteld, worden aangeworven.

In afwijking van het eerste lid maar onverminderd de regels voor tijdelijke aanstellingen, hetzij vol-

Voorzitter

gens het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, hetzij volgens het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs kan een inrichtende macht of directeur, één of meer leden van de vervangingspool weigeren aan te stellen in korte reglementaire vervangingen buiten de gronden die in dit hoofdstuk zijn opgenomen. Als in dit geval een personeelslid wordt aangeworven dat geen lid is van de vervangingspool, moet binnen een termijn van tien werkdagen te rekenen vanaf de datum waarop de korte reglementaire vervanging ingaat, aan het Departement Onderwijs schriftelijk en met redenen omkleed worden meegedeeld waarom geen lid van de vervangingspool werd aangeworven.

De weigering zoals bedoeld in het tweede lid is niet mogelijk als de scholengemeenschap, de scholengroep of de inrichtende macht waartoe de school of instelling behoort, het betrokken lid van de vervangingspool overeenkomstig artikel 14, § 1, vierde lid, voor opname in de vervangingspool heeft voorgedragen voor het ambt, het vak of de specialiteit van de te begeven opdracht.”

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Artikel 38 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 38

§ 1. De begeleidingscommissie heeft de volgende bevoegdheden :

- 1° het verstrekken van advies aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding inzake de opname van de kandidaten in de vervangingspool zoals bedoeld in artikel 16 ;
- 2° het vastleggen van nadere criteria inzake de inzetbaarheid in de ankerschool ;
- 3° het vastleggen van de criteria inzake de toewijzing van de leden van de vervangingspool aan een scholengemeenschap, scholengroep of inrichtende macht in toepassing van artikel 18, § 1, 3°. Als deze criteria op 15 mei 2001 niet zijn

vastgelegd, gebeurt dit door de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs ;

4° de toewijzing van de kandidaten aan de ankerscholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad of als toepassing moet worden gemaakt van artikel 18, § 2 ;

5° het afhandelen van het beroep zoals bedoeld in artikel 30, § 1.

§ 2. Het Departement Onderwijs licht de begeleidingscommissie in over de toepassing van het appreciatierecht zoals bedoeld in artikel 34, tweede lid.”

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Zelfstandige stages

Artikel 20

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk Vbis, bestaande uit artikel 43bis en artikel 43ter, ingevoegd, dat luidt als volgt :

“HOOFDSTUK Vbis

Zelfstandige stages

Artikel 43bis

§ 1. Een zelfstandige stage is een periode die de student in het derde studiejaar van een initiële lerarenopleiding van één cyclus of in een voortgezette lerarenopleiding uitvoert in een stageschool waar hij zelfstandig taken van de leraar overneemt onder de voorwaarden van § 3.

§ 2. De zelfstandige stage stemt overeen met 15 studiepunten van de 60 studiepunten van het derde studiejaar of van de voortgezette opleiding. De hogeschool vermeldt in de onderwijsregeling welke opleidingsonderdelen de zelfstandige stage kan vervangen.

§ 3. Een hogeschool kan samen met een stageschool en de student opteren voor een zelfstandige stage zoals beschreven in § 1. Hiertoe sluit de ho-

Voorzitter

geschool met de stageschool en de student een overeenkomst af aangaande de zelfstandige stage. Deze overeenkomst bevat minimaal de volgende elementen :

- de duur : minimum 6 en maximum 9 weken ;
- de periode van het schooljaar waarin deze stage plaatsgrijpt ;
- de opdrachten die de stagiair moet opnemen ;
- hoe en door wie de stagebegeleiding gebeurt vanuit zowel de hogeschool als de stageschool ;
- de voorwaarden die de stageschool aan de stagiair oplegt ;
- wie in overleg met de hogeschool de stagiair evalueert ;
- welke opleidingsonderdelen voor de betrokken student de zelfstandige stage vervangt.

§ 4. Voor een leerling van een stageschool is de duur van de zelfstandige stage beperkt tot een duur van maximum 9 weken per schooljaar.

§ 5. De zelfstandige stage zoals beschreven in § 1 geldt voor de schooljaren 2001-2002 en 2002-2003.

Artikel 43ter

De invoering en de praktijk van de zelfstandige stage zal na 1 jaar worden geëvalueerd. Het rapport zal voor 31 december 2001 ter bespreking aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 21

Dit decreet treedt in werking op 1 september 2001, met uitzondering van :

1° artikel 3, artikel 5 en artikel 17, die uitwerking hebben met ingang van 1 mei 2001 ;

2° artikel 12, dat in werking treedt vanaf de datum dat het besluit in uitvoering van dit artikel in werking treedt.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid

– 735 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vandebossche, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zal even proberen om dit ontwerp van decreet inhoudelijk te situeren. Het ontwerp van decreet wil een kwalitatief en integraal cultuurbeleid stimuleren. Ik zal eerst even de principes uiteenzetten die aan de basis liggen van het ontwerp van decreet.

Op 15 juni 2001 is dit ontwerp van decreet uitvoerig besproken in de commissie voor Cultuur, Media en Sport. Ook voordien hebben we hiervoor ruimschoots de tijd genomen. Zo hebben we onder meer een hoorzitting georganiseerd met de woordvoerders van alle betrokken sectoren. Aangezien het toen letterlijk vijf voor twaalf was, kan ik hier zeggen dat de stemming over het ontwerp van decreet op 15 juni 2001 op een symbolisch uur heeft plaatsgehad. Op dat ogenblik hadden we een hele dag van overleg en van debatten achter de rug.

Keulen

Het nieuwe decreet wil een aantal aspecten van het cultuurbeleid regelen, namelijk de ondersteuning van het gemeentelijk en het lokaal cultuurbeleid, de werking en de organisatie van de culturele centra en de werking van de openbare bibliotheken. Het nieuwe decreet zal een aantal bestaande decreten moeten vervangen. In het verleden zijn een aantal van deze aspecten door aparte decreten geregeld. Sommige van die decreten dateren nog van het midden van de jaren zeventig. Andere hebben een minder lange looptijd gekend en dateren van het begin van de jaren negentig.

Al de betrokken aspecten van het cultuurbeleid zijn ondertussen aan een bijsturing of een aanpassing toe. Aangezien we ondertussen een generatie verder zijn, lijkt dit me normaal. Bovendien is het de bedoeling om een aantal aspecten te introduceren die vroeger niet aan bod kwamen. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de kwaliteitsnotie, die in het voorliggende ontwerp van decreet centraal staat.

Wat het gemeentelijk cultuurbeleid betreft, zal het nieuwe decreet, dat slechts stapsgewijs op kruissnelheid zal komen, voor 1 miljard frank aan bijkomende middelen zorgen. Indien het niveau van hun werking wordt gehandhaafd, moeten de culturele centra niet vrezen dat ze er financieel op achteruit zullen gaan. Aangezien de garantieregeling tot 2006 loopt, krijgen de betrokken gemeentebesturen een duidelijke waarborg.

Zoals ik daarnet al even heb aangehaald, behelst de nieuwe aanpak een integraal beleid. De drie betrokken sectoren, de culturele centra, de bibliotheken en de adviesverlening, worden samen beschouwd. De indeling van de culturele centra zal gebeuren aan de hand van de criteria die in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zijn opgenomen. Dit is een nieuwe invalshoek. Cultuur wordt niet langer als louter cultuur beschouwd. Neen, er is duidelijk oog voor de maatschappelijke relevantie en de maatschappelijke impact die cultuur teweegbrengt. Men gaat dus uit van cultuur als element van gemeenschapsvorming, van netwerkversterking, van cultuur als middel dat mensen verenigt.

De subsidies worden onderverdeeld in een basis-subsidie en in een variabele subsidie.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Ik heb zelf de werkzaamheden in de commissie niet gevolgd, maar u zegt dus dat men zich bij de behandeling van het ontwerp van decreet heeft gebaseerd op de regels van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ik vermoed dus dat men op het vlak van cultuur de stedelijke gebieden anders beoordeelt dan de buitengebieden. Indien dit inderdaad zo is, dan zou ik vragen dat de minister of de initiatiefnemers eens duidelijk uitleggen op wat men zich baseert om op het vlak van cultuur het onderscheid te maken tussen stedelijke gebieden en buitengebieden. Ik kan immers met de volste rechtszekerheid bevestigen dat men bij de totstandkoming van het RSV nooit dat verband heeft gelegd en men nooit heeft gezegd dat men daar conclusies op het vlak van cultuur of op andere levensvlakken zou trekken. Het was een dossier van ruimtelijke ordening : niet minder, maar ook niet meer dan dat.

De heer Marino Keulen : Dit geeft aan dat men integraal beleid ontwikkelt en dat men dus niet in schijfjes te werk gaat.

Wat de cultuurcentra in de buitengebieden betreft, zullen de gemeentebesturen die in het verleden de nodige inspanningen geleverd hebben en die een erkend cultuurcentrum hadden, voor die historiciteit erkenning krijgen. Zij krijgen dus een gewaarborgde subsidietoezegging en hoeven niet te vrezen dat de inspanningen uit het verleden niet naar waarde worden geschat. De in het verleden geleverde inspanningen op het cultuurvlak an sich, maar ook op het vlak van de gemeenschapsvorming die eigen is aan cultuur, zal men dus zeker niet verloren laten gaan. Voor de andere gemeenten in het buitengebied biedt dit decreet kansen en centen.

De RSV-invalshoek vind ik op zich goed en origineel. Wat ik in dit ontwerp van decreet immers belangrijk vind, is dat men cultuur niet langer situeert in de periferie van de beleidsvoering, maar promoveert tot het kloppende hart van de samenleving, als een element tegen de verzuring in de samenleving waaraan alle democratische fracties tegengif proberen te geven.

De heer Johan De Roo : Ik begrijp het principe niet. Dit komt er precies op neer dat men in de Vlaamse Gemeenschap nog op een degelijke wijze aan cultuur kan doen voor zover men die cultuur beoefent in een stedelijk gebied.

De heer Marino Keulen : Ik wil er in de eerste plaats op wijzen dat voor die cultuurcentra in een

Keulen

miljard frank aan bijkomende middelen voorzien wordt.

Ten tweede zullen de in het verleden geleverde inspanningen van de gemeenten die beschikken over een erkend cultureel centrum naar waarde worden geschat door het blijven voorzien in extra middelen. Als zij hun werking volhouden, dan hoeven zij zeker niet te vrezen achteruitgesteld te worden. Integendeel, ze zullen er financieel op vooruitgaan door het binnenhalen van bonificaties.

Dit is een objectief gegeven. Wie de besprekingen in de commissie heeft bijgewoond of er een inbreng in heeft gehad, weet dat wat ik hier zeg, inhoudelijk klopt met wat uiteindelijk in het document vervat is.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, ik wens er in de eerste plaats op te wijzen dat de gedeeltelijk op het RSV gebaseerde opdeling of hiërarchie enkel voor de culturele centra geldt.

Voor de culturele centra zijn we ervan uitgegaan dat het decreet op de culturele centra in Vlaanderen ongetwijfeld een immense dynamiek heeft teweeggebracht. Tegelijk moesten die verschillende infrastructuren en de programmatie en de werking worden geordend. Op zich heeft het niet veel zin dat iedereen dezelfde programmatie brengt. In het kader van het cultuurbeleid is het belangrijk dat de stedelijkheid van cultuur aan bod komt. Het is geenszins de bedoeling om een onderscheid te maken tussen landelijke en stedelijke gebieden op het vlak van cultuurbeleid.

De hiërarchie of de classificatie die men heeft aangebracht, is louter bedoeld voor de culturele centra. Hoe is de situatie vandaag ? Er bestaan verschillende categorieën die vroeger ook bestonden, maar die zijn aangepast op basis van objectieve criteria. Objectieve criteria zijn altijd beter dan vage criteria waarvan men niet weet op welke basis men een categorie opstelt.

De centra die in gebieden van meer dan 30.000 inwoners liggen, worden ingeschaald. In het verleden hebben ze bewezen dat ze een werking tot stand konden brengen die volgens die inschaling is verantwoord. Er werd wel degelijk rekening gehouden met de inschaling en de werking uit het verleden.

Bovendien hebben sommige mensen de overgang van de culturele centra uit het verleden naar de gemeenschapscentra van de toekomst, voor de gemeenten die in het nieuwe ontwerp van decreet geen erkend cultuurcentrum meer zouden hebben, beschouwd als een degradatie. Ik vind dat absoluut geen degradatie. Ik hecht heel veel waarde en belang aan de opdracht van de gemeenschapscentra, aan wat er in die gemeenten aanwezig is aan amateurkunsten, aan verenigingsleven, enzovoort. Het is een immense uitdaging om de gemeenschapsvorming vanuit cultuur tot stand te brengen.

De heer Marino Keulen : Dat wordt ook aangevoerd door de intergemeentelijke samenwerking. Voor bepaalde zaken die de mogelijkheden van een gemeente overstijgen, wordt de samenwerking van vier of meer gemeenten gestimuleerd en wordt geprobeerd om grootschaliger projecten tot stand te brengen. Men moet durven het lokaal chauvinisme te overstijgen.

Als u zeer geïnteresseerd bent, mijnheer De Roo, dan kunt u de besprekingen in de commissie volgen. U brengt iets zeer fundamenteels naar voren en daarmee loopt u voor op de discussie. Misschien zou het gemakkelijker zijn als u die vragen op het einde van de toespraken stelt. Dan kunt u beter oordelen of u al soelaas hebt gekregen of niet.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Ik vind het grof om zo te worden aangesproken, mijnheer Keulen. Ik ben als parlementslid altijd stipt aanwezig. Ik ben lid van vele commissies, ik heb de minister over die problemen al verschillende keren persoonlijk aangesproken. Ik ben bezorgd dat het buitengebied te weinig wordt erkend voor zijn culturele activiteiten die men vaak met eigen middelen organiseert. Ik stel deze vraag publiekelijk omdat we door de gekozen procedure in openbare zitting geen verslag krijgen over de essentie van het onderwerp. Ik vind dat een essentieel gegeven, het is de moeite waard om daarover te discussiëren. U moet niet op die manier antwoorden, ik neem dat in geen geval.

De heer Marino Keulen : U moet het ook niet zo opnemen. Ik ben bezig met mijn toespraak en ik vind het gemakkelijker als mensen mij laten uitspreken en nadien vragen stellen of verduidelijkingen wensen. Als sprekers de hele tijd worden onderbroken, ontstaan tijdens een debat een hoop mini-debatten over zaken die nog moeten worden behandeld. Ik bedoelde enkel dat dit niet praktisch is, meer niet.

De heer Johan De Roo : Debat voeren, is net de bedoeling van een plenaire zitting.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, u stelde dat het Reglement niet toelaat dat een verslag wordt gegeven over dit ontwerp van decreet. Ik vind dat zonde, want het gaat over een belangrijk ontwerp van decreet. Het zal de komende jaren heel wat impact hebben op de gemeenten. Daarom hebben we uw suggestie gevolgd en aan de heer Keulen gevraagd om de krachtlijnen van het ontwerp van decreet toe te lichten. Straks kan de heer Keulen in een betoog in eigen naam zijn eigen visie geven. Met zijn opmerking aan de heer De Roo wil hij enkel vragen om de toelichting van de krachtlijnen af te werken. Straks kan erover worden gediscussieerd.

Ik heb nog een kleine opmerking, want uit de samenvatting van de heer Keulen zou ten onrechte kunnen worden afgeleid dat het gemeentelijk cultuurbeleid in feite enkel een stedelijk cultuurbeleid is. Ik ben ervan overtuigd dat het niet zo is. Het cultuurbeleid dat wordt voorgesteld is een integraal beleid op maat van de gemeenten. Of het ver genoeg gaat, zullen we later nog zien. In elk geval wordt in de nodige middelen voorzien. Ik wil u straks het GER geven, want daaruit blijkt duidelijk dat gemeenten uit het zogenaamde buitengebied in vergelijking met nu, bijna het dubbele bedrag zullen krijgen voor hun cultuurbeleid. De gemeenten die het decreet onderschrijven, zullen die middelen ontvangen als ze voldoen aan één grote voorwaarde : ze moeten een geïntegreerd cultuurbeleid voeren en een beleidscoördinator aanstellen. Het is in geen geval zo dat de gemeenten uit het buitengebied de dupe zullen zijn. Integendeel, bij een goede uitvoering van het decreet zullen ze worden beloond.

Voor de culturele centra werden keuzes gemaakt aan de hand van de investeringen in culturele centra in het verleden. Bovendien proberen we om een ordening te maken zodat wordt vermeden dat in aan elkaar grenzende gemeenten dezelfde culturele activiteiten worden georganiseerd. Ik kan u geruststellen, mijnheer De Roo, de gemeenten zullen worden beloond voor hun investeringen in het buitengebied.

De heer Marino Keulen : Ook het syndicaat van de gemeenten, de VVSG, en anderen hebben heel duidelijk gesteld dat het ontwerp van decreet kansen biedt voor de ontwikkeling van een goed en functioneel gemeentelijk cultuurbeleid. De gemeenten

die in het verleden inspanningen hebben geleverd, zullen in geen geval in de kou blijven staan. Ze zullen geenszins het gevoel krijgen dat al hun inspanningen voor niets waren of worden weggespoeld door middel van een vernieuwingsdrift. Het ontwerp van decreet heeft zowel oog voor de continuïteit als voor nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen. Daarbij wordt aandacht besteed aan zowel de kwaliteit als aan de maatschappelijke relevantie van cultuur. Dat laatste wordt inderdaad anders beschouwd in een stedelijk gebied en in een buitengebied, maar beide komen duidelijk aan bod. Bovendien zijn we bereid om een tussentijdse evaluatie te maken en om eventueel bij te sturen.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, ik wil een aanvulling geven bij de opmerking van de heer Stassen en weergeven wat werd gezegd in de commissie. Mijnheer De Roo, ik begrijp uw bezorgdheid, maar in de commissie werd bewezen dat het niet klopt dat de kleinere of landelijke gemeenten door het ontwerp van decreet worden benadeeld. Bij de aanvang van de discussie stelde ik de fundamentele vraag of de middelen van de gemeenten via het cultuurbeleidsplan niet teveel zouden worden uitgesmeerd over alle gemeenten van Vlaanderen, want voor de cultuurcentra werd inderdaad het RSV gebruikt, maar voor het cultuurbeleidsplan is dat helemaal niet het geval. Dezelfde vraag werd ook gesteld naar aanleiding van andere fondsen. Ik pleit ervoor om af te wachten welke impuls dit aan de gemeenten geeft en wat het resultaat zal zijn.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, ik zal straks tijdens mijn uiteenzetting een aantal van de argumenten van de meerderheid proberen te weerleggen.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : De subsidies voor de cultuurcentra vallen uiteen in enerzijds een basissubsidie en anderzijds een variabele subsidie. Voor de basissubsidie is de opdeling gebeurd volgens de categoriale indeling van het RSV. De C-categorie geldt voor de kleintjes, de A-categorie voor de groten met verschillende bedragen. De variabele subsidiëring wordt toegekend op basis van een kwalitatieve beoordeling, zoals het aantal ontwikkelde

Keulen

activiteiten, het publieksbereik, de grootte van de infrastructuur, enzovoort.

De idee van de kwaliteitsbeoordeling met de extra middelen maakt dat dit ontwerp van decreet de voorwaarde in zich heeft om van cultuur op gemeentelijk vlak een van de belangrijkste beleidsaspecten te maken. Er zijn tijdens de besprekingen heel wat amendementen ingediend door zowel meerderheid als oppositie. De bedoeling was een aantal zaken te verduidelijken en het geheel werkbaar te maken. Het ontwerp van decreet werd in de commissie goedgekeurd met acht stemmen bij twee onthoudingen.

Tot zover het verslag, en dan neem ik nu graag het woord namens de VLD-fractie.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, minister Anciaux zal met dit ontwerp van decreet naam maken. Het zal hem overleven. Men heeft een deel van de mosterd uit het decreet op het lokaal jeugdwerk gehaald. Cultuur wordt via dit decreet op gemeentelijk vlak een van de belangrijke beleidsaspecten waarover inhoudelijk zal worden gediscussieerd. Het wordt niet langer beschouwd als iets wat zich in de rand van het beleid afspeelt. Het wordt niet langer omschreven als een luxe-element binnen de beleidsvoering. Dit beleidsdomein wordt gepromoot als een element van samenlevingsopbouw en netwerkversterking. Het is eindelijk doorgedrongen dat cultuur mensen samenbrengt, dat het een probaat middel is om verzuring in de samenleving te gaan.

Mijnheer de voorzitter, ik heb in de commissie ook al gezegd dat dit ontwerp van decreet voor mij een aha-erlebnis is. Toen ik op het kabinet Cultuur werkte toen de heer Dewael nog minister van Cultuur was, leefde al de wil tot integratie tussen culturele centra en bibliotheken, met de ambitie te komen tot meer cultuurspreiding en een hoger cultuurbereik. Toen was het water nog te diep. Ik ben dan ook erg tevreden dat dit nu wel kan. Het lokale vlak wordt verstrekt en de decentralisatie aangevoerd. Het verenigingsleven met alle mogelijke varianten krijgt extra kansen. De amateurkunsten en de kunsten zelf zijn eveneens betrokken partij.

De idee om het RSV te gebruiken als invalshoek vind ik origineel. Dat geeft de maatschappelijke relevantie van cultuur aan. Het speelt zich niet op een eiland af, maar wordt ingebed in een totaalbeleid. Het heeft een ruimer effect dan enkel op de betrokkenen in de sector zelf.

Mijnheer de minister, u hebt dus rekening gehouden met de gemeenten en de cultuurcentra in de buitengebieden. U erkent de historiciteit en u houdt er rekening mee. Er wordt ook in voldoende middelen voorzien. Bovendien waarborgt een ruime overgangstermijn de werking op een financiële manier, als ze op niveau blijft. Daarnaast is voor wie er vandaag nog wenst in te stappen, in middelen voorzien om een kwalitatief gemeentelijk cultuurbeleid te ontwikkelen.

Voor u liggen een aantal cijfers en tabellen. Niemand gaat achteruit. Dit ontwerp van decreet biedt duidelijk kansen en geeft impulsen. Wie er werk van wil maken, krijgt de mogelijkheden om die wil werkelijk in de praktijk om te zetten.

Ik vind de idee van de intergemeentelijke samenwerking heel belangrijk, zeker vanuit het perspectief van een functioneel en behoorlijk bestuur. Ik denk niet dat het goed is als men alles zelf wil doen. Men moet bepaalde zaken samen trachten te organiseren. Zo kan men voor een bepaalde regio voor een aanbod zorgen, zeker als dat aanbod de middelen overstijgt van de eigen gemeente.

Mijnheer de minister, ik heb in de commissie voor Cultuur ook gezegd dat we een evaluatiemoment moeten inlassen. We moeten dan nagaan wat de effecten op gemeentelijk niveau zijn. Eventuele startproblemen moeten we trachten te verhelpen. We moeten dan eveneens nagaan of er op Brussels niveau iets moet worden bijgestuurd, zodat er een maximaal effect is.

Een aantal decreten vallen weg. Het is het moment voor een soort historische balans. Dit is het gepaste ogenblik om eer te betuigen aan voorgangers die voor ons reeds goed werk hebben verricht. Ik denk bijvoorbeeld aan het decreet op het bibliotheekwerk. Mijnheer De Roo, uw partijgenote, mevrouw De Backer, was de geestelijke moeder van het decreet op de plaatselijke openbare bibliotheken van 1978. Als er ooit een decreet is geweest dat een maximaal effect heeft gehad, dan is het dat. Vandaag zijn er van de 308 Vlaamse gemeenten nog maar 5 of 6 die nog geen POB hebben. Het gaat dan meestal om heel kleine gemeenten. Overal zijn er POB's, ongeacht de kleur van het bestuur. We moeten de mensen die vroeger goed werk hebben verricht zeker bedanken.

Het decreet op de cultuurcentra dateert van begin jaren negentig. De laatste jaren zitten we in een bevroren situatie. Het is goed dat die op deze manier wordt gecorrigeerd. Het moratorium dat we kennen, is geforceerd en dus negatief.

Keulen

Als we de drie decreten die nu komen te vervallen bekijken en een balans opmaken, dan merken we welke dynamiek Vlaanderen de jongste decennia heeft ontwikkeld. Midden in de jaren zeventig stonden we op dat vlak zo goed als nergens. Er waren toen enkel theorieën en geen praktijk. Nu zijn er overal in Vlaanderen bibliotheken en culturele centra die nog goed werken ook. Dat toont aan dat we als beleidsverantwoordelijken niet hebben stilgezeten, maar dat we tot daden zijn overgegaan.

De kwaliteitsnotie is helemaal nieuw en zeer belangrijk. Kwaliteit moeten we inderdaad in het beleid trachten op te nemen. Men kan tegenwoordig meer doen door hetzelfde aan te bieden en daar kwaliteitseisen aan te koppelen. Ook financieel genereert dit decreet een surplus waardoor ambities op inspanningen kunnen worden afgestemd. We geven haver aan de paarden die willen werken. Ik ben dus heel blij met dit ontwerp van decreet en we zullen het met overtuiging goedkeuren. Het creëert inderdaad ruimte voor subsidiariteit. Subsidiariteit wordt nu niet langer enkel in theorie gekoesterd. Er wordt immers in de middelen voorzien om ze daadwerkelijk gestalte te geven. De tienduizenden mensen uit het verenigingsleven, de amateurkunstensector en de kunstensector die betrokken partij zijn, zullen op termijn dankbaar en erkentelijk zijn. *(Applaus)*

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, ik denk dat ik een patent neem op mijn gebruikelijke 'preambule' of 'woord vooraf'.

Mijnheer de minister, ik heb al de gelegenheid gehad om een aantal randbemerkingen te maken bij de vrij ongebruikelijke werkwijze inzake procedure en timing die men hier heeft gevolgd. De reglementair vastgelegde afspraken inzake de tijd tussen hoorzitting en bespreking werden slecht nageleefd. Er vond een hoorzitting plaats zonder dat er een toelichting was van de minister. Men is afgeweken van de goede parlementaire traditie om bespreking en stemming niet op dezelfde dag te houden en om reflectietermijnen te respecteren. Vorige week werd dit bovendien nog geagendeerd voor de plenaire bespreking zonder dat het verslag was rondgedeeld. Het kan tellen !

Ik heb natuurlijk wel begrip voor het feit dat men een zekere timing wou halen. Ik vind echter dat we als leden van dit parlement ons ervan bewust moeten zijn dat er in Vlaanderen geen tweekamerstelsel bestaat en dat de zorgvuldigheid bij het decreetgevend werk – waarin we een belangrijke verantwoordelijkheid dragen, ook als het ontwerpen van decreet betreft – tijd vraagt.

Voor dit ontwerp van decreet is er zeer veel voorbereidend werk geleverd. Het overleg met de sector was dan ook meer dan toereikend. Ik heb wat problemen met de e-mailinspraak. Ik geloof immers niet in een dergelijke manier van inspraak verlenen. Mensen die reageren, zijn meestal belanghebbende partij en reageren dan ook vanuit één, individuele invalshoek reageren. Daarenboven hebben de talrijke infovergaderingen de mensen uit de sector de mogelijkheid geboden om stap voor stap te volgen op welke manier dit ontwerp van decreet gestalte heeft gekregen.

Een klein minpunt is het feit dat de bereidheid om 'voorvoorvoorontwerpen' van decreet op de website te plaatsen, voor onzekerheid zorgde over de vraag welke teksten vandaag nog gangbaar zijn. Voor alle duidelijkheid, tot vandaag is de tekst van dit ontwerp van decreet nog niet in werking getreden. Misschien ware het zinvol geweest als men dat aan sommige betrokkenen duidelijker zou hebben gezegd.

Wat de timing betreft, u kunt er uiteraard ook niets aan doen dat u vrij lang hebt moeten wachten op een advies van de Raad van State. Uiteindelijk hebt u dan een advies bij hoogdringendheid gevraagd. Op dit vlak verwijt ik u dus niets, maar het resultaat is natuurlijk dat er weinig 'body' zit in het advies van de Raad van State. Die heeft zich immers beperkt tot de verplichte adviesgeving, en dat is die over de bevoegdheid. Ik betreur nochtans het feit dat er geen grondig advies is van de Raad van State, maar ik herhaal dat ik u daar niet verantwoordelijk voor stel. Ik herinner me immers dat u dat advies tijdig hebt gevraagd. Rekening houdend met alle voorafgaande communicatie op het terrein en ook rekening houdend met de in het vooruitzicht gestelde inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet, meen ik inderdaad dat de tijd ontbrak om nog te wachten op een grondig advies van de Raad van State. Hoe dan ook, dat alles heeft ervoor gezorgd dat we dit ontwerp van decreet vrij hoogdringend, op een draf, hebben besproken.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mevrouw Van Hecke, ik wil even reageren op de stellingen die u inneemt in verband met de vrij onorthodoxe manier waarop dit ontwerp van decreet tot stand is gekomen. U weet dat ik u gedeeltelijk volg in uw zienswijze, zeker als het gaat over de hoogdringendheid waarmee we dit ontwerp van decreet hebben besproken. Zelf vind ik dat we het op een kwalitatief hoogstaande manier hebben besproken in de commissie, en ik verwacht hier hetzelfde.

Het klopt echter niet dat er tegen de formele inspraak en het vragen van adviezen die de minister moet organiseren, werd gezondigd.

De minister heeft een nieuwe wijze van inspraak ingevoerd via het internet. U noemt dat de e-maildemocratie. Dat is een goede methode om bijkomende inspraak te verlenen. Ze mag echter niet de structurele inspraakorganen vervangen.

Het parlement moet er blijven op wijzen dat het om een voorbereiding van een decreet gaat waarbij men mensen uit de sector zowel structureel als via e-mails en vergaderingen om hun mening vraagt. Ze moeten echter wel beseffen dat het uiteindelijk het parlement is dat in de commissie en tijdens de plenaire vergadering hierover een uitspraak doet.

Er is meer een probleem van het omgaan met de nieuwe vormen van inspraak dan dat men de formele inspraak niet zou volgen.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer Stassen, het recht van onderbreking is natuurlijk vrij. In de regel betekent dit dat men tegensprekt wat de spreker heeft gezegd. Ik heb bij u geen enkel ander element gehoord dan wat ikzelf heb aangevoerd. De e-maildemocratie boeit mij inderdaad niet. Ik heb echter ook aangegeven dat er op een goede manier overleg is gepleegd maar dat er problemen zijn inzake de duiding van de communicatie. Mijnheer Stassen, u hebt net hetzelfde gezegd. Het doet me plezier dat u mijn standpunt terdege ondersteunt. Dat zal voor de rest waarschijnlijk niet het geval zijn. (*Gelach*)

Ik heb er problemen mee dat men geen adviezen heeft gevraagd inzake het GER en bij de Hoge Raad Binnenlands Bestuur. Men heeft wel een gemeentelijke effectenrapportage opgemaakt die we door de tijdsdruk diagonaal hebben kunnen door nemen.

Mijnheer de minister, ik hoop dat de definitieve uitvoeringsbesluiten correct tot stand komen. Dit houdt in dat er een advies van de Raad van State, van de Raad voor Cultuur en van de Raad voor Volksontwikkeling nodig is. We hadden ook gehoopt de tekst in de commissie voor Cultuur te kunnen inkijken. Ook hier zal het weer hollen tegen de tijd zijn. Gelukkig zijn de overgangperiodes vrij ruim, wat u iets meer speling geeft bij het in werking laten treden.

We onderschrijven dat er kwalitatieve normen komen in plaats van kwantitatieve. Dit houdt echter een enorme opdracht in voor de administratie. Ze moet bij de opmaak en de goedkeuring van de cultuurbeleidsplannen met daartoe opgeleid personeel voor de begeleiding kunnen zorgen van de gemeenten en van de verantwoordelijken. Om dit op een correcte manier te laten verlopen, moeten vacatures worden opgevuld en begeleidingscursussen worden gegeven. Uit het verleden weet u dat hiermee het halen van de doelstellingen van een decreet staat of valt. Ook de andere actoren, zoals de belangenbehartigers, de steunpunten en de adviesraden, hebben wat dit betreft een specifieke rol te vervullen.

Mijnheer Keulen, u zei dat de coördinatie en het kwalitatief integraal lokaal cultuurbeleid een feit zijn. Mijnheer de minister, we zijn in kennis gesteld van de krijtlijnen van dit ontwerp van decreet bij een eerste visietekst. Bij het lezen van die tekst sloeg bij bepaalde mensen de angst om het hart. Ze was niet alleen innoverend, stimulerend. Het bedoelde werkterrein daverde op zijn grondvesten. Lezing van het ontwerp van decreet leert ons echter dat er geen sprake is van een echt geïntegreerd lokaal cultuurbeleid. Er worden wel aanzetten gegeven, maar die zijn in de huidige vorm geen lang leven beschoren. Er zal ongetwijfeld moeten worden bijgestuurd.

We hebben vragen bij de dominantie van de stedelijke visie in dit ontwerp van decreet. Ik heb fundamentele kritiek op het feit dat hetzelfde model wordt voorgesteld aan kleine landelijke gemeenten als aan grootsteden, met uitzondering van de grote drie. De heer De Roo wees hier al op. Een gemeente als Lochristi, met 19.000 inwoners, kan qua cultuurbeleid niet worden vergeleken met een stad als Dendermonde. In de kleine gemeenten wordt een heel ander cultuurbeleid gevoerd, en toch zullen ze worden onderworpen aan hetzelfde decreet.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mevrouw Van Hecke, ik ben het er niet mee eens dat dit ontwerp van decreet de landelijke gemeenten zou benadelen. Ik zou daar graag bewijzen van krijgen. Uit de cijfers blijkt heel goed welke gemeenten en steden hun voordeel zullen doen met dit ontwerp van decreet.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer Vandebossche, het antwoord op uw vraag komt dadelijk aan bod in mijn betoog. Ik zal er u op het gepaste moment attent op maken.

Ik heb vragen bij de invulling die het decreet geeft aan de gemeentelijke autonomie. De gemeenten beslissen autonoom of ze meewerken aan het cultuurbeleid, met uitzondering van een culturele adviesraad en een bibliotheek, die verplicht aanwezig moeten zijn. Dat brengt echter met zich mee dat culturele centra en bij uitbreiding het hele cultuurbeleid volledig afhankelijk zullen zijn van de lokale overheid om ook het Vlaamse geld te krijgen. Een goed werkend cultureel centrum dat volgens de bijzondere regelingen voor deze centra uit de boot valt, kan niet zelfstandig een aanvraag indienen, maar hangt af van de medewerking van de gemeente. Ik hoop maar dat het die ook krijgt.

Naar mijn aanvoelen is het vertrouwen in de inspanningen die de gemeenten zullen willen doen voor het cultuurbeleid bijzonder groot in deze tekst. De culturele adviesraad mag geen advies meer geven over de gemeentelijke begrotingen. De gemeenten worden geacht zelf te kunnen bepalen hoe ze hun geld het best besteden. Hopelijk zullen ze vanuit het eigen initiatiefrecht van het adviesorgaan een aantal vuistregels krijgen.

De gemeenten zullen zelf bepalen welke inspanningen ze doen voor de gemeentelijke bibliotheek. Vroeger was er toch een zekere mate van controle door de jaarlijkse vergoeding voor de bibliotheekcollectie. Nu is de gemeente volledig vrij. Ze moet alleen een bibliotheek hebben. Ik moedig de bibliotheken daarom aan te zorgen voor een heel gedreven raad van advies, die de lokale bewindslieden onder druk kan zetten. De grote vraag is of die grote vrijheid op termijn niet zal leiden tot minder middelen voor de gemeentelijke bibliotheken, omdat de gemeenten nu ook de kosten voor de werking en voor infrastructuur ten laste moeten nemen.

Betreft het hier een geïntegreerd cultuurbeleid? Mijnheer de minister, u bent gestart met drie aparte decreten die u uiteindelijk in één decreet hebt gegoten. Ik heb de indruk dat dit met knip- en plakwerk is gebeurd. In de praktijk worden via de website waar de teksten te vinden zijn, deze onmiddellijk opnieuw verknipt en geplakt om bij mekaar te brengen wat samen hoort om zo een werkzaam logistiek instrument te krijgen. Uw manier van werken heeft de leesbaarheid van dit ontwerp van decreet niet verhoogd. De afstemming van dit hele cultuurbeleid is niet onbelangrijk, maar beperkt zich tot het afstemmen van de beleidsplannen. Op de respectieve onderdelen worden plannen opgelegd, plannen en nog eens plannen, die men hopenlijk – en dat meen ik – daarna ook uitvoert.

Het ontwerp van decreet over het lokaal cultuurbeleid vraagt zeer veel aan de gemeenten inzake infrastructuur. Hier wil ik eigenlijk het antwoord dat ik in petto had op de vraag van de heer Dany Vandebossche toch wel onderstrepen. Mijnheer Vandebossche, ik uitte in de commissie reeds mijn fundamentele kritiek op het eerste onderdeel van het ontwerp van decreet, met name de ongelijke behandeling tussen kleine gemeenten en grote steden. Het grootste probleem is dat kleinere, landelijke gemeenten, vandaag vaak geen culturele infrastructuur bezitten omdat zij op een bepaald ogenblik hebben gekozen om in andere gemeenschapsvoorzieningen zoals een nieuwe bibliotheek of een sportaccommodatie te investeren. Indien zij vandaag niet beschikken over een minimale infrastructuur, kunnen zij in dit ontwerp van decreet niet instappen.

Mijnheer Stassen, u moet niet nee schudden, het is ja! De basisvoorwaarde om geld te vragen voor de opmaak van het lokaal cultuurbeleidsplan is een minimale infrastructuur.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Van Hecke, u hebt 100 percent gelijk.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ja, de teksten zijn duidelijk wat dit betreft.

Minister Bert Anciaux : Dank u, het is inderdaad zo dat er een infrastructuurvereiste is om toe te treden tot het decreet. Nergens staat echter dat die infrastructuur eigendom moet zijn van de gemeente of door haar gebouwd moet worden. Het is perfect mogelijk dat de gemeente een huurcontract of een gebruiksrecht van bestaande infrastructuur in

Anciaux

de privé-sector of waar dan ook aanwendt om aan de infrastructuurvereisten te voldoen.

U doet altijd alsof dit ontwerp van decreet een immense financiële investering in infrastructuur vereist. Ik zeg juist het tegenovergestelde. Naast die drie voorwaarden die vereist zijn om te kunnen toetreden, krijgt men een immense impuls om inderdaad zelf te kunnen investeren op langere termijn. Ik geloof dus niet dat die voorwaarde zo zwaar is. Iedereen die wil, kan inderdaad intreden, zonder dat de gemeente noodzakelijk zelf eigenaar moet zijn van die infrastructuur.

U weet ook dat we afstappen van de vereisten die in het vroegere decreet stonden, met name dat de infrastructuur maximaal over twee plaatsen verdeeld kon zijn. Er is terzake dus een veel grotere soepelheid dan in het verleden. Ik kan me moeilijk voorstellen dat dit aspect in het kader van dit ontwerp van decreet als een zware handicap wordt bekeken, aangezien het een veel lagere drempel vormt dan in het vroegere decreet.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik hoop dat ik u deze keer echt zal tegenspreken, mevrouw Van Hecke. Ik begrijp niet goed waarom u daarstraks de gemeentebesturen zo wantrouwde. Volgens u investeren de gemeenten niet vooraleer het Vlaamse niveau een aantal verplichtingen inzake de grootte van bibliotheken en de besteding van het geld oplegt. Ik denk dat het juist eigen is aan deze regering om de gemeenten meer verantwoordelijkheid te geven, en ik meende dat u die keuze mee zou verdedigen, getuige ook de stellingname van de vorige Vlaamse regering. Deze meerderheid gaat ervan uit dat de gemeenten op basis van dit ontwerp van decreet zelf keuzes kunnen maken. Welke keuzes ze maken, moet politiek ter plaatse worden uitgevochten. Ik heb er vertrouwen in dat de culturele sector sterk genoeg zal zijn om daarna de zaken op tafel te leggen.

En wat de infrastructuur betreft : als men er zelf niet over beschikt, zijn er momenteel gilden-, volks- en andere huizen die, om financiële redenen of omdat men niet meer de juiste mensen vindt, nog moeilijk kunnen worden beheerd en waar de gemeente perfect in kan investeren. Zo kan men een ruimte huren of iets regelen via een andere formule.

Het enige verschil tussen u en ons is dat wij vertrouwen hebben in de gemeentebesturen. We gaan ervan uit dat ze op basis van dit decreet zullen investeren in het lokale cultuurbeleid in al zijn aspecten. U vertrouwt ze niet, want u gaat ervan uit dat ze alleen maar zullen investeren als ze moeten van Brussel. Dat uitgangspunt delen we niet.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb integendeel heel veel vertrouwen in de gemeenten, maar ik ken de beperktheid van de middelen. Een beleid voeren, is keuzes maken. De gemeenten worden vandaag geconfronteerd met grote financiële uitdagingen. Het is mijn ervaring dat, als men een verplichting oplegt, die misschien met tegenzin wordt ingevuld maar daarna heel vaak middelen genereert. Legt men geen minimale verplichtingen op, dan wordt dit niet waargemaakt omdat er intussen andere keuzes worden gemaakt. Ik hoop echter dat ik terzake ongelijk heb.

Wat de infrastructuur betreft : als ik me niet vergis, stelden de voor-voor-voorontwerpen van uitvoeringsbesluit, die ook al op de webstek te zien waren, het absolute gebruiksrecht van de gemeente als voorwaarde. Dan gaat het niet over een gedeeld, maar over een volledig gebruiksrecht. Men heeft het over infrastructuur die aanwezig is in een gemeente, maar niet exclusief het eigendom is van de gemeente of niet exclusief door de gemeente wordt gebruikt. De gemeente zal wel degelijk een en ander moeten investeren in de infrastructuur waar u naar verwijst, wil men dit op een niveau brengen dat hoog genoeg is om te voldoen aan de vraag. Een informatieronde bij vele kleinere gemeenten leert me dat dit voor heel veel gemeenten een belangrijke drempel is, die hen ervan zal weerhouden te participeren. Ik hoop echter dat de druk van de basis groot genoeg zal zijn om ervoor te zorgen dat die noodzakelijke investeringen voor culturele basisinfrastructuur gebeuren.

Vroeger was het gebruikelijk dat men in verhouding minder subsidiëring ontving als de totale middelen niet toereikend waren. Ik begrijp de keuze van de minister, waar nu de regel wordt gehanteerd dat de middelen jaarlijks worden vastgelegd en waar wie eerst komt, eerst maalt. Als het geld op is, wordt men vriendelijk verzocht één jaar te wachten. Als de optimistische prognoses van de leden en de minister werkelijkheid worden en iedereen wil meedoen met dit decreet, dan zullen er gemeenten zijn die binnen 4 jaar aan de beurt komen. (*Opmerking van de heer Jos Stassen*)

Het gaat inderdaad om 140 van de 308 gemeenten. Ik heb net dezelfde cijfers gelezen, maar we zullen

Van Hecke

zien welke van de kleine en welke van de grote gemeenten zullen meedoen. Sommige gemeenten zullen met heel veel enthousiasme een aanvraag indienen en pas binnen 4 jaar aan de beurt komen. Dat gebeurt slechts indien alle gemeenten meedoen en de middelen op kruissnelheid worden gegeven. Dat verklaarde u zelf, mijnheer de minister.

Minister Bert Anciaux : Dan hebben we het over die 308 gemeenten.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Inderdaad.

Minister Bert Anciaux : U zegt dat ik een onvoorstelbare optimist ben, maar zo optimistisch ben ik nu ook weer niet.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wijs er alleen op dat die drempel echt bestaat. Dus heb ik vragen bij het decreet. Dat niet iedereen zal meedoen weet ik ook, maar ik vind de drempel te hoog voor de kleine gemeenten. Ik vind het niet correct dat dus vooral kleine gemeenten niet gestimuleerd worden om te participeren en zodoende uit de boot vallen.

Minister Bert Anciaux : Door het groeipad waarin we op langere termijn voorzien zullen we in 2004 de budgettaire mogelijkheid hebben om alle gemeenten te laten meedoen. Het is nu 2001 en het gaat van start in januari 2002.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ja, maar ik hoop dat jaarlijks veel gemeenten in het systeem zullen stappen en dat ook de kleine gemeenten dat zullen doen. Op dat moment zult u bereiken wat u wilde. We hebben ons achter de principiële doelstellingen geschaard, maar ik heb duidelijk verklaard dat het instrumentarium volgens mij niet het resultaat zal opleveren dat u beoogde.

Kwaliteit moet primeren op kwantiteit. Mijnheer de minister, volgens mij hebben we in een heel aantal dossiers reeds dit discours gevoerd. Ik heb geen probleem met kwaliteitsnormen, maar u begrijpt dat objectieerbare criteria waarop de beoordeling gebeurt noodzakelijk zijn voor de rechtszekerheid bij de opmaak van beleidsplannen. Het is een kwestie van het vinden van een evenwicht tussen kwaliteit en kwantiteit. Kwantitatieve normen brachten wel heel dikwijls kwaliteit met zich mee, zoals toch ook is gebleken uit het zo verguisde be-tuttelende bibliotheekdecreet.

Dan kom ik bij het discussiepunt van daarnet, bij de uiteenzetting van de heer De Roo : de opdeling

van de gemeenten volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bij de organisatie en de inplanting van de cultuurcentra en de gemeenschapscentra, die vroeger culturele centra werden genoemd. Mijnheer de minister, we blijven er inderdaad bij dat een indeling van gemeenten met als einddoel een degelijke ruimtelijke ordening, waarbij ook de economische regels nog een belangrijke rol kunnen spelen, niet het juiste instrument was om te beslissen over de inplanting van culturele infrastructuur. We zeggen dat omdat cultuur slechts een van de elementen is van de criteria die tot de opmaak van deze indeling heeft geleid.

Ondanks de inspanningen die u deed om bij de start-indeling correcties aan te brengen, blijft het uitgangspunt volgens mij verkeerd. Dat bleek ook bij de verschillende inspraakrondes waarin telkens andere gemeenten hun problemen konden aankaarten. Ik denk dat men ten onrechte niet alle historische elementen met betrekking tot bestaande culturele centra heeft meegenomen.

Het wordt zelfs hallucinant als men gemeenten toelaat culturele centra te laten erkennen en zelfs in te richten, terwijl in naburige gemeenten een aantal goedwerkende culturele centra die erkenning niet meer krijgen. Ik vind dat u ten onrechte zegt dat dit geen degradatie is in terminologie van culturele centra naar gemeenschapscentra.

Dienstvaardig zijn in het cultureel leven van een gemeenschap is inderdaad een belangrijke opdracht. Er zijn toch twee elementen die moeilijk zijn voor wie in het nieuwe decreet die erkenning of dat label verliezen. Er zijn gemeenten die tot nog toe hun eigen programmatie hebben verzorgd en nu problemen krijgen om die eigen programmatie nog mogelijk te maken. Ze moeten zich nu mee richten op wat zich lokaal aandient. Heeft men eigenlijk al eens nagegaan wat dit betekent voor onze eigen uitvoerende kunstenaars ? Als ik zie hoeveel van onze eigen uitvoerende kunstenaars vandaag een publiek vinden in al die kleinere culturele centra die met een zekere fierheid een aantal namen programmeren, dan vraag ik me af of het voor de gemeenten nog mogelijk zal zijn om opnieuw in die middelen te voorzien om die programmatie mogelijk te maken, terwijl er geen structurele Vlaamse middelen meer gegeven worden aan die gemeenschapscentra omdat ze een voorziening moeten zijn voor de lokale cultuurbeleving.

Zeggen dat de gemeenten er niet op achteruitgaan qua middelen is eigenlijk hogere wiskunde. Ik heb u dat al herhaaldelijk gezegd. Ook de mensen uit

Van Hecke

de sector hebben u dat met handen en voeten uitgelegd. Het geheel aan middelen waarover een gemeente zal beschikken om aan lokaal cultuurbeleid te doen, gaat inderdaad in bijna alle gemeenten vooruit. Ik heb de simulatie dan ook met veel genoegen gelezen. Daarbij wordt echter vergeten dat die middelen voor het lokaal cultuurbeleid bestemd zijn, dus ook voor de lokale cultuurbeleidscoördinator, terwijl het cultureel centrum ze niet meer krijgt. De middelen die het cultureel centrum dat vandaag erkend is, nog aan programmatie zal kunnen besteden, blijken dus weg te zijn.

U hebt die keuze gemaakt, en u mag ze maken, maar wees dan niet verwonderd dat culturele centra in kleine entiteiten die met veel enthousiasme aan programmatie hebben gedaan, en een publiek hebben bereikt tot buiten de eigen lokale gemeenschap, vandaag niet staan te juichen voor dit nieuwe beleid.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Van Hecke, ik ben het daar niet mee eens. Ik geeft toe dat de inspraakrondes die we georganiseerd hebben, inderdaad tot correcties hebben geleid. We hoeven immers geen inspraakrondes te organiseren, als we geen correcties wensen aan te brengen.

We hebben inderdaad het bedrag verhoogd voor de gemeenten waar tot op heden een cultureel centrum bestaat, maar waar voortaan geen cultuurcentrum maar een gemeenschapscentrum zal bestaan. Bovendien hebben we niet alleen het algemeen bedrag van de variabele subsidies voor de cultuurcentra verhoogd, en niet alleen hebben we een waarborg ingebouwd voor de culturele centra die cultuurcentra worden zodat ze geen lager bedrag kunnen krijgen tijdens de eerste beleidsperiode, maar hebben we ook een variabele subsidie ingebouwd voor de gemeenschapscentra.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Daar wilde ik zo dadelijk over spreken. Mijn betoog was nog niet afgerond.

Minister Bert Anciaux : De gemeenten die vandaag een cultureel centrum hebben dat morgen een gemeenschapscentrum wordt, en dus geen erkend cultuurcentrum meer, krijgen weliswaar meer geld, maar dat bedrag moet worden verminderd met het geld dat vandaag naar het cultureel centrum gaat. Van het bedrag dat de gemeente krijgt, zou dus de

2 miljoen frank moeten worden afgetrokken die nu naar de kleine culturele centra gaan.

De variabele subsidie is bijkomend ingevoerd voor de gemeenschapscentra, naast die voor de cultuurcentra. Daardoor zal het mogelijk worden dat een tiental gemeenschapscentra, die in het verleden inderdaad een zekere kwaliteit hebben bereikt, een structurele subsidie van 2 miljoen frank per jaar kunnen ontvangen voor een beleidsperiode. Vraag aan iedereen die de sector kan overzien, een lijstje te maken met tien namen van toekomstige gemeenschapscentra die vandaag als cultureel centrum, weliswaar in de basiscategorie, boven de andere uitsteken, en u zult bijna zeker dezelfde tien namen krijgen.

Daardoor lossen we vandaag de problemen op op basis van kwaliteit, en niet op basis van een of ander duister verleden. Ze zullen 2 miljoen frank meer krijgen. Daardoor zal de gemeente, die over een bedrag beschikt, enerzijds verplicht zijn de 2 miljoen frank die ze specifiek voor de kwaliteitsvolle gemeenschapscentra krijgt, aan die gemeenschapscentra te geven, maar anderzijds ook beschikken over veel meer geld dan vandaag. Dat is juist de impuls voor het lokaal cultuurbeleid.

Het is dus niet correct te stellen dat de kleinere gemeenten de dupe zullen zijn. Ik heb daar tot op heden nog geen enkel valabel argument voor gehoord. Het eerste argument was de infrastructuur, en nu is er dit. Geen van beide gaan op. Het klopt niet dat de kleine of landelijke gemeenten benadeeld zouden worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik zal even lezen wat hier staat : 'Bij het beantwoorden van de kritiek verwijst de minister naar de recent toegevoegde projectmiddelen voor gemeenschapscentra'.

Ik wil de kritiek nochtans nog even ondersteunen met enkele argumenten. Indien ik de tekst goed heb begrepen, gelden de projectsubsidies voor de gemeenschapscentra enkel voor initiatieven met een uitzonderlijk karakter. Aangezien de dossiers moeten worden beoordeeld en goedgekeurd, biedt deze regeling geen enkele garantie. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Indien ik het goed heb begrepen, kunnen alle gemeenschapscentra van dit artikel gebruik maken en aanspraak maken op deze bijkomende subsidiëring. De minister heeft tijdens deze plenaire vergadering, tijdens de commissiebespreking en zelfs in het openbaar verklaard dat hij die middelen wil voorbehouden voor een tiental ex-culturele centra

Van Hecke

waarvan hij vindt dat ze kwaliteitsvol werken. Ik weet nog steeds niet op welke wijze hij dit technisch-juridisch wil doen.

Er zijn nog andere gemeenschapscentra die kwaliteitsvol werken. Er zijn tevens een aantal culturele centra die, wat hun werking betreft, eigenlijk gemeenschapscentra zijn maar die, omwille van een aantal omstandigheden zoals de erkenningsstop, nog niet zijn erkend. Ik hoop dat al deze centra een projectsubsidiering zullen kunnen aanvragen. Indien dit niet het geval is, krijgen die centra in mijn ogen een ongelijke behandeling. Ik hoop eveneens dat de beoordelingscommissie geen voorkeursbehandeling zal geven aan die tien centra waarvan de minister denkt dat ze zo kunnen worden opgesomd, maar dat hij – en daar twijfel ik niet aan – een gelijke behandeling van de dossiers zal respecteren. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

We zullen zien. Men heeft de culturele centra gezegd dat die middelen voor hen zijn. Mijns inziens is dit niet correct.

Minister Bert Anciaux : Ik heb enkel gezegd dat ik er zeker van ben dat een bevraging van mensen die de sector van nabij volgen hetzelfde resultaat zal opleveren. Het gaat hier niet om wat ik wil. Ik baseer me op objectieve feiten en op beoordelingen.

Als minister kan ik de beoordelingscommissie wel bepaalde richtlijnen geven. Ik vind dat men die 24 miljoen frank niet over 120 gemeenten moet verspreiden. Men kan beter een kleine groep kiezen, zodat een kleiner aantal gemeenschapscentra een aanzienlijker bedrag ontvangen. Dit is een richtlijn die ik de beoordelingscommissie perfect kan geven en die ik, zodra ik het advies heb ontvangen, in mijn beslissing kan opnemen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Aangezien het om initiatieven met een uitzonderlijk karakter moet gaan, komt de structurele werking die de uitverkoren tien of twintig gemeenschapscentra nu al ontplooiën niet in aanmerking voor deze projectsubsidiering.

Mijnheer de minister, we zullen elkaar vandaag niet kunnen overtuigen. Mijn fractie blijft alleszins bij haar standpunt. De culturele centra die omwille van de toepassing van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen uit de boot zijn gevallen, moeten eenmalig de kans krijgen om in het kader van het decreet een erkenning in categorie C aan te vragen. In verband met dit ontwerp van decreet, is dit

het enige amendement dat mijn fractie in de plenaire vergadering opnieuw wil indienen.

Dit ontwerp van decreet, dat meer dan 70 artikelen bevat, is niet onbelangrijk voor de culturele sector. Hoewel de tijd dringt, wil ik hier nog twee specifieke opmerkingen maken.

Een van de doelstellingen van het nieuwe ontwerp van decreet is het stimuleren van de intergemeentelijke samenwerking. Hoewel we dit kunnen onderschrijven, vinden we niet dat men middelen dient te verbinden aan een structurele samenwerking tussen gemeenten om tot een gecoördineerd beleid te komen inzake aanbod en communicatie. Elke gemeente die zichzelf respecteert en die een goed lokaal cultuurbeleid wil voeren, beschouwt de samenwerking met aangrenzende gemeenten sowieso als een deel van de eigen opdracht. We zijn het dan ook eens met de inspecteur van Financiën, die zich in zijn nota afvraagt waarom dit moet worden gesubsidieerd. Dat een gemeentelijk cultuurbeleid dergelijke activiteiten omvat, is voor ons evident.

Het oprichten van een steunpunt voor gemeentelijk cultuurbeleid roept bij ons vele vragen op. We denken trouwens dat dit geen goed steunpunt is omdat de sector veel te verspreid is en het hier om vele specifieke onderdelen gaat die zelf reeds over een steunpunt beschikken. Vandaar mijn vraag om eerst de fundamentele discussie te voeren. Waar en wanneer komen er steunpunten ? Waar en wanneer komen er belangenbehartigers ? Waar en wanneer komen er goede adviesorganen ? Wat vandaag voorligt, is veel te vaag. Een steunpunt voor gemeentelijk cultuurbeleid omvat eigenlijk alles, maar uiteindelijk misschien niets.

Tot slot nog een woordje over de provincies die toch nog een rol toebedeeld krijgen in het bibliotheeklandschap door de verplichting in middelen te voorzien om een streekgericht bibliotheekbeleid te voeren. Rekening houdend met het kerntaken debat is het mijns inziens moeilijk te voorspellen hoe de provincies dit zullen doen. Ik wil in dit verband enkel zeggen dat de gemeentelijke bibliotheken opnieuw met enige onzekerheid zullen moeten toekijken. Immers, er werden bij de provincie structurele middelen voor hun werking en infrastructuur bekomen, terwijl men zich nu – door dit vage idee van streekgericht bibliotheekbeleid – afvraagt in welke mate middelen van de provincie in bijkomende middelen voor de lokale werking zullen resulteren. Dit is dus onduidelijk.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mevrouw Van Hecke, ik kan u wel volgen, maar waarom hebt dan het amendement van de Vlaamse Vereniging van Provincies ingediend waarbij zij nog meer vrijheid krijgen om zelf te bepalen wat ze met dat geld gaan doen ? Nu zegt u dat de gemeenten eigenlijk graag zouden weten waar dat geld naartoe gaat. Is dat niet een tegenspraak ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ja, maar dat was in functie van wat er voorlag.

De heer Jos Stassen : Men kan toch geen twee meesters dienen ? De VVSG heeft het anders gezegd dan de VVP. U zegt dat u de VVSG en de VVP volgt, maar de twee lobbyisten hebben elkaar duidelijk tegengesproken.

Mevrouw Mieke Van Hecke : In elk geval staat er geen enkele verplichting in voor de provincie om haar middelen vandaag aan de lokale bibliotheken door te schuiven.

De heer Jos Stassen : In het amendement wordt gestipuleerd dat dit bedrag wordt bepaald in het convenant dat de provincies met de Vlaamse regering afsluiten. U geeft dus nog meer vrijheid aan de provincies, terwijl u nu net gezegd hebt dat ze eigenlijk al te veel vrijheid krijgen. U bent dus niet coherent.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijns inziens moet de taak van de provincies in het kerntakendebat worden vastgelegd. Momenteel zou de werking van die lokale bibliotheken echter gegarandeerd moeten worden. Deze weten immers niet of ze wel allemaal aan de bak zullen komen in dat provinciale beleid, terwijl ze vandaag werkings- en infrastructuurmiddelen verliezen die ze zeker hadden. Opnieuw zal men daar zeggen dat de gemeenten wel zullen inspringen, vermits ze de inspanningen zullen willen leveren om hun bibliotheken goed te laten werken.

Naast de collectievorming en de bijkomende subsidiëring van personeel, zullen de gemeenten dus ook moeten instaan voor de volledige werkings- en infrastructuurkosten, zonder dat ze er vandaag toe verplicht worden ook maar één frank aan de bibliotheek uit te geven. Zij zullen enkel van hun liefde voor hun bibliotheken moeten getuigen, een liefde waarin men hier, als decreetgever, gelooft. Ik hoop dan ook dat u in dat geloof door al die gemeenten gevolgd zult worden. De schrik van de lokale bibliotheek, die het voortbestaan van hun kwaliteitsvolle werking bedreigd zien, is nochtans zeer groot.

Ik betreur de manier waarop over privaatrechtelijke bibliotheken wordt gediscussieerd. De privaatrechtelijke bibliotheken hebben in 1993 een erkenning gekregen omdat ze in orde waren met de kwaliteitsnormen die de Vlaamse overheid had gesteld. De woorden van de heer Dany Vandenbossche waren duidelijk : 'Het verhaal heeft lang genoeg geduurd, het moet nu maar eens gedaan zijn.' Nu hebben ze nog 6 maanden gekregen om zich 'te laten overnemen'. Als men eerst aan mensen heeft gezegd dat ze correct bezig waren en dat ze onbeperkt werden erkend zoals alle andere bibliotheken, en men zegt vandaag dat de subsidiëring een einde neemt, dan is dat moeilijk om te verwerken. De symbooldiscussie, ook bij de afschaffing van privaatrechtelijke bibliotheken, is op zichzelf niet correct.

Ik ben wel verheugd dat men heeft beseft dat men niet kan zeggen dat men tot 31 december alle steun krijgt en dat dit vanaf 1 januari wegvalt en dus vanuit de meerderheid ons amendement over een overgangsregeling heeft gesteund.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik kan mevrouw Van Hecke niet goed volgen. Hebben we een symbooldiscussie gevoerd in de commissie over de privaatrechtelijke bibliotheken ? Neen, we hebben zelfs nog een inspanning gedaan via amendementen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik voeg daaraan toe : nadat de beslissing was genomen. We hebben die discussie gevoerd bij de wijziging van de regeling voor de privaatrechtelijke bibliotheken in de uitvoeringsbesluiten.

Mijn slotvraag is een vraag die ook Hildegarde Knef zich stelde : 'Is that all there is ?' Ik blijf erbij dat sterke gemeenten sterker worden en zwakke zwakker. Ik denk dat het vrijwillig engagement van de lokale overheden inzake de bibliotheken niet zal worden waargemaakt. Voor de vroegere culturele centra is een cultuurbeleid op basis van principes van ruimtelijke ordening geen goed uitgangspunt, als dit niet gebeurt met respect voor de inspanningen uit het verleden. Daarom zal de CVP-fractie dit decreet niet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mevrouw Van Hecke, ik ken ook een heel mooi liedje van Elvis Costello met de titel : 'All this useless beauty.'

De voorzitter : De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, door te veel te herkauwen kunnen we de open debatcultuur ook tegenwerken. Ik heb in de commissie tijdens de algemene bespreking heel wat bedenkingen geformuleerd en vragen gesteld. Ik had vragen bij de decretales werkwijze, bij een bepaalde vorm van sturing, bij de herprofilering van de cultuurcentra, bij een sterkere afhankelijkheid van of een andere verhouding met de gemeenten.

We hadden vragen bij projectsubsidies en bij de evaluatie, en we hadden vragen over de term 'integrale benadering'. We hebben dus een hele reeks vragen gesteld en opmerkingen gemaakt. Onze standpunten terzake zijn voldoende bekend.

Mijnheer de minister, vooral onze beschouwingen en de onbeantwoorde vragen weerhouden ons van een algehele positieve ingesteldheid bij dit decreet. In het verleden hebben uw voorgangers steeds gestreefd naar een evenwichtige cultuurspreiding in Vlaanderen en naar een fijnmazig netwerk van professionele culturele centra en van kleinere lokale kernen. Ik vond die houding niet zo verkeerd. Nu bestaan spontaan gegroeide, fijnmazige lokale inplantingen waar ook aan gemeenschapsvorming wordt gedaan en waar plaatselijke initiatieven worden genomen. Een heel groot te bewonderen professioneel aanbod wordt er goed op elkaar afgestemd. Ook dit alles is participatie en welzijn.

Geleide ingrepen in dit evenwicht moeten heel nauwkeurig worden overwogen en vooral heel nauwkeurig worden geëvalueerd, anders leiden ze al gauw tot een averechts effect. Dat heeft niets te maken met angst voor verandering, maar alles met de vraag naar een cultureel beleid dat absolute voorrang biedt aan de creatieve plaatselijke autonomie.

Als men mij vraagt wat cultuurbeleid is, dan heb ik daar drie woorden voor. Ik weet niet of ze juist zijn, want het is een persoonlijk antwoord. Cultuurbeleid is voor mij het cultiveren van maatschappelijke oases. Een oase is iets natuurlijks, iets wat zich niet zomaar laat cultiveren, want anders droogt ze heel spoedig uit.

Deze bemerkingen zijn ook een motivering voor ons stemgedrag : we zullen ons onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, ik deel de mening van mevrouw Van Hecke over de procedure en timing helemaal niet. Het is juist dat men moet leren werken met nieuwe media, maar we hebben te maken met officiële instanties. Officiële instanties wachten uiteraard op officiële documenten vóór ze ervan uitgaan dat iets is goedgekeurd. Gemeenten zullen bijgevolg wachten op een publicatie in het Belgisch Staatsblad, gevolgd door een omzendbrief. De discussie is dus minder van toepassing dan bij andere decreten waarbij het inderdaad wel eens om individuen of verenigingen gaat.

Bij de behandeling van het ontwerp van decreet heeft de commissie een grote inspanning geleverd om de discussie in een korte tijdspanne op een heel efficiënte wijze te voeren. Over de snelheid waarmee we hebben gewerkt, kunnen misschien opmerkingen worden gemaakt, maar toch hebben we voldoende tijd uitgetrokken voor zowel de hoorzitting als voor de behandeling van het ontwerp van decreet.

Ik wil enkel nog kwijt dat het ontwerp van decreet heel goed aansluit bij wat in het regeerakkoord wordt vermeld over de decentralisatie en de verantwoordelijkheid van de steden en gemeenten. Het decreet sluit ook heel goed aan bij het cultuurbeleid en bij de cultuurnota van de minister. Steden en gemeenten krijgen trouwens steeds meer vat op het cultuurbeleid, maar er zijn stimulansen nodig om dat beleid vanuit het lokaal niveau te voeren.

In een zeer recent verschenen boekje, 'Esthetica voor beslissers', is een hele paragraaf gewijd aan het toenemend belang van steden en gemeenten op vlak van cultuurbeleid. Er wordt ook gewezen op de nood aan permanent overleg tussen steden en gemeenten en de centrale cultuurbeleidsvoerders.

Met dit ontwerp van decreet stimuleren we de gemeenten op vlak van hun cultuurbeleid. We breken echter niet met de goede zaken uit het verleden, bijvoorbeeld bibliotheken. We gaan er wel van uit dat we in de toekomst een ander soort bibliothecarissen zullen hebben. Ze zullen zich niet meer kunnen beroepen op normen in een decreet, maar ze zullen zelf hun gemeentebesturen moeten overtuigen.

Ik wil nog twee kritische bedenkingen maken. Ten eerste moeten we afwachten wat het resultaat van dit ontwerp van decreet zal zijn. Er moet in elk geval een evaluatie komen. Ten tweede zal de opvolging van dit ontwerp van decreet een inspan-

Vandenbossche

ning vergen van de betrokken administratie. Onze fractie zal dit ontwerp in elk geval goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, democratie is georganiseerde meningsverschillen uitspreken. Ik heb ook nog in de oppositie gezeten en ik weet dat het moeilijk is om bij een goed decreet argumenten te vinden die dat tegenspreken. We hebben een aantal goede decreten uit het verleden dan ook mee goedgekeurd, zoals het museumdecreet, het decreet inzake de niet-professionele sportbeoefenaar, het podiumdecreet, enzovoort. Uit de hoorzittingen bleek ook duidelijk dat dit goede decreten zijn. Ook hier is dat het geval. De gemeenten krijgen meer geld als ze een goed lokaal cultuurbeleid willen voeren. De inhoudelijke keuzes worden bovendien onderschreven door de VVSG en de federatie van erkende culturele centra. Dit decreet zal in elk geval een verschil maken in de toekomst.

We vertrekken van een ander standpunt dan de CVP. We geloven dat de gemeentebesturen in staat zijn een verantwoordelijk lokaal cultuurbeleid te voeren. Ze hebben geen schoonmoeder in Brussel meer nodig. We geloven ook dat de lokale cultuursector in staat is om voor zichzelf op te komen.

Er blijven een aantal kleine pijnpunten. We hebben een keuze gemaakt over de rol van de provinciebesturen waar ik me niet zo goed bij voel. Ze komen er nogal goedkoop vanaf doordat ze nog weinig verplichtingen hebben. Ik ben blij dat we het amendement van de CVP niet hebben goedgekeurd, want dan hadden ze nog minder verplichtingen. Ik denk dat als het debat over taken van de provinciebesturen beëindigd is, we een duidelijke invulling van de taken van de provinciebesturen bij de ondersteuning van het lokale cultuurbeleid moeten geven.

Het volgende pijnpunt is de indeling in cultuurcentra en gemeenschapscentra. Ik citeer even de woorden van mevrouw De Kepper van de VVSG. Ze zegt dat er een goed evenwicht is gevonden tussen de historiciteit en de planning, maar voor culturele centra die uit de boot vallen, blijft het natuurlijk moeilijk dat ze maar een gemeenschapscentrum worden en daardoor de zekerheid van 1,8 miljoen frank subsidies niet meer hebben. De projectsubsidie is een goede oplossing. We moeten die dan ook blijven verdedigen, zodat de kwaliteitsbewa-

king die in het decreet staat, kan worden gerealiseerd.

We zullen het decreet met overtuiging goedkeuren. Ik neem me ook voor om, samen met de andere leden van de commissie voor Cultuur, de uitvoering van het decreet op te volgen. Ik vind het inhoudelijk immers heel belangrijk. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik onderschrijf een aantal zaken die hier reeds zijn gezegd. Dit decreet is een decreet van de tweede generatie. De decreten van de eerste generatie gingen over bibliotheken en culturele centra. Ze waren zeer verdienstelijk. In de decreten van de tweede generatie over de verhouding tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen is er een grotere decentralisatie met meer communicatieve planning. Ik denk dat mevrouw Van Hecke het moeilijk heeft met deze nieuwe tendensen die we ook in andere decreten vinden. Door die nieuwe tendensen valt er natuurlijk een stuk zekerheid weg. Het is het ene of het andere. Ik denk dat er een evolutie is naar een dynamischer beleid via planning, communicatie en decentralisatie, waardoor oude zekerheden soms wegvallen. Het ene kan niet zonder het andere. Daarom verwijs ik ook naar wat de VVSG zegt, namelijk dat het decreet op tijd komt. Het komt niet te vroeg, maar ook niet te laat. Als het iets vroeger was gekomen, was het te vroeg geweest.

In dit ontwerp wordt nogal sterk de nadruk gelegd op de gemeenschapsvorming als onderdeel van het cultuurbeleid. Dat is een nieuwe invalshoek die ik zeker onderschrijf en waardeer.

In de normeringswijze steekt een grotere dynamiek. Er wordt gewerkt met standaarden, streefcijfers, variabelen, subsidies en bijzondere projecten, omdat men op die manier voor enige dynamiek kan zorgen en er rekening mee kan houden. Er zijn nu natuurlijk beoordelingscommissies nodig, maar dat is de tegenhanger van de becijferde zekerheid van de vorige decreten.

Mevrouw Van Hecke, ik geef toe dat we in de commissie snel hebben gewerkt. We hebben echter ook grondig gewerkt, zoals de heer Vandenbossche zei. U kunt niet zeggen dat het ontwerp er met de karwats is doorgehaald. We hebben rekening gehouden met de opmerking van u en uw fractie. Ook na de bespreking in de plenaire vergadering zullen nog enkele amendementen volgen, om een aantal

Lauwers

zaken technisch te verfijnen. Als we het aantal amendementen dat is goedgekeurd in de commissie bekijken, dan blijkt zeker dat er dialoog is geweest.

Ik wil hierbij nog een kleine opmerking maken die belangrijk is voor het verslag. Het gaat dan met name over amendement 37, met betrekking tot artikel 69bis. Dat amendement handelt over de diplomavereisten voor het bibliotheekpersoneel, waarbij aan de Vlaamse regering de mogelijkheid wordt geboden overgangsmaatregelen te treffen om aan die nieuwe diplomavereisten te voldoen.

Wat de tekst van dat amendement betreft, is er geen probleem. Er is echter wel een probleem bij de toelichting. Daar is namelijk de oude tekst blijven staan. Die tekst verwijst naar het feit dat die overgangsmaatregelen slechts gedurende een overgangperiode van 2 jaar genomen kunnen worden. En dat is nu net niet de bedoeling. Met dit amendement willen we juist die termijn niet vooraf vastleggen. Twee jaar is sowieso veel te kort. Wat de tegenspraak betreft tussen het amendement en de toelichting, is het dus het amendement dat geldig is, en niet de toelichting.

De heer Vandebosche heeft al gezegd dat ook de hoorzitting zeker geen dovemansgesprek is geweest. De nodeloze argwaan van sommige actoren op het terrein ten aanzien van de beleidsruimte die de gemeentebesturen krijgen, is dus zeker weggenomen. Er was inderdaad wat argwaan, maar na de hoorzitting en de daaropvolgende amendementen is die zeker weggenomen. De schepenen van Cultuur zullen trouwens ook veel meer schepenen van Cultuur kunnen zijn dan vandaag.

Mevrouw Van Hecke, dit ontwerp van decreet is in feite tot stand gekomen in de geest van het decreet zelf, namelijk in een open dialoog met iedereen. Daardoor zijn er in de loop van de rit nog heel wat wijzigingen aangebracht, zowel door de minister als door het parlement. Ik weet dat dit inderdaad soms leidt tot enige verwarring bij mensen die niet altijd precies weten wat het statuut is van teksten op een bepaalde website. Mijns inziens mogen we echter zeker niet het kind met het badwater weggoien. Dat soort van open dialoog is immers goed. Men mag dit niet op één hoop vegen met eventuele straffe uitspraken van een of andere minister of partijvoorzitter. In dit geval gaat het wel degelijk om een communicatiekanaal met het werkveld, zij het inderdaad met dien verstande dat het daarom nog geen definitieve teksten betreft.

Mijnheer de minister, wij geloven dat het lokale cultuurbeleid met dit ontwerp van decreet inderdaad dynamischer, democratischer en gemeenschapsvormender zal worden, zonder dat dit kwaliteitsverlies hoeft in te houden voor de bibliotheken of de culturele centra. De Oranjarahofgroep, de Amazonegroep, de middengroep en ID21 zullen dit ontwerp van decreet goedkeuren. In feite zal dus geheel Vlaanderen dit ontwerp van decreet goedkeuren. *(Gelach) (Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, u ziet dat we de leuze 'verbindt wie ongebonden is' ook in de praktijk wensen toe te passen.

Een minister moet dienaar zijn, maar soms mag een dienaar toch ook plezier hebben in zijn werk. Ik moet in alle eerlijkheid bekennen dat ik dit ontwerp van decreet met enige fierheid aan het Vlaams Parlement voorleg. Ik heb er dan ook samen met de commissie heel hard aan gewerkt. Het ergste wat nu kan gebeuren, is dat men zou zeggen : 'Is het dit maar ?'

Ik denk dan terug aan mijn kindertijd. Als ik eens dacht dat ik echt de mooiste tekening had, dan zeiden degenen die het meest jaloers waren : 'Is het dat maar ?'

Anderen zeiden dat het verschrikkelijk was. Maar er werd tenminste een emotie geuit. Ik herken de collega die in de commissie zeer opbouwend werk heeft geleverd, hier niet. In de commissie heeft men zeer constructief meegewerkt. Ik heb de indruk dat men een partijpolitieke zet voorbereidt tegen de regering. Men wil blijkbaar het cultuurbeleid in Vlaanderen morgen niet meer toekennen aan de kleinere gemeenten. Men wil er een elitaire bedoening van maken in de grootsteden. Dit is niet correct, wel integendeel.

Dit is het eerste ontwerp waarin op een echt geïntegreerde wijze over een algemene visie op cultuur wordt nagedacht. Voor de eerste keer gaat het niet om een centrale visie, het ontwerp getuigt van heel veel respect voor de gemeenten en de lokale partners.

Dit geïntegreerd cultuurbeleid wil ook niet meer uitgaan van individuele culturele instellingen, bibliotheken, enzovoort. Het wordt mee ingebed in de algemene visie van de gemeenschap, in een algemene visie van een gemeente, in een algemene visie die door de gemeente, het gemeentebestuur

Anciaux

en alle betrokkenen moet worden opgebouwd. Cultuur en cultuurbeleid op lokaal vlak wordt dus een aangelegenheid waarover de hele gemeente moet praten.

Men is zelfs in die mate niet betuttelend dat het ontwerp geen verplichting inhoudt, althans niet wat het lokaal, gemeentelijk cultuurbeleid betreft. Men mag, men kan meedoen. Indien een gemeente meent niet te moeten toetreden en geen inspanningen te moeten doen om te voldoen aan de vereisten, dan zal ze die beslissing aan de publieke opinie moeten uitleggen. Ze zal dan in ieder geval verantwoording moeten afleggen aan de inwoners. Dat alleen al is een garantie om te stellen dat heel wat gemeentebesturen en schepenen van Cultuur vragende partij zullen zijn om het debat met de bevolking aan te gaan.

Bij het geïntegreerd cultuurbeleid moeten de culturele actoren ook verantwoording ten opzichte van elkaar afleggen. Ze mogen niet blijven zitten in de geborgenheid van de beslotenheid, ze moeten niet alleen focussen op het – ongetwijfeld schitterend – werk dat ze in hun bibliotheek tot stand brengen. Nee, de bibliotheek maakt deel uit van heel het cultuurbeleid van de gemeente. Ze mogen niet blijven vastzitten in de geborgenheid van hun cultureel centrum. Ze moeten verantwoordelijkheid opnemen en inspanningen doen om actor te zijn voor het hele cultuurbeleid. Dat is een geïntegreerd cultuurbeleid.

Mijnheer de voorzitter, ik ben daar fier op. Deze idee is ook tot uiting gekomen in de hoorzittingen. Ik dank daarvoor alle commissieleden, zonder onderscheid. Ik vind het dan ook spijtig dat men nu een partijpolitiek spel wenst te spelen. Het is niet zo dat de kleine gemeente benadeeld wordt. De heer Dany Vandebossche heeft me verscheidene keren het vuur aan de schenen gelegd en gevraagd of ik niet overdreef en het beleid niet te weinig richtte naar de steden.

We hebben objectieve criteria gehanteerd. Wat de gevolgen daarvan zullen zijn, moeten we inderdaad vaststellen op basis van de cijfers. We zijn niet uitgegaan van de idee enkel het platteland te beoordelen. Er is een hiërarchie en een ordening opgebouwd in het veld van de culturele sector. Dat is gebeurd op basis van objectieve criteria. Na een gesprek met de sector heeft men inderdaad correcties aangebracht op basis van de ervaring uit het verleden. De toetssteen blijft echter de objectieve crite-

ria. We willen niet links en rechts bepaalde actoren bevoordelen.

We hebben ergens een grens getrokken. Dit is niet het perfecte ontwerp. Men kan discussiëren over die grens van 30.000. We hebben wel een eerste poging gedaan om een ernstige ordening tot stand te brengen zodat niet weer iedereen in zijn cultureel centrum zegt dat hij de beste programmatie wil, ook als het dorp ernaast juist hetzelfde doet.

Het is goed dat men iets meer verantwoordelijkheid opneemt dan enkel voor die gemeente. Er moet over de gemeentegrenzen heen worden gedacht. Dat principe is zeer sterk tot uiting gekomen in dit ontwerp van decreet. Iedereen vindt intergemeentelijke samenwerking vanzelfsprekend, maar het is belangrijk om ze daadwerkelijk te ondersteunen. Als we niets hadden gedaan, zou de kritiek luiden dat we de intergemeentelijke samenwerking wel heel belangrijk noemen, maar in de praktijk geen initiatieven nemen om ze uit te bouwen. Nu moet men dan ook niet vragen waarom we de gemeenten financieel steunen.

De kleine gemeenten komen er dus niet slechter vanaf dan vroeger. De aangeboden ondersteuning is afhankelijk van het bevolkingsaantal. Onafgezien van de financiering van de culturele centra is daar niets verkeerd aan. Ik benadruk nogmaals dat het geen degradatie is als een cultureel centrum een gemeenschapscentrum wordt. Ik kan begrijpen dat de sector dat zelf wel zo ziet. We hebben sommige maatregelen ook aangepast. Ik blijf er echter bij dat gemeenschapscentrum een eretitel is.

Sommigen beweren dat de gemeenschapscentra geen cultureel programma zullen mogen aanbieden. Dat is vanzelfsprekend totaal onjuist. Er moet worden gezorgd voor een wisselwerking tussen een goede culturele programmatie en de verantwoordelijkheid ten opzichte van het culturele veld : de kunstenaars – amateurs of professionelen – , de instellingen, de verenigingen die bezig zijn met kunst en cultuur, enzovoort. Zij moeten ook een forum krijgen. Er moet een huis komen waarvan men zegt dat niet alleen de kunst met een grote K er thuis is, maar ook kunst en cultuur met een kleine K en C. Dat soort kunst en cultuur kan even kwaliteitsvol zijn. We hebben trouwens stimuli ingebouwd om ze kwaliteitsvol te maken.

Ik zou nog heel wat kunnen zeggen over dit ontwerp van decreet. Ik geef toe dat het niet perfect is. Mijns inziens biedt het echter mogelijkheden om voor het eerst in lange tijd cultuur terug dichterbij de mensen te brengen, en alle culturele actoren

Anciaux

daarvoor verantwoordelijk te maken. Daarom verdient het een kans. Er worden ook meer middelen uitgetrokken. Het ontwerp van decreet verdient beter dan de kritiek dat de sterke gemeenten sterker zullen worden. Dat is immers totaal onjuist.

In het ontwerp van decreet is de bepaling opgenomen dat er na 5 jaar een grondige evaluatie zal worden gemaakt. Die evaluatie is dus decretaal verankerd. Het is mijn wens dat ze er inderdaad komt, hard en duidelijk. Er mag bij die gelegenheid zeker kritiek worden geleverd. Ik hoop echter dat dan ook zal worden gezegd dat het ontwerp van decreet bepaalde mogelijkheden heeft gecreëerd, en dat goedkope slogans die kansen niet van tafel zullen vegen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Nee*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° integraal cultuurbeleid : een cultuurbeleid dat uitgaat van de samenhang tussen de verschillende cultuurbeleidsdomeinen, met aandacht voor :

- a) het cultureel erfgoed : de musea, de archieven, de volkscultuur, het verspreid immaterieel en roerend erfgoed ;
- b) het sociaal-cultureel werk : de amateurkunsten, het verenigingsleven en de niet-formele volwassenenvorming, de bibliotheken en de cultuurcentra ;
- c) de kunsten : de podiumkunsten, de letteren, de muziek, de beeldende kunst en de nieuwe media, de architectuur, de vormgeving en de toegepaste kunst ;

De Vlaamse regering kan aan deze beleidsdomeinen andere toevoegen.

2° kwalitatief cultuurbeleid : een cultuurbeleid dat steunt op deskundigheid, strategische aanpak en participatie van alle actoren, een evenwicht tussen enerzijds de culturele behoeften en anderzijds het culturele aanbod, ondersteund door de lokale overheid ;

3° gemeenschapscentrum : culturele infrastructuur door de gemeente beheerd met het oog op cultuurparticipatie, gemeenschapsvorming en cultuurspreiding ten behoeve van de lokale bevolking en met bijzondere aandacht voor de culturele diversiteit ;

4° cultuurcentrum : een gemeenschapscentrum met daarnaast een breed en eigen cultuurspreidingsaanbod, gericht op de bevolking van een streekgericht werkingsgebied ;

5° openbare bibliotheek : een basisvoorziening waar elke burger terecht kan met zijn vragen over kennis, cultuur, informatie en ontspanning. Ze bemiddelt actief bij het beantwoorden van deze vragen. De openbare bibliotheek is actief inzake cultuurspreiding en cultuurparticipatie ; ze werkt in een geest van objectiviteit en vrij van levensbeschouwelijke, politieke en commerciële invloeden.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

TITEL II

Doelstellingen

Artikel 3

Dit decreet heeft tot doel gemeenten te stimuleren om te komen tot een kwalitatief en integraal cultuurbeleid. Het bepaalt ondersteuning aan gemeenten voor :

- 1° de opmaak en de uitvoering van een gemeentelijk cultuurbeleidsplan ;
- 2° de uitbouw van de werking van een cultuurcentrum ;
- 3° de uitbouw van de werking van de openbare bibliotheek opdat elke burger via deze voorziening gelijke en vrije toegang krijgt tot kennis, cultuur en informatie, opgeslagen in gedrukte en andere informatiedragers. De openbare bibliotheek schept een voorwaarde voor levenslang leren, culturele ontwikkeling van individuen en het democratisch functioneren van de samenleving.

– *Aangenomen.*

TITEL III

Organisatie van het lokaal cultuurbeleid

HOOFDSTUK I

Het gemeentelijk cultuurbeleidsplan en het steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid

AFDELING I

Het gemeentelijk cultuurbeleidsplan

Artikel 4

§ 1. Een cultuurbeleidsplan wordt ingediend door een gemeente of een samenwerkingsverband van gemeenten. In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kunnen zowel de Vlaamse Gemeen-

schapscommissie als de gemeenten een plan indienen.

Het cultuurbeleidsplan van een gemeente of een samenwerkingsverband van gemeenten wordt opgesteld voor een periode van zes jaar, met een tussentijdse evaluatie en bijsturing na drie jaar.

Het cultuurbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt opgesteld voor een periode van vijf jaar, met een tussentijdse evaluatie en bijsturing halverwege de looptijd van het cultuurbeleidsplan.

§ 2. Het gemeentelijk cultuurbeleidsplan en het jeugdwerkbeleidsplan, zoals bepaald in het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, moeten op elkaar afgestemd zijn.

§ 3. Het cultuurbeleidsplan van de gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moet afgestemd zijn op het cultuurbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De Vlaamse regering bepaalt hiervoor de nadere regels.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

Een steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid

Artikel 5

De Vlaamse regering richt een steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid op, hierna het steunpunt te noemen, dat tot doel heeft gemeenten te ondersteunen bij de opmaak en de uitvoering van het cultuurbeleidsplan, voor de werking van de gemeenschapscentra en de cultuurcentra en bij de uitbouw van een integraal en kwalitatief cultuurbeleid. Het steunpunt verleent ook passende ondersteuning aan de gemeentelijke adviesorganen voor cultuur, zoals bepaald in artikel 55. Het steunpunt moet opgericht zijn in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel en moet beschikken over een vaste staf van deskundig personeel.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 6

§ 1. Het steunpunt is een autonome organisatie die het lokaal cultuurbeleid ondersteunt, ontwikkelt en zichtbaar maakt door middel van haar kerntaken : praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling en communicatie.

Zijn kerntaken realiseert het steunpunt door middel van activiteiten als begeleiding, deskundigheidsbevordering en implementatie van kwaliteitszorg, onderzoek, ontwikkeling en gegevensverzameling, informatie en communicatie, vertegenwoordiging en internationale samenwerking. Dit gebeurt in samenspraak met andere steunpunten, inzonderheid met het Vlaams Centrum voor de Openbare Bibliotheken, hierna VCOB te noemen.

§ 2. Ter uitvoering van de in § 1 vermelde kerntaken zal de Vlaamse regering met het steunpunt een beheersovereenkomst sluiten.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Het cultuurcentrum

Artikel 7

De volgende gemeenten kunnen een subsidieaanvraag indienen voor een cultuurcentrum :

1° gemeenten, opgenomen in de lijst van Steden en Gemeenten, als bijlage gevoegd bij dit decreet, hierna de lijst te noemen.

Indien een centrumgemeente die in de lijst in een kleinstedelijk gebied op provinciaal niveau wordt ingedeeld, geen aanvraag indient, kan een andere aangrenzende gemeente die niet in de lijst is opgenomen dit in haar plaats doen. In voorkomend geval verliest de in gebreke blijvende gemeente haar recht om een subsidieaanvraag in te dienen, zolang het cultuurcentrum van de in de plaats tredende gemeente een centrumfunctie vervult ;

2° gemeenten, niet opgenomen in de lijst, die beschikken over een cultuurcentrum, erkend in de plus-categorie I of II op basis van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en de

subsiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, hierna het decreet van 24 juli 1991 te noemen ;

3° gemeenten, niet opgenomen in de lijst, met meer dan 30.000 inwoners.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 44

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

Artikel 7

3° vervangen door wat volgt :

"3° gemeenten, niet opgenomen in de lijst, die hebben aangetoond dat ze de werking hebben van een cultuurcentrum. De Vlaamse regering bepaalt de criteria en procedure om aan te tonen dat men de werking heeft van een cultuurcentrum en richt hiervoor een beoordelingscommissie op."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 8

§ 1. Met uitzondering van de centrumgemeenten in de grootstedelijke gebieden worden de gemeenten die zijn opgenomen in de lijst in de volgende categorieën ingeschaald :

1° de centrumgemeenten in de regionaalstedelijke gebieden, in de categorie A ;

2° de centrumgemeenten in de structuurondersteunende kleinstedelijke gebieden, in de categorie B ;

3° de centrumgemeenten in de kleinstedelijke gebieden op provinciaal niveau, in de categorie C ;

4° de gemeenten die grenzen aan een gemeente gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, in de categorie C, met uitzondering van :

Voorzitter

- a) de gemeenten die beschikken over een cultuurcentrum, erkend in de plus-categorie I op basis van het decreet van 24 juli 1991, in de categorie B ;
- b) de gemeenten die beschikken over een cultuurcentrum, erkend in de plus-categorie II op basis van het decreet van 24 juli 1991, in de categorie A ;
- c) de gemeenten met meer dan 30.000 inwoners, in de categorie B.

§ 2. De gemeenten die niet in de lijst zijn opgenomen, worden als volgt ingeschaald :

1° maximaal in de categorie B :

de gemeenten met een cultuurcentrum, erkend in de plus-categorie II op basis van het decreet van 24 juli 1991 ;

2° maximaal in de categorie C :

- a) de gemeenten met een cultuurcentrum, erkend in de plus-categorie I op basis van het decreet van 24 juli 1991 ;
- b) de gemeenten, bedoeld in artikel 7, 3°, van dit decreet ;
- c) de gemeenten, bedoeld in artikel 7, 1°, tweede lid, van dit decreet.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Het openbaar bibliotheekwerk

AFDELING I

Algemeen

Artikel 9

Elke gemeente is verplicht, alleen of in een samenwerkingsverband met een of meer andere gemeenten, een openbare bibliotheek op te richten en uit te bouwen. Gemeenten met minder dan 750 inwoners zijn van deze verplichting vrijgesteld.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

De gemeentelijke openbare bibliotheek

Artikel 10

§ 1. Elke gemeentelijke openbare bibliotheek moet voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° een onafhankelijk en pluriform informatieaanbod ter beschikking stellen, breed en zorgvuldig samengesteld, aangepast aan de behoeften van het doelpubliek en in een niet-commerciële omgeving ;
- 2° het raadplegen in de bibliotheek van alle informatiedragers én minstens het uitlenen van gedrukte materialen uit eigen collectie is kosteloos ;
- 3° een on-linecatalogus aanbieden die gekoppeld is aan een centraal catalogusbestand ;
- 4° toegankelijk en open zijn voor het publiek op klantvriendelijke uren ;
- 5° geleid worden door een voltijdse bibliothecaris in het bezit van een diploma van hoger onderwijs. Indien de gemeente 20.000 inwoners of meer telt, moet de bibliothecaris altijd op A-niveau worden ingeschaald ;
- 6° beschikken over voldoende personeel waarbij, met uitzondering van het werklieden- en onderhoudspersoneel, minstens de helft van het A- of het B-niveau is ;
- 7° beschikken over een beheersorgaan voor de bibliotheek, hetzij overeenkomstig artikel 9, b), van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact, hetzij overeenkomstig artikel 9, b), van hetzelfde decreet waarbij het beheersorgaan ten bedrage van maximaal 1/3 van zijn ledenaantal deskundigen kan coöpteren, hetzij overeenkomstig artikel 9, c), van hetzelfde decreet ;
- 8° meewerken aan projecten in het kader van een streekgericht bibliotheekbeleid ;
- 9° meewerken aan landelijke initiatieven van het VCOB ;

Voorzitter

10° van de middelen, bestemd voor de aankoop van gedrukte materialen, jaarlijks minstens 75 percent van het vastgestelde budget besteden aan Nederlandstalige publicaties.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere specificaties bepalen inzake het lidgeld, de tarifiering van niet-gedrukte materialen, van interbibliothecair leenverkeer en van speciale diensten, de toegankelijkheid, het beheersorgaan en het personeel.

– *Aangenomen.*

AFDELING III**Streekgericht bibliotheekbeleid****Artikel 11**

Ter ondersteuning van de bibliotheekwerking van elke gemeente in de provincie neemt elke provincie het initiatief tot een streekgericht bibliotheekbeleid.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De Vlaamse regering sluit met elke provincie een convenant met betrekking tot de concretisering van de in artikel 13 van dit decreet bepaalde opdrachten.

In het convenant moet worden gegarandeerd dat de streekgerichte bibliotheekwerking ten goede komt aan de gemeentelijke openbare bibliotheken door een aantal taken op bovenlokaal vlak op te nemen.

In het convenant moet eveneens gegarandeerd worden dat de provincies de gemeenten actief zullen betrekken bij de streekgerichte bibliotheekwerking door alle gemeenten inspraak te geven bij de opmaak, de uitvoering en de evaluatie van het beleidsplan zoals vermeld in artikel 46, bij de indeling van de verschillende gebieden waarin de samenwerking gestalte krijgt en bij de ontwikkeling van de specifieke instrumenten.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

Elk streekgericht bibliotheekbeleid omvat de volgende opdrachten :

- 1° het implementeren van projecten van het VCOB inzake netwerking, centrale catalogisering en collectieve producten en diensten ;
- 2° ondersteuning verlenen aan de openbare bibliotheken inzake informatica, management, human resources en problemen omwille van tijdelijk personeelstekort ;
- 3° op basis van overleg komen tot een efficiënte taakverdeling tussen de openbare bibliotheken ;
- 4° het coördineren van collectieafspraken tussen de bibliotheken en van het interbibliothecair leenverkeer ;
- 5° de dienstverlening organiseren voor langdurig zieken en personen die verblijven in een rustoord, een rust- en verzorgingstehuis, een ziekenhuis ;
- 6° promotionele activiteiten opzetten en ontwikkelen, in aansluiting op landelijke openbare bibliotheekcampagnes ;
- 7° een gangmakerfunctie opnemen inzake leescultuurinitiatieven ;
- 8° meewerken aan een Vlaams beleid inzake cultureel erfgoed ;
- 9° samenwerkingsprojecten opzetten en realiseren tussen bibliotheken en culturele of andere instellingen en organisaties, onder meer met betrekking tot doelgroepenwerking en publiekswerking ;
- 10° het begeleiden van vernieuwende processen inzake het bibliotheekwerk.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING IV

Vlaams Centrum voor de Openbare Bibliotheken

Artikel 14

De Vlaamse regering richt een VCOB op dat tot doel heeft de sector van de openbare bibliotheken te ondersteunen. Het centrum moet opgericht zijn in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel en moet beschikken over een vaste staf van deskundig personeel.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

§ 1. Het VCOB is een autonome organisatie die het openbaar bibliotheekwerk in eerste instantie ondersteunt door het ontwikkelen van een gezamenlijk netwerk, een centrale catalogus en andere databestanden en door het ter beschikking stellen van collectieve producten en diensten.

De andere kerntaken van het VCOB zijn praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling en communicatie. Het VCOB realiseert dit door middel van activiteiten als begeleiding, deskundigheidsbevordering en implementatie van kwaliteitszorg, onderzoek, ontwikkeling en gegevensverzameling, informatie en communicatie, vertegenwoordiging en internationale samenwerking.

Dit gebeurt in samenspraak met andere steunpunten, inzonderheid met het steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid.

Voor de uitvoering van zijn taken kan het VCOB overeenkomsten afsluiten met derden, waaronder gemeenten met betrekking tot hun openbare bibliotheek.

§ 2. Ter uitvoering van de in § 1 vermelde taken zal de Vlaamse regering met het VCOB een beheersovereenkomst sluiten.

– *Aangenomen.*

AFDELING V

Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 16

De Vlaamse regering zal met de Vlaamse Gemeenschapscommissie een convenant sluiten waarin de volgende zaken worden geregeld :

- 1° de eigen bibliotheekvoorzieningen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ;
- 2° de voorwaarden waaronder de Vlaamse Gemeenschapscommissie de taken kan opnemen van een streekgericht bibliotheekbeleid als bedoeld in artikelen 11, 12 en 13 van dit decreet.

– *Aangenomen.*

AFDELING VI

Voorzieningen voor bijzondere doelgroepen

Artikel 17

§ 1. Voor blinden en slechtzienden voorziet dit decreet in de ondersteuning van maximaal twee bibliotheekvoorzieningen op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap, die werken met één gemeenschappelijke catalogus.

De Vlaamse regering zal met deze bibliotheekvoorzieningen een beheersovereenkomst sluiten.

§ 2. Om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van de in § 1 vermelde bibliotheekvoorzieningen inzake brailleboeken en gesproken boeken, zal de Vlaamse regering een organisatie belasten met de productie van brailleboeken en gesproken boeken en tijdschriften.

De Vlaamse regering zal met deze organisatie een beheersovereenkomst sluiten.

§ 3. Voor langdurig zieken en personen die verblijven in een rustoord, een rust- en verzorgingstehuis of ziekenhuis, zal de Vlaamse regering een organisatie belasten met het bieden van ondersteuning voor de uitbouw van deze dienstverlening.

Voorzitter

De Vlaamse regering zal met deze organisatie een beheersovereenkomst sluiten.

– *Aangenomen.*

AFDELING VII

Intersectoraal overleg

Artikel 18

De Vlaamse regering wordt belast met de opdracht een structureel overleg te organiseren tussen de volgende sectoren : openbare bibliotheken, wetenschappelijke bibliotheken, documentatiediensten en archieven.

Hiervoor kan de Vlaamse regering een beheersovereenkomst sluiten met een organisatie die zich in haar statuten richt naar de hier vermelde sectoren.

– *Aangenomen.*

TITEL IV

Subsidiëring

HOOFDSTUK I

Het gemeentelijk cultuurbeleidsplan en het steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid

AFDELING I

Het gemeentelijk cultuurbeleidsplan

Artikel 19

§ 1. De Vlaamse regering geeft subsidies aan de gemeenten of aan de samenwerkingsverbanden van die gemeenten en aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de opmaak en de uitvoering van een cultuurbeleidsplan.

Dit plan vertrekt van een situatieschets en formuleert de visie, de algemene en concrete doelstellingen,

de geplande acties alsook de effecten die men wil bereiken en de middelen die hiervoor worden ingezet. Het geeft het kader aan waarbinnen het specifieke beleid voor de in artikel 2, 1°, van dit decreet vermelde domeinen verder zal worden ontwikkeld.

§ 2. Het aantal aanvragen voor subsidie die jaarlijks kunnen worden behandeld is afhankelijk van het krediet dat de Vlaamse regering, voor de uitvoering van dit decreet, jaarlijks inschrijft in de begroting.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan een cultuurbeleidsplan moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

§ 1. Voor de opmaak van het cultuurbeleidsplan wordt aan de gemeenten, of aan de samenwerkingsverbanden van die gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie een enveloppensubsidie ter beschikking gesteld, gebaseerd op het aantal inwoners :

1° voor gemeenten vanaf 10.000 inwoners een forfaitaire basissubsidie van 50.000 euro op jaarbasis als tegemoetkoming in de loon- en werkingskosten van een voltijdse cultuurbeleidscoördinator ;

2° voor gemeenten met minder dan 10.000 inwoners een forfaitaire basissubsidie van 25.000 euro op jaarbasis als tegemoetkoming in de loon- en werkingskosten van een halftijdse cultuurbeleidscoördinator.

Voor de berekening van de forfaitaire basissubsidie die aan een samenwerkingsverband wordt toegekend, wordt het aantal inwoners van de aan het samenwerkingsverband deelnemende gemeenten opgeteld.

§ 2. Voor de uitvoering van het cultuurbeleidsplan wordt naast de in § 1 bepaalde enveloppensubsidie aan elke gemeente of aan de samenwerkingsverbanden van die gemeenten en de Vlaamse Ge-

Voorzitter

meenschapscommissie, met uitzondering van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, een supplementaire subsidie van 1 euro per inwoner toegekend voor de ondersteuning van bijzondere en vernieuwende initiatieven.

§ 3. Personen voor wie de gemeente reeds een subsidie ontvangt op basis van een andere regelgeving kunnen niet in aanmerking worden genomen voor een subsidiëring als cultuurbeleidscoördinator.

§ 4. In het kader van de werking van een gemeenschapscentrum, zoals bepaald in artikel 2, 3°, van dit decreet kan een gemeente een aanvraag indienen voor een projectsubsidie voor initiatieven met een uitzonderlijk karakter. Hiervoor wordt een totaalbedrag vastgesteld van maximaal 500.000 euro per jaar.

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden inzake procedure, beoordeling en goedkeuring van de ingediende projecten.

§ 5. Voor de subsidie zoals bepaald in §§ 1 en 2 van dit artikel wordt voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad 30% van het aantal inwoners in aanmerking genomen.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

§ 1. Om in aanmerking te komen voor de subsidie voor de opmaak van het cultuurbeleidsplan, bedoeld in artikel 21, § 1, van dit decreet, moet een gemeente of het samenwerkingsverband van die gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie bij de bevoegde administratie een aanvraag indienen waarin wordt aangetoond dat aan de volgende voorwaarden wordt voldaan :

1° een intentieverklaring laten opmaken door de gemeenteraad of de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie dat een cultuurbeleidsplan zal worden ingediend, op zijn vroegst zes maanden en uiterlijk binnen het jaar na de aanvraag ;

2° bevestigen dat men, uiterlijk drie maanden na de goedkeuring van de aanvraag door de bevoegde administratie, zal beschikken over een cultuurbeleidscoördinator, ingeschaald op minimaal het gemiddeld niveau van het leidinggevend cultuurpersoneel van de gemeente of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die voldoet aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse regering en waarvan de taakomschrijving bepaald wordt door de Vlaamse regering ;

3° beschikken over een toegankelijk gesubsidieerd cultuurcentrum of een gemeenschapscentrum ; de Vlaamse regering bepaalt de vereisten waaraan de infrastructuur van een gemeenschapscentrum moet voldoen ;

4° beschikken over een gesubsidieerde bibliotheek ;

5° met uitzondering van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad particuliere verenigingen en instellingen ondersteunen ofwel via een subsidiereglement voor een totaalbedrag dat minstens gelijk is aan 0,8 euro per inwoner ofwel via een evenwaardige ondersteuning in natura ;

6° akkoord gaan om gegevens ter beschikking te stellen met betrekking tot het gemeentelijk cultuurbeleid in de door de Vlaamse regering gevraagde vorm.

§ 2. Om in aanmerking te komen voor de subsidie voor de uitvoering van het cultuurbeleidsplan, bedoeld in artikel 21, § 2, van dit decreet, moet een gemeente of het samenwerkingsverband van die gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een beleidsplan, goedgekeurd door de gemeenteraad of de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en door de Vlaamse regering ;

2° beschikken over een cultuurbeleidscoördinator die voldoet aan de voorwaarden, zoals bepaald in § 1, 2°, van dit artikel ;

3° een werkingsverslag indienen, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente in kwestie of van de aan het samenwerkingsverband deelnemende ge-

Voorzitter

meenten of het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 39

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Marino Keulen, Dany Vandebossche, Jos Stassen en Herman Lauwers na indiening van het verslag

Artikel 22

In § 1, 4° vervangen door wat volgt :

“4° beschikken over een op basis van dit decreet gesubsidieerde openbare bibliotheek ;”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 23

§ 1. Na goedkeuring door de bevoegde administratie van de aanvraag, bedoeld in artikel 22, § 1, van dit decreet wordt de subsidie, bedoeld in artikel 21, § 1, van dit decreet, berekend vanaf de eerste dag van de maand die volgt op het indienen van het bewijs van de indienstneming van de cultuurbeleidscoördinator. De subsidie eindigt de eerste dag van de maand die volgt op de beslissing van de Vlaamse regering omtrent het al dan niet goedkeuren van het cultuurbeleidsplan. Als het cultuurbeleidsplan door de Vlaamse regering wordt goedgekeurd loopt de subsidie, bedoeld in artikel 21, § 1, van dit decreet, verder.

De subsidie wordt uitgekeerd op basis van een jaarlijks, vóór 1 mei, in te dienen attest waarin de gemeente of het samenwerkingsverband van die gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie vermeldt hoeveel maanden van het voorbije jaar de cultuurbeleidscoördinator effectief in dienst is geweest.

§ 2. De supplementaire subsidie, bedoeld in artikel 21, § 2, wordt berekend vanaf de eerste januari van het jaar dat volgt op de goedkeuring van het cul-

tuurbeleidsplan door de Vlaamse regering. De subsidie wordt jaarlijks uitgekeerd op basis van een door de bevoegde administratie goedgekeurd financieel verslag en werkingsverslag die vóór 1 mei, volgend op een uitvoeringsjaar van het cultuurbeleidsplan, door de gemeente of het samenwerkingsverband van die gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten worden ingediend.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden inzake de procedure voor het indienen van een cultuurbeleidsplan en de beoordeling en de goedkeuring van het cultuurbeleidsplan.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

De Vlaamse regering bepaalt de maatregelen die zullen worden genomen bij een negatieve evaluatie van de uitvoering van het cultuurbeleidsplan.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

Het steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid

Artikel 26

Voor het uitoefenen van de in artikel 6, § 1, van dit decreet bepaalde kerntaken kan het steunpunt jaarlijks aanspraak maken op een forfaitair bedrag van ten minste 750.000 euro. De Vlaamse regering zal de procedure voor het aanvragen en het uitkeren van de subsidie bepalen in de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 6, § 2, van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

§ 1. Het steunpunt concretiseert de in artikel 6, § 2, van dit decreet bedoelde beheersovereenkomst in

Voorzitter

een beleidsplan. Het beleidsplan wordt opgemaakt voor een periode van vijf jaar met een tussentijdse evaluatie halverwege de looptijd van het beleidsplan.

§ 2. De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie zal worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Het cultuurcentrum

AFDELING I

Algemeen

Artikel 28

§ 1. De Vlaamse regering geeft subsidies aan gemeenten die :

- 1° beschikken over een cultuurcentrum zoals bedoeld in artikel 2, 4°, van dit decreet, waarvan de infrastructuur moet voldoen aan de door de Vlaamse regering nader te bepalen voorwaarden ;
- 2° beschikken over personeel voor het cultuurcentrum dat voldoet aan de door de Vlaamse regering nader te bepalen voorwaarden ;
- 3° beschikken over een beheersorgaan voor het cultuurcentrum, hetzij overeenkomstig artikel 9, b), van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact, hetzij overeenkomstig artikel 9, b), van hetzelfde decreet waarbij het beheersorgaan ten bedrage van maximaal 1/3 van zijn ledenaantal deskundigen kan coöpteren, hetzij overeenkomstig artikel 9, c), van hetzelfde decreet ;
- 4° de centrumfunctie van het cultuurcentrum aantonen, indien het een cultuurcentrum betreft van een gemeente zoals bedoeld in artikel 7, 1°, tweede lid, 2° en 3°, van dit decreet ;

5° de door de Vlaamse regering gevraagde gegevens inzake het cultuurcentrum te allen tijde verstrekken, in de door de bevoegde administratie bepaalde vorm.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de procedure waaraan een subsidieaanvraag moet voldoen.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

Basissubsidie

Artikel 29

De basissubsidie ter ondersteuning van de werking van een cultuurcentrum moet volledig worden besteed aan de verloning van de cultuurfunctionarissen. Personen voor wie de gemeente reeds een subsidie ontvangt op basis van een andere regelgeving kunnen niet in aanmerking worden genomen.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

De basissubsidie bestaat uit de volgende forfaitaire bedragen, naar gelang van de categorie waarin een gemeente wordt ingeschaald :

- 1° categorie A : 280.000 euro per cultuurcentrum ;
- 2° categorie B : 135.000 euro per cultuurcentrum ;
- 3° categorie C : 60.000 euro per cultuurcentrum.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

§ 1. De Vlaamse regering zal de voorwaarden inzake infrastructuur, beheer, werking en het aantonen van de centrumfunctie bepalen waaraan een cultuurcentrum moet voldoen om aanspraak te maken op de subsidiëring per categorie, bedoeld in artikel 30 van dit decreet.

§ 2. De gemeenten die in de categorieën A en B zijn ingeschaald en waarvan het cultuurcentrum

Voorzitter

niet voldoet aan de in § 1 van dit artikel bedoelde voorwaarden, maar wel aan de voorwaarden van een lagere categorie, kunnen aanspraak maken op de voor deze categorie vastgestelde subsidies.

§ 3. De gemeenten, bedoeld in artikel 7, 2° en 3°, van dit decreet, die niet meer voldoen aan de in § 1 bedoelde voorwaarden voor de categorie C, verliezen definitief de mogelijkheid om een subsidieaanvraag voor het cultuurcentrum in te dienen.

§ 4. Indien gemeenten zowel op basis van 1° als van 2° en 3°, van artikel 7 van dit decreet, een subsidieaanvraag kunnen indienen, zal de bevoegde administratie die aanvraag in aanmerking nemen die het meest gunstig is voor de gemeente.

– *Aangenomen.*

AFDELING III**Variabele subsidie****Artikel 32**

De basissubsidie kan worden aangevuld met een variabele subsidie.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

§ 1. Voor deze aanvullende variabele subsidie wordt een bedrag vastgesteld van ten minste 3.517.000 euro per jaar.

§ 2. De variabele subsidie kan worden toegekend op basis van het geheel van de volgende parameters, die op een evenwichtige wijze betrekking hebben op de drie functies van een cultuurcentrum :

- 1° het publieksbereik voor eigen activiteiten : het aantal deelnemers en hun herkomst ;
- 2° de publiekswerking en de publiekswerving : de educatieve omkadering van het aanbod, de inspanningen inzake toeleiding en de promotie ;
- 3° de aard van de werking : originaliteit en diversiteit van het eigen aanbod, profilering binnen be-

paalde disciplines en aandacht voor vernieuwende kunstuitingen en methodieken, de samenwerking met andere culturele organisaties ;

- 4° het aantal voorstellingen, tentoonstellingen en vormingsactiviteiten, zowel de receptieve activiteiten als de eigen programmering ;
- 5° de concretisering van de culturele diversiteit op het vlak van programmering, participatie, personeelsbeleid en bestuur ;
- 6° de gemeenschapsvorming : de manier waarop lokale gemeenschappen versterkt worden, met bijzondere aandacht voor moeilijk bereikbare doelgroepen ;
- 7° de inbreng van de gemeente in de totale omzet van de werking en het programmeringsbudget ;
- 8° de grootte en mogelijkheden van de infrastructuur en de aanwezigheid van wijkcentra ;
- 9° de personeelsformatie en de invulling ervan.

§ 3. De variabele subsidie voor de categorie A, B en C bedraagt voor elke categorie ten minste 25 % van het bedrag dat de Vlaamse regering ter beschikking stelt voor de variabele subsidie, na voorafname zoals bepaald in artikel 68 van dit decreet.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de procedure waaraan een cultuurcentrum moet voldoen om aanspraak te maken op de in § 1 bedoelde subsidie en richt een beoordelingscommissie op.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV**Grootstedelijke gebieden****Artikel 34**

De Vlaamse regering stelt een totale subsidie van 1.500.000 euro ter beschikking voor de cultuurcentra van de centrumgemeenten in de grootstedelijke gebieden. Ze zal de subsidievoorwaarden inzake infrastructuur, personeel, beheer en werking van de cultuurcentra in deze gemeenten bepalen in een convenant dat ze met Antwerpen, Gent en met de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal sluiten.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 37

Artikel 35

§ 1. Het gemeentebestuur van Antwerpen en Gent en de Vlaamse Gemeenschapscommissie concreetiseren het convenant, bedoeld in artikel 34 van dit decreet, in een beleidsplan.

§ 2. Het beleidsplan van Antwerpen en Gent wordt opgemaakt voor een periode van zes jaar. Het beleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt opgemaakt voor een periode van vijf jaar. Voor elk beleidsplan is er een tussentijdse evaluatie halverwege de looptijd van het beleidsplan.

§ 3. De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie zal worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in het convenant.

– *Aangenomen.*

AFDELING V

Beleidsplan en evaluatie

Artikel 36

§ 1. Met het oog op de continuering van de subsidiëring dient de gemeente voor haar cultuurcentrum een beleidsplan in bij de bevoegde administratie. Het beleidsplan wordt opgesteld voor een periode van zes jaar met een tussentijdse evaluatie en bijsturing na drie jaar.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie van het plan zal worden georganiseerd.

§ 3. Indien er een gemeentelijk cultuurbeleidsplan is zoals bepaald in dit decreet, moet het in § 1 van dit artikel bedoelde beleidsplan aansluiten bij de doelstellingen van het gemeentelijk cultuurbeleidsplan.

– *Aangenomen.*

De Vlaamse regering kan :

- 1° standaarden bepalen die omschrijven hoe een cultuurcentrum moet evolueren om een kwaliteitsvolle werking te garanderen ;
- 2° een prestatie-meetsysteem ontwikkelen dat als een middel kan worden gebruikt voor de eigen evaluatie van het beleidsplan ;
- 3° een model van structuur van beleidsplan bepalen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Het openbaar bibliotheekwerk

AFDELING I

De gemeentelijke openbare bibliotheek

Artikel 38

§ 1. De gemeente is verantwoordelijk voor de organisatie van de gemeentelijke bibliotheek en krijgt voor deze opdracht de volgende subsidies.

De Vlaamse regering voorziet in een forfaitaire subsidie voor het personeel dat tewerkgesteld is in een gemeentelijke openbare bibliotheek binnen de door de gemeente goedgekeurde personeelsformatie voor de bibliotheek. Personen voor wie de gemeente reeds een subsidie ontvangt op basis van een andere regelgeving kunnen niet in aanmerking worden genomen.

Deze subsidie wordt als volgt toegekend :

- 1° gemeenten met minder dan 10.000 inwoners ontvangen een subsidie van 50.000 euro ;
- 2° gemeenten met 10.000 inwoners of meer ontvangen een subsidie van 6 euro per inwoner van de gemeente.

Voor de vaststelling van het aantal inwoners gelden de meest recente officiële bevolkingscijfers, zoals ze zijn gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Voorzitter

Voor het geheel van de gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt 30% van het aantal inwoners in aanmerking genomen. Voor individuele gemeenten kan hiervan worden afgeweken. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden terzake ;

3° de volgende gemeenten ontvangen een subsidie van 500.000 euro of behouden de subsidie van het werkjaar 2001 indien die meer bedraagt : Aalst, Antwerpen, Brugge, Genk, Gent, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout.

Indien een van deze gemeenten per 1 januari 2002 een onder het decreet van 19 juni 1978 erkende privaatrechtelijke bibliotheek heeft overgenomen, wordt de subsidie van het werkjaar 2001 verhoogd met het subsidiebedrag dat de bedoelde privaatrechtelijke bibliotheek ontving vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor het werkjaar 2001 ;

4° gemeenten op wiens grondgebied ook een provinciale openbare bibliotheek is gevestigd die gesubsidieerd werd op basis van het decreet van 19 juni 1978, ontvangen een subsidie die gelijk is aan de som van de subsidiebedragen die voor het werkjaar 2001 werden toegekend voor beide bibliotheken.

De Vlaamse regering kan terzake nadere specificaties bepalen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor de toekenning van de subsidies, bedoeld in § 1.

– *Aangenomen.*

AFDELING II**Streekgericht bibliotheekbeleid****Artikel 39**

§ 1. In aanvulling op de subsidie bepaald in artikel 38, § 1, van dit decreet voorziet de Vlaamse regering voor elke gemeente in een forfaitaire subsidie van 0,6 euro per inwoner van de gemeente ter ondersteuning van de participatie aan het streekgericht bibliotheekbeleid. Voor de berekening van de

forfaitaire subsidie toegekend aan gemeenten gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, wordt slechts 30% van hun bevolking in aanmerking genomen.

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor de toekenning van deze subsidie.

§ 2. Voor het realiseren van de opdrachten, bedoeld in artikel 13 van dit decreet, moet elke provincie minimaal een bedrag van 1,6 euro per inwoner van de provincie besteden en moet de Vlaamse Gemeenschapscommissie 1,6 euro per inwoner van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad besteden waarbij zij slechts 30% van de bevolking van dit gebied in aanmerking moet nemen.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 40

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Marino Keulen, Dany Vandebossche, Jos Stassen en Herman Lauwers na indiening van het verslag

Artikel 39

In § 2, op de zevende en achtste regel, de woorden "dit gebied" vervangen door de woorden : "de gemeenten met een op basis van dit decreet gesubsidieerde openbare bibliotheek".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

AFDELING III**Vlaams Centrum voor de Openbare Bibliotheken****Artikel 40**

Voor de uitvoering van de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 15, § 2, van dit decreet, voorziet de Vlaamse regering in een structurele subsidie van 3.750.000 euro voor het VCOB.

De voorwaarden voor de toekenning van deze subsidie worden bepaald in de beheersovereenkomst.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 41

Voor de uitvoering van het convenant, bedoeld in artikel 16 van dit decreet, voorziet de Vlaamse regering in een subsidie van 1.000.000 euro voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De voorwaarden voor de toekenning van deze subsidie worden bepaald in het convenant.

– *Aangenomen.*

AFDELING V

Voorzieningen voor bijzondere doelgroepen

Artikel 42

§ 1. Door de Vlaamse regering worden aan de voorzieningen voor blinden en slechtzienden, bedoeld in artikel 17, §§ 1 en 2, van dit decreet, de volgende subsidies vastgelegd voor personeel, werking en collectievorming :

1° een bedrag van 320.000 euro voor elke bibliotheekvoorziening voor blinden en slechtzienden ;

2° een bedrag van 350.000 euro voor het productiecentrum voor brailleboeken en gesproken boeken.

De voorwaarden voor de toekenning van deze subsidie worden bepaald in de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 17, §§ 1 en 2, van dit decreet.

§ 2. Voor de uitvoering van de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 17, § 3, van dit decreet, voorziet de Vlaamse regering in een subsidie van 500.000 euro voor de organisatie, belast met het bieden van ondersteuning bij de uitbouw van de werking voor langdurig zieken en personen die verblijven in een rust- of verzorgingstehuis.

De voorwaarden voor de toekenning van deze subsidie worden bepaald in de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 17, § 3, van dit decreet.

– *Aangenomen.*

AFDELING VI

Intersectoraal overleg

Artikel 43

Voor de uitvoering van de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 18 van dit decreet, voorziet de Vlaamse regering in een subsidie van 100.000 euro voor de organisatie, belast met het structureel overleg tussen de sectoren van de openbare bibliotheken, de wetenschappelijke bibliotheken, de documentatiediensten en de archieven.

De voorwaarden voor de toekenning van deze subsidie worden bepaald in de beheersovereenkomst.

– *Aangenomen.*

AFDELING VII

Beleidsplan en evaluatie

ONDERAFDELING I

Gemeentelijke openbare bibliotheken

Artikel 44

§ 1. Met het oog op de continuering van de subsidiëring dient de gemeente voor haar openbare bibliotheek een beleidsplan in bij de bevoegde administratie. Het beleidsplan wordt opgesteld voor een periode van zes jaar met een tussentijdse evaluatie en bijsturing na drie jaar.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie ervan zal worden georganiseerd.

§ 3. Indien er een gemeentelijk cultuurbeleidsplan is zoals bepaald in dit decreet, moet het in § 1 be-

Voorzitter

doelde beleidsplan aansluiten bij de doelstellingen van het gemeentelijk cultuurbeleidsplan.

– *Aangenomen.*

Artikel 45

Ter ondersteuning van de werking van de openbare bibliotheken zal de Vlaamse regering :

- 1° standaarden bepalen die omschrijven hoe de werking van een openbare bibliotheek moet evolueren om een kwaliteitsvolle dienstverlening voor de gebruiker te kunnen garanderen ;
- 2° een prestatie-meetsysteem ontwikkelen dat als een middel kan worden gebruikt voor de eigen evaluatie van het beleidsplan ;
- 3° een model van structuur van beleidsplan bepalen.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING II

Streekgericht bibliotheekbeleid

Artikel 46

§ 1. Elke provincie dient bij de bevoegde administratie een beleidsplan in ter uitvoering van het convenant, bedoeld in artikel 12 van dit decreet. Het beleidsplan wordt opgesteld voor een periode van zes jaar met een tussentijdse evaluatie en bijsturing na drie jaar.

§ 2. Bij de opmaak van het beleidsplan laat elke provincie zich adviseren door een op te richten adviesorgaan bestaande uit de centrumgemeenten in de grootstedelijke gebieden en de regionaalstedelijke gebieden van de provincie, aangevuld met een aantal kleinere gemeenten.

In deze adviesraad worden zowel mandatarissen als bibliotheekverantwoordelijken opgenomen.

§ 3. De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie ervan zal

worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in het convenant, bedoeld in artikel 12 van dit decreet.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING III

Vlaams Centrum voor de Openbare Bibliotheken

Artikel 47

Het VCOB concretiseert de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 15, § 2, van dit decreet, in een beleidsplan. Het beleidsplan wordt opgesteld voor een periode van vijf jaar met een tussentijdse evaluatie halverwege de looptijd van het beleidsplan.

De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie zal worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING IV

Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 48

De Vlaamse Gemeenschapscommissie concretiseert het convenant, bedoeld in artikel 16 van dit decreet, in twee beleidsplannen. Het ene beleidsplan heeft betrekking op de eigen bibliotheekvoorzieningen, het andere op de opdracht in het kader van het streekgericht bibliotheekbeleid binnen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Beide beleidsplannen worden opgesteld voor een periode van vijf jaar met een tussentijdse evaluatie halverwege de looptijd van het beleidsplan.

De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie ervan zal worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in het convenant.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

ONDERAFDELING V

Voorzieningen voor bijzondere doelgroepen

Artikel 49

§ 1. De bibliotheekvoorzieningen voor blinden en slechtzienden en het productiecentrum voor brailleboeken en gesproken boeken en tijdschriften concretiseren de beheersovereenkomst, bedoeld in artikel 17, §§ 1 en 2, van dit decreet, in een beleidsplan. Het beleidsplan wordt opgesteld voor een periode van vijf jaar met een tussentijdse evaluatie halverwege de looptijd van het beleidsplan.

De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie ervan zal worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

§ 2. De organisatie, bedoeld in artikel 17, § 3, van dit decreet, concretiseert de beheersovereenkomst die met de Vlaamse regering wordt gesloten in een beleidsplan. Het beleidsplan wordt opgesteld voor een periode van zes jaar met een tussentijdse evaluatie halverwege de looptijd van het beleidsplan.

De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie ervan zal worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING VI

Intersectoraal overleg

Artikel 50

De organisatie, bedoeld in artikel 18 van dit decreet, concretiseert de beheersovereenkomst die met de Vlaamse regering wordt gesloten in een beleidsplan. Het beleidsplan wordt opgesteld voor een periode van vijf jaar met een tussentijdse evaluatie halverwege de looptijd van het beleidsplan.

De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet vol-

doen en de wijze waarop de evaluatie ervan zal worden georganiseerd, zullen worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Intergemeentelijke samenwerking
voor afstemming van het cultuuraanbod
en de communicatie

Artikel 51

§ 1. Met het oog op een structurele samenwerking voor een afstemming van het cultureel aanbod en de cultuurcommunicatie kunnen gemeenten een decretaal voorzien intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid oprichten.

Een dergelijk samenwerkingsverband kan een jaarlijkse subsidie verkrijgen van 0,3 euro per inwoner, met een maximum van 74.500 euro mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden :

- 1° minimaal bestaan uit vier aangrenzende gemeenten, waarvan er één ofwel behoort tot de lijst van gemeenten, ofwel een inwonertal heeft van minimaal 30.000 ;
- 2° beschikken over minstens één aangesloten gemeente met een door de Vlaamse regering goedgekeurd gemeentelijk cultuurbeleidsplan waarin wordt aangegeven dat de gemeente in een intergemeentelijk samenwerkingsverband wil stappen ;
- 3° door alle aangesloten gemeenten samen jaarlijks een bedrag inbrengen dat minstens gelijk is aan de jaarlijkse subsidie van de Vlaamse regering ;
- 4° voor een periode die loopt tot en met het eerste jaar van een nieuwe gemeentelijke legislatuur een cultuurnota indienen, die beschrijft welke activiteiten het intergemeentelijk samenwerkingsverband zal opzetten in het kader van de afstemming van het cultureel aanbod en de cultuurcommunicatie voor alle deelnemende gemeenten.

§ 2. Voor de subsidiëring van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zoals bepaald in § 1 van dit artikel wordt in 2003 een bedrag voorzien van

Voorzitter

maximaal 1.100.000 euro. Vanaf 2004 wordt dit bedrag verhoogd tot maximaal 1.480.000 euro per jaar.

– *Aangenomen.*

Artikel 52

De Vlaamse regering bepaalt de procedure die moet worden gevolgd voor het aanvragen van de subsidie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Indexering en aanpassing van de subsidiebedragen

Artikel 53

De Vlaamse regering kan de bedragen, bedoeld in dit decreet, als volgt aanpassen :

- 1° de in artikel 30, 38, § 1, 39, § 1, 41, 42 en 43 vermelde bedragen : om de vijf jaar ;
- 2° het in artikel 33, § 1, vermelde bedrag : om de drie jaar ;
- 3° de in artikel 26, 34 en 40 vermelde bedragen : jaarlijks.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

§ 1. Met uitzondering van de bepalingen van artikel 71 van dit decreet, worden alle in dit decreet vermelde subsidiebedragen vanaf 1 januari 2002 gekoppeld aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

§ 2. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, § 2, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994, wordt het prijsindexcijfer, bepaald in

§ 1, voor de werkingsmiddelen beperkt tot 75% van dit prijsindexcijfer.

– *Aangenomen.*

TITEL V

Organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid

Artikel 55

Met het oog op de organisatie van het overleg en de inspraak bij de voorbereiding en de evaluatie van het cultuurbeleid, inzonderheid bij de opmaak en de uitvoering van een gemeentelijk cultuurbeleidsplan, moeten door de gemeenten een of meerdere adviesorganen voor cultuur worden opgericht.

– *Aangenomen.*

Artikel 56

De gemeente moet in de adviesorganen de culturele actoren betrekken die het Nederlandstalig culturele leven bevorderen :

- 1° alle culturele verenigingen en organisaties, zowel private als publieke, die werken met vrijwilligers en een werking ontplooiën op het grondgebied van de gemeente ;
- 2° alle culturele organisaties en instellingen, zowel private als publieke, die werken met professionele beroepskrachten en een werking ontplooiën op het grondgebied van de gemeente ;
- 3° deskundigen inzake cultuur, woonachtig in de gemeente.

Via tijdelijke overlegstructuren en activiteiten zal de gemeente al dan niet door bemiddeling van de adviesraden de ruimere bevolking erbij betrekken.

– *Aangenomen.*

Artikel 57

§ 1. De gemeente kan de in artikel 56 van dit decreet bepaalde actoren op twee manieren betrekken in het cultuurbeleid :

Voorzitter

Artikel 60

1° door de oprichting van één gemeentelijke cultuurraad, met adviserende bevoegdheid over alle culturele materies voor de hele gemeente ;

De gemeenten moeten bij het nemen van beslissingen eventuele afwijkingen op de uitgebrachte adviezen motiveren.

2° door de oprichting van sectorale deelraden, met adviserende bevoegdheid over hun sectorale materie voor de hele gemeente.

– *Aangenomen.*

Vertegenwoordigers van elke deelraad vormen daarnaast een overkoepelende gemeentelijke cultuurraad met adviserende bevoegdheid over de grote lijnen van het gemeentelijk cultuurbeleid.

Artikel 61

De gemeente bepaalt de nadere voorwaarden van de werking van de adviesorganen voor cultuur.

§ 2. Vormen van wijkoverleg of werkgroepen, opgericht door de gemeente, hebben geen autonome adviesbevoegdheid, tenzij in deze gemeenten waar districtsraden zijn opgericht.

– *Aangenomen.*

– *Aangenomen.*

Artikel 62

Ter ondersteuning van de adviesraden wijst de gemeente een medewerker aan. Indien de gemeente beschikt over een gesubsidieerde cultuurbeleidscoördinator, wordt die uitgenodigd op alle vergaderingen van de adviesorganen.

Artikel 58

De gemeente moet, in het kader van de beleidsvoorbereiding en evaluatie, advies vragen aan de adviesorganen over alle aangelegenheden, bedoeld in artikel 4, 1° tot en met 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met uitzondering van 7° (jeugdbeleid) en 9° (sport) indien de gemeente hiervoor een afzonderlijk adviesorgaan heeft opgericht.

– *Aangenomen.*

Artikel 63

Politieke mandatarissen kunnen geen deel uitmaken van de gemeentelijke adviesorganen voor cultuur, bedoeld in artikel 55 van dit decreet. De schep en, bevoegd voor de cultuur, kan als waarnemer uitgenodigd worden op de vergaderingen.

De gemeente moet geen advies vragen over de opmaak van de gemeentelijke begroting.

– *Aangenomen.*

– *Aangenomen.*

Artikel 59

Artikel 64

De adviesorganen kunnen ook op eigen initiatief advies uitbrengen.

De adviesorganen moeten uiterlijk zes maanden die volgen op de installatie van de nieuwe gemeenteraad opnieuw worden opgericht.

– *Aangenomen.*

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 67

TITEL VI

Slotbepalingen

HOOFDSTUK I

Organisatie van het overleg en de advisering
van het gemeentelijk cultuurbeleid

Artikel 65

In afwijking van de bepalingen van artikel 56 van dit decreet en tot en met 31 december 2002 kan de gemeenteraad de adviesorganen samenstellen uit :

- 1° afgevaardigden van private en publieke culturele organisaties, verenigingen en instellingen die een actieve werking kunnen aantonen binnen het grondgebied van de gemeente in kwestie of een deel ervan ;
- 2° de personen die door de gemeenteraad worden aangewezen ;
- 3° de personen die door de leden, bedoeld in 1°, worden gecoöpteerd.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Cultuurcentra

Artikel 66

De gemeenten, bedoeld in artikel 7 van dit decreet, die beschikken over een cultuurcentrum, erkend op basis van het decreet van 24 juli 1991, krijgen in afwachting van de afhandeling van de procedure tot subsidiëring voorschotten op de subsidie op basis van het decreet van 24 juli 1991.

– *Aangenomen.*

§ 1. Gemeenten met een cultureel centrum, erkend op basis van het decreet van 24 juli 1991, die niet behoren tot de categorieën van gemeenten zoals bepaald in artikel 7 van dit decreet, behouden bij het in werking treden van dit decreet hetzelfde subsidiebedrag dat zij voor hun werking 2001 uitgekeerd kregen in het kader van het decreet van 24 juli 1991. Deze overgangperiode eindigt op 31 december 2002.

§ 2. De in § 1 bedoelde gemeenten kunnen in de loop van de overgangperiode een aanvraag tot subsidiëring indienen in het kader van dit decreet zoals bepaald in artikel 22, § 1. Nadat de aanvraag door de bevoegde administratie is goedgekeurd, geldt de subsidiëring zoals bepaald in dit decreet, met dien verstande dat de in § 1 van dit artikel bedoelde gemeenten recht hebben op een forfaitaire basissubsidie van 62.000 euro op jaarbasis als tegemoetkoming in de loon- en werkingskosten van een voltijds cultuurbeleidscoördinator.

Als de subsidie, berekend op basis van de bepalingen van dit decreet, lager is dan de subsidie die de gemeenten uitgekeerd kregen voor het werkjaar 2001 in het kader van het decreet van 24 juli 1991 behouden zij tot het einde van 2004 het recht op laatstvermelde subsidie.

– *Aangenomen.*

Artikel 68

Gemeenten met een cultuurcentrum, erkend op basis van het decreet van 24 juli 1991 in de plus-I of plus-II categorie, die op basis van dit decreet worden ingeschaald in respectievelijk de categorie B of C behouden tot 31 december 2006 het recht op de subsidie die voor het werkjaar 2001 in het kader van het decreet van 24 juli 1991 werd uitgekeerd, als deze subsidie hoger is dan de subsidie, berekend op basis van de bepalingen van dit decreet. Het verschil tussen beide subsidiebedragen wordt, via een voorafname, in mindering gebracht van het bedrag dat in artikel 33, § 1, van dit decreet is bepaald voor de variabele subsidie.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**Amendement Nr. 41****HOOFDSTUK III****Het openbaar bibliotheekwerk**

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke,
de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos
Stassen en Herman Lauwers
na indiening van het verslag

Artikel 69

De gemeenten die in het kader van het decreet van 19 juni 1978 betreffende de openbare bibliotheken erkend werden als centrale openbare bibliotheek verliezen hun erkenning en subsidiëring als centrale openbare bibliotheek.

– *Aangenomen.*

Artikel 70

De Vlaamse regering kan na de inwerkingtreding van dit decreet afwijkingen toestaan op de voorwaarde bepaald in artikel 10, § 1, 6°, met het oog op regularisatie.

– *Aangenomen.*

Artikel 71

In afwijking van artikel 38, § 1, 1° en 2°, van dit decreet, geldt voor de bedoelde gemeenten de volgende overgangsbepaling :

Zolang de subsidie die een bibliotheek ontving voor het werkjaar 2001 meer bedraagt dan de subsidie op basis van dit decreet, behoudt de inrichtende overheid de subsidie van het werkjaar 2001. Indien een gemeente per 1 januari 2002 een onder het decreet van 19 juni 1978 erkende privaatrechtelijke bibliotheek heeft overgenomen, wordt de subsidie van het werkjaar 2001 verhoogd met het subsidiebedrag dat de bedoelde privaatrechtelijke bibliotheek ontving van de Vlaamse Gemeenschap voor het werkjaar 2001.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Artikel 71

Op de achtste regel na de woorden "1 januari 2002" de woorden "of 1 januari 2003" invoegen en op de elfde regel het woord "2001" vervangen door de woorden "2002 of 2003".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 72

Een bij het decreet van 19 juni 1978 erkende privaatrechtelijke bibliotheek die op 31 december 2001 geen overname door de gemeente heeft aangevraagd, ontvangt van de Vlaamse regering gedurende de volgende twee jaar een uitdovende subsidie in de vorm van een enveloppefinanciering. De subsidie in 2002 is gelijk aan de subsidie van 2001. De subsidie in 2003 bedraagt de helft van de subsidie van 2001. De betrokken privaatrechtelijke bibliotheken kunnen na 31 december 2001 geen overname meer aanvragen.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 42

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke,
de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos
Stassen en Herman Lauwers
na indiening van het verslag

Artikel 72

Vóór het enige lid, dat § 2 wordt, een § 1 invoegen, die luidt als volgt :

Voorzitter

“§ 1. Een op basis van het decreet van 19 juni 1978 erkende privaatrechtelijke openbare bibliotheek, die voor 31 december 2001 een aanvraag tot overname door de gemeente waar zij gevestigd is, heeft ingediend, moet worden overgenomen door de gemeente.

De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten tot overname en voorziet de nodige maatregelen betreffende het statuut van het personeel, de overname van de collecties en het bibliotheekeconomisch materiaal, en de subsidiëring van de privaatrechtelijke bibliotheek tot de datum van overname.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 73

In afwijking van artikel 38, § 1, 2°, van dit decreet, geldt voor de bedoelde gemeenten de volgende overgangsbepaling :

De toekenning van het nieuwe subsidiebedrag wordt gespreid over een overgangsperiode van 4 jaar, met ingang van 2002, waarbij elk jaar het verschil tussen de nieuwe berekeningsbasis en het toegekende subsidiebedrag van 2001 met 25% wordt verminderd.

– *Aangenomen.*

Artikel 74

In afwijking van artikel 39 van dit decreet, zijn voor het werkjaar 2002 volgende bepalingen van toepassing :

1° de Vlaamse regering voorziet voor elke gemeente een forfaitaire subsidie van 0,15 euro per inwoner van de gemeente ;

2° elke provincie subsidieert elke gemeente voor een bedrag van 0,8 euro per inwoner van de gemeente als rechtstreekse ondersteuning van de werking van de openbare bibliotheek en besteedt minimaal een bedrag van 0,8 euro per inwoner van de provincie voor de uitbouw van een streekgericht bibliotheekbeleid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Het lokaal cultuurbeleid****Artikel 75**

De Vlaamse regering zal vijf jaar na het in werking treden van dit decreet een algemene evaluatie maken van de bereikte effecten op het lokaal cultuurbeleid.

– *Aangenomen.*

Artikel 76

De Vlaamse regering kan aanvullende subsidies vaststellen voor bijzondere opdrachten, in het kader van cultuur, die worden toevertrouwd op basis van convenants, aan gemeenten met een goedgekeurd gemeentelijk cultuurbeleidsplan.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 76bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 43

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Dany Vandebossche, Jos Stassen en Herman Lauwers
na indiening van het verslag

Hoofdstuk IVbis (nieuw)

Een nieuw hoofdstuk IVbis, bestaande uit een artikel 76bis, invoegen, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IVbis**Beleidsplannen****Artikel 76bis**

“In afwijking van de bepalingen van artikelen 4, § 1, 35, § 2, 36, § 1, 44, § 1, 46, § 1 en 48, eerste lid, heeft een beleidsplan dat voor de eerste maal wordt ingediend door een gemeente, een samen-

Voorzitter

Artikel 80

werkingsverband van gemeenten, een provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie betrekking op een periode die afloopt op het einde van het eerste jaar van de legislatuur volgend op de legislatuur waarin het beleidsplan werd goedgekeurd.

Halverwege de looptijd van dat eerste beleidsplan volgt er een tussentijdse evaluatie en bijsturing, behalve indien de looptijd van het eerste beleidsplan minder dan drie jaar bedraagt.”.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

HOOFDSTUK V

Opheffingsbepalingen

Artikel 77

Het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 december 1993, 8 juli 1996, 20 december 1996, 19 december 1997 en 22 december 2000, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 78

Het besluit van 21 oktober 1992 van de Vlaamse regering betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra, gewijzigd bij de besluiten van 16 december 1992, 5 mei 1998, 4 mei 1999 en 16 februari 2001, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 79

Het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, gewijzigd bij het decreet van 27 januari 1993, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Het volgende decreet en de volgende bepalingen worden opgeheven :

1° decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1988, 21 december 1990 en 10 november 1993 ;

2° koninklijk besluit van 23 oktober 1979 betreffende het toekennen van toelagen voor gebouwen en van uitrustings-toelagen aan de Nederlandstalige openbare bibliotheken door de Staat, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1982 ;

3° koninklijk besluit van 17 oktober 1978 tot oprichting van een Nederlandstalig Nationaal Centrum voor Openbare bibliotheken, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 1985 ;

4° besluit van de Vlaamse regering van 13 november 1991 houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 en 17 december 1999 ;

5° besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 houdende organisatie en programma van de cursussen akte van bekwaamheid in het Nederlandstalige landsgedeelte en in Brussel-Hoofdstad ;

6° besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1993 houdende organisatie en programma van examens akte van bekwaamheid in het kader van het openbaar bibliotheekwerk, in het Nederlandse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad.

– *Aangenomen.*

Artikel 81

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002, met uitzondering van artikel 39, § 1, en 21, § 4, die in werking treden op 1 januari 2003.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Voorzitter

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijck houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding – 722 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 6

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Luc Martens en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen houdende erkenning en subsidiëring van Vlaamse sportorganisaties – 295 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heren Denys, Van Nieuwkerke, Stassen en Van Dijck houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, en het voorstel van decreet van de heer Coens, mevrouw Van Hecke, de heer Martens en mevrouw Van Cleuvenbergen houdende erkenning en subsidiëring van Vlaamse sportorganisaties, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heren Denys, Van Nieuwkerke, Stassen en Van Dijck als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Gysbrechts, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Keulen, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister van Sport, mijnheer de minister van Financiën en Begroting, dames en heren, ik moet u zeggen dat onze agenda soms vrij cynische

trekjes kan vertonen. Ik wou vandaag naar de Ronde van Frankrijk gaan kijken. Het is een hoogdag voor ons Vlaamse sportgebeuren en we hebben het geluk dat een goede Vlaming, de Limburger Wouters, vandaag de etappe en de gele trui heeft gewonnen. We zitten net vandaag vastgekleusterd aan onze stoel om over sport te praten. U ziet dat onze parlementaire roeping voorgaat op onze andere gevoeligheden.

Mijnheer de minister, dames en heren, de voorzitter heeft me gevraagd om te beginnen met een algemeen overzicht van het belang en de situering van dit voorstel van decreet. Het gaat hier over het decreet waarbij de sportfederaties gesubsidieerd worden en in wezen gaat het over meer dan 20.000 sportclubs, die op de een of de andere wijze lid zijn van een dergelijke sportfederatie. Het betreft in wezen ook meer dan één miljoen sportbeoefenaars, die eigenlijk onder dit decreet vallen. Budgettair bedroeg de omvang 550 miljoen frank en wij voorzien in het voorstel van decreet in een soort inhaaloperatie van 175 miljoen.

Ik moet u zeggen dat dit de tweede keer op zeer korte termijn is dat wij in het parlement praten en initiatief nemen met betrekking tot de subsidiëring van de sportfederaties. Met name in de voorgaande zittingsperiode werd op 13 april 1999 een decreet, van de heer Van Nieuwkerke en zijn CVP-collega de heer Coens, over de sportfederaties goedgekeurd. Door dit decreet werd deze problematiek voor het eerst in 22 jaar geregistreerd. U zult zich afvragen waarom men eerst 22 jaar heeft gewacht om de wet te wijzigen, en dan twee jaar later het decreet reeds wilt wijzigen. Het decreet van de voorgaande zittingsperiode heeft verdiensten. Het was een eerste stap om een meer kwaliteitsvol sportbeleid te voeren en om de versnippering gedeeltelijk af te bouwen.

In 1997 verscheen er een auditrapport over de sportfederaties. In het rapport kwamen een groot aantal kritieken naar voren, namelijk de te sterke versnippering en verzuiling, nood aan meer rationalisering en meer kwaliteit. Het decreet van 13 april 1999 was daartoe een eerste stap. Een aantal mensen die hier vandaag aanwezig zijn, de heer Van Dijck, de heer Stassen en ikzelf vonden toen bij de behandeling van dit decreet dat het weliswaar een eerste stap was, maar onvoldoende. We hebben ons echter als democraten bij dit decreet neergelegd, aangezien we geen vacuüm wilden veroorzaken. Daarom waren we bereid het decreet in werking te laten treden vanaf begin 2000, maar intussen te werken aan een nieuw voorstel van decreet dat dieper zou ingaan op het streven naar ra-

Denys

tionalisering, het aanpakken van de versnippering en het geven van meer kwaliteit. Dat is de reden waarom we hier, iets meer dan twee jaar later, met een nieuw voorstel van decreet voor de dag komen. Misschien zullen mevrouw Van Hecke en anderen zeggen dat we beter eerst hadden gewacht op de evaluatie van het huidige decreet, maar dat is de politieke reden voor dit voorstel.

Het bestaande decreet heeft een aantal positieve dingen tot stand gebracht, maar het vertoonde ook een aantal lacunes. Volgens ons werd de versnippering onvoldoende tegengegaan en was er een lacune inzake het meten van kwaliteit. Ons voorstel hebben we dan ook toegespitst op vijf grote krachtlijnen. Ten eerste willen we meer transparantie bewerkstelligen in het landschap van de sportfederaties. Dit doen we door een onderverdeling in twee grote categorieën : die van de unisportfederaties en die van de recreatievesportfederaties. Dan is er nog een derde categorie, die van de vrijetijdsbesteding. De heer Van Dijck zal hier wellicht dieper op ingaan.

Ten tweede hebben we voorzien in het opvangen van die federaties die worden ingedeeld bij de vrijetijdsbesteding, en soms bij de volkssporten. In het vorige decreet waren die uit de boot gevallen. Men had immers besloten om de Hoge Raad voor de Sport een definitie te laten bepalen voor de begrippen sport en sporttak. Het parlement heeft zich daar bij neergelegd. We wilden immers niet tornen aan de autoriteit van deze raad. Maar het vorige decreet had niet voorzien in een opvangnet voor deze sporten die niet op de sporttakkenlijst voorkwamen. Wij voorzien hier wel in.

Ten derde willen we een beleidskader creëren voor het opvangen van unitaire sportbonden indien die beslissen over te gaan tot defederalisering. Het bedreeft ons dat een aantal grote sporten, meer dan twintig jaar na de defederalisering van de sport, zich nog steeds niet hebben aangepast aan die constitutionele basis en nog steeds unitair te werk gaan. Daarin komt verbetering. De wiel- en de basketbalbond zullen beginnen met de regionale uitsplitsing, onder meer wat hun jeugdwerking betreft. Dat verheugt ons. Daarom vonden we het onze plicht in ons voorstel een beleidskader te creëren om die bonden op te vangen, zonder de andere sportfederaties te benadelen. Dit helpt onder meer een stijging van de begrotingsmiddelen te bewerkstelligen.

Ten vierde is er de kwaliteitszorg. Een aantal bepalingen van het huidige decreet streefden naar meer kwaliteit. Dit streven wordt zeer sterk opgevoerd, door de invoering van nieuwe instrumenten als de resultaatsverbintenis en de effectmeting.

Ten vijfde is er het budget. We hebben steeds gepleit voor een optrekken van het sportbudget. Ik wil er de leden op wijzen dat het huidige budget van de centrale Vlaamse overheid bijna 2,8 miljard frank bedraagt. De gemeenten leveren samen een veel grotere inspanning, mijnheer De Roo : zij besteden jaarlijks meer dan 12 miljard frank aan sportinvesteringen en de ondersteuning van sport. Dat bedrag van 2,8 miljard is dus weinig. We hebben altijd gezegd dat we eigenlijk meer middelen zouden moeten kunnen geven aan sport, zoals ook in het regeerakkoord staat. Die middelen moeten echter ook efficiënt kunnen worden aangewend. Welnu, in dit voorstel van decreet passen we dat toe. Zoals ik al zei bedraagt het huidige budget 550 miljoen frank. We doen er nu 175 miljoen frank bij. Ik meen dat 120 tot 125 miljoen frank dient voor de eenmalige inhaaloperatie ten gunste van de unisportfederaties. Daarenboven voorzien we ook in 50 miljoen frank voor de opvang van de unitaire sportbonden.

Mijnheer de voorzitter, dit zijn de grote krachtlijnen van dit voorstel van decreet. We willen een rationalisering tot stand brengen van het te grote aantal sportfederaties door hen tot samenwerking aan te zetten. Die samenwerking wordt niet gezien zoals in het vorige decreet, waarbij werd samengewerkt binnen een ideologische familie of binnen een doelgroepenfamilie. Nu willen we bijvoorbeeld een onderscheid maken tussen de unisportfederaties. We zeggen nu dat er per sporttak slechts een federatie mag zijn.

In de eerste categorie, de unisportfederaties, kan er dus maar een federatie zijn per sporttak. Bij de recreatieve sporten kunnen er wel meer federaties zijn. Uiteraard heeft iedereen er baat bij om naar de eerste categorie te verschuiven, omdat die eerste categorie een bredere sportopdracht heeft, onder meer met competitie en internationale deelnames.

Door dat in te voeren willen we ervoor zorgen dat er maximale samenwerking is binnen een bepaalde sporttak. Bovendien hebben we ook in zeer belangrijke aansporingen voorzien, waarbij degenen die met elkaar willen samenwerken er uiteindelijk ook veel baat bij hebben.

Denys

Zoals ik al zei willen we de transparantie bereiken door de onderverdeling tussen unisportfederaties aan de ene kant en recreatievesportfederaties aan de andere kant. We willen de zaken ook vereenvoudigen door onder meer de teksten zelf maximaal te vereenvoudigen. We willen ook werken met delegatiebesluiten, wat volgens mevrouw Van Hecke een te grote volmacht voor de regering inhoudt. Het is duidelijk dat we hier doelbewust hebben gekozen om de tekst zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

Mijnheer de minister, wij hopen dat u ook in uw uitvoeringsbesluiten die geest van vereenvoudiging maximaal zult respecteren. U weet dat ik nogal wantrouwig van karakter ben, we zullen dat dus ook zeer goed controleren en opvolgen.

Kort samengevat is het dus onze bedoeling de kwaliteitszorg in de werking van de sportfederaties maximaal te stimuleren. De extra middelen waar we in voorzien, kunnen uiteindelijk slechts bekomen worden als sportfederaties bij effectmeting kunnen aantonen dat ze grotere resultaten kunnen boeken. Zowel op het sportfysische, het sportmedische als het sportpedagogische vlak moeten ze kunnen aantonen dat ze meer kwaliteit kunnen bieden. De effectmeting waarmee ze dit kunnen bewijzen, is een nieuw instrument dat responsabilisering van de sportfederaties zelf vergt. Men zou nog meer kunnen vereenvoudigen, maar dan vraagt men nog meer responsabilisering.

We zetten nu een belangrijke stap, waarbij op basis van een beleidsplan de federaties zullen worden geresponsabiliseerd en aangespoord om een meer kwaliteitsvol sportaanbod te bieden aan jongeren en anderen in Vlaanderen. (*Applaus bij de meerderheid en bij de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de minister is niet verantwoordelijk voor dit voorstel van decreet, maar de snelheid waarmee dit moest worden behandeld, tart elke verbeelding. Ik wil dan ook graag beginnen met een citaat van de huidige minister van Sport uit zijn Bouwstenennota voor de socio-culturele sector : 'De overgang naar een nieuwe situatie moet, wil ze deugdelijk verlopen, met veel zorg worden voorbereid, zowel door de politieke overheid, de administratie, als het werkveld.'

De heer Denys heeft in zijn inleiding gezegd dat dit decreet zeer snel opnieuw voorziet in een regeling, ter vervanging van een regeling die pas één jaar geleden in werking is getreden, en dit om politieke redenen. Anderen zouden er andere argumenten voor aanhalen, maar hij was zo eerlijk te zeggen dat zijn fractie toen niet akkoord ging, en het, nu ze het voor het zeggen heeft, anders wil doen.

Ik heb echter moeite met deze manier van werken. Er wordt immers gezegd dat het decreet van 13 april 1999, dat in werking is getreden op 1 januari 2000, zware mankementen vertoont. Dat wordt beweerd zonder enige evaluatie, en zonder rekening te houden met de mogelijke opmerkingen van de sportfederaties zelf in een sterkte-zwakteanalyse van het decreet. Mijn zware kritiek wordt ook gedeeld door de voorzitter van de Vlaamse Sportraad. Ook de voorzitter van de raad van bestuur van Bloso was die mening toegedaan, maar na grondige overweging is hij blijkbaar tijdens de hoorzitting zelf tot het inzicht gekomen dat er toch wel redenen voor zo'n wijziging gevonden konden worden.

In elk geval is het niet correct vermeende anomalieën recht te zetten met een nieuw decreet, zonder er de juistheid van te controleren.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mevrouw Van Hecke, die anomalie zit in een voorstel van jullie zelf. Ik geef een voorbeeld. Er was een lacune met betrekking tot federaties die uit de boot vielen, en jullie hebben zelf twee jaar nadien een voorstel van decreet ingediend om die leemtes te ondervangen. U moet ons dan niet met de vinger wijzen omdat we hetzelfde doen. Ik ben het ermee eens dat we ook andere zaken aanpassen, maar uw uitspraken zijn al te sterk.

Mevrouw Mieke Van Hecke : U hoeft me niet te onderbreken om te zeggen wat ik niet betwist. Een aanvulling van het decreet is geen wijziging, of een op zijn kop zetten van een volledig decreet. Er kunnen ook aanvullingen worden ingediend als er belangrijke zaken geregeld moeten worden. Er moesten inderdaad twee problemen dringend worden geregeld, zoals ik te gepasten tijde zal aantonen.

Naast het totale gebrek aan evaluatie, zijn er door de snelle bespreking ook problemen gerezen omtrent het advies van de Vlaamse Sportraad, dat op zeer korte tijd mondeling werd uitgebracht. De tenor ervan was dat het voorliggend decreet onvol-

Van Hecke

dragen is en niet rijp. Dat zijn niet mijn woorden, maar de hunne.

We hebben verder natuurlijk ook vragen bij de timing van de definitieve uitvoeringsbesluiten.

De heer André Denys : Wie zegt dat het onvoldragen is ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dat zijn de woorden van de heer Vanreusel die u kunt terugvinden in het verslag van de hoorzitting.

De heer André Denys : Zowel Bloso als de heer Vanreusel lieten zich positief uit over het decreet.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dan zat ik in een andere hoorzitting. Ze zijn allebei begonnen met te zeggen dat er positieve dingen in zaten, maar ze noemden in elk geval ook een totaal gebrek aan evaluatie, en noemden het onvoldragen en niet rijp. Professor Vanreusel, voorzitter van de Vlaamse Sportraad, heeft dit gezegd. Ik heb de tekst nu niet bij me, maar ik wil morgen wel even aanduiden op welke pagina van het verslag van de hoorzitting men deze uitspraak kan terugvinden. Ik had deze woorden nadrukkelijk in mijn eigen nota's opgenomen ;

In het kader van dit voorstel van decreet mis ik tevens een simulatie van het toekomstige federatielandschap. In dit verband wil ik even de vier grote doelstellingen van het decreet overlopen. De heer Denys heeft deze doelstellingen daarnet al even geschetst.

De doelstellingen van het nieuwe decreet zijn het verminderen van de administratieve rompslomp, het tegengaan van de versnippering, het invoeren van een kwaliteitsmeting en het bieden van een decretale oplossing aan de sportieve vrijetijdsbesteding.

De eerste doelstelling betreft het verminderen van de administratieve rompslomp. Ondanks al zijn wantrouwen blijkt de heer Denys een gigantisch vertrouwen te hebben in de manier waarop de Vlaamse regering de uitvoeringsbesluiten zal opmaken.

Een evaluatie zou hebben aangetoond dat wij ook een kaderdecreet hebben opgesteld waarbij wij veel vertrouwen hadden gesteld in de manier waarop de bevoegde diensten de uitvoeringsbesluiten zouden toepassen. De manier waarop de bevoegde

diensten de uitvoeringsbesluiten bij het vorige decreet hebben toegepast, heeft toen echter zelf voor een aantal problemen gezorgd. De administratie is toen letterlijk gaan controleren in plaats van begeleidend op te treden. Een eenvoudige bijsturing volstaat om dergelijke problemen op te lossen. Het is niet nodig om in dit verband onmiddellijk nieuwe regels in het leven te roepen.

De deregulering waarvan sprake is in mijn ogen een schijneregulering. Er wordt geen enkele klemtoon gelegd. De Vlaamse regering zal de uitvoeringsbesluiten in volledige vrijheid kunnen opstellen. Daarnet, bij de bespreking van het decreet op het lokaal cultuurbeleid heeft men een volledig vertrouwen in de gemeentebesturen uitgesproken. Nu blijkt ook de minister van Sport het vertrouwen van velen te genieten.

De tweede doelstelling betreft het tegengaan van de versnippering. Hoewel de bedoelingen me goed lijken, lijken de toepassingen iets minder goed. Wat de recreatieve sportfederaties betreft, zij worden op geen enkele manier gestimuleerd om tot onderlinge over te gaan. Door de discussies die in de commissie zijn gevoerd, heeft iedereen ondertussen ingezien dat aan de fusies van recreatieve sportfederaties bepaalde voordelen moeten worden verbonden. Bovendien zou het oorspronkelijke voorstel tot een ongelijke behandeling leiden van de fusies tussen unisportfederaties en recreatieve federaties enerzijds en tussen een of meerdere recreatieve sportfederaties onderling anderzijds.

Ik vraag me trouwens af op welke manier men de versnippering tegengaat indien men het minimum aantal leden van een unisportfederatie van 1000 tot 500 verlaagt. We hebben die ondergrens vroeger net ingevoerd om de samenwerking tussen aanverwante unisportfederaties te stimuleren. Nu bestaat het gevaar dat bepaalde unisportfederaties opnieuw zullen defuseren en dat de onderdelen van een sporttak op zichzelf als unisportfederaties zullen worden erkend. Ik heb trouwens vernomen dat rope skipping een apart statuut zou krijgen, zodat ook hier een unisportfederatie zou kunnen worden opgericht.

Ik heb het zeer moeilijk met de manier waarop men bij de voorstelling van het voorstel van decreet in de commissie en in de toelichting stelt dat het tegengaan van de versnippering een instrument is om de verzuiling tegen te gaan. Ik wil dit gevoelige debat voeren, maar dan enkel op een correcte manier.

Van Hecke

Indien mensen, op welke basis dan ook, zich willen organiseren en indien ze voldoen aan de strenge erkenningsvoorwaarden, de subsidiëeringsvoorwaarden en de kwaliteitsnormen, dan moet de vrijheid van vereniging primeren. Er is geen reden om organisaties te discrimineren op grond van de reden waarom leden zich hebben aangesloten.

Indien men de lijst van de sportfederaties overloopt, zal men merken dat men met veel moeite 50 percent van de bestaande recreatieve sportfederaties als verzuilde sportfederaties kan beschouwen. Al de andere recreatieve sportfederaties zijn pluralistisch van aard. In deze discussie wordt de versnippering bovendien enkel negatief geduid vanuit het standpunt van de topsport, terwijl het enkel positief geduid kan worden wanneer men de opdracht om zo veel mogelijk Vlamingen aan sport te laten doen, zou vooropstellen. Ik denk dat de waardering voor het sociale weefsel dat ook deze recreatieve sportfederaties in de praktijk realiseren, belangrijk is en dat dit veel verder ondersteund moet worden dan alleen maar het vrijblijvend citeren van professor Elchardus. Het moet dus ook in de praktijk gebeuren.

Schaalvergroting wordt niet extra gestimuleerd aangezien groeiende recreatiesportfederaties geen enkele meerwaarde krijgen in de personeelsomkadering.

We zijn het er volledig mee eens dat de kwaliteitsmeting bij de recreatieve sportfederaties wordt ingevoerd. Daar kunnen we ons enkel om verheugen. Het probleem is evenwel dat er geen enkele band is tussen de gemeten prestaties en de subsidies. Er is dus geen enkele stimulans tot kwaliteitsverbetering. Men wil eigenlijk de erkenning afhankelijk maken van de kwaliteitsverbetering. Dit lijkt me echter vrij verregaand. Men zou beter de kwaliteitsverbetering stimuleren door met meer middelen te belonen.

Dat er een decretale oplossing moest komen voor de organisaties die zich met sportieve vrijetijdsbesteding bezighouden, hadden we zelf aangegeven. Vandaar dat we in ons voorstel van decreet als aanvulling bij het decreet op de sportfederaties wilden voorzien in ondersteuning, door de overheid, van de sportieve vrijetijdsbesteding. Er rijzen in het meerderheidsvoorstel dat voorligt wel problemen in verband met de naamgeving van de clusters. De Vlaamse Sportraad is in dit verband van oordeel dat de organisaties beter zelf de naam van de clus-

ters kiezen dan dat deze decretaal worden opgelegd.

Bovendien is er heel wat minder geld ter beschikking dan wat zij op grond van het decreet van 1978 op de sportfederaties kregen, toen ze wel nog gesubsidieerd werden. Het valt hen mijns inziens daarenboven vrij zwaar dat ze vandaag worden geconfronteerd met het feit dat ze hun sportlabel verliezen omdat er geen erkenning meer mogelijk is, hoewel sommige van die sporten in het buitenland wel als sport erkend zijn. In een internationale context kan dit dus resulteren in een negatieve beeldvorming.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mevrouw Van Hecke, er wordt hier inhoudelijk een fout gemaakt. De sporttakkenlijst wordt gebruikt voor de subsidiëring, niet voor de erkenning. Er zijn inderdaad sportfederaties die voor de subsidiëring uit de boot vielen en in die clusters terecht zullen komen. Zij kunnen echter wel als sportfederatie worden erkend. Nogmaals, de sporttakkenlijst geldt enkel voor de subsidiëring. Ik wou dit misverstand toch even uit de wereld helpen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik hoop dat u gelijk hebt en dat zij hun verdere erkenning mogen behouden.

De belangrijkste kritiek van de CVP-fractie is gericht op de toch wel zeer grote discriminatie tussen de recreatiesportfederaties en de topsportfederaties. We zullen niet nalaten te onderzoeken of het gebruik van arbitraire criteria geen schending van het gelijkheidsbeginsel inhoudt.

Wat misschien nog veel erger was in het oorspronkelijke voorstel, is dat de recreatiesportfederaties niet langer worden beloond voor hun groei en door de plafonnering van hun subsidies de facto minder gesubsidieerd zullen worden, zodat zij niet gestimuleerd zullen zijn om meer Vlamingen te laten sporten. Integendeel, zij zullen ervoor worden gestraft omdat meer leden meer werk betekent voor hetzelfde personeel en met dezelfde werkingssubsidies.

Ik ben verheugd dat men de zindelijkheid van de regelgeving en de regels van behoorlijk bestuur heeft onderschreven via amendementen. Als men middelen bevriest, dan is dat op het peil van de middelen die men op een bepaald moment heeft en niet op het peil van de middelen van het jaar voordien. Het blijft een probleem dat als recreatie-

Van Hecke

vesportfederaties groeien, er toch nog een plafonnering is van de personeelsomkadering. Daarom dienden wij ons amendement in.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mevrouw Van Hecke, ik dacht dat de meerderheid een amendement had ingediend.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb al gezegd dat dat me verheugt. Blijkbaar spreek ik verschrikkelijk onduidelijk.

Het is geplafonneerd maar bevroren op het jaar 2000. Ze kunnen niet groeien in de toekomst. Die plafonnering staat er toch nog in : niet in de middelen, maar in de uitbreiding van het personeel. De plafonnering van de middelen is dankzij onze overtuigingskracht en het begrip van de meerderheid niet meer ingevoerd. De unisportfederaties krijgen extra subsidies voor personeel als ze meer leden hebben. Voor de recreatieve sportfederaties wordt dat niet meer aanvaard.

Een van de basisopdrachten van de topsportfederaties is de werking voor de recreatieve sport. Ik moet de mensen die met sport zijn begaan er niet van overtuigen dat topsportfederaties nooit interesse hebben getoond voor de recreatieve sport. Dat is ook een van de redenen waarom er op een bepaald moment zoveel recreatieve sportfederaties zijn ontstaan. Ik zou het ten zeerste betreuren als topsportfederaties vandaag, omdat er hen meer middelen worden toegezegd, zich ertoe zouden verbinden om een recreatief sportaanbod te doen. Dat zou vanuit een andere filosofie zijn, dan dat men kwaliteitsvolle recreatieve sportbeoefening wil aanbieden. Ik hoop dat topsportfederaties oprechte interesse tonen voor een kwaliteitsvolle recreatiesportbeoefening. In het verleden is dat, zoals al benadrukt, nooit gebeurd.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mevrouw Van Hecke, we hebben in het verleden geregeld hulde gebracht aan de recreatieve sportorganisaties die ervoor hebben gezorgd dat mensen die vroeger nooit aan sport deden, dat nu wel doen. We hebben geregeld gezegd dat ze een historische verdienste hebben en ik wil dat vandaag nog eens zeggen. De tijden zijn veranderd en er moet een aantal zaken worden aangepast.

Daarstraks zei u dat u wilt onderzoeken in welke mate de recreatieve sportorganisaties onrecht wordt aangedaan omdat ze moeten werken onder een aantal voorwaarden die anders zijn dan de unisportfederatie. Nu ontzegt u de unisportorganisaties het recht om recreatieve sport aan te bieden. U past zelf toe wat u ons verwijt. We hebben een aantal regels aangepast omdat er andere opdrachten zijn. Het is een van de sterke punten van dit voorstel van decreet dat unisportfederaties de plicht krijgen om recreatiesport aan te bieden. De Vlamingen hebben daar recht op.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik geloof dat niet.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mevrouw Van Hecke, ik kan uw kritiek voor een deel volgen, maar u mag niet alle sportfederaties over één kam scheren. We moeten rekening houden met de situatie uit het verleden. Heel veel topsportfederaties hebben lang als een unitaire federatie gewerkt. Derhalve kregen ze geen erkenning noch subsidiëring van de Vlaamse overheid. Ze werkten naar eigen inzicht en vermogen.

De omstandigheden zijn nu gewijzigd. Ik kan u voorbeelden geven van topsportfederaties die veel recreanten hebben. Zo heeft de tennisfederatie er duizenden. Het is de sterkte van het voorstel van decreet dat het de federaties wil aansporen aandacht te besteden aan de recreanten. De heer Coomans van de basketbalbond stelde tijdens de hoorzitting dat de bond de ambitie heeft om recreanten op te nemen, omdat elke recreant ook een basketballiefhebber is die de basketbalfamilie sterker en groter maakt.

Ik herhaal dat de situatie in het verleden anders was. We denken te vaak alleen aan de voetbalbond. Dat is inderdaad een federatie waar we geen vat op hebben. De nieuwe stimulans van het voorstel van decreet zal veel positieve gevolgen hebben.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Hecke, ik geef ook nog een voorbeeld. De Belgische wielrennersbond is een unitaire bond, maar heeft een afdeling voor wielertoerisme. Ik neem regelmatig deel aan hun activiteiten met de mountainbike. De bond heeft een hele tak voor recreatieve sporters. U mag de bonden niet zomaar in hokjes stoppen, ze richten zich niet alleen tot topsporters.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, eigenlijk wil ik het hebben over de ongelijke behandeling en de discriminatoire regeling in het onderscheid tussen een topsportfederatie – een unisportfederatie – en een recreatieve sportfederatie. Het decreet wekt de indruk dat met de recreatieve sportfederaties komaf moet worden gemaakt, want die worden als slecht en verzuild beschouwd. (*Rumoer*)

Ik heb de oorspronkelijke tekst van het voorstel van decreet gelezen. Daarin worden specifieke stimulansen gegeven om de recreatieve federaties bij de unisportfederaties onder te brengen. Dat is toch juist ?

Daarna werden de recreatieve federaties in hun groei geremd en in middelen geplafonneerd. Ook dat is toch juist ?

Er wordt ook voorzien in een specifieke, bijkomende opdracht en personeel voor de topsportfederaties met het oog op het inhalen van recreanten. Ook dat is toch juist ?

Het uitgangspunt van het strategisch plan voor de sport is toch om zoveel mogelijk Vlamingen aan sport te laten doen ?

Dus : dit voorstel van decreet is niet het juiste instrument om dat doel te bereiken ! (*Rumoer*)

Elk heeft zijn geloof, en ik weet dat een geloof niet te weerleggen is met intellectuele argumenten. Ik geloof dat heel veel mensen die vandaag deel uitmaken van de recreatieve sportfederaties – iets wat trouwens een meerwaarde betekent voor de intermenselijke verbondenheid en het sociaal weefsel – bij de overheveling van de recreatieve sportfederaties naar de unisportfederaties niet langer aan sport zullen doen. Ik geloof daarenboven niet dat dit voorstel van decreet ook maar één persoon meer aan het sporten zal zetten.

Ik ben ervan overtuigd dat de overdracht naar de unisportfederaties van deze bepaalde opdracht, met name het recreatieve sportgebeuren, geen positieve gevolgen zal hebben voor de recreatieve sporters. De unisportfederaties zullen het nodige doen om de recreatieve sport te organiseren, wat in de praktijk zal neerkomen op het inrichten van een bijkomende aparte competitie. Ik herhaal dat heel veel mensen zullen afhaken als ze niet langer kunnen sporten bij de vertrouwde recreatieve federaties.

Mijnheer Van Dijck, u zegt dat ik het voetbal niet als voorbeeld mag nemen omdat het een slecht voorbeeld zou zijn, maar ik doe het toch even. Als ik immers naga wie vandaag in de recreatieve competitie van de 'bedrijfsvoetbalbond' speelt, dan wordt mij snel duidelijk dat deze mensen niet te gauw in clubverband bij de KBVB voetbal zullen spelen. Zo kan ik nog vele voorbeelden aanhalen.

De heer André Denys : Mevrouw Van Hecke, u vergeet te vertellen dat enorm veel mensen die aan sport doen dat niet doen in een sportfederatie, maar wel als de sportbeoefening wordt georganiseerd op lokaal vlak.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik zeg toch niet dat dat niet mag !

De heer André Denys : Wij proberen om minder geld te geven aan structuren, maar meer aan sport. Dat is ons uitgangspunt.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wil meer mensen doen sporten. Het aantal aan te spreken potentiële sporters blijft zeer laag in Vlaanderen.

De heer André Denys : We willen meer geld geven aan de sport, en minder aan structuren.

Mevrouw Mieke Van Hecke : De huidige recreatieve sportfederaties helpen mensen aan sport te doen die dat anders niet zouden doen.

De heer Jos Stassen : Mevrouw Van Hecke, ik heb er geen probleem mee dat u tegen dit voorstel van decreet bent, maar neem dan wel de door de commissie goedgekeurde en geamendeerde tekst als uitgangspunt. Daarin zijn een aantal aanpassingen gebeurd die in de hoorzittingen en door de minderheid waren geformuleerd.

Het uitgangspunt is om zoveel mogelijk mensen ertoe te bewegen aan sport te doen. De recreatieve sporters krijgen via dit voorstel van decreet een nieuw forum om aan sport te doen. Ze kunnen zich ofwel richten naar de RSF, ofwel naar de USF. Er zijn dus meer mogelijkheden voor sporters. We zullen dit voorstel van decreet in de toekomst evalueren, maar ik ben er nu al van overtuigd dat hierdoor meer mensen aan sport zullen doen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : We zullen zien. Ik vind het betreurenswaardig dat topsport nu heel expliciet die opdracht krijgt en daarvoor wordt beloond terwijl anderen dat vandaag al heel kwaliteitsvol invullen.

Van Hecke

Het bevoordelen van de topsport krijgt nochtans niet onze kritiek. Men mag aan topsportbeleid doen. Er moet zelfs meer worden geïnvesteerd in topsport, maar dit mag alleen niet gebeuren door het beknotten van de recreatieve sportorganisaties en het overnemen van de taken van deze recreatiesportfederaties. We vragen ons integendeel zeer uitdrukkelijk af waarom er geen aparte regeling is uitgewerkt voor topsport. Er is vandaag geen taakafbakening in het topsportbeleid. Er zijn topsport-scholen, het Instituut Topsport Vlaanderen, de VSF, het BOIC, de VLAS, enzovoort. We pleiten voor het voeren van een algemeen gecoördineerd topsportbeleid. Dit kon via loutere bijsturing van het vorige decreet. Daarmee had men én de topsport én de recreatieve sport een betere dienst bewezen. Waarom gaat men in tegen de missie van het Vlaamse sportbeleid dat er in eerste instantie op gericht is potentiële sportbeoefenaars daadwerkelijk tot sporten aan te zetten ?

Ik wil tot slot nog één amendement toelichten, namelijk bij artikel 11, ten eerste. Hiermee willen we tegemoetkomen aan de terechte opmerking van de Vlaamse Sportraad. Een aantal echte unisportfederaties kunnen vandaag niet als dusdanig worden erkend omdat ze niet voldoen aan bepaalde voorwaarden waarop ze zelf geen vat hebben, omdat ze sporttakken aanbieden waarvoor geen internationale affiliatie bestaat. Daarom vragen wij de uitbreiding van categorie A. Onder andere de Vlaamse voetbalfederatie zou in aanmerking komen voor deze bijsturing.

Ik kom nu tot mijn algemene conclusie. Na een grondige discussie in de commissie zijn er een aantal essentiële aanpassingen gebeurd. Ik denk aan de wegwerking van de plafonnering van de subsidies voor, het stimuleren van fusies tussen en het invoeren van kwaliteitsmeting bij de recreatiesportfederaties. Toch blijven er nog een aantal knelpunten over, zoals de discriminerende bevoordeling van de topsport ten opzichte van de recreatiesport, een aantal principiële problemen met de timing en het gebrek aan evaluatie van het vorige decreet. Wij zullen ons dus onthouden bij de eindstemming. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minster, collega's, amper 2 jaar na het vorige decreet krijgen we een nieuw voorstel van decreet op de sportfederaties voorge-

schoteld. Is dat nodig ? Ja, want het vorige decreet was geen goed decreet.

Het sportbeleid moet als doel hebben zoveel mogelijk Vlamingen uit hun zetel te halen om hen op een kwaliteitsvolle manier te laten sporten. De vraag is of dit voorstel uiteindelijk meer Vlamingen aan het sporten zal krijgen. Is het zojuist vermelde doel wel een doel van het voorstel van decreet ? Ik heb de indruk dat het vooral meer ordening aanbrengt en zo het historisch gegroeide Vlaamse sportlandschap overzichtelijker maakt. Op zich heb ik daar natuurlijk niets tegen. Het tegengaan van versnippering is immers een lovenswaardig initiatief. Alleen vind ik dat het met de karwats gebeurt. Dit voorstel getuigt van een verregaande betutting van overheidswege en staat bol van de overregulering, terwijl ik dacht dat we al lang van die keizer-kostermentaliteit waren verlost.

Natuurlijk wordt de nodige aandacht besteed aan kwaliteit en dat is goed. Het is ook positief dat een aantal federaties die eerder uit de boot waren gevallen, weer worden opgevist. De manier waarop dit gebeurt, doet echter eveneens aan de keizer-kostermentaliteit denken.

De mentaliteit die ik bedoel, blijft het pad van de sporttakkenlijst bewandelen. Deze benadering is denigrerend voor bepaalde sporten. Wie heeft het ooit in zijn hoofd gehaald eens te bepalen wat echte sport is en wat niet ? Wie heeft beslist dat iemand die een sport uit de lijst beoefent, een echte sportman is en iemand die een sport beoefent die niet op de lijst staat, tot de folklore en het volksvermaak wordt gerekend ? Alsof die zo is weggelopen uit een schilderij van Pieter Bruegel ?

De samenstellers van de sporttakkenlijst hebben er blijkbaar niet aan gedacht dat men een bepaalde sport zowel met een hoge als met een lage intensiteit kan beoefenen. Een boogschutter of een snookerspeler moet zich zeer goed voorbereiden en moet fysiek zeer goed in orde zijn om te kunnen presteren. Men kan zich dan ook afvragen wie op de meest intensieve manier sport beoefent : de ruiter of het paard. Alles hangt van de intensiteit af waarmee men sport beoefent. Men kan op een zeer laag niveau ook op zeer intensieve manier sporten.

De appreciatie die met de sporttakkenlijst is ingevoerd, wordt ook in dit voorstel overgenomen. Hoe kunnen we in 's hemelsnaam een uitspraak doen over de sportieve inspanningen van mensen ? Waarom zou de fysieke inspanning van iemand die voetbalt bij de liefhebbers, minder hoog moeten worden ingeschat als de inspanningen van een

Verougstraete

voetballer die is aangesloten bij de Koninklijke Belgische Voetbalbond ? Toch valt de ene sporter volgens het voorstel onder de categorie van de recreanten en de andere onder de categorie van de echte sportmannen, omdat hij is aangesloten bij een unisportfederatie.

Ondertussen verhindert de Belgische voetbalbond – die nu al 25 jaar weigert zich aan onze staatsstructuur aan te passen – dat het liefhebbersverband een unisportfederatie kan worden.

Die unisportfederaties zijn de troetelkinderen van dit voorstel van decreet. Ze worden op een piëdestal geplaatst en moeten het uithangbord van de Vlaamse sport worden. En waarom ? Omdat ze bij internationale competities als enige het recht hebben achter een Belgische vlag te marcheren. Dit is blijkbaar het hoogste doel van het huidige sportbeleid. Men wil zo veel mogelijk de driekleur laten wapperen in het buitenland, zodat onze premier met de winnaar of de winnares op de foto kan staan, liefst dan nog in het gezelschap van een of andere Saksen-Coburger. De mate waarin de prestaties van de Vlaamse sportmensen door het Belgische systeem worden gerecupereerd, grenst tegenwoordig aan het ongelooflijke.

Het is en blijft onze overtuiging dat Vlaanderen als een aparte entiteit aan internationale competities moet kunnen deelnemen. Dit is helemaal niet zo onmogelijk als men ons altijd wil voorhouden. Met dit decreet hadden we daar alvast een begin mee kunnen maken door ons niet neer te leggen bij de Belgische realiteit, en zeker niet door ze in te schrijven en op te leggen als een voorwaarde, zoals nu gebeurt. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer Verougstraete, mag ik noteren dat u voorstelt dat de volgende Olympische Spelen door de Vlaamse sportbeoefenaars geboycot worden en zij afwezig zullen blijven ?

De heer Christian Verougstraete : Ja.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dat zal u in dank afgenomen worden.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Verougstraete, om te beginnen distantieer ik me van uw uitspraak over het koningshuis. Los daarvan wil ik u vragen op welke manier het Vlaams Blok voorstelt dat de sportfederaties en de sport in Vlaanderen ondersteund kunnen worden. U geeft immers wel kritiek, maar ik heb nog nooit van u een voorstel gehoord over de manier waarop u de sportsector in Vlaanderen dan wel zou ondersteunen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, om zo veel mogelijk Vlamingen aan sport te laten doen, is het voorliggende voorstel van decreet een van de voornaamste pijlers, naast de sport in de gemeente en de schoolsport. De heer Denys heeft al onderstreept dat het ook belangrijk is dat er een budgettaire verhoging is voor het sportdecreet : 175 miljoen frank. Als we dat echter vergelijken met het budget voor cultuur, dan hinkt de sport achterop. In de toekomst moet er dus ook op budgettair vlak meer aandacht worden besteed aan de sport. De uiteindelijke doelstelling is en blijft om zo veel mogelijk mensen aan sport te laten doen.

De sport vormt ook een belangrijk sociaal weefsel. Het belang ervan wordt al te vaak door de politici onderschat. Het is ook belangrijk om aanwezig te zijn op alle soorten sportieve evenementen, en dus niet enkel op topsportevenementen. Dit is dus een oproep aan alle politici, zowel in het parlement als op gemeentelijk vlak, om meer aandacht te hebben voor de sport in de breedte en de sport voor allen. In de toekomst zullen er ongetwijfeld ook problemen komen op het vlak van de toegang tot de sport. De lidmaatschapsbijdragen beginnen hoog op te lopen. We moeten ervoor zorgen dat we bepaalde milieus niet uitsluiten van de sportbeoefening.

Twee jaar geleden stond ik hier ook al op de tribune als indiener van het sportdecreet. Met enige nuancering moet ik zeggen dat het decreet van 1999 ook een belangrijke stap voorwaarts was in vergelijking met 1977. Twee jaar geleden hebben we immers de kwaliteitseisen ingevoerd. We hebben de federaties doen nadenken over een beleidsplan voor hun federatie. Ze moeten dat dus doen. Om erkend en gesubsidieerd te worden, moeten ze ook een sporttechnisch en bestuurlijk directeur aannemen. Daarnaast is er dan nog het sporttakkenbeleid. Wat is sport ? Wat kan erkend worden ? Wat kan gesubsidieerd worden ?

Van Nieuwkerke

Er was al een hele mentaliteitswijziging op gang gebracht. Het parlement moet zich eens ernstig bezinnen. Als we decreetgevend werk verrichten, dan moet dit trager en zorgvuldiger gebeuren. Ik pleit er ook voor dat we eerst tussentijds een uitvoering van een decreet evalueren, bespreken en dan een pas vooruit zetten. We moeten dan niet telkens een aantal decretale aanpassingen doorvoeren.

Ik zie het niet zo pessimistisch in als mevrouw Van Hecke. Ik sta volledig achter dit ontwerp. Het is transparanter. Men doet ook een poging om te evolueren naar één federatie per sporttak. In de verre toekomst is het noodzakelijk dat de versnippering binnen één sporttak – ook in de recreatieve en bij de unisport – wordt weggewerkt. Dit is een ideaalbeeld. We moeten echter ook realistisch zijn. Het klopt dat waar men zich goed voelt, men aan sport doet. De unisportfederaties moeten ook aandacht besteden aan de recreatieve factor. We moeten dit proces stimuleren.

We goochelen soms met woorden. Wat is een unisportfederatie? We moeten nagaan of die sportfederaties één enkele sport aanbieden. Ik heb daar soms mijn twijfels over. Als we werken met ledenaantallen, moet ook duidelijk zijn wat op het veld gebeurt.

Wat de recreatieve sportfederaties betreft, wijzigt er niet zoveel. Net zoals bij de unisportfederatie moet men een effect- en resultaatmeting doen. Dat is een goede zaak. Door het debat in de commissie en de amendementen die werden ingediend, hebben we ervoor gezorgd dat ze nog kunnen groeien. Een recreatieve sportfederatie die kwalitatief werk levert en meer mensen laat sporten, krijgt ook meer werkingsmiddelen. Ik juich deze zeer belangrijke wijziging toe.

Ik leg me erbij neer dat men bij de sportieve vrijetijdsbesteding voor een sporttakkenlijst kiest. Men moet dan wel consequent zijn. We hebben inderdaad een goede oplossing gevonden voor die tak. Mensen die pétanque spelen, vinden ook dat ze aan sport doen. Men kan daar een andere naam aan geven, maar de basis beschouwt het toch als een sport. De sportieve vrijetijdsbesteding is opgenomen in het voorstel. We moeten in de toekomst de evolutie volgen. Als er wijzigingen nodig zijn qua ondersteuning en middelen, dan moeten we die invoeren. Die sector zal groeien. Men voelt dat zo aan.

Het parlement en de commissie moet een ernstig debat voeren over het topsportbeleid. We nemen dat woord gemakkelijk in de mond. Ik zie op het ogenblik niet zoveel topsportbeleid. Er wordt veel over gepraat. Bepaalde collega's doen daar grote uitspraken over. Ik zou echter wel eens willen weten hoe de talenten gescreend worden, hoe men aan opleiding en begeleiding doet, hoe men zorgt voor de doorstroming. Ik heb daar mijn twijfels over.

De VZW's die zich bezighouden met topsportbeleid groeien en bloeien als nooit tevoren. In de vorige legislatuur had ik dezelfde kritiek. Er is intussen weinig veranderd. We moeten daar in de herfst een grondig debat over voeren. Mijnheer de minister, ik breng u er nu al van op de hoogte dat ik aan die discussie een interpellatie zal laten voorafgaan, zodat we de zaak tot op de bodem kunnen uitspitten.

Het sportbeleid en de controle en inspectie van de sector moeten duidelijker worden. In het onderwijs bestaan er inspectie en begeleiding. Als federaties slecht functioneren, moeten ze negatieve opmerkingen krijgen van een inspectiedienst en begeleid worden om de problemen uit de wereld te helpen. Dat geldt niet alleen voor sportfederaties, maar ook voor de gemeentelijke sportdiensten en de schoolsport. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik begin mijn uiteenzetting met twee opmerkingen over het betoog van mevrouw Van Hecke. Ik vermoed dat sommige citaten die ze aanhaalde onjuist zijn.

De eerste opmerking betreft het waardeoordeel van professor Vanreusel, de voorzitter van de Vlaamse Sportraad, over dit voorstel van decreet. Ik heb het verslag van de hoorzitting nagekeken, en de sterkste uitspraak die ik heb teruggevonden is : 'Voorts hoop ik dat het decreet snel opnieuw bekeken zal worden en dat de aandacht voor de sport zo levendig blijft als momenteel het geval is. Er dient voortdurend nagedacht te worden over verdere verfijningen. Het decreet gaat in de goede richting, maar eventuele verdere stappen moeten mogelijk zijn.' Mevrouw Van Hecke, het oordeel van professor Vanreusel dat u daarstraks aanhaalde, heb ik niet teruggevonden. Ik daag u bij deze uit om mij de tekst in kwestie te bezorgen.

Ten tweede hebt u gezegd dat u op vraag van de Vlaamse Sportfederatie een amendement hebt in-

Stassen

gediend. Het gaat om amendement 23 over de situatie van kleinere sportfederaties die niet internationaal zijn geaffilieerd. Ik heb hier een brief van de Vlaamse Sportfederatie, ondertekend door de voorzitter en de secretaris-generaal, die duidelijk stellen dat ze er geen voorstander van zijn om de internationale affiliatie te laten vallen. Ik citeer letterlijk : ‘Wat betreft de kleine unisportfederaties waarvoor er geen internationale federatie bestaat, zijn wij van oordeel dat juist het bestaan van een internationale federatie duidt op de organisatiegraad van de sport op wereldvlak, en precies dit als objectieve norm kan worden gesteld om als unisportfederatie te worden opgenomen.’ Het standpunt waarnaar u verwijst in de toelichting bij uw amendement heb ik niet teruggevonden. Ofwel moet u dit rechtzetten, ofwel heb ik iets over het hoofd gezien.

Mijns inziens zal dit voorstel van decreet voor een noodzakelijke reorganisatie van de sportfederaties zorgen en tot meer doorzichtigheid leiden. De pijnpunten van het huidige decreet worden weggevoerd. Er is een goede oplossing gevonden voor de uit de boot gevallen sportfederaties. Dat we de clusters een naam hebben gegeven, zegt niks over de sporten. Een cluster is gewoon een verzameling waar een aantal sporten inzitten. Het staat de mensen die erin zitten vrij om de naam te gebruiken van de sport die ze beoefenen. De naam van de clusters houdt helemaal geen waardeoordeel in. Verder hebben we ervoor gezorgd dat de unitaire sportbonden sneller kunnen overstappen.

Het voorstel van decreet biedt een aantal duidelijke voordelen. De heer Van Nieuwerkerke hamert terecht op de noodzaak om de topsportsector te rationaliseren. Mijnheer de minister, u zult in de herfst een initiatief moeten nemen om de wildgroei van topsportorganisaties te temperen. Dit voorstel van decreet maakt dat mogelijk.

Het tweede argument waarom dit een goed decreet goed is, betreft het doorgedreven kwaliteitsbeleid en de doorgedreven kwaliteitsbewaking. Ten derde vind ik dat de recreatiesporter er beter van zal worden, want de unisportfederaties moeten door het ontwerp van decreet ook recreatiesport aanbieden. Ik denk dat het goed is dat we een financiële inhaalbeweging maken voor de unisportfederaties.

De commissie heeft het initiële voorstel sterk verbeterd. Ik denk dat ze heel goed werk heeft geleverd door de initiële plafonnering voor recreatieve sportfederaties op te heffen. Het ontwerp van de-

creet is voor deze sportfederaties aangepast aan een aantal duidelijke kwaliteitscriteria en fusies worden erin beloofd. Ook is het goed dat we een vierde cluster voor sportieve vrijetijdsbesteding hebben gecreëerd.

Ik wil nog een lans breken voor een laatste punt, met name het feit dat de koepelorganisatie, die gedacht wordt de hele Vlaamse sportwereld te overkoepelen, dringend orde op zaken moet stellen en zich zodanig moet organiseren dat ze niet alleen een spreekbuis is van de unisportfederaties, maar ook van de recreatiesportfederaties. Ik hoop dat als dit akkoord morgen wordt goedgekeurd en in het najaar de uitvoering wordt uitgewerkt, de Vlaamse sportfederatie dan als geheel zal optreden voor de hele sportwereld en niet opnieuw de discussie zal aangaan waardoor de mensen zich moeten organiseren in ontevreden sportfederaties.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, ik wil ingaan op het laatste punt van de heer Stassen. Wij hebben inderdaad ervaren dat de koepel van de sportorganisaties allesbehalve representatief is opgetreden in deze zaak. Ik hoop dan ook dat de heer Stassen ons amendement zal steunen, want we vragen dat minstens de helft van de sportfederaties in elk van de drie sectoren – topsport, recreatieve sport en sportieve vrijetijdsbesteding – moet zijn aangesloten, zodat de koepel perfect zal beantwoorden aan de representativiteit waar de heer Stassen vandaag om vraagt. Ik zou dan ook graag willen dat hij dit amendement morgen mee goedkeurt.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, mevrouw Van Hecke, dat is nogmaals een goede poging. Ik zal het trachten kort te houden, want ik zie dat er heel wat collega's staan te popelen om hun agendapunt behandeld te zien. Toch wil ik een aantal opmerkingen maken. Vooreerst denk ik dat men er vanuit moet gaan dat er in het sportbeleid verschillende actoren zijn. Dit akkoord behandelt enkel en alleen de sportfederaties. In de commissie is dit vaak aan bod gekomen. Er zijn dus heel veel actoren, denk alleen maar aan de scholen, de sportdiensten op provinciaal en gemeentelijk niveau, het BLOSO, die aanvullend moeten werken om inderdaad te betrachten dat zoveel mogelijk mensen op een kwaliteitsvolle wijze aan bod komen, mevrouw Van Hecke.

Van Dijck

Ik wil het toch niet nalaten om de hoorzittingen er inderdaad ook eens op na te kijken. De enige keer dat professor Vanreusel een waarschuwend vinger opheft was helemaal in het begin. 'Het huidige decreet is nauwelijks twee jaar oud en er is alweer een nieuw voorstel. Dat getuigt van een sterke dynamiek en de Vlaamse sportraad waardeert dat. Men moet er zich evenwel voor hoeden niet zodanig snel te werk te gaan dat men een onvoldragen tekst bij het parlement indient.' Verder in zijn bespreking stipt hij een aantal tekortkomingen aan en zegt hij inderdaad dat dit voorstel van decreet antwoorden biedt. Verder lees ik : 'Al bij al is het een stap in de goede richting.' Hij vraagt ook dat het parlement blijvend aandacht zou hebben voor de sport en ik denk dat de commissie in het verleden reeds bewezen heeft deze ambitie te willen waarmaken. Professor De Knop stelt duidelijk : 'Ik dank u voor voor het feit dat de sportwereld, met name BLOSO, de sportraad en de sportfederaties, uitgebreid werd betrokken bij de politieke besluitvorming.'

Dit voorstel van decreet is een degelijk voorstel. De heer Denys stelt dat we nauwelijks twee jaar later een nieuw voorstel indienen. We zijn echter niet over één nacht ijs gegaan. We zijn aan die bespreking onmiddellijk bij de aanvang van deze zittingsperiode gestart. Het vorige decreet zat nog vers in ons geheugen, het was twee maanden tevoren goedgekeurd. We hebben duidelijk gesteld dat we hierop moesten voortborduren, wat we in breed overleg hebben gedaan. Er zijn inderdaad een aantal pluspunten. We hebben de meting van de kwaliteit ingebracht. We weten dat dit zorgt voor onze kwaliteit. Dat bleek uit de hoorzittingen. Een aantal mensen vroegen zich af of de sportfederaties er wel klaar voor zijn. Bij strikte regelgeving moet men bij wijze van spreken formulieren invullen met 'ja' of 'neen'. Het opnemen van een kwaliteitsfactor maakt natuurlijk dat er minder rechtszekerheid is. Dat staat vast. Maar dit is nu eenmaal de weg die we willen bewandelen. Zoals de heer Lauwers bij het vorige decreet zei : dit gebeurt niet te vroeg en niet te laat. Het deed me genoegen, mijnheer de minister, dat ook te vernemen bij het voorstel van decreet over de cultuursector.

De meeste elementen werden belicht. Ik wil nog ingaan op één zaak. Het verheugt me in dat verband dat de nieuwe minister van Begroting hier aanwezig is. We hebben steeds gezegd dat sport belangrijk is. Misschien heerste er wat doemdenken over de topsport. Mijnheer Van Nieuwkerke, ik

verontschuldigd me voor die wat zware uitdrukking. Vlaanderen heeft met zes miljoen inwoners ongeveer de helft van het inwoneraantal van een modale wereldstad. Toch levert ons gewest prachtatleten op tal van domeinen. In het basketbal en andere sporten scheren onze ploegen hoge toppen. Het beleid is daar weliswaar niet altijd verantwoordelijk voor, maar we hebben goede atleten en er is heel wat inzet aan de basis.

De heer André Van Nieuwkerke : Ik had het over het politieke beleid.

De heer Kris Van Dijck : Inderdaad. Maar er zijn toch heel wat resultaten. De Vlaamse sportwereld kan zonder schroom het internationale forum betreden.

Topsport is één aspect. Zoveel mogelijk mensen aan sport laten doen is de essentie. De voordelen daarvan blijken uit tal van studies. Het is goed voor de gezondheidszorg. Het is interessant voor het sociale weefsel. Het stimuleert de integratie. Niet te vergeten, sport is steeds meer ook een belangrijk economisch gegeven. We moeten de afweging maken : investeren we voldoende in de sport ? Bij het begin van deze regeerperiode hebben we in de regeringsverklaring gesteld dat sport meer mag kosten. Dit is een aanzet hiertoe. Ik wil dan ook aan de toekomstige minister van Begroting zeggen dat we erop rekenen dat dit voorstel van decreet vanaf 1 januari 2002 een volledige invulling krijgt. Tal van federaties zitten daar echt op te wachten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Denys, Van Nieuwkerke, Stassen en Van Dijck houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Voorzitter

DEEL I

Algemene bepalingen

TITEL I

Definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder :

1° sport : sportactiviteiten individueel of in ploegverband met competitief of recreatief karakter ; 2° sportfederatie : een Vlaams privaatrechtelijke organisatie die op vrijwillige en onbaatzuchtige wijze sportclubs verenigt ; 3° koepelorganisatie : een Vlaamse organisatie waarbij een erkende Vlaamse sportfederatie zich kan aansluiten om gemeenschappelijke belangen te laten behartigen en gemeenschappelijke taken te laten uitvoeren ; 4° sportclub : een autonome, plaatselijke sportvereniging, aangesloten bij een erkende Vlaamse sportfederatie, met als doelstelling het organiseren van sportactiviteiten en het promoten van haar sport ; 5° aangesloten lid : de sportbeoefenaar die een jaarlijkse individuele bijdrage betaalt aan een sportclub om op regelmatige basis gedurende het sportjaar te kunnen deelnemen aan competitieve of recreatieve sportactiviteiten, en die voldoet aan de bepalingen van het decreet van 24 juli 1996 houdende vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar ;	6° jeugd : kinderen tot en met 11 jaar en jongeren van 12 tot en met 18 jaar ; 7° beleidsnota Sport : de beleidsvisie van de Vlaamse regering die op voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor sport, bij het begin van elke regeerperiode het sportbeleid vastlegt ; 8° sporttakkenbeleid : het beleid afgestemd op sporttakken die de Vlaamse regering kan subsidiëren. De Vlaamse regering stelt daartoe een nominatieve lijst van sporttakken op en past die lijst zo nodig aan ; 9° topsportbeleid : het beleid afgestemd op topsport dat de Vlaamse regering kan subsidiëren. De Vlaamse regering stelt daartoe een nominatieve lijst van sporttakken op en past die lijst zo nodig aan ; 10° sportkamp : een organisatie op initiatie- of vervolmakingsniveau die plaatsvindt in internaatsverband gedurende minimaal vijf opeenvolgende dagen, op één welbepaalde locatie, met de deelname van minstens zeven interne deelnemers behorende tot de Vlaamse Gemeenschap en waarbij aan iedere deelnemer per dag minstens vier uur begeleide sportactiviteiten gegeven wordt door gekwalificeerde lesgevers ; 11° jeugdsportbeleid : een beleid dat tot doel heeft de sportparticipatie van de jeugd en hun aansluiting bij een sportclub te bevorderen en de kwaliteit van de begeleiding, de kadervorming en het aanbod ten behoeve van de jeugd in de sportfederaties en de sportclubs te verhogen ; 12° prioriteitenbeleid : het beleid van de Vlaamse regering dat tot doel heeft de sportparticipatie van bijzondere doelgroepen en hun aansluiting bij een sportclub te bevorderen ; 13° beleidsplan : een vierjaarlijks document waarin de sportfederatie, de koepelorganisatie en de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding een gedetailleerd overzicht geeft van haar volledige werking met inbegrip van haar kwaliteitsbeleid ; 14° topsportschool : de school van het secundair onderwijs die overeenkomstig het topsportconvenant, dat een doorgedreven topsportopleiding voor jongeren in combinatie met een volwaardige schoolse vorming tot voorwerp heeft, een studierichting topsport inricht ;

Voorzitter

15° topsporter : de elitesporter die op internationaal vlak tot de top behoort en die zich voorbereidt op en kan deelnemen aan Olympische Spelen, Paralympics, Wereldspelen, Wereldkampioenschappen en Europese Kampioenschappen of de beloftevolle jongere die op internationaal vlak tot de top behoort in de hoogste jeugdcategory en die op korte termijn kan behoren tot de elitesporters.

– *Aangenomen.*

TITEL II

De erkenningsprocedure

Artikel 3

De Vlaamse regering bepaalt, binnen de bepalingen van dit decreet, de nadere voorwaarden, de vorm, de termijnen en de te volgen procedure voor de aanvraag tot erkenning en de behandeling ervan door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De erkenning van een sportfederatie, de koepelorganisatie en de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding wordt verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald. De Vlaamse regering bepaalt ook de wijze waarop jaarlijks gecontroleerd wordt of de erkende sportfederatie, de koepelorganisatie en de organisatie voor de sportieve vrije-tijdsbesteding nog voldoet aan alle erkende erkenningsvoorwaarden.

Als een voornemen wordt geuit tot weigering, schorsing of intrekking van een erkenning, kan beroep aangetekend worden onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

– *Aangenomen.*

TITEL III

De subsidiëringsprocedure

Artikel 4

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden, de vorm, de termijnen en de te volgen procedure voor de aanvraag tot subsidiëring en de behandeling ervan door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De subsidiëring van een sportfederatie, de koepelorganisatie en de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding wordt verleend, geheel of gedeeltelijk geweigerd of ingetrokken onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

Als een voornemen wordt geuit tot gehele of gedeeltelijke weigering of intrekking van de subsidiëring kan beroep aangetekend worden onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

– *Aangenomen.*

DEEL II

De erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties

TITEL I

De erkenning

HOOFDSTUK I

De algemene erkenningsvoorwaarden

Artikel 5

Om als sportfederatie erkend te worden en te blijven, moet een sportfederatie aan de volgende voorwaarden voldoen :

Voorzitter

- 1° gedurende minstens één jaar werkzaam zijn. De sportfederaties die ontstaan uit de splitsing van een nationaal gestructureerde sportfederatie die bestaat op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, hoeven niet aan deze voorwaarde te voldoen. De sportfederatie biedt via haar sportclubs verantwoorde sportactiviteiten aan aan de aangesloten leden ;
- 2° sportclubs hebben in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en wel in ten minste vier Vlaamse provincies. In dit decreet wordt het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gelijkgesteld met een provincie ;
- 3° ten minste 500 aangesloten leden hebben ;
- 4° opgericht zijn overeenkomstig de wet waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel rechtspersoonlijkheid wordt verleend ;
- 5° volgens haar statuten de sport als doelstelling hebben ;
- 6° een werking, statuten en huishoudelijk reglement hebben dat of die :
- a) in overeenstemming zijn met het decreet van 24 juli 1996 houdende vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar ;
 - b) in overeenstemming zijn met het decreet van 27 maart 1991 inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening ;
 - c) geen bepalingen bevatten waardoor de bevordering van de algemene sportbeoefening door de bevolking wordt verhinderd ;
 - d) de principes en de regels van de democratie aanvaarden en tevens het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind onderschrijven ;
- 7° alle maatregelen nemen om mensenhandel binnen de sportfederatie en de bij haar aangesloten clubs tegen te gaan door een correcte toepassing van de bestaande wetgeving. De sportfederatie treedt ook sanctionerend op bij misbruiken op basis van een door de sportfederatie opgestelde deontologische code ter bestrijding van de mensenhandel ;
- 8° haar zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;
- 9° geleid worden door een algemene vergadering waarin de aangesloten sportclubs op representatieve wijze vertegenwoordigd zijn, en door een raad van beheer van minstens vijf leden ;
- 10° op zelfstandige wijze de financiën beheren en het eigen beleid bepalen. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden hiertoe ;
- 11° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de sportfederatie, haar bestuurders, haar personeel en haar aangestelden, bedoeld in de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken ;
- 12° ter bescherming van haar aangesloten leden verzekeringspolissen afsluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden ;
- 13° ter bescherming van niet-leden bij sportpromotionele acties aparte verzekeringspolissen afsluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden ;
- 14° jaarlijks het door de algemene vergadering goedgekeurde financiële verslag, het werkingsverslag, de rekeningen en de begroting bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap indienen, en ervoor zorgen dat alle gegevens die verband houden met de erkenningsvoorwaarden op de zetel of het secretariaat van de sportfederatie in het Nederlands voorhanden zijn en die ter beschikking stellen voor onderzoek door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 15° vierjaarlijks een beleidsplan aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen. In het beleidsplan worden onder andere de volgende aspecten van de werking van de sportfederatie vermeld :
- a) de effectieve werking van de sportfederatie ;
 - b) het kwaliteitsbeleid waarin de doelstellingen en de eisen voor de kwaliteitszorg worden vastgesteld ;

Voorzitter

– *Aangenomen.*

c) het medisch verantwoord sporten.

Het beleidsplan wordt op basis van effectmeting jaarlijks geëvalueerd en zo nodig bijgestuurd. De resultaten van de evaluatie worden opgenomen in het werkingsverslag.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan dit beleidsplan moet voldoen ;

16° meewerken aan onderzoeken die door of namens de Vlaamse regering werden ingesteld en die gericht zijn op de evaluatie van de algemene werking of de activiteiten van de sportsector.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

De Vlaamse regering bepaalt de vorm van de documenten, bedoeld in artikel 5, 14° en 15°, de vermeldingen die zij moeten bevatten, het tijdstip en de wijze waarop zij voorgelegd of ingediend worden.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

De duur van de erkenning

Artikel 7

De erkenning van een sportfederatie wordt voor onbepaalde duur toegekend door de Vlaamse regering.

TITEL II

De subsidiëring van de erkende sportfederaties

HOOFDSTUK I

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 8

De subsidies voor een sportfederatie worden jaarlijks toegekend door de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

De subsidies voor de sportfederaties bestaan uit :

1° subsidies voor de basisopdrachten, bestaande uit personeelssubsidies en werkingssubsidies ;

2° aanvullende subsidies voor de facultatieve opdrachten.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De sportfederaties worden ingedeeld in unisportfederaties en in recreatieve sportfederaties.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK II

De unisportfederaties

AFDELING I

Definities

Artikel 11

De unisportfederaties worden ingedeeld in drie categorieën :

- 1° categorie A : een Vlaamse sportfederatie die in haar doelstelling en werking uitsluitend de organisatie, de promotie en de kwaliteitszorg van één sporttak op het oog heeft. De sporttak komt voor op de sporttakkenlijst. De sportfederatie kan als enige, via haar nationale koepel, deelnemen aan de Olympische Spelen. Deze Vlaamse sportfederatie heeft als enige, via haar nationale koepel, een officiële affiliatie met de internationale federatie van de sport. De internationale sportfederatie moet op haar beurt door het Internationaal Olympisch Comité aanvaard zijn als Olympische sportfederatie ;
- 2° categorie B : een Vlaamse sportfederatie die in haar doelstelling en werking uitsluitend de organisatie, de promotie en de kwaliteitszorg van één sporttak op het oog heeft. De sporttak komt voor op de sporttakkenlijst. De sportfederatie kan als enige, via haar nationale koepel, deelnemen aan Wereldkampioenschappen of de Wereldspelen. Deze Vlaamse sportfederatie heeft als enige, via haar nationale koepel, een officiële affiliatie met de internationale federatie van de sport. De internationale sportfederatie moet op haar beurt volwaardig lid met stemrecht zijn van de Association Générale des Fédérations Internationales Sportives (AGFIS) ;
- 3° categorie C : een Vlaamse sportfederatie voor gehandicapten die in haar doelstelling en werking uitsluitend de organisatie, de promotie en de kwaliteitszorg van één of meer sporttakken op het oog heeft. Deze sporttakken komen voor op de sporttakkenlijst. De sportfederatie kan als enige, via haar nationale koepel, deelnemen aan de Paralympics. Deze Vlaamse sportfederatie heeft, via haar nationale koepel, een officiële affiliatie met het International Paralympic Committee.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 23

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

Artikel 11

Aan 1° de volgende zin toevoegen :

“Sportfederaties die een sporttak aanbieden die op de sporttakkenlijst voorkomt, maar die bij gebrek aan het bestaan van een internationale federatie of door het bestaan van een unitaire sportfederatie dergelijke officiële affiliatie niet hebben, maar wel beantwoorden aan alle andere bepalingen van dit artikel kunnen ingedeeld worden in categorie A.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

AFDELING II

Subsidiëringscriteria voor de basisopdrachten

Artikel 12

De unisportfederatie van categorie A heeft ten minste 500 aangesloten leden, de unisportfederaties van categorie B en C heeft ten minste 1500 aangesloten leden.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

Om in aanmerking te komen voor basissubsidies, zoals bedoeld in artikel 9, 1°, voldoen de erkende unisportfederaties aan de volgende algemene voorwaarden :

- 1° aan alle aangesloten leden via de sportclubs gedurende het sportjaar sportactiviteiten op een verantwoorde wijze aanbieden, waarbij het gaat om een voldoende regelmatige en fysieke inspanning met competitief en recreatief karakter, individueel of in ploegverband. Het betreft activiteiten waarbij de sportbeoefenaar de be-

Voorzitter

doeling heeft zijn of haar lichamelijke ontwikkeling te stimuleren of zijn of haar lichamelijke conditie op peil te houden of te verbeteren.

De Vlaamse regering bepaalt wat onder regemaat van de aangeboden sportactiviteiten wordt verstaan alsook de wijze waarop de unisportfederatie de regelmaat kan aantonen ;

- 2° het ledenbestand van de unisportfederatie registreren op een door de Vlaamse regering bepaalde wijze ;
- 3° een boekhouding voeren volgens de door de Vlaamse regering voorgeschreven regels ;
- 4° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde rekeningen en de balans van het voorbije jaar aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen ;
- 5° via de sportclubs een jaarlijkse bijdrage van de aangesloten leden innen die bestemd is voor de unisportfederatie. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de jaarlijkse bijdrage moet voldoen ;
- 6° in het beleidsplan de werking, de kwaliteitszorg en de effectmeting per basisopdracht opnemen. De Vlaamse regering legt de nadere voorwaarden vast voor de kwaliteitszorg, de effectmeting, de voortgangsbewaking en de te behalen resultaten ;
- 7° op alle uitvoerende niveaus geleid worden door verantwoordelijke personen die een geschikte opleiding voor hun taak hebben gekregen of die een gepaste bijscholing hebben gevolgd. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden, de opleiding en de bijscholing.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. De erkende unisportfederaties moeten de volgende basisopdrachten uitvoeren :

- 1° organiseren van competitieve sportbeoefening op lokaal, nationaal en internationaal vlak ;
- 2° organiseren van recreatieve sportbeoefening voor kinderen, jongeren, volwassenen en senioren ;
- 3° organiseren van kaderopleiding en bijscholing voor de sporttechnische verantwoordelijken van de unisportfederatie en de aangesloten sportclubs met of in samenspraak met de Vlaamse Trainersschool ; organiseren van praktijkgerichte bijscholing voor het bestuurlijke en administratieve kader van de unisportfederatie en het bestuurlijke kader van de aangesloten sportclubs ;
- 4° aantoonbare inspanningen leveren in de sporttechnische, bestuurlijke, administratieve, sportpromotionele en sportmedische begeleiding van de aangesloten sportclubs met bijzondere aandacht voor de kwaliteitszorg ; een informatieplicht nakomen ten opzichte van de sportclubs en de aangesloten leden, alsmede een informatieopdracht uitoefenen ten behoeve van de Vlaamse overheid ;
- 5° de eigen sporttak promoten, voor de unisportfederaties van categorie A en B, en de sporttakken voor gehandicapten promoten, voor de unisportfederatie van categorie C. De unisportfederatie stelt daartoe een sportpromotieplan op voor vier jaar, waarin onder meer de betrokkenheid van haar sportclubs wordt omschreven. Dat sportpromotieplan is een onderdeel van het beleidsplan van de unisportfederatie.

§ 2. De nadere richtlijnen voor het uitvoeren van die basisopdrachten en de daaraan gekoppelde begroting worden door de Vlaamse regering bepaald. De wijze waarop de basisopdrachten uitgevoerd werden, worden aangetoond in het werkingsverslag dat als basis gebruikt wordt voor de evaluatie van de werking van de unisportfederatie. Unisportfederaties die één of meer basisopdrachten niet uitvoeren, komen niet in aanmerking voor subsidiëring op basis van dit decreet.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Voorzitter**Amendement Nr. 25****Amendement Nr. 24**

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

Artikel 14

In § 1, 2° schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

AFDELING III**Subsidiëringcriteria voor de facultatieve opdrachten****Artikel 15**

Om in aanmerking te komen voor aanvullende subsidies, zoals bedoeld in artikel 9, 2°, kunnen de gesubsidieerde unisportfederaties één of meer van de volgende facultatieve opdrachten uitvoeren :

- 1° realiseren van een specifiek jeugdsportbeleid, hierna te noemen "de facultatieve opdracht jeugdsport" ;
- 2° organiseren van sportkampen, hierna te noemen "de facultatieve opdracht sportkampen" ;
- 3° realiseren van een integraal topsportbeleid met bijzondere aandacht voor de begeleiding van beloftevolle jongeren, hierna te noemen "de facultatieve opdracht topsport" ;
- 4° organiseren van activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering, hierna te noemen "de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid".

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Artikel 15

Een 5° toevoegen, dat luidt als volgt :

"5° organiseren van recreatieve sportbeoefening voor kinderen, jongeren, volwassenen en senioren ;".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 16

De facultatieve opdracht jeugdsport, waarbij het jeugdsportbeleid van de unisportfederatie wordt gespecificeerd, komt wat de unisportfederatie betreft afzonderlijk aan bod in het beleidsplan. Daartoe richt de unisportfederatie een adviserende jeugdsportcommissie op. In het beleidsplan wordt de betrokkenheid en de ondersteuning van de sportclubs aangetoond. De invulling van de facultatieve opdracht door de unisportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht jeugdsport moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

De facultatieve opdracht sportkampen komt, wat de unisportfederatie betreft, afzonderlijk aan bod in het beleidsplan waarin door de unisportfederatie wordt gespecificeerd hoe ze die opdracht zal invullen. De invulling van de facultatieve opdracht door de unisportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

Voorzitter

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht sportkampen moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

De facultatieve opdracht topsport, waarbij de unisportfederatie aangeeft hoe ze een integraal topsportbeleid voert, houdt voor de unisportfederatie in dat ze een topsportbeleid voert en activiteiten organiseert die passen in het topsportbeleid, zoals vastgelegd in de beleidsnota Sport van de Vlaamse regering. De facultatieve opdracht moet afzonderlijk aan bod komen in het beleidsplan. De invulling van de facultatieve opdracht door de unisportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering legt, op voorstel van de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, om de vier jaar de sporttakken die voor subsidiëring van de topsporters in aanmerking kunnen komen en de indeling hiervan in categorieën vast, op basis van de volgende criteria :

- 1° de sportprestaties op internationaal vlak ;
- 2° de uitstraling van de sport in het binnenland ;
- 3° de uitstraling van de sport in het buitenland ;
- 4° de topsportstructuur, de begeleiding en het topsportbeleid van de betrokken unisportfederaties.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht topsport moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

De facultatieve opdracht prioriteitenbeleid, met de maatregelen en activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid, zoals vastgelegd in de beleidsnota Sport van de Vlaamse regering, komt afzonderlijk aan bod in het beleidsplan. Dat houdt voor de unisportfederatie in dat ze actief meewerkt aan het

prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering. In het beleidsplan wordt ook de betrokkenheid vermeld van de sportclubs. De invulling van de facultatieve opdracht door de unisportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt het thema en de duur van haar prioriteitenbeleid alsook de doelstellingen die zij samen met de sportfederaties en hun clubs wil bereiken.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid moet voldoen.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Aard en wijze van subsidiëring – basisopdrachten

Artikel 20

§ 1. De werkingssubsidies bedragen minimaal 30 percent en de personeelssubsidies maximaal 70 percent van het begrotingskrediet voor de basis-subsidies van de unisportfederaties, rekening houdend met de artikelen 53 en 54. Er is een voorafname voor de personeelssubsidies van deze unisportfederaties.

§ 2. De werkingssubsidies worden voor 50 percent toegekend op basis van het totaal aantal aangesloten leden en voor 50 percent op basis van het aantal gesubsidieerde voltijdse equivalenten van de in dit hoofdstuk gesubsidieerde unisportfederaties.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt per basisopdracht de aanvaardbare uitgaven die voor subsidiëring in aanmerking komen.

§ 4. In de boekhouding en de jaarrekeningen tonen de unisportfederatie aan dat de werkingssubsidies worden gebruikt voor het uitvoeren van de basisopdrachten, zoals bepaald in artikel 14. Per basisopdracht wordt minimaal 10 percent van de werkingssubsidies besteed, maar nooit meer dan 40 percent.

§ 5. De werkingssubsidie mag maximaal 75 percent bedragen van de totale subsidieerbare uitgaven voor de basisopdrachten.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De basissubsidies worden als volgt toegekend.

Onder voorbehoud dat de ingediende subsidiëeringsaanvraag van de unisportfederatie voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, wordt per trimester van het begrotingsjaar een voorschot uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidies die toegekend werden voor het voorlaatste werkjaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Voor unisportfederaties die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 percent van de subsidies waarop de unisportfederatie aanspraak kan maken op basis van de ingediende subsidiëeringsaanvraag van het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidies wordt uitbetaald vóór 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitenjaar, nadat de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap de uitgaven die in het voorbije jaar gedaan werden en de voorgelegde betalingsbewijzen heeft goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

De salarissen van de volgende personeelsleden komen voor subsidiëring in aanmerking ; de leden van het sporttechnische personeel met beleids- en sporttechnische verantwoordelijkheid op Vlaams niveau en de leden van het administratieve personeel belast met beleids- en administratieve verantwoordelijkheid op Vlaams niveau.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

§ 1. Elke unisportfederatie moet minimaal één voltijds equivalent in dienst hebben met de functie

van administratieve coördinator, één voltijds equivalent met de functie van sporttechnische coördinator en één voltijds of halftijds equivalent met de functie van sporttechnische coördinator voor recreatieve sportbeoefening. Deze personeelsleden beantwoorden aan de kwalificaties, zoals bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Een unisportfederatie die gesubsidieerd wordt voor de facultatieve opdracht topsport, kaderend in het topsportbeleid en die participeert in een topsportschool, kan aanspraak maken op één extra subsidieerbaar voltijds equivalent met de functie van coördinator topsport. Dit personeelslid beantwoordt aan de kwalificaties, zoals bepaald door de Vlaamse regering.

§ 3. Elke unisportfederatie kan supplementair nog voor maximaal vier voltijdse equivalenten subsidies krijgen.

§ 4. De functies van coördinator worden door voltijdse of halftijdse krachten ingevuld. De personeelsleden worden naar rato van deze voltijdse of halftijdse samenstelling gesubsidieerd. De andere voltijdse equivalenten, vermeld in § 3, kunnen per voltijds equivalent door deeltijdse krachten worden ingevuld. Deze personeelsleden worden naar rato van hun deeltijdse prestaties gesubsidieerd.

§ 5. Voorzover het personeelsleden betreft als bedoeld in § 1 en § 2, bedraagt de subsidie voor deze vier functies 90 percent van het bedrag bedoeld in § 7.

§ 6. Voorzover het personeelsleden betreft als bedoeld in § 3, bedraagt de subsidie voor het eerste extra voltijdse equivalent 75 percent van het bedrag bedoeld in § 7 en voor de andere extra voltijdse equivalenten 50 percent van het bedrag bedoeld in § 7.

§ 7. De subsidie voor de salarissen wordt berekend op het bedrag dat door de unisportfederatie voor het personeelslid wordt gedragen. Dat bedrag bestaat uit het brutosalaris, het vakantiegeld, de eindejaarsuitkering en de bijdrage krachtens het wettelijke stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 8. De Vlaamse regering bepaalt de in aanmerking komende diploma's en de overeenstemmende salarisschalen om de personeelssubsidies te berekenen. De gesubsidieerde personeelsleden worden minimaal betaald overeenkomstig hun diploma.

Voorzitter

§ 9. Minstens 50 percent van het gesubsidieerde personeel is sporttechnisch geschoold en oefent bovendien een sporttechnische functie uit.

§ 10. Voor de personeelsleden, bedoeld in § 1 en § 2 wordt steeds de volledige uitbetaling van de personeelssubsidie, zoals bedoeld in § 5, gegarandeerd.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Unisportfederaties met 25.000, 50.000, 75.000 of 100.000 aangesloten leden en meer hebben recht op respectievelijk één, twee, drie en vier extra voltijdse equivalenten. De subsidie voor de bijkomende voltijdse equivalenten bedraagt 50 percent van het bedrag bedoeld in artikel 23, § 7.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Indien een unisportfederatie een fusie aangaat met één of meer recreatieve sportfederaties van hoofdstuk III behoudt de fusiefederatie, ingedeeld in hoofdstuk II, nominatief alle gesubsidieerde personeelsleden die op het ogenblik van de fusie in dienst zijn van deze sportfederaties. Deze maatregel is uitdovend wat het aantal personeelsleden betreft tot het maximale aantal subsidieerbare voltijdse equivalenten waarop deze unisportfederatie recht heeft maar niet uitdovend wat het subsidiëringspercentage betreft ; de fusiefederatie behoudt het aantal gesubsidieerde equivalenten aan 90 percent.

– *Aangenomen.*

AFDELING V

Aard en wijze van subsidiëring – facultatieve opdrachten

Artikel 26

§ 1. De aanvullende subsidies zijn gekoppeld aan de door de gesubsidieerde unisportfederatie gekozen facultatieve opdrachten.

Om voor aanvullende subsidiëring in aanmerking te komen, stelt de unisportfederatie voor elke gekozen facultatieve opdracht een begroting vast. De subsidie wordt toegekend op basis van de ingediende en goedgekeurde projecten, de bijhorende begroting en de evaluatie op basis van effectmeting. De Vlaamse regering bepaalt per facultatieve opdracht de aanvaardbare uitgaven die voor subsidiëring in aanmerking komen.

§ 2. De Vlaamse regering hanteert de volgende beoordelingscriteria bij het toekennen van subsidies voor de facultatieve opdracht topsport :

- 1° de voorbereiding en de deelname aan internationale wedstrijden van geregistreerde topsporters ;
- 2° de participatie in een topsportschool ;
- 3° de organisatie van Europese kampioenschappen, Wereldkampioenschappen en Wereldbekerwedstrijden voor junioren en senioren in Vlaanderen of in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ;
- 4° de voorbereiding en de deelname aan Olympische Spelen, Paralympics, de Europese Jeugd Olympische dagen (EYOD) en Wereldspelen van de gepreselecteerde en geselecteerde topsporters.

§ 3. Voor de facultatieve opdrachten kan de Vlaamse regering de beoordelingscriteria, de voorwaarden, de kwaliteitszorg, de effectmeting, de voortgangsbewaking en de te behalen resultaten bepalen voor de toekenning en de aanwending van de

Voorzitter

aanvullende subsidies. De Vlaamse regering bepaalt de vergoedingen en de daaraan verbonden vereisten inzake diploma's of bekwaamheidsbewijzen voor de medewerkers verbonden aan alle facultatieve opdrachten.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de wijze en het tijdstip waarop de aanvullende subsidies worden uitbetaald.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**De recreatieve sportfederaties****AFDELING I****Definitie****Artikel 27**

Een recreatieve sportfederatie is een Vlaamse sportfederatie die in haar doelstellingen en werking de organisatie, de promotie en de kwaliteitszorg van één of meer sporttakken die voorkomen op de sporttakkenlijst op het oog heeft en die zuiver recreatieve of competitiegerichte recreatieve sportbeoefening volgens de reglementen van de sporttak(ken) aanbiedt.

– *Aangenomen.*

AFDELING II**Subsidiëringscriteria voor de basisopdrachten****Artikel 28**

Om in aanmerking te komen voor basissubsidies, zoals bedoeld in artikel 9, 1°, moeten de erkende recreatieve sportfederaties voldoen aan de volgende algemene voorwaarden :

1° ten minste 5000 aangesloten leden hebben. De recreatieve sportfederaties voor gehandicapte personen moeten minstens 2500 aangesloten leden hebben ;

2° aan alle aangesloten leden via de sportclubs gedurende het sportjaar sportactiviteiten op een verantwoorde wijze aanbieden, waarbij het gaat om een voldoende regelmatige en fysieke inspanning met competitiegericht of zuiver recreatief karakter, individueel of in ploegverband. Het betreft activiteiten waarbij de sportbeoefenaar de bedoeling heeft zijn of haar lichamelijke ontwikkeling te stimuleren of zijn of haar lichamelijke conditie op peil te houden of te verbeteren.

De Vlaamse regering bepaalt wat onder regelmaat van de aangeboden sportactiviteiten wordt verstaan alsook de wijze waarop de recreatieve sportfederatie de regelmaat kan aantonen ;

3° het ledenbestand van de recreatieve sportfederatie registreren op een door de Vlaamse regering bepaalde wijze ;

4° een boekhouding voeren volgens de door de Vlaamse regering voorgeschreven regels ;

5° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde rekeningen en de balans van het voorbije jaar aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen ;

6° via de sportclubs een jaarlijkse bijdrage van de aangesloten leden innen die bestemd is voor de recreatieve sportfederatie. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de jaarlijkse bijdrage voldoet ;

7° in het beleidsplan de werking, de kwaliteitszorg en de effectmeting per basisopdracht opnemen. De Vlaamse regering legt de nadere voorwaarden vast voor de kwaliteitszorg, de effectmeting, de voortgangsbewaking en de te behalen resultaten ;

8° op alle uitvoerende niveaus geleid worden door verantwoordelijke personen die een geschikte opleiding voor hun taak hebben gekregen of die een gepaste bijscholing hebben gevolgd. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en de mogelijke vormen van de opleiding en de bijscholing.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**AFDELING III****Artikel 29****Subsidiëringcriteria voor de facultatieve opdrachten**

§ 1. De erkende recreatieve sportfederaties voeren de volgende basisopdrachten uit :

- 1° organiseren van zuiver recreatieve sportbeoefening en in voorkomend geval organiseren van competitiegerichte recreatieve sportbeoefening op lokaal en Vlaams vlak ;
- 2° organiseren van kaderopleiding en bijscholing voor de sporttechnische verantwoordelijken van de recreatieve sportfederatie en de aangesloten sportclubs, met of in samenspraak met de Vlaamse Trainersschool ; organiseren van praktijkgerichte bijscholing voor het bestuurlijke en administratieve kader van de recreatieve sportfederatie en het bestuurlijke kader van de aangesloten sportclubs ;
- 3° aantoonbare inspanningen leveren in de sporttechnische, bestuurlijke, administratieve, sportpromotionele en sportmedische begeleiding van de aangesloten sportclubs met bijzondere aandacht voor de kwaliteitszorg ;
- 4° een informatieplicht nakomen ten opzichte van de sportclubs en de aangesloten leden, alsmede een informatieopdracht vervullen ten behoeve van de Vlaamse overheid ;
- 5° promoten van de aangeboden sporttakken. De recreatieve sportfederatie stelt daartoe een sportpromotieplan op voor vier jaar, waarin onder meer de betrokkenheid van haar sportclubs wordt omschreven. Dat sportpromotieplan is een onderdeel van het beleidsplan van de recreatieve sportfederatie.

§ 2. De nadere richtlijnen voor het uitvoeren van die basisopdrachten en de daaraan gekoppelde begroting worden door de Vlaamse regering bepaald. De wijze waarop de basisopdrachten uitgevoerd werden, wordt aangetoond in het werkingsverslag dat als basis gebruikt wordt voor de evaluatie van de werking van de recreatieve sportfederatie. Recreatieve sportfederaties die één of meer basisopdrachten niet uitvoeren, komen niet in aanmerking voor subsidiëring op basis van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

Om in aanmerking te komen voor aanvullende subsidies, zoals bedoeld in artikel 9, 2°, kunnen de gesubsidieerde recreatieve sportfederaties één of meer van de volgende facultatieve opdrachten uitvoeren :

- 1° realiseren van een specifiek jeugdsportbeleid, hierna te noemen "de facultatieve opdracht jeugdsport" ;
- 2° organiseren van sportkampen, hierna te noemen "de facultatieve opdracht sportkampen" ;
- 3° organiseren van activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering, hierna te noemen "de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid".

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 26

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

Artikel 30

Een 4° toevoegen, dat luidt als volgt :

"4° realiseren van een integraal topsportbeleid met bijzondere aandacht voor de begeleiding van de beloftevolle jongeren, hierna te noemen de "facultatieve opdracht topsport".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 31

De facultatieve opdracht jeugdsport, waarbij het jeugdsportbeleid van de recreatieve sportfederatie wordt gespecificeerd, komt, wat de recreatieve sportfederatie betreft, afzonderlijk aan bod in het

Voorzitter

beleidsplan. Daartoe richt de recreatieve sportfederatie een adviserende jeugdsportcommissie op. In het beleidsplan wordt de betrokkenheid en de ondersteuning van de sportclubs aangetoond. De invulling van de facultatieve opdracht door de recreatieve sportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht jeugdsport moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

De facultatieve opdracht sportkampen, komt wat de recreatieve sportfederatie betreft afzonderlijk aan bod in het beleidsplan waarin door de recreatieve sportfederatie wordt gespecificeerd hoe ze die opdracht zal invullen. De invulling van de facultatieve opdracht door de recreatieve sportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht sportkampen moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

De facultatieve opdracht prioriteitenbeleid, met de maatregelen en activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid, zoals vastgelegd in de beleidsnota Sport van de Vlaamse regering komt afzonderlijk aan bod in het beleidsplan. Dat houdt voor de recreatieve sportfederatie in dat ze actief meewerkt aan het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering. In het beleidsplan wordt ook de betrokkenheid vermeld van de sportclubs. De invulling van de facultatieve opdracht door de recreatieve sportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt het thema en de duur van haar prioriteitenbeleid alsook de doelstellingen die zij samen met de sportfederaties en hun clubs wil bereiken.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid moet voldoen.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 33bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 27

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

Artikel 33bis (nieuw)

In hoofdstuk III, Afdeling III, een nieuw artikel 33bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 33bis

De facultatieve opdracht topsport, waarbij de recreatieve sportfederatie aangeeft hoe ze een integraal topsportbeleid voert, houdt voor de recreatieve sportfederatie in dat ze een topsportbeleid voert en activiteiten organiseert die passen in het topsportbeleid, zoals vastgelegd in de beleidsnota Sport van de Vlaamse regering. De facultatieve opdracht moet afzonderlijk aan bod komen in het beleidsplan. De invulling van de facultatieve opdracht door de recreatieve sportfederatie wordt in een convenant met de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd.

De Vlaamse regering legt, op voorstel van de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, om de vier jaar de sporttakken die voor subsidiëring van de topsporters in aanmerking kunnen komen en de indeling hiervan in categorieën vast, op basis van de volgende criteria :

- 1° de sportprestaties op internationaal vlak ;
- 2° de uitstraling van de sport in het binnenland ;
- 3° de uitstraling van de sport in het buitenland ;
- 4° de topsportstructuur, de begeleiding en het topsportbeleid van de betrokken recreatieve sportfederaties.

Voorzitter

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht topsport moet voldoen.”.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

AFDELING IV

Aard en wijze van subsidiëring – basisopdrachten

Artikel 34

§ 1. De werkingssubsidies bedragen minimaal 25 percent en de personeelssubsidies maximaal 75 percent van het begrotingskrediet voor de basis-subsidies van deze recreatieve sportfederaties, rekening houdend met de artikelen 53 en 54.

§ 2. De werkingssubsidies worden voor 50 percent toegekend op basis van het totale aantal aangesloten leden en voor 50 percent op basis van het aantal gesubsidieerde voltijdse equivalenten van de in dit hoofdstuk gesubsidieerde recreatieve sportfederaties.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt per basisopdracht de aanvaardbare uitgaven die voor subsidiëring in aanmerking komen.

§ 4. In de boekhouding en de jaarrekeningen toont de recreatieve sportfederatie aan dat de werkings-subsidies worden gebruikt voor het uitvoeren van de basisopdrachten, zoals bepaald in artikel 29. Per basisopdracht wordt minimaal 10 percent van de werkingssubsidies besteed, maar nooit meer dan 40 percent.

§ 5. De werkingssubsidie mag maximaal 75 percent bedragen van de totale subsidieerbare uitgaven voor de basisopdrachten.

– *Aangenomen.*

Artikel 35

De basissubsidies worden als volgt toegekend.

Onder voorbehoud dat de ingediende subsidiëringaanvraag van de recreatieve sportfederatie

voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, wordt per trimester van het begrotingsjaar een voorschot uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidies die toegekend werden voor het voorlaatste werkjaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Voor recreatieve sportfederaties die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 percent van de subsidies waarop de recreatieve sportfederatie aanspraak kan maken op basis van de ingediende subsidiëringaanvraag van het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidies wordt uitbetaald vóór 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitsjaar, nadat de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap de uitgaven die in het voorbije jaar gedaan werden en de voorgelegde betalingsbewijzen heeft goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

Artikel 36

De salarissen van de volgende personeelsleden komen voor subsidiëring in aanmerking : de leden van het sporttechnische personeel met beleids- en sporttechnische verantwoordelijkheid op Vlaams niveau en de leden van het administratieve personeel belast met beleids- en administratieve verantwoordelijkheid op Vlaams niveau.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

§1. Elke recreatieve sportfederatie moet minimaal twee voltijdse equivalenten in dienst hebben waarvan één met de functie van administratieve coördinator en één met de functie van sporttechnische coördinator voor de recreatieve sportbeoefening. Deze personeelsleden beantwoorden aan de kwalificaties, zoals bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Een recreatieve sportfederatie kan supplementair nog voor maximaal vier voltijdse equivalenten subsidies krijgen.

Voorzitter

§ 3. De functies van coördinator worden door voltijdse of halftijdse krachten ingevuld. De personeelsleden worden naar rato van deze voltijdse of halftijdse aanstelling gesubsidieerd. De andere voltijdse equivalenten, zoals vermeld in § 2, kunnen per voltijds equivalent door deeltijdse krachten worden ingevuld. Deze personeelsleden worden naar rato van hun deeltijdse prestaties gesubsidieerd.

§ 4. Voorzover het personeelsleden betreft als bedoeld in § 1, bedraagt de subsidie voor de twee verplichte voltijdse equivalenten 90 percent van het bedrag bedoeld in § 6.

§ 5. Voorzover het personeelsleden betreft als bedoeld in § 2, bedraagt de subsidie voor het eerste extra voltijdse equivalent 75 percent van het bedrag bedoeld in § 6 en voor de andere extra voltijdse equivalenten 50 percent van het bedrag bedoeld in § 6.

§ 6. De subsidie voor de salarissen wordt berekend op het bedrag dat door de recreatieve sportfederatie voor het personeelslid wordt gedragen. Dat bedrag bestaat uit het brutosalaris, het vakantiegeld, de eindejaarsuitkering en de bijdrage krachtens het wettelijke stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de in aanmerking komende diploma's en de overeenstemmende salarisschalen om de personeelssubsidies te berekenen. De gesubsidieerde personeelsleden worden minimaal betaald overeenkomstig hun diploma.

§ 8. Minstens 50 percent van het gesubsidieerde personeel is sporttechnisch geschoold en oefent bovendien een sporttechnische functie uit.

§ 9. Voor de personeelsleden, bedoeld in § 1, wordt steeds de volledige uitbetaling van de personeelssubsidie, zoals bedoeld in § 4, gegarandeerd.

– *Aangenomen.*

Artikel 38

Indien een recreatieve sportfederatie een fusie aangaat met één of meerdere recreatieve sportfederaties, behoudt de fusiefederatie nominatief alle gesubsidieerde personeelsleden die op het ogenblik van de fusie in dienst zijn van deze sportfederaties. Deze maatregel is uitdovend wat het aantal

personeelsleden betreft, tot het maximaal aantal subsidieerbare voltijdse equivalenten waarop deze recreatieve sportfederatie recht heeft, maar niet uitdovend wat het subsidiëringspercentage betreft. De fusiefederatie behoudt het aantal gesubsidieerde equivalenten aan 90 percent.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 38bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 28

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

Artikel 38bis (nieuw)

In hoofdstuk III, Afdeling IV, een nieuw artikel 38bis invoegen, dat luidt als volgt :

" Artikel 38bis

Recreatieve sportfederaties met 25.000, 50.000, 75.000 of 100.000 aangesloten leden en meer hebben recht op respectievelijk één, twee, drie en vier extra voltijdse equivalenten. De subsidie voor de bijkomende voltijdse equivalenten bedraagt 50 percent van het bedrag bedoeld in artikel 27, § 6."

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

AFDELING V

Aard en wijze van subsidiëring – facultatieve opdrachten

Artikel 39

§ 1. De aanvullende subsidies zijn gekoppeld aan de door de gesubsidieerde recreatieve sportfederatie gekozen facultatieve opdrachten.

Om voor aanvullende subsidiëring in aanmerking te komen, stelt de recreatieve sportfederatie voor elke gekozen facultatieve opdracht een begroting vast. De subsidie wordt toegekend op basis van de ingediende en goedgekeurde projecten, de bijho-

Voorzitter

rende begroting en de evaluatie op basis van effectmeting. De Vlaamse regering bepaalt per facultatieve opdracht de aanvaarbare uitgaven die voor subsidiëring in aanmerking komen.

§ 2. Voor de facultatieve opdrachten kan de Vlaamse regering de beoordelingscriteria, de voorwaarden, de kwaliteitszorg, de effectmeting, de voortgangsbewaking en de te behalen resultaten bepalen voor de toekenning en de aanwending van de aanvullende subsidies. De Vlaamse regering bepaalt de vergoedingen en de daaraan verbonden vereisten inzake diploma's of bekwaamheidsbewijzen voor de medewerkers verbonden aan alle facultatieve opdrachten.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de wijze en het tijdstip waarop deze aanvullende subsidies worden uitbetaald.

– *Aangenomen.*

DEEL III**De erkenning en subsidiëring van een koepelorganisatie****Artikel 40**

§ 1. Om als koepelorganisatie erkend te worden en te blijven, moet een koepelorganisatie voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° opgericht zijn overeenkomstig de wet waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel rechtspersoonlijkheid wordt verleend ;
- 2° haar zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;
- 3° beschikken over een raad van beheer van minstens negen leden die op een voor de sportsector representatieve wijze is samengesteld uit vertegenwoordigers van de erkende sportfederaties ;
- 4° op alle uitvoerende niveaus geleid worden door verantwoordelijke personen die een geschikte opleiding voor hun taak hebben gekre-

gen of die een gepaste bijscholing hebben gevolgd ;

- 5° op zelfstandige wijze de finances beheren en het beleid bepalen. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden hiertoe ;
 - 6° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de koepelorganisatie, haar bestuurders, haar personeel en haar aangestelden, bedoeld in de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken ;
 - 7° een boekhouding voeren volgens de door de Vlaamse regering voorgeschreven regels ;
 - 8° jaarlijks het door de algemene vergadering goedgekeurde financiële verslag, het werkingsverslag, de rekeningen en de begroting bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap indienen, en ervoor zorgen dat alle gegevens die verband houden met de erkenningsvoorwaarden op de zetel of het secretariaat van de koepelorganisatie in het Nederlands voorhanden zijn en die ter beschikking stellen voor onderzoek door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap ;
 - 9° vierjaarlijks een beleidsplan aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorleggen. In het beleidsplan wordt de effectieve werking van de koepelorganisatie vermeld en het kwaliteitsbeleid waarin de doelstellingen en de eisen voor de kwaliteitszorg worden vastgesteld. Het beleidsplan wordt op basis van effectmeting jaarlijks geëvalueerd en zo nodig bijgestuurd. De resultaten van de evaluatie worden opgenomen in het werkingsverslag.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan dit beleidsplan moet voldoen ;
 - 10° ten minste 2/3 van de gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties als leden hebben.
- § 2. Voor de bestuursorganen, bedoeld in § 1, geldt als voorwaarde dat de personeelsleden van een koepelorganisatie niet zetelen als vertegenwoordiger van een sportfederatie in de algemene vergadering of de raad van beheer.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Voorzitter**Amendement Nr. 30****Amendement Nr. 29**

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
na indiening van het verslag

Artikel 40

Aan § 1, 10° de volgende zinsnede toevoegen :

“waarbij de koepelorganisatie binnen elk van de in Hoofdstuk II, Hoofdstuk III en Deel IV gesubsidieerde organisaties minstens de helft van deze organisaties als leden moet hebben”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 41

De Vlaamse regering bepaalt de opleiding en de bijscholing zoals bedoeld in artikel 40, § 1, 4°, en de vorm van de documenten, bedoeld in artikel 40, § 1, 8° en 9°, de vermeldingen die zij bevatten, en de wijze waarop zij voorgelegd of ingediend worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 42

Om in aanmerking te komen voor subsidies moet een erkende koepelorganisatie de volgende opdrachten vervullen :

- 1° optreden als vertegenwoordiger van het geheel van de aangesloten sportfederaties naar de overheid toe en waar daar wordt om gevraagd ;
- 2° de aangesloten sportfederaties regelmatig informeren ;
- 3° de aangesloten sportfederaties op juridisch, administratief, organisatorisch en beleidsmatig vlak ondersteunen ;
- 4° de behoeften van de aangesloten sportfederaties detecteren waarvoor onderzoeks- en studiewerk noodzakelijk is.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Artikel 42

Vóór 1°, dat 1°bis wordt, een nieuwe 1°, invoegen dat luidt als volgt :

“de belangen van de aangesloten sportfederaties behartigen ;”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 43

§ 1. De subsidies voor een koepelorganisatie worden jaarlijks toegekend door de Vlaamse regering en bestaan uit werkingssubsidies en personeelssubsidies.

§ 2. Een erkende koepelorganisatie heeft recht op :

- 1° twee voltijdse equivalenten waarvoor de personeelssubsidie 90 percent bedraagt van het bedrag, bedoeld in § 3 ;
- 2° één voltijds equivalent waarvoor de personeelssubsidie 75 percent bedraagt van het bedrag, bedoeld in § 3 ;
- 3° één voltijds equivalent waarvoor de personeelssubsidie 50 percent bedraagt van het bedrag, bedoeld in § 3.

§ 3. De subsidie voor de salarissen wordt berekend op het bedrag dat door de erkende koepelorganisatie voor het personeelslid wordt gedragen. Dat bedrag bestaat uit het brutosalaris, het vakantiegeld, de eindejaarsuitkering en de bijdrage krachtens het wettelijke stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de in aanmerking komende diploma's en de overeenstemmende salarisschalen om de personeelssubsidies te berekenen. De gesubsidieerde personeelsleden worden minimaal betaald overeenkomstig hun diploma.

§ 5. De voltijdse equivalenten vermeld in § 2, 1°, worden ofwel door voltijdse of halftijdse krachten ingevuld. De personeelsleden worden naar rato van deze voltijdse of halftijdse aanstelling gesubsidieerd.

Voorzitter

dieerd. De andere voltijdse equivalenten, vermeld in § 2, 2° en 3°, kunnen per voltijds equivalent door deeltijdse krachten worden ingevuld. Deze personeelsleden worden naar rato van hun deeltijdse prestaties gesubsidieerd.

§ 6. De werkingssubsidie bedraagt één derde van de personeelssubsidie. Zij moet worden aangewend voor het uitvoeren van de in artikel 42 vermelde opdrachten.

– *Aangenomen.*

Artikel 44

De subsidies worden als volgt toegekend.

Onder voorbehoud dat de ingediende subsidiëringaanvraag van een koepelorganisatie voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, wordt per trimester van het begrotingsjaar een voorschot uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidies die toegekend werden voor het voorlaatste werkjaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Indien een koepelorganisatie minder dan twee jaar erkend is bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 percent van de subsidies waarop een koepelorganisatie aanspraak kan maken op basis van de ingediende subsidiëringaanvraag van het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidies wordt uitbetaald vóór 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitenjaar, nadat de bevoegde dienst van de Vlaamse gemeenschap de uitgaven die in het voorbije jaar gedaan werden en de voorgelegde betalingsbewijzen heeft goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

Artikel 45

De erkenningsprocedure van de koepelorganisatie gebeurt zoals bepaald in de artikel 3. De Vlaamse regering verleent de erkenning en bepaalt de geldigheidsduur van deze erkenning. De subsidië-

ringsprocedure van de koepelorganisatie gebeurt zoals bepaald in artikel 4.

– *Aangenomen.*

DEEL IV

De erkenning en subsidiëring van organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 46

Voor de toepassing van dit deel wordt verstaan onder :

- 1° sportieve vrijetijdsbesteding : een vrijetijdsbesteding waarbij de deelnemers op gereglementeerde wijze en in gestructureerd verband hun vaardigheden meten en waarbij coördinatie, concentratie, behendigheid, tactiek en ontspanning primeren in combinatie met een minimale fysieke activiteit. De sporttakken van de sporttakkenlijst kunnen hier niet toe behoren ;
- 2° vrijetijdscluster : een verzameling van aanverwante sportieve vrijetijdsbestedingen. De activiteiten van de vrijetijdsbesteding worden ingedeeld in vier vrijetijdsclusters :
 - a) traditionele volksspelen : activiteiten, met overheersend een sociale dimensie, die levenslang kunnen beoefend worden en die een Vlaamse traditionele oorsprong hebben ;
 - b) internationale volksspelen : activiteiten met overheersend een sociale dimensie, die een uitgesproken internationaal karakter hebben en waarbij de klemtoon ligt op het aspect concentratie ;
 - c) dierenhobby's : activiteiten waar bij de beoefening omgegaan wordt met één of meer dieren en waarbij de zorgplicht voor het milieu wordt behartigd en de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn van dieren wordt gerespecteerd ;
 - d) luchtactiviteiten : activiteiten die beoefend worden in de lucht met behulp van mecha-

Voorzitter

nisch materiaal in combinatie met lichamelijke vaardigheden ;

3° organisatie : een vereniging zonder winstoogmerk die is samengesteld uit één of meer verenigingen die de sportieve vrijetijdsbesteding beoefenen binnen een zelfde vrijetijdscluster.

– *Aangenomen.*

TITEL II

De erkenning

Artikel 47

§ 1. De Vlaamse regering erkent één organisatie per vrijetijdscluster.

§ 2. Indien binnen één vrijetijdscluster meerdere organisaties die voldoen aan de erkenningsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 48 een ontvankelijke aanvraag tot erkenning indienen, fuseren deze organisaties tot één organisatie, om in aanmerking te komen voor erkenning.

– *Aangenomen.*

Artikel 48

Om als organisatie erkend te worden en te blijven, moet zij aan de volgende voorwaarden voldoen :

- 1° opgericht zijn overeenkomstig de wet waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel rechtspersoonlijkheid wordt verleend ;
- 2° in de statuten van de organisatie vermelden dat alle verenigingen die uitsluitend een actieve werking binnen een vrijetijdscluster kunnen aantonen, kunnen toetreden tot de organisatie ;
- 3° een benaming hebben die representatief en overkoepelend is voor de desbetreffende vrijetijdscluster ;
- 4° een werking, statuten en huishoudelijk reglement hebben dat of die :

a) in overeenstemming zijn met het decreet van 24 juli 1996 houdende vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar ;

b) in overeenstemming zijn met het decreet van 27 maart 1991 inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening en met alle regelgeving met betrekking tot doping voor dieren ;

c) geen bepalingen bevatten waardoor de bevordering van de algemene sportbeoefening door de bevolking wordt verhinderd ;

d) de principes en de regels van de democratie aanvaarden en tevens het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind onderschrijven ;

5° haar zetel hebben en haar activiteiten ontplooiën in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;

6° via haar aangesloten verenigingen ten minste 1000 sportieve vrijetijdsbeoefenaars vertegenwoordigen ;

7° geleid worden door een algemene vergadering en een raad van beheer waarin de aangesloten verenigingen op representatieve wijze vertegenwoordigd zijn ;

8° op zelfstandige wijze de financiën beheren en het eigen beleid bepalen. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden hiertoe ;

9° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de organisatie, haar bestuurders, haar personeel en haar aangestelden, bedoeld in de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken ;

10° ter bescherming van de sportieve vrijetijdsbeoefenaars die zij vertegenwoordigen verzekeringspolissen afsluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden ;

11° ter bescherming van de sportieve vrijetijdsbeoefenaars die deelnemen aan sportpromotie acties aparte verzekeringspolissen afsluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden ;

Voorzitter

12° jaarlijks het door de algemene vergadering goedgekeurde financieel verslag, het werkingsverslag, de rekeningen en de begroting bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap indienen. Ervoor zorgen dat alle gegevens die verband houden met de erkenningsvoorwaarden op de zetel of het secretariaat van de organisatie in het Nederlands voorhanden zijn en die ter beschikking stellen voor onderzoek door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

TITEL III

De subsidiëring

Artikel 49

Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet de erkende organisatie aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° de volgende functies uitvoeren ten behoeve van alle vrijetijdsbeoefenaars van de aangesloten verenigingen :

- a) een informatie- en documentatiefunctie : het verzamelen, ontsluiten en aanbieden van informatie en documentatie over de betrokken cluster ;
- b) een begeleidende functie : dienst- en adviesverlening aanbieden met bijzondere aandacht voor de kwaliteitszorg ;
- c) een promotiefunctie : de sportieve vrijetijdsbesteding van de betrokken cluster promoten ;
- d) een aanspreekfunctie : fungeren als centraal aanspreekpunt voor de aangesloten verenigingen, de sportieve vrijetijdsbeoefenaars die zij vertegenwoordigen en de Vlaamse overheid.

De Vlaamse regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan deze functies moeten voldoen ;

2° de organisatie dient bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap een beleidsplan in voor vier jaar waarin zij haar organisatorische en financiële planning uiteenzet en aangeeft op welke manier de functies bedoeld in 1°, beleidsmatig ingevuld worden.

De Vlaamse regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaraan dit beleidsplan moet voldoen ;

3° de organisatie heeft minstens één voltijds equivalent in dienst. Het voltijdse equivalent beantwoordt aan de kwalificaties zoals bepaald door de Vlaamse regering ;

4° een bestand van de sportieve vrijetijdsbeoefenaars die zij vertegenwoordigen op het secretariaat bijhouden op een door de Vlaamse regering bepaalde wijze.

– *Aangenomen.*

TITEL IV

Aard en wijze van subsidiëring

Artikel 50

§ 1. De subsidies voor de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding worden jaarlijks toegekend door de Vlaamse regering.

§ 2. De organisatie ontvangt voor het vervullen van haar functies een vast bedrag van 37.200 euro (zevenendertigduizend tweehonderd euro).

§ 3. Afhankelijk van het aantal sportieve vrijetijdsbeoefenaars die zij vertegenwoordigt ontvangt de organisatie supplementair een maximaal subsidiebedrag van :

1° 24.800 euro (vierentwintigduizend achthonderd euro), indien de organisatie minder dan 2000 sportieve vrijetijdsbeoefenaars vertegenwoordigt ;

2° 37.200 euro (zevenendertigduizend tweehonderd euro), indien de organisatie 2000 tot en met 4999 sportieve vrijetijdsbeoefenaars vertegenwoordigt ;

Voorzitter

3° 62.000 euro (tweeënzestigduizend euro), indien de organisatie 5000 tot en met 9999 sportieve vrijetijdsbeoefenaars vertegenwoordigt ;

4° 74.400 euro (vierenzeventigduizend vierhonderd euro), indien de organisatie 10.000 tot en met 14.999 sportieve vrijetijdsbeoefenaars vertegenwoordigt ;

5° 86.800 euro (zesentachtigduizend achthonderd euro), indien de organisatie 15.000 of meer sportieve vrijetijdsbeoefenaars vertegenwoordigt.

– *Aangenomen.*

Artikel 51

De subsidies worden als volgt toegekend.

Onder voorbehoud dat de ingediende subsidiëeringsaanvraag van een organisatie voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, wordt per trimester van het begrotingsjaar een voorschot uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van het in artikel 50 bepaalde bedrag.

Het saldo van de subsidies wordt uitbetaald vóór 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitenjaar, nadat de Vlaamse regering de uitgaven die in het voorbije jaar gedaan werden en de voorgelegde betalingsbewijzen heeft goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

Artikel 52

De erkenningsprocedure van de organisaties gebeurt zoals bepaald in artikel 3. De Vlaamse regering verleent de erkenning en bepaalt de geldigheidsduur van deze erkenning. De subsidiëeringsprocedure van de organisaties gebeurt zoals bepaald in artikel 4.

– *Aangenomen.*

DEEL V**Financiering****Artikel 53**

Het begrotingskrediet voor de subsidiëring van de basisopdrachten van de unisportfederaties van deel II, titel II, hoofdstuk II is minstens even groot als de som van de subsidiekredieten voor de basisopdrachten die worden toegekend aan de recreatieve sportfederaties van deel II, titel II, hoofdstuk III en de subsidies aan de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding van deel IV. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

Het begrotingskrediet voor de subsidiëring van de basisopdrachten van de recreatieve sportfederaties van deel II, titel II, hoofdstuk III is ten minste even groot als de som van de in het jaar 2000 toegekende subsidies voor basisopdrachten aan die sportfederaties die ingevolge dit decreet zijn ingedeeld in deel II, titel II, hoofdstuk III. Het aldus verkregen bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 31

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke en de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijk
na indiening van het verslag

In artikel 54, op de 4° regel, het getal "2000" vervangen door het getal "2001".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 55

Het begrotingskrediet voor de subsidiëring van de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding wordt vastgelegd op 450.000 euro (vierhonderd en vijftig duizend euro) per jaar. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

– *Aangenomen.*

Artikel 56

Voor de financiering van de facultatieve opdrachten worden volgende kredieten aangewend :

- 1° voor de uitvoering van de facultatieve opdracht jeugdsport ; minimaal 1.240.000 euro (één miljoen tweehonderd veertigduizend euro) ;
- 2° voor de uitvoering van de facultatieve opdracht sportkampen ; minimaal 496.000 euro (vierhonderd zesennegentigduizend euro) ;
- 3° voor de uitvoering van de facultatieve opdracht topsport :
 - a) minimaal 1.488.000 euro (één miljoen vierhonderd achtentachtigduizend euro), voor de voorbereiding en de deelname aan internationale wedstrijden ;
 - b) minimaal 446.200 euro (vierhonderd zesennegentigduizend tweehonderd euro), voor de participatie in een topsportschool ;
 - c) minimaal 24.800 euro (vierentwintigduizend achthonderd euro), 12.400 euro (twaalfduizend vierhonderd euro), 6200 euro (zesduizend tweehonderd euro) voor de organisatie van respectievelijk een Wereldkampioenschap, een Europees kampioenschap en een Wereldbekerwedstrijd ;
 - d) minimaal 744.000 euro (zevenhonderd vierennveertigduizend euro) voor de voorbereiding en de deelname aan de Olympische Spelen, de Paralympics, de Wereldspelen en de Europese Jeugd Olympische dagen in een Olympisch jaar ;
 - e) minimaal 248.000 euro (tweehonderd achtenveertigduizend euro) voor de voorberei-

ding en de deelname aan de Olympische Spelen, de Paralympics, de Wereldspelen en de Europese Jeugd Olympische dagen in een niet Olympisch jaar ;

- 4° voor de uitvoering van de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid : minimaal 248.000 euro (tweehonderd achtenveertigduizend euro). Die bedragen worden jaarlijks aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

– *Aangenomen.*

DEEL VI

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 57

Het decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 58

De in het kader van het decreet van 13 april 1999 opgerichte sportconfederaties die ingevolge dit decreet gesubsidieerd worden als één sportfederatie behorende tot deel II, titel II, hoofdstuk III, behouden nominatief alle personeelsleden die op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd. Deze maatregel is uitdovend wat het aantal personeelsleden betreft tot het maximaal aantal subsidiëerbare equivalenten. De sportfederatie behoudt het aantal gesubsidieerde equivalenten aan 90 procent, voorzover de samenstelling van de sportconfederatie niet wordt gewijzigd.

– *Aangenomen.*

Artikel 59

De personeelsleden die in het kader van het decreet van 13 april 1999 gesubsidieerd werden in één van de twee verplichte functies vermeld in artikel 22, § 2, van het voormelde decreet, maar niet aan de diplomavereisten voldeden, en onder het

Voorzitter

huidige decreet dezelfde verplichte functies van administratief of sporttechnisch coördinator blijven uitoefenen worden verder nominatief gesubsidieerd met de subsidiëringspercentages die hun waren toegekend ingevolge het decreet van 13 april 1999.

– *Aangenomen.*

Artikel 60

De personeelsleden die in het kader van het decreet van 13 april 1999 gesubsidieerd werden in andere functies dan deze vermeld in artikel 59, maar niet aan de diplomaveristen voldeden en onder het huidige decreet één van de niet verplichte functies blijven uitoefenen, worden verder nominatief gesubsidieerd met de subsidiëringspercentages die hun waren toegekend ingevolge het decreet van 13 april 1999.

– *Aangenomen.*

Artikel 61

De sportfederaties die in het kader van het decreet van 13 april 1999 niet voldeden aan de bepalingen van artikel 22, § 10, en onder het huidige decreet gesubsidieerd worden en niet voldoen aan de bepalingen van artikel 23, § 9 en artikel 37, § 8, worden, wat betreft hun gesubsidieerd personeel, nominatief verder gesubsidieerd met de subsidiëringspercentages die hun waren toegekend ingevolge het decreet van 13 april 1999. De gesubsidieerde personeelsleden van deze sportfederaties moeten evenwel uiterlijk op 1 januari 2003 via de opleidingscursussen, van of erkend door de Vlaamse Trainerschool, voldoen aan de bepalingen van artikel 23, § 9, en artikel 37, § 8.

– *Aangenomen.*

Artikel 62

De sportfederaties die in het kader van het decreet van 13 april 1999 een erkenning kregen, worden vrijgesteld van de verplichting om een nieuwe erkenningsaanvraag in te dienen volgens de bepalingen

van dit decreet, mits zij voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 5, 7°.

– *Aangenomen.*

Artikel 63

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Ik stel voor de vergadering te schorsen.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 19.33 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 20.10 u*

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwe en Johan De Roo houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de onroerende voorheffing betreft

– 587 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Decaluwe en De Roo houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de onroerende voorheffing betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de

De Roo

commissie voor Financiën hebben we een zeer constructieve dialoog gevoerd over een voorstel van decreet van mezelf en de heer Decaluwe.

Dit voorstel van decreet heeft de bedoeling een aantal misvattingen met negatieve gevolgen in verband met de toepassing van de onroerende voorheffing weg te werken. Het is namelijk zo dat sinds 1989 de onroerende voorheffing een zogenaamde overgedragen of oneigenlijke gewestelijke belasting is. Deze belasting werd door de federale wetgever ingevoerd, maar komt de gewesten ten goede. Het is de federale overheid die de voorheffing int en haar integraal doorstort naar de gewesten. De gewesten zijn bevoegd om de vrijstellingen inzake de onroerende voorheffing te wijzigen.

Met dit voorstel van decreet, op een constructieve wijze geamendeerd in de commissie voor Financiën, worden enkele onbillijke situaties weggevoerd door een kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing toe te staan in de volgende gevallen.

Een eerste geval waarin de vrijstelling kan gebeuren is wanneer niet-gemeubileerde gebouwde onroerende goederen zijn opgenomen in een onteigeningsplan en langer dan twaalf maanden niet in gebruik zijn genomen, rekening houdend met het vorige aanslagjaar. Het is namelijk zo dat de onproductiviteit door toedoen van de overheid soms maanden en zelfs jaren kan aanslepen. De panden zijn dan niet meer aantrekkelijk, aangezien de continuïteit voor de uitbouw van een handelszaak ontbreekt. Ook voor verhuring van woongelegenheden heeft de onzekerheid van nakende onteigening meestal een nefast gevolg. De eigenaars van dergelijke gebouwen bevinden zich in een moeilijk parket : hun gebouw brengt niet meer op, maar ze moeten jaarlijks wel aanzienlijke bedragen aan onroerende voorheffing betalen. In dit voorstel van decreet houdt men daar rekening mee, en wil men dus toch de vermindering of kwijtschelding van de onroerende voorheffing toestaan.

Een tweede geval van vrijstelling gebeurt bij de renovatie van gebouwen met een sociaal of cultureel doel, wanneer de werken, door hun omvang, zijn gespreid over meerdere jaren. Daardoor zijn grote delen langer dan een jaar onverhuurbaar. In de vroegere situatie kreeg men geen kwijtschelding van de onroerende voorheffing wanneer een gebouw langer dan twaalf maanden onproductief was. Bij grotere projecten kan de onroerende voor-

heffing echter hoog oplopen en een financiële hinderpaal vormen. Met dit voorstel kan ook in deze gevallen een vrijstelling van onroerende voorheffing worden verkregen. Er wordt wel een drempel ingebouwd van maximaal vijf jaar. Ook moet de renovatie of verbouwing een sociaal of cultureel doel hebben, bijvoorbeeld het ombouwen tot sociale woningen of de uitbouw van een cultureel centrum. De werken moeten worden uitgevoerd door een socialehuisvestingsmaatschappij of in opdracht van de overheid.

Een derde geval van afwijking werd bij amendement ingevoerd en wordt toegestaan indien de belastingplichtige zijn rechten niet kan uitoefenen door een ramp, door overmacht, door lopende gerechtelijke of administratieve procedures of onderzoeken of door een niet-afgehandelde procedure van erfenis. Ook in deze situaties, waarbij de belastingplichtige buiten zijn wil om met onproductiviteit wordt geconfronteerd, zou men een afwijking of een vrijstelling inzake onroerende voorheffing kunnen toepassen.

We hopen dat ook in de openbare zitting van het Vlaams Parlement volledige overeenstemming kan worden bereikt. Dan zou deze afwijkende regeling kunnen ingaan vanaf het aanslagjaar 2002.

Tot daar de toelichting bij het voorstel van decreet dat in de commissie met eenparigheid van stemmen werd aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord. (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Decaluwe en De Roo houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de onroerende voorheffing betreft.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

Wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt in artikel 257, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals ingevoegd bij het decreet van 9 juni 1998, 3° vervangen door wat volgt :

"3° kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing verleend voorzover het belastbaar inkomen ingevolge artikel 15 kan worden verminderd."

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt in artikel 257 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, een § 2bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 2bis. Er kan geen kwijtschelding of proportionele vermindering worden verleend als het onroerend goed langer dan 12 maanden niet in gebruik is genomen, rekening houdende met het vorige aanslagjaar. Deze bepaling is echter niet van toepassing op :

- 1° een niet-gemeubileerd gebouwd onroerend goed, opgenomen in een onteigeningsplan ;
- 2° een niet-gemeubileerd gebouwd onroerend goed in renovatie of verbouwing met sociaal of cultureel doel, uitgevoerd door een sociale-huisvestingsmaatschappij of in opdracht van een overheid. De kwijtschelding of proportionele vermindering kan slechts worden verleend voor een maximale periode van 5 jaar ;
- 3° een onroerend goed waarvan door toedoen van een ramp, overmacht, een lopende gerechtelijke of administratieve procedure of onderzoek of een niet-afgehandelde procedure van erfenis de belastingplichtige zijn zakelijke rechten niet kan uitoefenen. De onroerende voorheffing is opnieuw verschuldigd vanaf 1 januari van het aanslagjaar volgend op het jaar waarin de omstandigheden die het vrij genot van het onroerend goed belemmerden, wegvallen."

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Artikel 60 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, gewijzigd door het decreet van 19 april 1995 en 7 juli 1998, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Dit decreet treedt in werking met ingang van het aanslagjaar 2002.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Patrick Lachaert en Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 720 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 6

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joachim Coens houdende wijzigingen van decreten betreffende de ruimtelijke ordening, wat de zonevreemde woningen betreft
– 563 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Frans Wymeersch, Filip Dewinter en Pieter Huybrechts en mevrouw Marijke Dillen houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, tot afschaffing van het systeem van planbaten
– 619 (2000-2001) – Nr. 1

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Pieter Huybrechts, Filip Dewinter, Frans Wymeersch, Jan Penris en Felix Strackx houdende de regularisatie van zonevreemde woningen
– 620 (2000-2001) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heren Lachaert en Tobback, mevrouw Vertriest en de heer Lauwers houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, het voorstel van decreet van de heer Coens houdende wijzigingen van decreten betreffende de ruimtelijke ordening, wat de zonevrije woningen betreft, het voorstel van decreet van de heren Wymeersch, Dewinter en Huybrechts en mevrouw Dillen houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, tot afschaffing van het systeem van planbaten, en het voorstel van decreet van de heren Huybrechts, Dewinter, Wymeersch, Penris en Strackx houdende de regularisatie van zonevrije woningen, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heren Lachaert en Tobback, mevrouw Vertriest en de heer Lauwers als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Looy, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Lachaert, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gezien het gevorderde uur beloof ik u mijn betoog kort te houden.

Het geamendeerde voorstel van decreet dat door de meerderheidspartijen werd ingediend, is niet meer dan de invulling van de terechte verwachtingen van de eigenaars van vergunde zonevrije woningen. Bovendien biedt dit voorstel een verantwoord juridisch en planologisch kader voor diverse onvolkomenheden die uit het decreet van 18 mei 1999 voortvloeien.

Dit voorstel stemt mij om tweeërlei redenen tevreden. In de eerste plaats vormt de inhoud een coherent geheel ten aanzien van de ruimtelijke ordening, en heeft hij een rechtszeker karakter. Een tweede reden tot tevredenheid is de wijze waarop binnen de meerderheidspartijen een akkoord over

dit vrij gevoelige politieke item is totstandgekomen. Ik dank daarvoor de collega's van de diverse fracties, de minister en zijn medewerkers.

Het doel van dit voorstel van decreet was aan de eigenaars van vergunde zonevrije woningen, zowel in de prioritaire als in de niet-prioritaire gebieden, een gegarandeerde en absolute rechtszekerheid voor hun vergunde zonevrije woningen te bieden. Ik overloop kort de inhoud van het geamendeerde voorstel van decreet.

In de niet-kwetsbare gebieden verkrijgen de eigenaars van zonevrije woningen altijd de mogelijkheid om een bouwvergunning te bekomen voor het verbouwen, uitbreiden en herbouwen van hun woning. Het tijdelijke karakter van deze regeling voor vijf jaar wordt dus permanent.

Daarbij valt op dat de ruimte van 700 kubieke meter naar 850 kubieke meter nuttige ruimte werd uitgebreid, terwijl de uitbreiding de 100 procent volumevermeerdering niet mag overschrijden. Dat was een heikel thema. Buitenmuren worden niet meer meegerekend, terwijl zolders en kelders wel worden meegerekend indien ze als nuttige ruimte worden ingericht. Hierbij was de datum 1 januari 1999 cruciaal. Om van de tijdelijke faciliteiten te kunnen genieten vóór de toepassing ervan wegviel, moest men voor die datum eigenaar zijn.

In de prioritaire gebieden zijn niet enkel instandhoudingswerken mogelijk geworden. Hetzelfde geldt nu ook voor werken die de stabiliteit van het gebouw betreffen, zoals het vervangen van een ingevallen muur of van een door houtworm aangetast gebinte.

Indien de zonevrije woning door middel van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan zone-eigen wordt, moet de eigenaar geen planbaten betalen. De redenering is eenvoudig : één woning is één woning en voor één woning betaalt men geen planbaten.

In een zonevrije toestand is een planbatenheffing sowieso onmogelijk. Een beslissing in het kader van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is noodzakelijk. Enkel in drie welbepaalde gevallen moeten de eigenaars van woningen met een KI hoger dan 750 euro planbaten betalen. De invulling van die drie gevallen betekent steeds een reële venale meerwaarde voor de woning, die daarvoor meer dan het karakter van een woning verkrijgt.

Lachaert

Woningen worden terecht van de vrijstelling van planbaten uitgesloten indien men kan bewijzen dat ze een speculatieve meerwaarde hebben gekregen in de periode tussen 18 mei 1995, de datum waarop het decreet tot stand is gekomen, en het moment waarop de nieuwe regeling van kracht wordt.

Er is eveneens een duidelijke, rechtszekere oplossing gevonden voor door overmacht beschadigde woningen. Het principe is dat de blijvende mogelijkheid in het leven wordt geroepen om voor de herbouw in niet-prioritaire gebieden een vergunning te krijgen. In de prioritaire gebieden wordt enkel een gedeeltelijke herbouw mogelijk. Een integrale herbouw zal hier niet mogelijk zijn.

Indien een eigenaar geen vergunning tot herbouw krijgt, verkrijgt hij een vorderingsrecht. In dat geval moet het Vlaams Gewest zijn woning kopen en betalen binnen de twaalf maanden na de weigering van de aangevraagde vergunning. Dit geldt zowel voor de prioritaire als voor de niet-prioritaire gebieden. De eigenaar moet zijn woning wel aan het Vlaams Gewest willen verkopen. Hij moet dit ook zelf aanvragen.

Het Vlaams Gewest zal het verschil bijleggen tussen de waarde van de woning en de door de verzekeringsmaatschappij uitgekeerde vergoeding. Het Vlaams Gewest zal bovendien ook de grondwaarde vergoeden. Dit is een belangrijke aanvulling op het vorige punt.

Ten slotte wordt een tijdelijke regeling in het leven geroepen die de eigenaars van zonevreemde woningen de kans geeft om, gedurende het jaar nadat de nieuwe bepalingen van kracht zijn geworden, een regularisatie te bekomen voor werken die ze tevoren zonder vergunning hebben uitgevoerd, maar waarvoor ze in het kader van de nieuwe regeling wel een vergunning hadden kunnen krijgen. Dit betekent bijvoorbeeld dat regularisaties kunnen worden toegestaan voor het aanbouwen van een niet-vergunde veranda aan een vergunde zonevreemde woning, indien de norm van 850 kubieke meter aan nuttige ruimte niet is overschreden.

Door middel van dit geamendeerd voorstel heeft de VLD, samen met de andere meerderheidspartijen, getracht een blijvende en een juridisch correcte oplossing voor de problematiek van de zonevreemde woningen te vinden.

Dit betekent niet enkel dat we een verkiezingsbelofte nakomen, deze oplossing vloeit voort uit een

reële noodzaak. In een vergunde situatie heeft elke burger het recht om door de overheid op een juiste en rechtszekere manier te worden behandeld.

Een aantal andere uitdagingen blijven voorlopig bestaan. Ik denk hierbij onder meer aan de problematiek van de zonevreemde bedrijven en aan de verjaring. Mits de nodige realiteitszin aan de dag wordt gelegd, kan ook aan deze problemen binnenkort een technisch en planologisch verantwoorde invulling worden gegeven. (*Applaus bij de VLD, de CVP, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, bij het voorbereiden van deze toespraak heb ik nog even het standpunt van de Vlaamse regering van 6 oktober 2000 herlezen.

In dat standpunt, dat toevallig twee dagen voor de gemeenteraadsverkiezingen is ingenomen, staat het volgende te lezen : 'Alle bestaande, vergunde woningen, ook diegenen die geacht worden vergund te zijn, komen in aanmerking voor een herbestemming naar woonzone, conform het gewestplan of voor specifieke, gebiedsgerichte voorschriften.'

Het regeringsstandpunt stelt eveneens dat de overgangsmaatregelen, die normaal tot 17 juni 2004 zouden gelden, tot 30 april 2005 zouden worden verlengd. Bovendien zou de heirkraftregeling worden verfijnd en zouden instandhoudingswerken in kwetsbare gebieden worden toegelaten.

Vlak voor de gemeenteraadsverkiezingen heeft de Vlaamse regering nog een aantal beloften gedaan. Desondanks bleek in februari 2001 dat er nog steeds geen decretaal initiatief was genomen, noch door de Vlaamse regering, noch door de meerderheidsfracties in het Vlaams Parlement.

Onder impuls van de heer Coens werd op 5 februari 2001 door de CVP-fractie als eerste een constructief voorstel van decreet ingediend, waarbij een oplossing werd gezocht voor een aantal bijzonder prangende problemen, zoals de totaal onbillijke heirkraftregeling en de totale onmogelijkheid nog werken uit te voeren aan zonevreemde woningen na de overgangsperiode die zou aflopen in 2004, zonder dat er een regeling zou zijn via een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Het was onze bedoeling het debat te openen, waarbij we openstonden voor een constructieve samenwerking.

Kindermans

Ondertussen was de geest uit de fles en bleek dat er een enorme ongerustheid ontstond bij de vele duizenden eigenaars van zonevreedde woningen. Kopers werden afgeschrikt, de verkoopprijzen voor zonevreedde woningen tuimelden naar beneden, banken durfden geen hypothecaire lening meer toestaan voor de aankoop van een zonevreedde woning zonder attest van de gemeente dat de woning zone-eigen zou worden. Een groot deel van de ongerustheid was onterecht, maar door de voortdurende tegenspraak binnen de meerderheid groeide de zenuwachtigheid, maar ook de speculatie, zien-derogen.

In eerste instantie presenteerde de Vlaamse regering, na een mislukte poging op 16 maart 2001, een voorontwerp van decreet op 30 maart 2001. Het heette de definitieve oplossing te zijn voor de problematiek van zonevreedde woningen. Er waren immers al veel definitieve oplossingen gesuggereerd.

Twee grote wijzigingen werden aangebracht. Enerzijds werd de afwijkregeling met betrekking tot het verbouwen of herbouwen van zonevreedde woningen verlengd tot 1 mei 2006, ervan uitgaande dat de gemeenten beschikken over een termijn van 5 jaar voor de opmaak van een gemeentelijk structuurplan, en dat de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan gemakkelijk één jaar in beslag zou nemen. Anderzijds werd gesteld dat aan alle zonevreedde woningen, ongeacht de bestemming volgens het gewestplan, instandhoudingswerken konden worden uitgevoerd.

Onze fractie liet onmiddellijk weten dat het verlenen van de overgangsbepalingen geen goede beslissing was, aangezien op die manier niet alleen de stimulans voor de gemeenten zou verdwijnen om werk te maken van de gemeentelijke structuurplanning, maar het ook nog langer zou duren voor er een definitieve regeling is. De rechtsonzekerheid voor de zonevreedde eigenaars zou dus blijven voortduren.

Op vraag van minister Van Mechelen werd de bespreking van het voorstel-Coens in de maand maart afgevoerd omdat de regering zelf met een initiatief zou komen. Dit kwam er dus op 30 maart 2001. Toen bleek dat door het uitblijven van de gevraagde adviezen het voorontwerp van de regering niet zou leiden tot een decreetswijziging voor de zomer, heeft onze fractie haar eigen voorstel opnieuw laten agenderen in de commissie voor Ruimtelijke Ordening. Ondertussen had onze fractie een

lijst van amendementen klaar die gebaseerd waren op een aantal duidelijke stellingnames die zijdelings aangekondigd werden door CVP-voorzitter De Clerck in zijn persmededeling over het vernieuwingsproject van de CVP op maandag 14 mei 2001. Volgens een gezaghebbende krant sloeg de VLD op dat ogenblik alarm, zodat diezelfde week minister-president Dewael de kat de bel aanbond en een voorzet gaf aan VLD-voorzitter De Gucht die nooit verlegen is om eens hard tegen de schenen van zijn coalitiepartners te schoppen.

Nochtans had de VLD de dag voordien, op 17 mei 2001, een voorstel van decreet ondertekend samen met de andere regeringspartijen, waarbij het voorontwerp van de Vlaamse regering van 30 maart 2001 integraal werd overgenomen.

Uit vrees voor de CVP-voorstellen nam VLD-voorzitter De Gucht een zonevreedde bocht om U tegen te zeggen. Zonder ook maar enige tekst, zonder enig schriftelijk voorstel werden door de heer De Gucht straffe verklaringen de wereld ingestuurd, die hierin niet gehinderd werd door een overschot aan dossierkennis. Zo werd gesproken over het onmiddellijk regulariseren van zonevreedde woningen met één pennentrek vanuit Brussel, alsof eigenaars van zonevreedde woningen iets illegaals hadden gedaan en dus een regularisatie nodig hadden.

Het culpabiliseren van eigenaars van perfect legale zonevreedde woningen werd nog versterkt door uitspraken als 'de spons over zonevreedde woningen'. 'De klucht van De Gucht' titelde De Morgen. 'Scoren' was wat De Gucht wilde doen volgens het Belang van Limburg. 'VLD begint aan jaartje ruimtelijk gerommel', was een andere titel.

De heer De Gucht ging nog verder. Plots moest het hele decreet op de ruimtelijke ordening maar worden weggegooid, alhoewel dit met zoveel woorden in het regeerakkoord staat als basis voor het toekomstig ruimtelijk beleid in Vlaanderen. De gemeentelijke opdracht inzake ruimtelijke ordening moest worden afgeschaft, het hele decreet moest volledig worden herdacht. Planbaten waren volkomen uit den boze en moesten absoluut verdwijnen.

Minister Van Mechelen stond erbij en keek ernaar, goed beseffend dat hij de gebroken potten wel weer zou moeten lijmen. Hij was evenwel zo moedig om toe te geven dat zijn partijvoorzitter op die manier de filosofie van de ruimtelijke structuurplannen doorbrak en hij stak niet onder stoelen of banken dat hij niet erg was ingenomen met de spektakelzoekende uitlatingen van zijn voorzitter.

Kindermans

Bij de andere regeringspartijen was men niet te spreken over de mediashow van de heer De Gucht, die vooral zijn achterban wilde wijsmaken dat hij het nu eens allemaal zou oplossen, met of zonder de steun van de andere partijen. Hij was zelfs zo grof voor zijn regeringspartners dat hij een wisselmeerderheid mogelijk achtte.

Minister Vogels noemde de VLD-voorzitter een olifant in een porseleinwinkel en zei dat dit haar veeleer deed denken aan de apen, die zich stoer op de borst kloppen. Mevrouw Vertriest sprak over paniekvoetbal, terwijl de heer Tobback zich afvroeg of er meer dan een VLD bestaat. Hoewel we moesten wachten tot 8 juni alvorens er nieuwe teksten van de meerderheid beschikbaar waren, niet via de commissie voor Ruimtelijke Ordening, maar via de media, heeft onze fractie op dinsdag 22 mei 2001, daags na het orakel van de heer De Gucht, een volledig uitgewerkt plan voorgesteld, met zeer concrete amendementen, gestoeld op een duidelijke en klare visie.

We stelden vast dat er grote bezorgdheid was ontstaan en dat mensen, weliswaar dikwijls onterecht, vreesden niet meer in hun huis te kunnen blijven wonen. Wij hebben dan het idee gelanceerd om een set van basisrechten te geven aan alle legale zonevreemde woningen, die inhouden dat men te allen tijde zou mogen verbouwen of herbouwen, ongeacht waar de woning gelegen is. Wij willen deze zonevreemde woningen op die manier een permanent statuut geven, dat onmiddellijk rechtszekerheid biedt aan de eigenaars. Het komt erop neer dat iedereen die beschikt over een legaal vergunde woning woonrechten heeft, het volle genot om er te wonen steeds kan uitoefenen, en noodzakelijke aanpassingen moet kunnen doen ter wille van het eigentijds wooncomfort.

De CVP wil dat zonevreemde woningen ophouden zonevreemd te zijn vanaf het ogenblik dat het vergunningenregister is opgesteld, en dat ze vanaf dat moment woningen buiten het woongebied worden genoemd. Verder vinden wij dat bewoners van zonevreemde woningen geen planbaten moeten betalen als hun woning door een planwijziging zone-eigen zou worden, terwijl de woning destijds zonevreemd is geworden door een ingreep van de overheid bij het opstellen van de gewestplannen. Met planbaten voor onbebouwde percelen hebben wij geen moeite.

Wel moeten eigenaars van zonevreemde woningen recht hebben op een ernstige schadevergoeding of

zelfs onteigening als hun woning in uitzonderlijke gevallen niet langer meer kan worden bewoond omwille van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

De CVP is van mening dat, in het kader van het subsidiariteitsprincipe, de gemeente het best geplaatst is om een structuurplan op te stellen als planningsinstrument. De toekomstige ruimtelijke ontwikkeling moet inderdaad meer op lokaal vlak kunnen worden ingevuld. De Vlaamse overheid moet de gemeenten hierbij begeleiden en financieel en logistiek ondersteunen. Wij zijn gekant tegen het door de heer De Gucht voorgestelde nieuw centralisme, waarbij alles vanuit Brussel wordt geregeld, maar wij willen dat er dringend werk wordt gemaakt van een gebiedsgericht beleid.

Wat dat laatste betreft zijn wij blij dat de heer De Gucht zwaar bakzeil heeft gehaald. Waar hij de totale herziening van de filosofie van het decreet van 1999 in het vooruitzicht stelde omdat hij geen vertrouwen had in de gemeentelijke autonomie, staat in de regeringsmededeling van 8 juni te lezen: 'De lokale besturen zijn het beste geplaatst om de problematiek ter plaatse bij te sturen. Lokale problemen vragen gebiedsgerichte en gebiedsspecifieke oplossingen. Deze planningsdynamiek moet dan ook bij de gemeenten op gang worden gehouden.'

Het is onbegrijpelijk dat VLD-voorzitter De Gucht, niettegenstaande zijn eerdere verklaringen, heeft toegestaan dat planbaten blijven bestaan. Steeds bereid om iets gratis weg te geven, ging minister Stevaert als eerste de bocht in om zijn partij toe te laten zonder al te veel gezichtsverlies haar standpunt inzake planbaten af te zwakken. Minister Stevaert zou zonevreemde woningen 'gratis' zone-eigen maken, tenminste als ze minder dan 5 miljoen frank waard zijn. Het is immers een kwestie van het beschermen van de kleine man en van het bestraffen van de rijke speculanten. Zoiets gaat er immers altijd in als zoete koek. Terloops wilde hij basisrechten toekennen aan de eigenaars tijdens de overgangperiode, terwijl die reeds uitvoerig in het decreet van 1999 staan opgesomd en het probleem juist de kop opstak na de overgangperiode. Minister Stevaert loste het probleem in elk geval op, maar verzweeg dat hij het zelf had gecreëerd in zijn eigen decreet van 1999, toen hij nog minister van Ruimtelijke Ordening was. Het spreekt vanzelf dat het voorstel van minister Stevaert niet was bedoeld om ook effectief in wetteksten te worden omgezet, maar het was zijn beurt om te scoren en dat deed hij dan ook magistraal.

Kindermans

Laten we echter eens even kijken wat er nu uiteindelijk uit de bus is gekomen als dé oplossing waarover iedereen al weken zegt en schrijft dat alles is geregeld en opgelost. De in de commissie goedgekeurde teksten zouden volgens de meerderheid rechtszekerheid geven aan alle zonevreemde woningen. De CVP is alleszins tevreden dat het idee over basisrechten grotendeels werd overgenomen. Het is echter een verkeerde voorstelling van de feiten dat ze zouden gelden voor alle zonevreemde woningen. In zogenaamd ruimtelijk kwetsbare gebieden garandeert het voorstel enkel instandhoudingswerken, terwijl de aankoopplicht door de overheid slechts bestaat als de instandhouding niet langer mogelijk is.

Een amendement van onze fractie waarbij wij voorstelden om instandhoudingswerken niet langer te onderwerpen aan een vergunning, maar die te vervangen door een verplichte melding bij het gemeentebestuur, werd door de meerderheid weggestemd. Wat is de logica achter het feit dat iemand die zijn dak wil herstellen, bijvoorbeeld ten gevolge van een storm of een brand, een vergunning dient aan te vragen alvorens hij een identiek dak mag plaatsen ?

Voor structureel onderhoud moet dus een vergunning worden gevraagd, zowel in de zogenaamd kwetsbare gebieden als in de andere bestemmingsgebieden. De stedenbouwkundige ambtenaar heeft de mogelijkheid de zogenaamde draagkracht te toetsen, zodat het steeds een vraagteken blijft of men nog zal mogen herbouwen of herstellen. De Vlaamse regering kan meer gedetailleerde regels vastleggen, onder meer met betrekking tot de ruimtelijke draagkracht van het gebied en de verweving van de functies. Wij zullen de minister de komende maanden op de voet volgen voor wat dit punt betreft.

Velen hebben zich in het verleden gestoord aan de willekeur die wordt ervaren bij het behandelen van concrete dossiers. Door gebrek aan een concreet toetsingskader en door het toepassen van vage begrippen zoals architecturale eigenheid, kon de administratie een dossier altijd negatief adviseren. Dit gebeurde dikwijls op zeer betwistbare en subjectieve gronden. Het gevoel van rechtsonzekerheid, van willekeur en van partijdigheid steekt dan dikwijls de kop op bij de burger die een bouw aanvraag ervaart als een enorme lijdensweg waarvan men de uitkomst nooit op voorhand kan inschatten.

In het nieuwe voorstel wordt het begrip architecturale eigenheid ingeruild voor karakter en verschijningsvorm. So what ? Wie zal bepalen wat het karakter en de verschijningsvorm is ? Die begrippen zijn even vaag als de huidige term architecturale eigenheid. De vaagheid is een bron van ergernis, want ze dreigt in de praktijk uit te monden in een beleid van twee maten en twee gewichten. Hoe zullen deze twee begrippen worden omschreven en welke definitie zal de administratie hanteren ? Opnieuw zal de regering de bepalingen in dit voorgestelde artikel verder kunnen verfijnen in een besluit.

Dat is trouwens een rode draad doorheen de teksten : de regering zal nog allerlei dingen regelen in een uitvoeringsbesluit. Hierdoor bestaat hic et nunc nog steeds heel veel twijfel over de uiteindelijke gang van zaken.

Het begrip ruimtelijke draagkracht wordt vaak als een dooddoener gehanteerd bij de beoordeling van dossiers, aldus Patrick Lachaert in de commissie. 'Het is een moeilijk begrip dat door de administratie in allerlei richtingen werd benaderd. Deze problemen werden besproken bij de voorbereiding van de nu voorgestelde wijzigingen. Ik verwacht dat de minister een initiatief zal nemen om hierin meer duidelijkheid te brengen', aldus de heer Lachaert. Het is dus nog maar eens wachten op een ministeriële oplossing.

Ook het zoeken naar oplossingen met betrekking tot de stabiliteit zal niet eenvoudig zijn. Waar zal men de grens trekken ? Wanneer zal men kunnen spreken van verkrotting ? Een woning is verkrot als de stabiliteit in het gedrang komt. Wat dat precies op het terrein betekent, zal concreet moeten worden vastgesteld aangezien 'geen enkel decreet hiervoor een sluitende definitie kan vastleggen', aldus Bruno Tobback. In de praktijk wordt soms geoordeeld op basis van foto's. Wat is de juridische waarde van de vaststelling door de administratie dat een woning visueel zou zijn verkrot ? Een zeer duidelijke definitie van verkrotting is absoluut noodzakelijk. Daarvoor wordt nog eens verwezen naar een aangekondigd uitvoeringsbesluit.

In het nieuwe voorstel wordt het volume voor maximale uitbreiding van 700 kubieke meter naar 850 kubieke meter gebracht, wat op het eerste zicht een verbetering is. In de 850 kubieke meter nuttige ruimte worden nu echter de kelders meegerekend. Daardoor zal in sommige gevallen minder uitbreiding mogelijk zijn dan voorheen.

Kindermans

Er is geen aankoopverplichting voor de overheid wanneer ze een vergunning weigert om te verbouwen, uit te breiden of te herbouwen, noch recht op enige schadevergoeding in de vorm van planschade. De toelating blijft afhankelijk van een vergunning, gekoppeld aan een openbaar onderzoek, waarbij de draagkracht als weigeringselement mag worden gebruikt. De toegekende basisrechten worden dus wel erg minimaal ingevuld.

De heer De Roo gaat straks gedetailleerd in op heirkraft en planbaten.

De CVP-fractie is van oordeel dat er duidelijk verbeteringen aangebracht werden aan het bestaande decreet. We hebben ons in de commissie kritisch maar constructief opgesteld om op die wijze mee te zoeken naar een goede oplossing voor de problematiek van de zonevreemde woningen. We hebben heel wat voorstellen tot amendering gedaan. We zijn ervan overtuigd dat er minstens een aantal ieders goedkeuring kan wegdragen, wanneer men de zaken met gezond verstand probeert te benaderen.

De indruk werd gewekt dat de regeringsvoorstellen alles zouden oplossen, maar de eerste erg kritische bedenkingen van allerlei actiegroepen komen al los. Nadat het rookgordijn van de zegebulletins is opgetrokken, zal duidelijk blijken dat er problemen blijven. We zijn bereid de meerderheidsvoorstellen te ondersteunen wanneer vier kernamendementen worden goedgekeurd. Ze hebben betrekking op vier punten.

Het eerste is een set van basisrechten om te verbouwen en te herbouwen in alle gebieden. Het tweede pleit voor de afschaffing van planbaten voor alle percelen waarop een legaal vergunde woning werd gebouwd of die dateert van voor 1962. Het derde vraagt de garantie om steeds te mogen herstellen en herbouwen in geval van heirkraft. Het vierde vraagt het recht op aankoop door de overheid in geval van miskennis van de basisrechten, mits garantie van bewoning tot overlijden, en dit aan een rechtvaardige prijs. Deze amendementen zullen door andere leden van mijn fractie worden toegelicht.

Ons stemgedrag zal afhankelijk zijn van de vraag of de meerderheid bereid is rekening te houden met deze zeer duidelijke en verdedigbare eisen. Ze zijn ontstaan uit de bekommernis om opnieuw rechtszekerheid te creëren voor eigenaars van zonevreemde woningen. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, tijdens de vorige zittingsperiode werd door de toenmalige CVP-SP-regering op 18 mei 1999 het decreet betreffende de ruimtelijke ordening goedgekeurd. De regering besliste toen dat aan zonevreemde woningen enkel de nodige onderhouds- en instandhoudingswerken mochten gebeuren.

Zonevreemde woningen, dit zijn honderdduizenden perfect legaal vergunde woningen en woningen die er reeds stonden voor de wet op stedenbouw van 1962, en die door de overheid met het opstellen van de gewestplannen eensklaps zonevreemd werden gemaakt. Uiteraard werden de mensen hiervan niet verwittigd en hebben ze geen inspraak gekregen. De overheid maakte deze woningen zonder meer zonevreemd. De vorige regering besliste dat aan deze woningen enkel nog onderhouds- en instandhoudingswerken mochten gebeuren. Dat betekende toen al een beknotting van de vrijheid van de zonevreemd gemaakte eigenaars ten opzichte van hun zone-eigen collega's. Ze mochten echter hun huizen ten minste nog in goede staat houden zonder een vergunning te moeten vragen.

Op 26 april 2000 besliste de huidige meerderheid om enkele wijzigingen aan het decreet van 18 mei 1999 aan te brengen. De verkiezingsbeloften van de VLD indachtig, maakte het Vlaams Blok zich niet ongerust. Wat niemand van ons verwacht, gebeurt : er komt geen versoepeling van dit onrechtvaardige decreet. De huidige meerderheid, de VLD inclus, decreeteert een uitdovingsbeleid. Er mogen geen werken meer worden uitgevoerd die betrekking hebben op de constructieve elementen van het gebouw, en de heropbouw van een zonevreemde woning die werd vernield door overmacht, mag enkel in niet-kwetsbare gebieden en met een vergunning. Het is ongelofelijk maar waar, zonevreemde woningen worden gedoemd om op termijn te verdwijnen zonder schadeloosstelling door de staat. De meerderheid, met Agalev en de SP op kop, hoopt dit allemaal stilletjes te kunnen doordrukken, maar die vlieger gaat niet op. Eigenaars van zonevreemd gemaakte gebouwen beginnen zich te informeren en te verenigen. Ze verweren zich tegen dit asociale en ondemocratische decreet.

Op 14 maart 2001 dient het Vlaams Blok twee zeer duidelijke voorstellen van decreet in. Woningen die bestonden voor 22 april 1962 en woningen die daarna met een rechtmatige vergunning zijn ge-

Huybrechts

bouwd, bevinden zich van rechtswege op een kavel die tot een woongebied behoort. Het onrechtvaardige systeem van planbaten en planschade dat destijds mee werd goedgekeurd door de CVP, moet verdwijnen. Dat is de inhoud van die twee voorstellen.

De meerderheidspartijen worden zenuwachtig en ongerust. Het wordt zo erg dat de VLD- voorzitter zijn ondergeschikten het uitdrukkelijke verbod geeft om met het Vlaams Blok in debat te treden over zonevreemdheid. Zo kreeg de secretaris van het arrondissement Tienen, de heer Janzegers, het verbod van de heer De Gucht om op 22 mei 2001 in Meerhout met mij te debatteren op een informatievergadering van de VZW Gewenst Ruimtelijk Vlaanderen. Blijkbaar had de VLD-top terecht grote angst dat het Vlaams Blok tijdens dat debat de VLD-luchtballon zou doorprikken.

Onze informatie-avonden, onze folders en onze campagnes over zonevreemdheid werpen vruchten af. De meerderheidspartijen worden zo ongerust dat ze hun voorstellen om de haverklap aanpassen. Men is gekomen tot waar men nu staat door de angst van de regeringspartijen en vooral van de VLD om nog meer stemmen naar het Vlaams Blok te zien gaan. Verklaarde de VLD-voorzitter onlangs niet dat alle zonevreemde woningen onmiddellijk zone-eigen moesten worden, zonder het betalen van planbaten ? Hij holde met dat voorstel het Vlaams Blok achterna. Uiteindelijk blijkt het om de zoveelste valse belofte te gaan en om de zoveelste vorm van kiezersbedrog.

De huidige meerderheid mildert nu enkel het protest tegen een niet te rechtvaardigen decreet. De grofste onrechtvaardigheden worden geschrapt. De Vlaamse regering gedraagt zich alsof alles is opgelost en alsof de eigenaars van zonevreemde gebouwen de staat dankbaar moeten zijn.

De regering belooft rechtszekerheid voor alle zonevreemde woningen, maar niets is minder waar. Het zogenaamde basisrecht dat een permanente garantie biedt om de woning te onderhouden, is gekoppeld aan het krijgen van een vergunning. Deze vergunning kan arbitrair worden geweigerd als de stedenbouwkundige ambtenaar meent dat de goede ruimtelijke ordening wordt geschaad of de ruimtelijke draagkracht wordt overschreden.

Het in goede staat houden van een perfect legale woning wordt een gunst die de overheid kan verlenen. De burger moet dus blijven bedelen. De

rechtsonzekerheid blijft. Bovendien wordt, met uitzondering van een vergunning voor structureel onderhoud, elke vergunning voor een zonevreemde woning onderworpen aan een openbaar onderzoek op kosten van de eigenaar, zelfs nog voor men weet of men die een vergunning kan krijgen.

De eigenaar van een zonevreemde woning in een kwetsbaar gebied, mag zijn woning niet verbouwen of herbouwen. Alleen structureel onderhoud mag. Een door overmacht vernielde zonevreemde woning in een kwetsbaar gebied, mag niet worden heropgebouwd. De eigenaar krijgt een vergoeding, maar dat is natuurlijk niet wat hij vraagt. Volgens het Vlaams Blok moet iedere eigenaar het recht hebben om zijn gebouw opnieuw te bouwen op dezelfde plaats, zoals het er stond en zonder vergunning. Een meldingsplicht moet volstaan.

Ook voor de planbaten komt de regering met een zegebulletin op de proppen. Eerst maakt de overheid honderdduizenden woningen zonevreemd en als men vervolgens het geluk heeft opnieuw zone-eigen te mogen worden, moet men planbaten betalen. Nu doet de regering alsof ze een enorme gunst verleent met het afschaffen van planbaten voor zonevreemde woningen met een KI van minder dan 30.000 frank. Het zou er nog bij moeten komen dat men een dergelijke asociale en onrechtvaardige maatregel zou handhaven. Er blijven echter nog steeds eigenaars over die wel planbaten zullen moeten betalen, en niet alleen bij een speculatieve meerwaarde. Alle uiterst complexe oplossingen die de huidige meerderheid voor zonevreemde woningen heeft uitgedokterd, maken de rechtsonzekerheid alleen maar groter.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Huybrechts, mag ik u eens iets vragen ? Zegt u me eens welke eigenaars er nog planbaten zullen moeten betalen voor een zonevreemde woning.

De heer Pieter Huybrechts : Degenen met een kadastraal inkomen boven de 30.000 frank die niet voldoen aan de drie 'én-én-én-voorwaarden'. Die zullen wel degelijk planbaten moeten betalen.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Huybrechts, begrijpt u wel wat er in dat voorstel van decreet staat ? Leg me eens uit hoe die eigenaar planbaten zou moeten betalen. Hoe zit dat dan precies ?

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer Lachaert, ik denk dat u zeer goed weet waarover het gaat.

De heer Patrick Lachaert : Daarom stel ik u die vraag. Ik wil zien of ú wel weet waarover het gaat.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer Lachaert, kunt u me zeggen dat geen enkele eigenaar van een zonevreemd gemaakte woning die opnieuw zone-eigen wordt, planbaten zal moeten betalen ?

De heer Patrick Lachaert : Inderdaad, dat is zo.

De heer Pieter Huybrechts : Er zijn gevallen waar men wel degelijk planbaten zal moeten betalen.

De heer Patrick Lachaert : Ja, als men van zijn woning een appartementsgebouw maakt. Dat is maar normaal. Stel dat iemand met een zonevreemde woning zit, die zich dus niet in een woonzone bevindt. Als die woning zone-eigen wordt, vraagt die persoon een vergunning aan voor een appartementsgebouw. Dan is het uiteraard niet meer dan normaal dat die persoon planbaten moet betalen.

De heer Pieter Huybrechts : Dat is uw mening.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Huybrechts, ik herhaal mijn vraag. Leg me nu eens uit wanneer men planbaten zal moeten betalen voor een zonevreemde woning die zone-eigen wordt.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer Lachaert, als u me kunt garanderen dat de eigenaar van een zonevreemd gemaakte woning die opnieuw zone-eigen wordt, nooit planbaten moet betalen, dan hebt u gelijk.

De heer Patrick Lachaert : Dat staat er zo in. Lees de tekst.

De heer Pieter Huybrechts : Gaat u nu 'ja' of 'neen' zeggen ?

De heer Patrick Lachaert : Ik heb u al gezegd dat die mensen geen planbaten moeten betalen.

De heer Pieter Huybrechts : Nooit dus ?

De heer Patrick Lachaert : Inderdaad, nooit. Bewijst u nu eens het tegendeel. Dat zou ik echt wel eens willen weten. U kunt schrijven wat u wilt. Ik kan ook schrijven dat u blauw haar hebt, maar u hebt geen blauw haar. U hebt sowieso bijna geen haar meer.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer Huybrechts, het is al te gemakkelijk van het Vlaams Blok om blijvend aan volksmisleiding te doen en de mensen op te juttten. Als u daar al eens mee zou stoppen, zouden we misschien al even kunnen overleggen. Uw fractie dient echter voorstellen in die in sloganvorm zijn opgesteld. Die voorstellen zijn door acht mensen van uw fractie ondertekend, maar niemand van u slaagt erin om aanwezig te zijn op de commissievergadering wanneer die voorstellen van decreet moeten worden verdedigd en toegelicht. Dit bewijst nog maar eens hoe u de mensen bedriegt. U doet werkelijk aan volksmisleiding. U gelooft zelf niet in datgene waar u mee bezig bent.

De heer Pieter Huybrechts : We zullen zelf wel beslissen waar we in moeten geloven. Dat moet u ons niet dictatoriaal komen opleggen. Ik ga voort met mijn uiteenzetting.

Alle uiterst complexe oplossingen die de huidige meerderheid voor zonevreemde woningen heeft uitgedokterd, maken de rechtsonzekerheid alleen maar groter. Zonevreemde eigenaars blijven tweederangsburgers. Hun huis blijft minder waard omdat aan een eventuele koper nooit de zekerheid kan worden gegeven dat hij te allen tijde een vergunning zal krijgen om zijn woning in goede staat te onderhouden. Terecht stellen zonevreemde eigenaars zich de vraag wie er hun woning zal kopen wanneer de kans bestaat dat deze niet mag worden heropgebouwd na een brand.

De enige goede oplossing is dat er een decreet komt dat alle vergunde woningen als zone-eigen kan bestempelen. Dit konden we lezen op de website van de heer Denys. Ofwel meent de VLD wat ze zegt en voert ze haar beloften uit. Ofwel wordt de kiezer voor de zoveelste maal bedrogen.

Ik weet dat er binnen de VLD velen zijn die niet akkoord gaan met hetgeen de huidige meerderheid heeft uitgedokterd. Ik wil die goedmenende collega's waarschuwen dat de kiezer hun 'das haben wir nicht gewusst' of 'Befehl ist Befehl' niet zal aanvaarden.

Onder druk van het Vlaams Blok moesten de meerderheidspartijen wel iets doen. Een barslecht decreet werd iets gemilderd. Alles bij elkaar blijft het een decreet dat met haken en ogen aan elkaar hangt. Men probeert de bevolking te sussen. Toch is het duidelijk dat de regering, en vooral de VLD, zwaar in de fout gaat door zonevreemd gemaakte eigenaars nog altijd niet te beschouwen als mensen.

Huybrechts

Het Derde Rijk maakte een onderscheid tussen 'Uebersmenschen' en 'Untermenschen', heeft minister-president Dewael onlangs gezegd. De VLD van de minister-president maakt een onderscheid tussen zoneëigen mensen – de goeden – en zonevreemde mensen – de slechten.

Over zonevreemd gemaakte bedrijven, over een verjaringstermijn voor bouwdelicten, hetgeen men al jaren belooft, wordt met geen woord gerept. Er rest nog heel wat werk. Als men het eenvoudiger wil maken, dan noemen de collega's dat volksmisleiding. Een veel eenvoudiger, democratischer en doorzichtiger decreet op de ruimtelijke ordening moet het huidige complexe kluwen vervangen.

Daarom stelt het Vlaams Blok voor dat alle woningen die bestonden voor 22 april 1962 en alle woningen die nadien met een regelmatige vergunning werden gebouwd, zich van rechtswege zouden bevinden op een kavel die deel uitmaakt van een woongebied. Planbaten en planschade moeten worden afgeschaft. Alle onderhouds- en instandhoudingswerken, ook wanneer ze betrekking hebben op de stabiliteit, zijn toegelaten en enkel onderworpen aan een meldingsplicht. Ingeval van overmacht mag men altijd verbouwen zonder vergunning.

Geachte collega's, het zijn de wetten die men moet aanpassen aan de mensen, en niet omgekeerd.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Huybrechts, wat denkt u te doen met legaal gebouwde huizen die in een overstromingsgebied staan ?

De heer Pieter Huybrechts : Die laten we staan. U zegt zelf dat het legaal gebouwde huizen zijn. U wilt ze blijkbaar afbreken. Als die mensen zich bewust zijn van het risico, dan vinden wij dat we niet het recht hebben om legale, destijds door de regeringspartijen toegestane woningen te laten afbreken. Als u dat wilt doen, dan is dat uw recht.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de SP-fractie ondersteunt dit voorstel van decreet. De filosofie van het bestaande decreet betreffende de ruimtelijke ordening wordt immers geëerbiedigd. De structuurplanning en het gemeentelijk initiatief

met ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt in stand gehouden.

Men moet uiteraard de rechtszekerheid waarborgen aan de mensen met een zonevreemde woning. Dit voorstel houdt wat dat betreft een grote verbetering in ten opzichte van het huidige decreet. De basisrechten worden gecreëerd. Dit stelt de mensen gerust. We jagen ze niet nodeloos in het harnas tegen de overheid.

Men kan niet meer zoals vroeger omspringen met de open ruimte. De regering doet wat dat betreft inspanningen om een waarachtig ruimtelijk beleid te voeren. We zijn ook tevreden met het bereikte resultaat inzake de planbaten. De voorgestelde oplossing geeft aan de mensen een basisrecht, zonder dat er planbaten verschuldigd zijn. Als er een meerwaarde wordt gecreëerd willen we via deze planbaten een sociale rechtvaardigheid inbouwen. Dit voorstel voldoet daaraan.

We willen ook de speculatie tegengaan. Bij elke decreetswijziging bestaat de kans dat die wordt beloond.

We hebben een zeer grondige discussie gevoerd in de commissie, en ook echt naar elkaar geluisterd. Minister Van Mechelen en zijn medewerkers hebben een waardevolle inbreng gehad in dit resultaat. Dat mag worden gezegd.

Minister Van Mechelen heeft duidelijk geantwoord op het voorstel om in het geval van onderhouds- en instandhoudingswerken alleen een meldingsplicht in te voeren. Hij merkte op dat het in het voordeel van de eigenaars zelf is om een vergunning aan te vragen : bij eventuele latere rechtszaken of betwistingen met verzekeringsmaatschappijen komt dit hun rechtszekerheid alleen maar ten goede. De meldingsplicht leidt tot geen enkel bewijsstuk. Een melding bij het gemeentebestuur houdt een geringere rechtszekerheid in.

In antwoord op een vraag van de heer De Roo verklaarde minister Van Mechelen daarenboven dat hij een initiatief zal nemen om ervoor te zorgen dat deze vergunningen binnen de kortst mogelijke termijn door de gemeenten zullen worden uitgereikt. Er zal geen interventie van hogerhand nodig zijn voor de aflevering van een vergunning.

Ten slotte is het onmogelijk om in kwetsbare gebieden dezelfde zaken toe te staan als in andere gebieden. De gemeenten moeten structuur- en uitvoeringsplannen opstellen en hun verantwoordelijkheid opnemen. Als de gemeente van oordeel is

Timmermans

dat een bepaalde constructie mag blijven staan of zelfs toe is aan uitbreiding, dan moet ze daarvoor de verantwoordelijkheid dragen. Zo'n beslissing wordt niet bij voorbaat uitgesloten. Rechtszekerheid is evenwel een begrip dat slaat op de huidige situatie, en het wordt met dit voorstel van decreet maximaal gediend. Daarom steunen we dit voorstel van decreet volledig.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, soms lijkt het wel alsof de discussie over woningen buiten de woonzones nieuw is, terwijl ze eigenlijk al 25 tot 30 jaar loopt. Het is precies de bedoeling van dit decreet om een einde te maken aan de juridische dubbelzinnigheid en uitzonderingsregels. De commissie heeft geprobeerd een evenwichtige oplossing te vinden voor woningen buiten de woonzone.

De kern van de discussie is wat de toekomstmogelijkheden zijn voor deze woningen. Dat hangt mijns inziens sterk af van de plaatselijke situatie. De Agalev-fractie is dan ook tevreden dat de gemeenten hun volledige bevoegdheid in deze materie hebben behouden. De maatregelen moeten gebiedsgericht worden ingevuld, en er moet worden onderzocht wat plaatselijk haalbaar is.

Een tekortkoming aan het huidige decreet is dat de eigenaar de dupe is als de gemeente in gebreke blijft. Met de nieuwe regels wordt die situatie omgekeerd : gemeenten die geen ruimtelijk structuurplan en geen uitvoeringsplan opstellen, verliezen hun vergunningsbevoegdheid. De gemeente wordt dus gestraft, en niet de eigenaar. Dat is een belangrijke hervorming.

Er worden een aantal basisrechten vastgelegd waarop de gemeenten kunnen variëren. Wat de opmerkingen van de CVP over een meldingsplicht betreft, sluit ik mij aan bij het standpunt van de heer Timmermans. Een meldingsplicht zorgt voor onzekerheid, met een vergunning is geen discussie mogelijk.

Er is al veel gezegd over de planbaten. In het regeerakkoord staat : 'Planbaten zullen slechts opeisbaar worden voor zonevreemde bouwsels die zone-eigen worden bij het verlenen van de vergunning en/of vervreemding en voor zover rechten worden geput uit de nieuwe zonerings'. Ik denk dat dit nu geconcretiseerd is in de voorwaarden. Op het moment dat men effectief een meerwaarde creëert,

zijn planbaten logisch. Ze zijn ook conform, omdat men de planbaten niet op het huis betaalt, maar op de grond en wat daarmee mag worden gedaan, net zoals bij lege kavels indien men daar meer op kan doen dan voordien.

Ik denk dat iedereen het ook eens is over de naamsverandering, die ook in het decreet is opgenomen, waar men veeleer spreekt over wonen buiten de bewoonde zone. Ik zou ook nog willen ingaan op de volksverlakkerij, waarin het Vlaams Blok kampioen is. Er zijn inderdaad een aantal mensen die van de zonevreemdheid gebruik willen maken. Ze zeggen dat er eigenlijk geen ruimtelijke ordening nodig is en dat alles moet kunnen. Dan weet u ook wie de slachtoffers zijn van een opheffing van de ruimtelijke ordening.

Het is belangrijk dat we nu een evenwicht hebben. Er bestaan nog heel wat andere thema's binnen de ruimtelijke ordening waar dringend aandacht aan moet worden geschonken. We hebben vorige week nog gediscussieerd over aandacht inzake ruimte voor jongeren. Er is een grote vraag vanwege kinderen en jongeren om ruimte. In ons land is ruimte schaars, en ik denk dat we nog hard moeten zoeken naar een manier om efficiënter om te gaan met de ruimte, om meervoudig ruimtegebruik te stimuleren, om een verweving van functies uit te bouwen en om strategische projecten rond kernversterking op te zetten.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mevrouw Vertriest, u sprak over volksverlakkerij. We weten dat Agalev daar voortdurend over bezig is. Maar wat moet ik dan denken van Opgrimbie, waar uw partij zich nooit tegen verzet heeft ? Hebt u daar ooit een serieuze zaak van gemaakt ? Nee, absoluut niet. U keurt Opgrimbie goed, maar zonevreemde eigenaars laat u vallen. Dat is volksverlakkerij.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik zou de bal kunnen terugspelen : we hebben jaren tegen Opgrimbie gereageerd.

De heer Pieter Huybrechts : Inderdaad, en nu u deel uitmaakt van de meerderheid stemt u voor.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik heb nooit voor Opgrimbie gestemd, mijnheer. Ik wil duidelijk zeggen dat de vergunningsbevoegdheid een exclusieve bevoegdheid van de minister is, net zoals dit voor milieuvergunningen het geval is.

Vertriest

Ik denk dat we voor een aantal uitdagingen staan inzake de ruimtelijke ordening. Het is belangrijk om zekerheid te creëren dat er ook zo snel mogelijk een afbakening van de bos- en natuurgebieden komt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, ik wilde het woord voeren bij de artikelsgewijze bespreking, omdat we een amendement hebben ingediend dat ertoe strekt een nieuw artikel 1bis in te voegen. Ik weet niet of ik het nu mag toelichten.

Een eerste amendement dat onze fractie heeft ingediend, strekt ertoe een artikel 74bis in te voegen in het decreet van 18 mei 1999. Dit houdt in dat indien het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan goedgekeurd is, het mogelijk is dat een woning terecht komt in een gebied waarvan de gemeenteraad heeft beslist dat de woonfunctie uiteindelijk op termijn beter zou uitdoven. In een ander gebied zou het kunnen gaan om een geïsoleerde woning waarvan men denkt dat die op termijn best wordt onteigend. Wij vinden dat vanaf het ogenblik dat het GRUP definitief wordt goedgekeurd, de eigenaar van de woning het recht moet hebben om van het Vlaams Gewest de onmiddellijke aankoop te eisen van deze woning.

Bovendien vinden we dat het Vlaams Gewest de eigenaar ook moet helpen bij het zoeken naar een nieuwe woonst. Niet alleen heeft hij het recht om de aankoop te eisen, maar bovendien vinden wij ook dat de eigenaar tot aan zijn overlijden of dat van zijn langstlevende echtgenoot woonrecht moet hebben in zijn woning. Met andere woorden, het Vlaams Gewest heeft pas na het overlijden het recht om over te gaan tot de onteigening van het onroerend goed.

Heel belangrijk vinden we ook dat de waarde van het onteigend goed wordt bepaald als de gemiddelde waarde van een gelijkwaardig onroerend goed in een nabijgelegen woonzone. We blijven erbij dat voor het overgrote deel van die zonevreemde woningen een planologische oplossing moet worden gevonden. Als de gemeente echter beslist heeft om een woning die gelegen is in een gebied waarvan men de woonfunctie wil laten uitdoven of als het gaat om een geïsoleerde woning waarvan men beter vindt dat ze wordt onteigend, dan moet men onmiddellijk de eigenaars zekerheid geven en hen het recht geven om de aankoop te eisen van het Vlaams Gewest.

Ik weet dat de heer Tobback in de discussie in de commissie heeft gezegd dat er toch wel een gevaar is dat er verwarring optreedt met de onteigeningsprocedure uit de artikelen 69 tot 75, maar dat voorziet eigenlijk in een onteigeningsplan dat wordt opgesteld naar aanleiding van de opmaak van het GRUP of binnen een periode van vijf jaar.

Ons voorstel beoogt de onmiddellijke geruuststelling van de eigenaar. Vanaf het ogenblik dat de beslissing is genomen kan hij een eigen initiatief nemen en kan hij beginnen uitkijken naar een andere woning. De gemeente moet hem daarbij behulpzaam zijn. Bovendien vinden we het sociaal rechtvaardig dat men hem woonrecht zou geven tot aan het overlijden.

De heer Lachaert zei dat artikel 195bis tegemoet komt aan onze bekommernis. Dit artikel voorziet echter enkel in een aankoopverplichting bij weigering van instandhoudings- of onderhoudswerken. Ons voorstel is toch wel iets ruimer.

Inzake de onteigening merkte de minister op dat men met ons voorstel de HST-werken zou kunnen tegenhouden. Ik vind dit een andere situatie. Bij de HST gaat het over dringende openbare werken die moeten worden uitgevoerd. In het andere geval gaat het om het herstel van een ruimtelijke ordening die reeds lang is verstoord. Daar is dus geen hoogdringendheid mee gemoeid. Daarom menen we dat het woonrecht perfect kan worden gegarandeerd tot het ogenblik van overlijden van de eigenaar of de langstlevende echtgenoot.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik wil ingaan op twee problemen, met name het probleem van de heikracht en het probleem van de planbaten.

Alvorens ik dit doe, wil ik een aantal dingen aan kaarten die me ernstig zorgen baren, ook als parlements lid. We hebben goed werk geleverd in de commissie. Daarmee bedoel ik dat we een goede discussie hebben gevoerd, in alle openheid, wat niet betekent dat iedereen op dezelfde golflengte zat. Bij mijn weten is er al die dagen slechts één journalist aanwezig geweest. Misschien verklaart de recente wijziging van onze agenda dat hier nu al de hele dag geen enkele journalist aanwezig is, op de vertegenwoordiger van België na.

Als men weken lang alle koppen van alle artikels las over de problematiek van de zonevreemde woningen, kwam men tot de conclusie dat alle zone-

De Roo

vreemde woningen zonder onderscheid rechtszekerheid zouden krijgen, ook als ze zouden worden getroffen door een ramp, door brand, bliksem, door heirkracht. Wie de koppen las, kwam tot de conclusie dat er geen planbaten zouden worden betaald, kortom, dat alles opgelost was.

Wie de teksten en het verslag leest moet echter erkennen dat niet alles is opgelost. Er gaapt een ernstige kloof tussen het wettelijke en het werkelijke land inzake ruimtelijke ordening, die de toets van de toepassing van het decreet zal moeten doorstaan. Sinds 1999 zijn verschillende decreten opgesteld inzake ruimtelijke ordening. Met de best mogelijke bedoelingen hebben een aantal parlementsleden gestreefd naar duidelijkheid, maar inzake een aantal cruciale vraagstukken heeft dit voorstel van decreet jammer genoeg geen duidelijkheid kunnen brengen.

Ik maak me zorgen over de correcte berichtgeving. Dat element kunnen we echter niet beïnvloeden. Blijkbaar hebben de media alleen aandacht voor sensationele berichten, voor titels en oneliners. Dat vormt een groot verschil met de concrete toepassing van de basisregels die ook in een decreet zijn neergeschreven.

Een tweede zaak waarover ik me zorgen maak, is hoe we er in deze complexe materie voor kunnen zorgen dat overal in Vlaanderen dezelfde rechtsbeginselen en rechtsregels worden toegepast op een eenvormige wijze. In tal van concrete gevallen moeten we namelijk vaststellen dat de verschillen in interpretatie tussen de ene provincie en de andere zo hemelsgroot zijn dat het uiteindelijk niet langer te verdedigen valt.

Ik weet dat het moeilijk is een oplossing te vinden voor dat laatste punt. Ik weet dat zelfs de minister dat moeilijk kan oplossen. Toch zou het de bedoeling moeten zijn dat men aan de administratie geen vrijbrieven voor administratieve willekeur geeft, noch voor interpretaties. Het is met andere woorden onze verdomde plicht om een zo duidelijk mogelijke wetgeving te maken, zodat de administratie alleen die regels kan toepassen. Ik vrees dat ook dit decreet op dat vlak op een aantal punten onvoldoende dekking biedt. Het is van zeer groot belang een gelijke toepassing van het decreet te vrijwaren. Dit waren enkele voorafgaande bedenkingen.

Nu ga ik in op de problematiek van de heirkracht zelf en op de planbaten. We hebben twee amendementen om dat te verdedigen. Ere wie ere toe-

komt, in verband met de heirkracht heeft de heer Brill op 4 november 1997 minister Baldewijns geïnterpelleerd, en ikzelf heb dat daarbij aansluitend ook gedaan. Het ging toen over de problematiek van woningen waarvan de eigenaar en zijn gezin plots worden geconfronteerd met een of andere ramp, zoals een brand, een blikseminslag of een elektrocutie.

Jarenlang bestond hiervoor geen oplossing. Er was wel een omzendbrief, maar geen eigenlijke wettelijke regeling voor de problematiek van heirkracht. Inzake deze problematiek is er een belangrijke tekortkoming, en wel voor mensen die legaal in zogenaamde kwetsbare gebieden wonen. Er is een lange opsomming van die gebieden : de GEN's, de GENO's, de natuurgebieden, de agrarische gebieden met ecologisch belang, enzovoort. Welnu, als mensen daar legaal wonen, en hun huis brandt af of wordt getroffen door de bliksem, welk argument, welk menselijk en verdedigbaar argument van ruimtelijke ordening kan men dan invoeren om te zeggen dat die mensen niet mogen verbouwen of herbouwen ? Ze hebben daar steeds volledig wettelijk gewoond, in een woning die ze misschien zelf hebben opgebouwd en betaald met zuurverdiende en langgespaarde centen.

Ik vind het bijzonder betreurenswaardig dat de meerderheid er niet in toegestemd heeft om een algemeen principe te aanvaarden alsook in de wetgeving in te schrijven voor gezinnen die door een individuele ramp worden getroffen. Als ze worden getroffen door zo'n onheil, en ze wonen in die gebieden, dan is er geen sprake van herbouwen of verbouwen. Ze kunnen hoogstens de overheid vragen of die bereid is de woning aan te kopen. Ik ken daar concrete voorbeelden van. Er zijn mensen die sinds 1996 niet terug naar hun woning kunnen, en nog steeds in een noodwoning moeten wonen. Dat is een groot probleem.

Het is niet ernstig dat ons voorstel niet werd aanvaard om in geval van heirkracht ook in de zogenaamde kwetsbare gebieden het initiatief van de betrokkene te laten uitgaan, zodat die kan herbouwen of verbouwen als hij dat wil, onder bespreekbare voorwaarden.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer De Roo, waarom hebt u dan ooit het decreet op de ruimtelijke ordening goedgekeurd ?

De heer Johan De Roo : Met het decreet op de ruimtelijke ordening werd een stap vooruit gezet

De Roo

op het vlak van de heirkraftregeling. Sinds 1974 was er geen regeling voor gevallen van heirkraft, noch een decretale, noch een wettelijke. Men moest zich baseren op een omzendbrief uit 1974, die in 1997 door minister Baldewijns werd opgeheven.

In 1999 hebben we een inspanning gedaan, maar we konden het toen ook niet allemaal oplossen door de meningsverschillen tussen de twee coalitiepartners. Vandaag is dat opnieuw het geval. Er wordt een zeer omvangrijke lijst van kwetsbare gebieden ingevoerd, die ook geldt in geval van heirkraft. Daar heb ik grote problemen mee.

Iedereen kent immers pijnlijke voorbeelden van door brand of bliksem vernielde woningen. Het is een onaantastbaar basisrecht van mensen die getroffen worden door een ramp om hun woning te herstellen. Voor ons kan het niet dat zo zwaar wordt geraakt aan het eigendomsrecht. De lijst van kwetsbare gebieden is daarvoor veel te uitgebreid.

De slapeloze nachten waar velen reeds maandenlang door worden geplaagd, zijn voor de vele bewoners van zonevreemde woningen in kwetsbare gebieden niet voorbij. Daarom dienen we in de plenaire zitting een amendement in dat ertoe strekt dat het begrip kwetsbaar gebied niet van toepassing is indien mensen getroffen worden door heirkraft.

Een tweede zaak is die van de planbaten. De heer Lachaert is niet meer hier, wat ik kan begrijpen. Ik heb er ook geen commentaar op. Over de planbatenheffing is in de commissie al zeer lang gediscussieerd.

De heffing op het zone-eigen worden van zonevreemde woningen houdt een belangrijke discriminatie in. We zijn het ermee eens dat de problematiek van de zonevreemde woningen werd gecreëerd ten tijde van de gewestplannen. Toen werd echter nooit over planbaten gesproken. Er zijn er in elk geval nooit betaald. Zowel in het planningsdecreet als in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt inderdaad toegegeven dat de perceelsgewijze bestemmingen van de gewestplannen niet altijd gelukt zijn. Voor de woningen die toen zone-eigen zijn geworden, waren geen planbaten verschuldigd.

Degene die nu zone-eigen zouden worden door een correctie van vroeger gecreëerde toestanden, bijvoorbeeld door middel van een uitvoeringsplan,

zouden nu wel planbaten moeten betalen, weliswaar met de beperkingen die werden ingeschreven. Dit lijkt me niet enkel een grove discriminatie, maar ook de invoering van een fiscale wet met terugwerkende kracht. Ook de eigenaars van woningen die na de invoering van de gewestplannen zijn vergund, worden op deze manier gediscrimineerd. Die woningen zijn vergund op basis van de uitdrukkelijk door de wetgever voorziene mogelijkheid tot afwijking. Ik vraag me af hoe men de planbaten wil toepassen indien mensen, die op een legale wijze hebben gebouwd, bijvoorbeeld door toepassing van de opvulregel, nu verbouwen of herbouwen.

Ik zou het wel eens zijn met het toepassen van de planbaten op een stuk grond waar momenteel geen woning staat, maar waarop, ten gevolge van een bestemmingswijziging, morgen een woning mag worden gebouwd. In de commissie is enkel gesproken over de planbaten die aan zonevreemde woningen zijn verbonden.

Mijn fractie vindt de ondertitel van de persmededeling van de Vlaamse regering misleidend. In die ondertitel stelt de Vlaamse regering dat er geen planbaten meer verschuldigd zijn. Uit de tekst blijkt echter dat dit niet klopt. De planbaten worden enkel afgeschaft voor woningen met een KI lager dan 30.000 frank. Er staan in Vlaanderen evenwel weinig woningen die na een ver- en herbouwing een KI lager dan 30.000 frank hebben. Voor woningen met een hoger KI blijven de planbaten bestaan voor uitbreidingen met meer dan 25 percent, voor verhogingen van de woondichtheid en voor wijzigingen van de hoofdfunctie.

In het verslag van de commissiebespreking staat dat men pas planbaten moet betalen indien een woning van 850 kubieke meter met meer dan 25 percent wordt vergroot. Dit betekent dat er geen planbaten verschuldigd zijn voor woningen die kleiner zijn dan plus minus 1.200 kubieke meter. In hetzelfde verslag staat echter dat de heer Lachaert heeft gezegd dat de planbaten ook zouden worden toegepast voor de uitbreiding met meer dan 25 percent van kleinere woningen indien hun KI hoger ligt dan 30.000 frank. Het opstellen van een algemene regel zou veel logischer zijn. Men zou van 850 kubieke meter kunnen vertrekken en hierop de 25-percentregel kunnen toepassen.

Ik heb het verslag van de commissiebespreking vandaag nog eens herlezen. Ik ben geschrokken van de beperkende opstelling van de meerderheidsfracties. Men zou planbaten moeten betalen indien een woning met een KI hoger dan 30.000

De Roo

frank met meer dan 25 kubieke meter wordt uitgevoerd. Naast de ruimtelijke draagkracht wordt de financiële draagkracht nu blijkbaar ook een criterium. Indien ze de vereiste planbaten betalen, mogen kapitaalkrachtige eigenaars de open ruimte verder belasten met uitbreidingen van meer dan 25 procent. Dit lijkt me geen goede basis voor de verdere uitbouw van een partij die zich de volkspartij van de toekomst noemt. Een ware volkspartij als de CVP wil rechtszekerheid en gelijkheid voor iedereen.

Mijns inziens is het verslag van de commissiebespreking duidelijk. Uit de discussie over de speculatieve meerwaarde, die aan een fiscaal criterium is gekoppeld, blijkt dat niemand op basis van deze regel planbaten zal betalen. De overheid moet immers bewijzen dat iemand tussen 18 mei 1999 en de datum waarop het voorliggende voorstel van decreet van kracht wordt, een onroerend goed heeft gekocht en weer heeft verkocht met een speculatieve intentie. Ik vrees dat het begrip speculatieve meerwaarde voor nog meer rechtsonzekerheid zal zorgen. Aangezien er niet in een decretale bepaling is voorzien, wordt de interpretatie aan de administratie overgelaten.

De decreetgever had echter meer duidelijkheid moeten scheppen over de juiste interpretatie van de decretale teksten zodat de administratie niets anders kon dan die correct toepassen.

Tot besluit wens ik te benadrukken dat wij twee duidelijke amendementen hebben ingediend.

Het eerste amendement stelt dat men op de verbouwing of herbouw van een bestaande woning die legaal werd gebouwd en niet leegstaat of verkrot is, geen planbaten zou mogen toepassen.

Het tweede amendement stelt dat in alle gevallen van heirkraft zonevremde constructies die door overmacht vernield worden, verbouwd of heropgebouwd moeten kunnen worden omdat dit een fundamenteel mensenrecht is waar ook het Vlaams Parlement zich aan te houden heeft.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Ik wens ook uw aandacht te vragen voor ons vierde amendement dat een aanvulling is op artikel 145bis. Het gaat hier met name over de toekenning van basisrechten aan zonevremde woningen.

Op zich is dit een goede zaak, zij het dat deze basisrechten in het voorstel van de meerderheid niet voor alle zonevremde woningen gelijk zijn. In de zogenaamde kwetsbare gebieden houden deze basisrechten enkel het recht in om zijn woning te mogen onderhouden. Dit is dus bijzonder beperkt. Nochtans zijn de bouwvergunningen voor deze woningen even legaal als de bouwvergunningen voor andere zonevremde woningen die niet in kwetsbare gebieden gelegen zijn. Ook destijds, bij het openbaar onderzoek en bij de totstandkoming van de gewestplannen, was niet in beperkingen voorzien waardoor de eigenaars van de zonevremde woningen in kwetsbare gebieden toen niet konden reageren.

Positief is wel dat onderhoud ook op het vervangen slaat van versleten structurele elementen. Men mag dus dragende balken, ja zelfs dragende muren vervangen. Ik krijg het dan wel even moeilijk, want het vervangen van dragende muren is toch een grote verbouwing. Maar eenvoudige verbouwingen toelaten die de kwaliteit van de woning verhogen of die die woonkwaliteit wat eigentijdsler maken, dat kan dan weer niet. Ik zie de reden hiervoor echt niet goed in.

Ons amendement heeft dan ook tot doel om ook verbouwen en herbouwen in kwetsbare gebieden te beschouwen als basisrecht.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, vandaag wordt hier een debat afgesloten dat politiek en maatschappelijk Vlaanderen de voorbije twaalf maanden sterk heeft beroerd.

Toen het kort na Pasen tussen de respectieve partijen toch wat spannend werd in het debat over de zonevremde woningen, heb ik opgeroepen tot een volwassen parlementaire discussie in de commissie voor Ruimtelijke Ordening om na te gaan of het water tussen ons inderdaad zo diep was. Op basis van de teksten die toen door verschillende collega's werden ingebracht en van de amendementen die nadien werden opgesteld, hebben we dat volwassen politiek debat werkelijk kunnen voeren. Het resultaat daarvan, dat hier vandaag in het Vlaams Parlement voorligt, is meer dan behoorlijk te noemen en komt mijns inziens in heel grote mate tegemoet aan de verzuchtingen van onze burgers die nood hadden aan duidelijkheid.

Van Mechelen

Met dit ontwerp van decreet hebben we geprobeerd de kwadratuur van de cirkel op te lossen. Belangrijk is ook dat we duidelijk hebben kunnen maken dat er een onderscheid is tussen zonevreemde woningen en illegale woningen. Ik denk dat elke Vlaming ondertussen begrijpt dat dit twee totaal verschillende zaken zijn. En zeggen dat ik in het najaar van vorig jaar nog moest vaststellen dat dit één pot nat was, dat die zaken volledig door elkaar werden gehaald zodat men uiteindelijk niet meer wist wat het verschil was tussen een zonevreemde woning en een illegaal weekendhuisje. Het is belangrijk dat we die discussie hebben kunnen voeren en dat we tot resultaten zijn gekomen.

Ik heb met genoegen naar de uiteenzetting van de heer Kindermans geluisterd. Als historicus heb ik zijn vrij correcte weergave van de feiten kunnen smaken. Het is alleen jammer dat hij pas op 6 oktober 2000 is begonnen en dat hij wat daaraan voorafging, heeft overgeslagen.

Ik ben verheugd dat we een einde hebben kunnen maken aan de polemiek en dat we onze verantwoordelijkheid als parlement hebben genomen. We zijn vrij ver gegaan. Ik zou niet spreken over het glas dat halfvol of halfleeg is, het glas is meer dan behoorlijk vol. Er zijn nog een aantal zaken die me met enige twijfel opzadelen. We moeten de ruimtelijke ordening en zeker de decreetgeving over ruimtelijke ordening bekijken als een dynamisch proces waarbij we op het juiste moment de juiste maatregel moeten nemen.

We hebben de dynamiek behouden. We hebben een oplossing gecreëerd, waarbij we geen afbreuk doen aan het principe van een nieuwe planningsdynamiek die we in Vlaanderen op gang hebben gebracht met drie belangrijke lagen : gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk. We hebben allemaal aan gevoeld dat er nood was aan rechtszekerheid. Daarom is het principe van het invoeren van basisrechten een goede beslissing.

De CVP stelt vandaag de essentie van de oplossing in vraag. De CVP vraagt dat we de differentiëring die we hebben gemaakt inzake de basisrechten in kwetsbare en niet-kwetsbare gebieden, zouden tenietdoen door de rechten in de kwetsbare gebieden substantieel uit te breiden. Dat zou niet juist zijn en we zouden de oplossing van het decreet daarvoor in gevaar brengen.

Ik sluit niet uit dat we op termijn via de planningsinitiatieven ook in een aantal kwetsbare gebieden

bijkomende bepalingen kunnen invoeren die aan een aantal woningen meer substantiële rechten geven, en die mogelijk verdergaan dan de huidige basisrechten zoals die zijn genotuleerd. Het zou onverstandig zijn te proberen deze rechten vanuit het Vlaams Parlement decretaal uit te breiden. Dan zouden we waarschijnlijk geen resultaat bereiken.

De voorzitter : De Heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, op zich is de indeling tussen kwetsbare en niet-kwetsbare gebieden verdedigbaar. Maar de consequenties die men eraan verbindt in het decreet zijn bijzonder vergaand. In artikel 8 lees ik wat men verstaat onder kwetsbare gebieden : groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, bosgebieden, valleigebieden en brongebieden, zoals aangeduid in de plannen van aanleg, of daarmee vergelijkbare gebieden, zoals aangeduid in de ruimtelijke uitvoeringsplannen, evenals de beschermde duingebieden, en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, enzovoort.

Dat men het probleem van de heirkraft ook daar toepast, gaat er bij mij niet in. In de gemeente Lovendegem gaat het bijvoorbeeld over niet minder dan 150 woningen gelegen in natuurgebied. In Sint-Martens-Latem gaat het over 67 woningen gelegen in natuurgebied. Als daar een woning afbrandt, moet ze verdwijnen. Het decreet zegt klaar en duidelijk dat ze niet kunnen worden heropgebouwd of verbouwd. Met een omzendbrief zal men dat niet veranderen. Op dat vlak is het decreet zeer duidelijk.

Minister Dirk Van Mechelen : We hebben decretaal basisrechten gecreëerd voor heel Vlaanderen die, waar de woning ook is gelegen, toelaat alle werken uit te voeren die nodig zijn om de woning in een optimale staat te houden en te bewaren en op die manier de bewoning te kunnen garanderen. Dat is een essentiële stap vooruit die rechtszekerheid biedt aan een aantal mensen die het niet meer zagen zitten na de goedkeuring van het decreet op 18 mei 1999.

In de media wordt nu geprobeerd om de planbatenregeling onderuit te halen, maar ik zeg u nogmaals klaar en duidelijk dat geen planbaten verschuldigd zijn als een zonevreemde woning door middel van een uitvoeringsbesluit zone-eigen wordt. Enkel wie door de nieuwe planologische inkleuring bijkomende rechten verwerft en die wil

Van Mechelen

verzilveren, moet planbaten betalen. Het gaat in die gevallen immers over een substantieel planologisch voordeel door de wijziging. De heer Lachaert heeft daarvan een voorbeeld gegeven : een woning wordt gesloopt en er komt een flatgebouw in de plaats.

De voorbije dertig jaar golden heel wat heirkrachtregelingen in Vlaanderen. Ook ik voel het als onrechtvaardig aan om restrictief te zijn en mensen niet de kans te geven om hun woning opnieuw op te bouwen. Vandaag hebben we nieuwe stappen gezet met de tweede decreetsaanpassing. Ik wil u eraan herinneren dat we vorig jaar, op 26 april, de regeling voor de eerste keer substantieel hebben versoepeld. Nu zetten we een nieuwe belangrijke stap voorwaarts.

De vraag blijft bestaan wat gebeurt in afwachting van een planologische aanpak of van bestemmingsvoorschriften. In de commissie heb ik zelf het voorbeeld van Sint-Martens-Latem gegeven. Daar kan men bij wijze van spreken morgen al bestemmingsvoorschriften opstellen zodat het probleem zich niet langer stelt. De vraag blijft of we op Vlaams niveau door middel van een decreet een kader moeten creëren waarmee alles kan. Een ambtenaar van mijn kabinet is een gewezen gemachtigd ambtenaar van een niet onaardige provincie in dit land. Hij stelt dat door het decretaal inschrijven van een dergelijk kader, Vlaanderen op zijn kop zou staan.

Hoe vinden we dan een evenwicht als iemand die slachtoffer is geworden van een calamiteit zijn woning wenst te herstellen of herop te bouwen ? De regeling die vandaag zal worden goedgekeurd, lost het probleem in heel veel gevallen al op. Bovendien heeft de directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening in de commissie bevestigd dat we in het licht van onderhouds- en instandhoudingswerken over de mogelijkheid beschikken om de heirkracht breed te interpreteren. Ik engageer me ook om per provincie een inventaris te laten opstellen van gevallen waarbij problemen mogelijk zijn. Dat kan gedeeltelijk retroactief gebeuren. Bijvoorbeeld voor een periode tot twee jaar geleden kan worden uitgevlooid welke beslissingen werden genomen. Ik zal deze inventaris voor het zomerreces van het volgende jaar voorleggen aan de commissie voor Ruimtelijke Ordening. We zullen de inventaris evalueren en beslissen of we eventueel nog een stap verder moeten gaan.

Ik ben er echter bijzonder voor beducht om nu ongenueanceerd een regeling goed te keuren die ons

in de problemen zou kunnen brengen bij het afleveren van vergunningen. Ik stel voor om de regeling in werking te laten treden en te laten inventariseren op provinciaal niveau. De ambtenaren zullen worden verplicht om een register aan te leggen dat wordt bekendgemaakt aan de minister, en via die weg ook aan het parlement. Binnen 12 maanden kunnen we besluiten of we vandaag een goede regeling hebben getroffen. Ik ben ervan overtuigd dat we reeds heel ver zijn gegaan, maar dan kunnen we beslissen of we nog een verdere stap moeten zetten of niet. Via een amendement bepalen dat alles kan, vind ik geen goed idee. Ik roep u op om dat niet te doen, al besef ik heel goed dat het er heel verleidelijk uitziet voor mensen die vragende partij zijn.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uw voorstel om uw administratie in te schakelen voor het opmaken van een inventaris, is positief. U hebt het echter over bestemmingsvoorschriften. Dat houdt in dat om drama's en tragische toestanden te vermijden, bijna alle gemeenten in afwachting van de goedkeuring van hun ruimtelijk structuurplan en het ruimtelijk uitvoeringsplan waarin de bestemmingvoorschriften kunnen worden ingeschreven, riskeren om geen oplossing te hebben.

Als er binnen een maand in een of andere gemeente een huis afbrandt dat gelegen is in natuurgebied, dan is dat een drama. Het decreet stelt duidelijk dat een woning in kwetsbare gebieden niet kan worden heropgebouwd. Wie zal de bestemmingsvoorschriften goedkeuren ? Men zal aan de administratie Ruimtelijke Ordening per provincie moeten voorstellen om de bestemmingsvoorschriften in te schrijven. Als dit enkel op gemeentelijk vlak gebeurt, dan neem ik in mijn gemeente onmiddellijk de maatregel dat bij een brand een huis sowieso opnieuw mag worden opgebouwd omwille van de heirkracht.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik ken de planologische bestemming van uw gemeente niet, maar we moeten goed weten wat we willen. In het nieuwe decreet is de terugkoopplicht zeer strak om een duidelijke reden : wanneer een zonevreemde woning in een kwetsbaar gebied afbrandt, moeten we ons de terechte vraag stellen of we toelaten dat die woning opnieuw wordt opgebouwd. We beseffen maar al te goed de ernst van dergelijke ramp. Het is dan ook de taak van de overheid om die mensen te vergoeden voor zowel de verzekeringswaarde die ze derven als voor de grond die verbonden is

Van Mechelen

aan de eigendom. Dit is de keuze van de meerderheid en die gaat heel ver. We zullen dit na een jaar evalueren en kijken of dit het juiste middel is om ons doel te bereiken.

De vierde pijler van dit decreet is de terugkoopplicht. Dit is een substantiële verbetering die uiteraard een aantal financiële lasten meebrengt voor de Vlaamse regering. De minister voor Financiën zal voor de nodige volmachten zorgen om dit te kunnen waarmaken.

Ten vijfde zijn we erin geslaagd om ervoor te zorgen dat bij de gemeentebesturen de planningsdynamiek niet stilvalt. Als een gemeente op 1 mei 2006 niet beschikt over een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Zonevreemde woningen, verliest ze haar bevoegdheid om bouwvergunningen af te leveren. Als men aan de bevolking moet medelen dat men een bouwvergunning moet aanvragen bij de provincie, dan zal dat voor de gemeentebesturen nefast zijn bij de uitslag van de verkiezingen van oktober 2006.

Dit is met andere woorden een zeer strikte bepaling die we hebben opgenomen, en ik doe dan ook een oproep aan alle gemeentelijke verantwoordelijken om daar onverkort werk van te maken.

Mijnheer De Roo, u weet dat ik vind dat we tot uniforme besluitvorming in heel Vlaanderen moeten komen. Dat is een probleem omdat ruimtelijke ordening uiteindelijk neerkomt op het beoordelen van dossiers. Beoordelen is een menselijke activiteit die tot interpretatieverschillen kan leiden. Daarom vind ik het een vooruitgang dat in dit decreet een aantal keren staat dat de Vlaamse regering begrippen als ruimtelijke draagkracht in een besluit kan definiëren, waardoor de uniforme interpretatie voor Vlaanderen kan worden gerealiseerd.

Wat erg belangrijk is, is dat de oude 'Cogeam', de commissie van gemachtigde ambtenaren, wordt vervangen door drie commissies. Er is een commissie met stedenbouwkundige ambtenaren, een commissie met stedenbouwkundige inspecteurs en een commissie met planologische ambtenaren. Die commissies vergaderen nu bijna maandelijks om te komen tot een uniforme beoordeling van de dossiers. Alles staat of valt natuurlijk met de gemachtigde stedenbouwkundige ambtenaar die zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Ik heb reeds gezegd dat het niet kan dat men telkens opnieuw bij de minister in beroep blijft gaan voor de kleinste futiliteit. Men moet leren geen angst meer te heb-

ben voor de eigen schaduw. Elk beleidsniveau moet zijn verantwoordelijkheid nemen.

Wat de amendementen over planbaten betreft, denk ik dat we het kind niet met het badwater mogen weggooien. Als er manifest sprake is van meer rechten die men uit een nieuwe planologische bestemming haalt, dan zal men die niet al te hoge planbaten met genoeg betalen als men de vergunning krijgt.

Dan was er nog het debat over de meldingsplicht. Meldingsplicht is een begrip dat in ruimtelijke ordening niet bestaat. Meldingsplicht bestaat wel in de leefmilieuwetgeving, in de Vlarem.

Ik vind dat het aanvragen van een bouwvergunning voor onderhouds- en instandhoudingswerken met constructieve ingrepen een bescherming van de bouwheer is. Het is belangrijk dat hij een vergunning krijgt. Zo kan hij zich altijd verdedigen tegen mensen die hem beschuldigen van onrechtmatige werken. Deze vergunning moet snel kunnen worden afgeleverd. Ik zal dan ook het besluit over de vrijstelling van het advies van de stedenbouwkundige ambtenaar aanpassen. U weet dat wij die verkorte procedure hebben ingevoerd om gebouwen van minder dan 1.000 kubieke meter uit te breiden, met 50 percent op een goedgekeurd bedrijventerrein, en om landbouwbedrijven in een agrarische zone uit te breiden met 50 percent. We zullen dan ook een punt toevoegen waarin staat dat de bouwvergunningen waarvan hierboven sprake is, rechtstreeks door de gemeenten kunnen worden afgeleverd. Ik zie geen enkele reden om aan de stedenbouwkundige ambtenaar advies te vragen of men een bestaand dak mag vervangen.

Ik heb geprobeerd het debat te beëindigen met een aantal verduidelijkingen. Ik denk dat we op weg zijn naar een duurzame, maar ook naar een billijke ruimtelijke ordening. We staan voor een aantal moeilijke maanden en jaren. We moeten die planningsdynamiek op snelheid houden. Er lopen nu zoveel processen dat het werk dat vandaag moet gebeuren, gigantisch is. Daarom moeten we nog twee substantiële beslissingen nemen. De communicatie over deze besluitvorming zal in het najaar opnieuw op gang komen en ik hoop dat iedereen zich dan engageert om correct te communiceren. Wat er in staat, staat er in. Wat er niet in staat, staat er niet in. Ik ben het ermee eens dat de media het vandaag jammer genoeg laten afweten.

Ik denk dat het essentieel is dat we onze gemeentebesturen beter bijstaan bij het afwerken van deze oefening. We onderzoeken hoe we dat structureel

Van Mechelen

en financieel het best kunnen doen. Zo kunnen de gemeenten deze klus tot een goed einde brengen. Ik heb het gevoel dat alle gemeenten op snelheid aan het komen zijn. We hebben wel een probleem met de oververhitting van de markt van planologen, maar er wordt op provinciaal en gemeentelijk niveau goed werk geleverd. Dat zal ervoor zorgen dat de ruimtelijke ordening in Vlaanderen gunstig evolueert. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Ik heb echter wel nog een bijkomende vraag. Het gaat hier immers om iets dat in handen ligt van de uitvoerende macht. Morgen zal het parlement dit voorstel van decreet goedkeuren, al dan niet rekening houdend met een aantal door ons bepleite amendementen. Tien dagen na zijn verschijning in het Staatsblad in de loop van de komende weken zal dit nieuwe decreet dan van kracht worden.

Ik wil de aandacht vestigen op het nieuwe artikel 14, dat de regularisatiemogelijkheid gedurende een termijn van 1 jaar invoegt, teneinde tegemoet te komen aan de oplossing van een aantal hangende problemen. We gaan ervan uit dat ook dat artikel – zodra het decreet zal zijn verschenen – door de administratie zal worden behandeld als een echte regularisatieaanvraag, en dat dit zal gebeuren binnen de krijtlijnen die door het amendement worden uitgetekend.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer De Roo, tijdens de besprekingen in de commissie heb ik de topambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening gevraagd daar aanwezig te zijn. Op basis van de eerste besprekingen – als ik me niet vergis, op 14 juni – heeft de administratie gezegd : 'Indien dit de uitdrukkelijke wens is van het Vlaams Parlement, dat de nieuwe spelregels ook de mogelijkheid bieden aan een hoofdzakelijk vergund gebouw, waarbij door de decretale beperkingen van het verleden bijvoorbeeld die fameuze veranda is aangebouwd, dat men gedurende 1 jaar dit soort zaken kan regulariseren, dan moet dit decreetaal worden opgenomen in het decreet op de ruimtelijke ordening.' De administratie heeft zelf een tekstvoorstel opgesteld. U hebt dat in de commissie aangenomen. Morgen zult u die normaal gezien in plenaire vergadering goedkeuren. Het spreekt vanzelf dat die tekst onverkort zal worden uitgevoerd.

Bij de behandeling van een aantal beroepen wachten we momenteel tot dit voorstel van decreet wordt goedgekeurd, om zo eventueel anticiperend op te treden. Er zal dienaangaande ook een contact zijn met de commissie voor de Vervolgingen, om toe te lichten wat de decreetgever heeft beslist, en om zo de nieuwe lijnen uit te zetten. Het spreekt echter vanzelf dat dit enkel kan gebeuren binnen de strikte contouren van wat morgen zal worden goedgekeurd. Het is dus geen *carte blanche* om een aantal zaken te doen die echt niet kunnen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Lachaert en Tobback, mevrouw Vertriest en de heer Lauwers houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 1bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 32

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans,
Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy
en Johan De Roo
na indiening van het verslag

Artikel 1bis (nieuw)

Een nieuw artikel 1bis invoegen, dat luidt als volgt :

Voorzitter**Artikel 2****" Artikel 1bis**

In het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999 en 26 april 2000, wordt een artikel 74bis ingevoegd met de volgende inhoud :

" Artikel 74bis

§ 1. Ten gevolge van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan een woning :

1° gelegen zijn in een gebied dat moet gevrijwaard worden van woningen ;

2° aangeduid worden als geïsoleerde woning die op termijn moet worden onteigend.

§ 2. Vanaf het moment waarop het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief wordt goedgekeurd, heeft de eigenaar van de woning die onder toepassing valt van § 1 het recht van het Vlaamse Gewest de onmiddellijke aankoop te eisen van deze woning.

Het Vlaamse Gewest dient met de eigenaar samen te werken bij herlocalisatie.

§ 3. Vanaf het overlijden van de eigenaar van een woning die valt onder toepassing van § 1, en voor zover in voorkomend geval ook zijn langstlevende echtgenoot overleden is, is het Vlaamse Gewest bevoegd om over te gaan tot onteigening van het onroerend goed.

Indien het Vlaamse Gewest verzuimt over te gaan tot de onteigening kunnen de erfgenamen de toepassing vragen van artikel 74 van dit decreet van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de termijn van 5 jaar begint te lopen vanaf de datum van overlijden van de eigenaar of in voorkomend geval vanaf het overlijden van diens langstlevende echtgenoot.

§ 4. De waarde van het onteigende goed wordt bepaald als de gemiddelde waarde van een gelijkwaardig onroerend goed in de nabijgelegen woonzone."."

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Aan artikel 88, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, worden een 4° en een tweede, derde, vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

"4° wanneer op basis van het in werking getreden ruimtelijk uitvoeringsplan een perceel met een vergunde woning in aanmerking komt voor een stedenbouwkundige vergunning overeenkomstig artikel 99, § 1, 1°, terwijl de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dat plan voor die woning toepassing kon gemaakt worden van de bepalingen van artikel 145bis en 195bis, eerste lid, 1°, 2° en 3°.

De vrijstelling van de planbaten bedoeld in het eerste lid, 4° geldt niet voor woningen, met een kadastraal inkomen hoger dan 750 euro, in één van de volgende gevallen :

- a) als het aantal woongelegenheden op het perceel wordt verhoogd ;
- b) als er een gehele of gedeeltelijke wijziging van de hoofdfunctie van de woning naar een andere dan de woonfunctie wordt toegestaan, zoals bedoeld in artikel 99, § 1, 6° ;
- c) als de volumennormen, vervat in artikel 145bis en 195bis, eerste lid, 1° met meer dan 25% worden overschreden.

De Vlaamse regering stelt hiervoor de nadere regels vast.

De planbaten zijn, in de gevallen bedoeld in het tweede lid, slechts verschuldigd op het ogenblik van het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning, zoals bedoeld in het eerste lid, 4°.

De vrijstelling van de planbaten bedoeld in het eerste lid, 4° geldt eveneens niet voor woningen waarvan kan worden aangetoond dat een speculatieve meerwaarde in de periode van 18 mei 1999 tot de inwerkingtreding van deze bepaling werd gerealiseerd. De Vlaamse regering stelt hiervoor de nadere regels vast."."

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Voorzitter

Amendement Nr. 37

Amendement Nr. 38

voorgesteld door de heren Pieter Huybrechts
en Frans Wymeersch
na indiending van het verslag

voorgesteld door de heren Pieter Huybrechts
en Frans Wymeersch
na indiending van het verslag

Artikel 2

Het tweede, derde, vierde en vijfde lid schrappen.

Amendement Nr. 33

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans,
Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy
en Johan De Roo
na indiening van het verslag

Artikel 2

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 2

Aan artikel 88, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999 en 26 april 2000, wordt in 3° ',' vervangen door ';' en een 4° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"4° Wanneer op het goed een woning is opgericht die niet is verkrot of leeg staat overeenkomstig de bepalingen van artikel 31 van het decreet op de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting en vanaf het moment dat voor deze woning een heffing verschuldigd is, of die niet ongeschikt of onbewoonbaar is verklaard overeenkomstig de bepalingen van het artikel 15 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode."."

Artikel 2

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 2

In afwijking van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999, 26 april 2000, 8 december 2000, en het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, gewijzigd bij de decreten van 19 december 1998, 18 mei 1999, en het ministerieel besluit van 27 april 2000 bevinden woningen gebouwd voor 22 april 1962 en woningen gebouwd met een regelmatige vergunning na 22 april 1962 zich van rechtswege op een kavel die deel uitmaakt van het woongebied."

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

In artikel 89, § 4, van hetzelfde decreet worden 4° en de volgende leden opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Aan artikel 99, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

Voorzitter**Artikel 8**

1° aan het eerste lid, 1°, worden de woorden "die geen betrekking hebben op de stabiliteit" toegevoegd ;

2° in het derde lid worden de woorden "zoals bedoeld in het eerste lid, 1°" vervangen door de woorden "die geen betrekking hebben op de stabiliteit".

– *Aangenomen.*

Artikel 5

In artikel 100, § 5, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de woorden "instandhoudings- of onderhoudswerken" vervangen door de woorden "instandhoudings- of onderhoudswerken, welke al dan niet betrekking hebben op de stabiliteit."

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 109, § 1, van hetzelfde decreet wordt na het derde lid het volgende lid ingevoegd :

“De vergunningsaanvragen in het kader van artikel 145bis en 195bis, eerste lid, 1° en 2°, worden onderworpen aan een openbaar onderzoek.”

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In titel IV van hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk IV vervangen door wat volgt :

“HOOFDSTUK IV

Rechtszekerheid inzake vergunde woningen en gebouwen, die gelegen zijn buiten de geëigende bestemmingszone”.

– *Aangenomen.*

In artikel 145 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, 2° worden de woorden “gedurende ten minste 3 jaar en” en de woorden “door de aanvrager die tevens eigenaar is of erfgenaam in rechte lijn van de eigenaar” geschrapt ;

2° in § 1, eerste lid, 3° worden de woorden “de vernieling of beschadiging” vervangen door de woorden “het toekennen van het verzekeringsbedrag” ;

3° in § 1, eerste lid, wordt 4° vervangen door wat volgt :

“4° het voorwerp van de aanvraag is niet gelegen in : de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, bosgebieden, valleigebieden en brongebieden, zoals aangeduid in de plannen van aanleg of de ermee vergelijkbare gebieden zoals aangeduid in de ruimtelijke uitvoeringsplannen, evenals in de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen” ;

4° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. De Vlaamse regering zal de grondwaarde vergoeden en de schadevergoeding die uitbetaald wordt door de verzekeraar, met toepassing van artikel 67, § 2, 2° of 67, § 3, 1°, b) van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, aanvullen tot 100% van de totale verzekerde waarde, onafgezien of het een gehele of gedeeltelijke vernietiging betreft, op voorwaarde dat aan de volgende drie voorwaarden gezamenlijk is voldaan :

1° de stedenbouwkundige vergunning voor het heroprichten wordt geweigerd ;

2° de gehele of gedeeltelijke vernieling gebeurde buiten de wil van de aanvrager door één van de oorzaken opgesomd in artikelen 61 en 62 van bovenvermelde wet van 1992 ;

Voorzitter

- 3° de eigendom van het betrokken kadastraal perceel wordt overgedragen aan het Vlaams Gewest.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de vergoedingen, bedoeld in het eerste lid.”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 34

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans,
Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy
en Johan De Roo
na indiening van het verslag

Artikel 8

De bij 3° voorgestelde tekst vervangen door wat volgt :

"3° In § 1, eerste lid, wordt 4° opgeheven."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 9

In titel IV, hoofdstuk IV van hetzelfde decreet, wordt een artikel 145bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 145bis

§ 1. Voor zover voldaan is aan de voorwaarden, gesteld in deze paragraaf, vormen de geldende bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling, door de vergunningverlenende overheid, van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot bestaande gebouwen. Deze uitzonderingsbepaling geldt slechts indien de aanvraag betrekking heeft op :

- 1° het verbouwen van een bestaand gebouw binnen het bestaande bouwvolume ;

2° het herbouwen op dezelfde plaats van een bestaande woning binnen het bestaande bouwvolume voor zover het karakter en de verschijningsvorm van de woning behouden blijven ; als herbouwen op dezelfde plaats wordt beschouwd, het herbouwen van een nieuwe woning die op minstens drie kwart van de oppervlakte van de bestaande woning, met inbegrip van de woningbijgebouwen die er fysisch één geheel mee vormen, wordt opgericht ;

3° het herbouwen op een gewijzigde plaats van een bestaande woning, binnen het bestaand bouwvolume op voorwaarde dat de woning getroffen is door een rooilijn of gevat is door een gemeentelijke verordening inzake de voorbouwlijn en op voorwaarde dat de wijziging van de inplanting zich beperkt tot de verplaatsing die tot gevolg heeft dat het gebouw dezelfde voorbouwlijn krijgt als de dichtstbijzijnde gebouwen of tot de verplaatsing conform de in de verordening voorziene voorbouwlijn ;

4° het uitbreiden van een bestaand gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijke gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu, of het noodzakelijk gevolg van een voorwaarde die betrekking heeft op de gezondheid van de mens opgelegd op advies van de bevoegde administratie naar aanleiding van een in het kader van genoemd decreet verleende vergunning, of het noodzakelijk gevolg van maatregelen voorgeschreven door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie, of het noodzakelijk gevolg van maatregelen voorgeschreven in het kader van de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, in het kader van de wet van 24 maart 1987 betreffende de dierengezondheid, of in het kader van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren ;

5° aanpassingswerken aan of bij een gebouw bedoeld in 4°, zonder dat het overdekte volume wordt uitgebreid ;

6° het uitbreiden van een bestaande woning ; de uitbreiding kan met inbegrip van de woningbijgebouwen, die er fysisch één geheel mee vor-

Voorzitter

men, slechts leiden tot een maximaal bouwvolume van 850 m³ nuttige ruimte ; deze uitbreiding mag de 100 % volumevermeerdering echter niet overschrijden.

De Vlaamse regering kan hiervoor de nadere regels vaststellen.

De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 6°, gelden enkel indien voldaan is aan de volgende voorwaarden :

- a) de woning of gebouw is op het moment van de vergunningsaanvraag niet verkrot ;
- b) de woning of gebouw is vergund of wordt geacht vergund te zijn ;
- c) zo het bestaande bouwvolume meer bedraagt dan 1.000 m³, dient het volume van de herbouwde woning beperkt te blijven tot 1.000m³ ;
- d) het aantal woonegelegenheden moet beperkt blijven tot het bestaande aantal.

Woningen of gebouwen worden beschouwd als verkrot indien ze niet voldoen aan de elementaire vereisten van stabiliteit op het moment van de eerste vergunningsaanvraag tot ver- of herbouwen.

De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 6°, gelden niet voor de recreatiegebieden en de ruimtelijk kwetsbare gebieden, behoudens de parkgebieden. Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuureservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangeduid op de plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Onder recreatiegebieden worden verstaan de gebieden voor dagrecreatie, gebieden voor verblijfsrecreatie en de ermee vergelijkbare gebieden, aangeduid op de plannen van aanleg.

§ 2. De vergunningverlenende overheid mag, bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning die betrekking heeft op een vergunningsplichtige

wijziging van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie in de zin van artikel 99, § 1, eerste lid, 6°, alleen afwijken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg in de volgende gevallen :

– het wijzigen van het gebruik van een bestaand vergund, eventueel leegstaand, landbouwbedrijf, dat volgens het gewestplan niet gelegen is in een recreatiegebied of een ruimtelijk kwetsbaar gebied, behoudens een parkgebied, met als nieuw gebruik uitsluitend wonen, én op voorwaarde dat de volgende voorschriften nageleefd worden :

1° de bedrijfswoning en de bijgebouwen die er fysisch één geheel mee vormen, krijgen als nieuw gebruik wonen met uitsluiting van meergezinswoningen, maar met inbegrip van tijdelijke verblijfsgelegenheden op voorwaarde dat landbouw als nevenbestemming nog aanwezig blijft ;

2° de bedrijfsgebouwen van dit landbouwbedrijf mogen niet afgesplitst worden van de bedrijfswoning en kunnen enkel een nieuw gebruik krijgen als woningbijgebouwen, of als accommodatie voor tijdelijke verblijfsgelegenheden op voorwaarde dat landbouw als nevenbestemming nog aanwezig blijft ;

– het wijzigen van het gebruik van een bestaand, vergund gebouw voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor deze wijzigingen van gebruik.

De hierboven beschreven wijzigingen van gebruik kunnen eventueel gecombineerd worden met de onder § 1, eerste lid, 1° tot en met 6° beschreven mogelijkheden.

Al de hierboven vermelde afwijkingen kunnen slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. De Vlaamse regering kan hiertoe in een besluit de nadere regels vastleggen, zoals ondermeer met betrekking tot de ruimtelijke draagkracht van het gebied en de verweving van de functies.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het wijzigen van het gebruik kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een ver-

Voorzitter**Amendement Nr. 40**

goeding zoals bedoeld in de artikelen 84 tot en met 86. "

voorgesteld door de heren Pieter Huybrechts
en Frans Wymeersch
na indiending van het verslag

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Artikel 9**Amendement Nr. 36**

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans,
Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy
en Johan De Roo
na indiening van het verslag

Aan de voorgestelde tekst van artikel 145bis een §3 toevoegen die luidt als volgt :

"§ 3. In geval van heirkraft is herbouwen tot de oorspronkelijke staat altijd toegelaten onder voorwaarde van meldingsplicht. "

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 9

In de voorgestelde tekst van artikel 145bis, § 1, eerste lid, 6°, op de vijfde regel, de woorden "nuttige ruimte" schrappen.

Artikel 10

In artikel 171 van hetzelfde decreet, wordt het tweede lid opgeheven.

Amendement Nr. 35

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans,
Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy
en Johan De Roo
na indiening van het verslag

– *Aangenomen.*

Artikel 11**Artikel 9**

In de voorgestelde tekst van artikel 145bis, § 1, laatste lid, op de eerste en tweede regel, de woorden "De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 6°, gelden" vervangen door de woorden "De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 6°, geldt".

Aan artikel 193, § 3, van hetzelfde decreet, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Voor het einde van het zesde jaar na de inwerkingtreding van dit decreet stelt de Vlaamse regering vast welke gemeenten niet beschikken over een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat de stedenbouwkundige voorschriften bepaalt inzake de bestemming, de inrichting en/of het beheer van woningen, waarvoor thans de bepalingen van artikel 145bis van toepassing zijn. Die vaststelling wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, uiterlijk de laatste dag van de periode van zes jaar na de inwerkingtreding van dit decreet. Vanaf de datum van die bekendmaking bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad, worden in die gemeenten de aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in eerste aanleg ingediend bij en beslist door de bestendige deputatie van de provincie. In dat geval worden alle taken van de gemeente inzake vergunningverlening overgenomen door de provincie. Tevens worden alle taken van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar overgenomen door de

Amendement Nr. 39

voorgesteld door de heren Pieter Huybrechts
en Frans Wymeersch
na indiending van het verslag

Artikel 9

In de voorgestelde tekst van artikel 145bis, § 1, het laatste lid schrappen.

Voorzitter

provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Tegen de beslissingen van de bestendige deputatie inzake de vergunningsaanvragen kan beroep worden ingesteld bij de Vlaamse regering. De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de indiening en de behandeling van het beroep."

– *Aangenomen.*

Artikel 12

In artikel 195bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden "afwijken van de voorschriften van een gewestplan" vervangen door de woorden "afwijken van de voorschriften van een plan van aanleg" ;

2° aan het eerste lid wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"3° het uitvoeren van instandhoudings- en onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit van een bestaande vergunde woning of een bestaand vergund gebouw, met uitsluiting van verkrotte woningen of gebouwen. Onder instandhoudings- en onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit, worden werken verstaan die het gebruik van een woning of gebouw voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door ingrepen, die betrekking hebben op de constructieve elementen. Daaronder wordt onder meer begrepen het vervangen van dakgebinten en het gedeeltelijk vervangen van de bestaande buitenmuren." ;

3° het derde en vierde lid worden opgeheven ;

4° het vijfde lid wordt vervangen door wat volgt :

"De weigering tot het verlenen van een vergunning voor werken, handelingen of wijzigingen van de functie, vermeld in het eerste lid, kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 35 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999 en 26 april 2000."

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 41

voorgesteld door de heren Pieter Huybrechts
en Frans Wymeersch
na indiening van het verslag

Artikel 12

2° schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 12bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 42

voorgesteld door de heren Pieter Huybrechts
en Frans Wymeersch
na indiening van het verslag

"Artikel 12bis (nieuw)

Een artikel 12bis invoegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 12bis (nieuw)

Het uitvoeren van instandhoudings- en onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit van een bestaande vergunde woning of een bestaand vergund gebouw, met uitsluiting van verkrotte woningen of gebouwen, is enkel onderhevig aan meldingsplicht. Onder instandhoudings- en onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit, worden werken verstaan die het gebruik van een woning of gebouw voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door ingrepen, die betrekking hebben op de constructieve elementen. Daaronder wordt onder meer begrepen het vervangen van dakgebinten en het gedeeltelijk vervangen van de bestaande buitenmuren."

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Voorzitter

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt een artikel 195quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 195quater

In het geval van een definitieve weigering tot het verlenen van een vergunning op basis van ruimtelijke motieven voor het uitvoeren van onderhouds- en instandhoudingswerken aan vergunde, niet-verkrotte gebouwen, vermeld in artikel 195 bis, eerste lid, 3°, kan de eigenaar de aankoop van zijn perceel, met inbegrip van alle op dat perceel vergunde of geacht vergunde gebouwen, door het Vlaamse Gewest eisen.

Dit geschiedt door het sturen van een aangetekende brief binnen de twaalf maanden na de definitieve weigering. Het vorderingsrecht vervalt evenwel definitief één jaar na het verstrijken van de bedoelde termijn van twaalf maanden.

De aankoop gebeurt aan de waarde van het goed op het moment van de definitieve weigering en wordt bepaald overeenkomstig artikel 85, § 1, derde lid.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels inzake deze aankoop."

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In hetzelfde decreet wordt een artikel 195quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt

"Artikel 195quinquies

De in de artikelen 145bis en 195bis, eerste lid, 3° vermelde voorwaarde dat de werken en handelingen gebeuren aan een bestaand vergund of vergund geacht gebouw geldt niet voor de vergunningsaanvragen, ingediend voor het verstrijken van een termijn van één jaar volgend op de inwerking-treding van die bepalingen, voor zover de aanvrager kan aantonen dat de werken en handelingen worden of zijn uitgevoerd aan een gebouw dat bij

de aanvang van de werken bestond en geheel of gedeeltelijk vergund was of werd geacht."

– *Aangenomen.*

Artikel 15

In artikel 43, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, worden het zesde tot en met het zeventiende lid vervangen door wat volgt :

"Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar toepassing maken van de bepalingen van de artikelen 145, 145bis, 195bis en 195quinquies van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening."

– *Aangenomen.*

De artikelswijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren André Denys en Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer André-Emiel Bogaert houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen

– 747 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Denys en Tobback, mevrouw Vertriest en de heer Bogaert houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Wille, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Denys en Tobback, mevrouw Vertriest en de heer Bogaert houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan artikel 28 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4. Aanvullend op de vergoedingen vermeld in § 3, kan de Vlaamse regering een vergoeding toekennen voor andere handelingen van beheer van dierlijk afval. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden waaronder de in het kader van beheer van dierlijk afval verrichte prestaties worden vergoed lastens het Vlaamse Gewest.”.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Eloi Glorieux en Jos Bex betreffende het verbod op weekendvluchten boven Brussel – 580 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy, Vermeiren, Tobback, Glorieux en Bex betreffende

het verbod op weekendvluchten boven Brussel dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- overtuigd van de rol van de Nationale Luchthaven in het verschaffen van economische welvaart en tewerkstelling in Vlaams-Brabant ;
- erkennende dat een grote luchthaven in een dichtbevolkte regio, naast een aantal troeven, steeds ook een zekere niet te vermijden hinder voor de omwonenden zal veroorzaken ;
- gezien de aangenomen resolutie van het Europees Parlement over nachtvluchten en geluidshinder in de nabijheid van luchthavens, waarin onder meer wordt gesteld dat het Europees Parlement :
 - van mening is dat strenge geluidsemissiewaarden in wezenlijke mate zouden bijdragen tot de ontwikkeling en inzet van geluidsarmere vliegtuigen ;
 - van oordeel is dat vluchten, in het bijzonder 's nachts, de bevolking overlast aandoen en dat het aantal ervan derhalve zou moeten worden verminderd ;
 - zich bewust van het feit dat lawaaioverlast van vliegtuigen, zowel overdag als 's nachts, niet alleen hinderlijk is, maar ook de gezondheid aantast en zodoende de kwaliteit van leven in bepaalde delen van Vlaams-Brabant significant kan beïnvloeden ;
 - overwegende dat ten gevolge de evolutie van de luchtvaartactiviteit het vliegtuiglawaaï in Vlaams-Brabant – ondanks de in het federaal akkoord van 11 februari 2000 over de Nationale Luchthaven aangekondigde maatregelen – de levenskwaliteit negatief kan beïnvloeden ;
 - van mening dat het federaal akkoord van 11 februari 2000 over de Nationale Luchthaven, een belangrijke eerste aanzet vormt om tot een economische, sociale en ecologische symbiose inzake de luchthavenproblematiek te komen, maar op het vlak van het herstellen van de levenskwaliteit van grote bevolkingsgroepen in Vlaams-Brabant dringend moet worden aangevuld met Vlaamse beleidsmaatregelen ;

Voorzitter

- van mening dat een aantal specifieke maatregelen uit het federaal akkoord van 11 februari 2000 over de Nationale Luchthaven, bedoeld om de geluidsoverlast terug te dringen, nog steeds niet in voege zijn of niet tot het gewenste resultaat hebben geleid ;
 - van mening dat de afschaffing van de “Route Chabert”, zoals ze in uitvoering van het federaal akkoord op advies van de werkgroep Probru werd doorgevoerd, een verschuiving inhoudt van de geluidshinder naar Vlaams-Brabant ;
- vraagt aan de Vlaamse regering :
- 1° de onderhandelingen met de andere gewesten te versnellen, teneinde dringend tot gelijkvormige geluidsnormen te komen die beantwoorden aan de normen van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake slaapverstoring en in ieder geval voldoende streng zijn om de leefbaarheid overdag en de nachtrust van de bewoners in Vlaams-Brabant in belangrijke mate te herstellen ;
 - 2° maatregelen uit te vaardigen die bijdragen tot een vermindering van het aantal nachtvluchten ;
 - 3° er bij de federale regering op aan te dringen om bij de isolatie van huizen in de meest lawaaiërieste zones, naar een volledige vergoeding te streven ;
 - 4° de klachten van de bewoners uit Vlaams-Brabant inzake vliegtuiglawaai ernstig te nemen en de bewonerscomités actief te laten participeren in de overlegorganen.

De bespreking is geopend.

De heer Wille, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we hebben gedurende enkele maanden het oorspronkelijke voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy in de commissie besproken. Gezien de evolutie is het voorstel echter achterhaald. De democratische fracties hebben dan ook gezamenlijk het initiatief genomen om een

nieuwe geactualiseerde tekst op te stellen om de geluidshinder van de luchthaven van Zaventem voor de bewoners van Vlaams-Brabant terug te dringen.

Op ons aandringen heeft minister Dua ondertussen bij haar federale collega bedongen dat bij de hertekening van de vliegroutes voortaan ook rekening wordt gehouden met het criterium ‘nieuw gehinderde’ in Vlaams-Brabant. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan een belangrijke bekommernis van de commissie.

Het voorstel dat morgen ter stemming wordt voorgelegd, vraagt dat er versneld met de gewesten naar gelijkvormige geluidsnormen wordt gestreefd. Ze moeten beantwoorden aan de normen van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake de slaapverstoring. Ze moeten in elk geval voldoende streng zijn om de leefbaarheid in Vlaams-Brabant overdag, maar zeker 's nachts in belangrijke mate te herstellen.

We vragen ook maatregelen uit te vaardigen op Vlaams niveau. Ze moeten bijdragen tot een vermindering van het aantal nachtvluchten. De Vlaamse regering moet er bij de federale overheid op aandringen om de kosten van de isolatie van huizen die in de meest lawaaiërieste zones liggen, volledig te vergoeden. Tot nu toe gebeurt dat slechts gedeeltelijk.

Het federaal akkoord van februari 2000 over de nationale luchthaven was een eerste belangrijke stap in het proces om tot een algemene, geïntegreerde visie te komen. Het wordt nu evenwel tijd om de Vlaamse bevoegdheden als aanvulling bij dit federaal akkoord te laten spelen. We willen dat er concrete richtlijnen worden opgesteld om de geluidshinder terug te dringen.

We zijn dan ook verheugd dat alle democratische fracties in het Vlaams Parlement deze bekommernis delen en dat ze elkaar gevonden hebben in het voorstel van resolutie. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, dit voorstel heeft als bedoeling de overlast die in Vlaams-Brabant is ontstaan na het afschaffen van de route-Chabert en de onevenwichtige spreiding van het lawaai 's nachts en tijdens de weekends die in een bepaalde regio helemaal niet te harden is, terug te dringen.

Becq

We steunen allemaal minister Dua bij haar besprekingen. We hopen dat de mensen 's avonds effectief kunnen slapen en niet met oordopjes in de kelder moeten gaan zitten.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Guy Swennen en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende de situatie van de maatschappelijk werkers in de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 646 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw De Martelaer, mevrouw Ceysens, de heer Swennen en mevrouw Janssens-Vanoppen betreffende de situatie van de maatschappelijk werkers in de openbare centra voor maatschappelijk welzijn dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° het aantal taken dat de Vlaamse en federale overheid aan de lokale OCMW's geeft, alsmaar toeneemt ;
- 2° bij de maatschappelijk werkers die deze taken moeten uitvoeren de werkdruk stijgt en de stress toeneemt en dat daarnaast enige vorm van personeelsnorm ontbreekt ;
- 3° er behoefte is aan vorming en ondersteuning van de individuele maatschappelijk werkers ;
- 4° de schaarste op de arbeidsmarkt groeit en een tewerkstelling binnen een private sociale dienst aantrekkelijk wordt ;

5° er op het vlak van de verloning problemen zijn ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° werk te maken van de invulling van een partnership tussen de gemeenten en de Vlaamse overheid met betrekking tot de basis-, supplementaire en projectmatige dienstverlening, en dat partnership te koppelen aan een voldoende basisfinanciering ;
- 2° een personeelsnorm voor maatschappelijk werkers wetenschappelijk uit te werken ;
- 3° systemen van intergemeentelijke samenwerking te ontwikkelen ter ondersteuning van de sociale diensten ;
- 4° meer financiële middelen vrij te maken voor vorming en ondersteuning van de maatschappelijk werkers.

De bespreking is geopend.

De heer Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, onze fractie heeft een amendement opnieuw ingediend. We staan achter de beweegredenen voor dit voorstel van resolutie. Maatschappelijk werkers staan onder grote druk, en een personeelsnorm is inderdaad een goed idee. Om geloofwaardig te blijven, moet dan echter wel voor de nodige middelen worden gezorgd. Dat is de motivatie van ons amendement.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Op dit voorstel van resolutie is er een amendement.

We zullen morgen om 16 uur de stemming over het amendement en de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Sonja Becq en mevrouw Veerle Heeren c.s. betreffende het statuut van onthaalgezinnen – 739 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en mevrouw Heeren c.s. betreffende het statuut van onthaalgezinnen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende :

- 1° dat kinderopvang een instrument is om een soepele combinatie van het gezinsleven, arbeidsparticipatie en ruimere maatschappelijke participatie mogelijk te maken ;
- 2° dat de organisatie van kwaliteitsvolle kinderopvang een hoge maatschappelijke waardering verdient ;
- 3° dat de belangen en behoeften van kinderen centraal moeten staan bij de werking van de opvang. Opvang is geen oppas maar een combinatie van ontspanning, pedagogie, relatievorming en verzorging op maat van elk kind ;
- 4° dat de CVP pleit voor een kwaliteitsvolle, toegankelijke en betaalbare kinderopvang¹ ;
- 5° dat zowel de particuliere als de gesubsidieerde kinderopvang, elk volgens hun eigen spelregels, hun waarde hebben bewezen en ook aan bod moeten kunnen blijven komen bij de organisatie van de kinderopvang ;
- 6° dat de kwaliteit en de betaalbaarheid (inkomensgerelateerde bijdragen) van de kinderopvang op een structurele wijze het best gewaarborgd, ondersteund en gecontroleerd worden in de gesubsidieerde sector ;
- 7° dat de ouders moeten kunnen kiezen tussen crèches, (mini-)kinderkribbes, opvanginstellingen of onthaalgezinnen, wanneer ze een beroep wensen te doen op kinderopvang ;
- 8° dat het aantal onthaalgezinnen een gestage daling blijft vertonen : tussen 1997 en 1999 was dit 3,8% (cfr. Kind en gezin in Vlaanderen, 2000) ;
- 9° dat uit cijfers blijkt dat door 13,5% van de diensten voor onthaalgezinnen, door een tekort aan onthaalouders, afwijkingen op de reglementering werden gevraagd ;
- 10° dat het gebrek aan rechtszekerheid het belangrijkste element in deze daling van het aantal beschikbare onthaalgezinnen vormt en daarmee samenhangend het gebrek aan een volwaardig statuut dat onthaalouders ervaren, zeker in een situatie waarin de behoefte aan arbeidskrachten hoog is ;
- 11° dat het werken als onthaalmoeder in de loop der jaren evolueerde – mede onder invloed van de gestelde kwaliteitseisen – tot een volwaardige baan (zonder het engagement en de roeping ervan te verliezen) ;
- 12° dat niet enkel een verbetering van het juridische statuut, maar ook van de werkingssituatie van onthaalgezinnen nodig is om een blijvende kwaliteitsvolle kinderopvang te garanderen. Hier kan gedacht worden aan een extra vergoeding voor flexibele opvang of een vormingsvergoeding. Deze meerprijs kan niet zonder meer verhaald worden op de ouders. De kinderopvang in al zijn vormen moet betaalbaar blijven ;
- 13° dat op Vlaams niveau een aantal mozaïekmaatregelen werden voorgesteld die door de onthaalouders als lapmiddelen worden aangevoeld. Een premie voor startende onthaalouders en de beloftes voor enerzijds een gelijke fiscale aftrek voor de zelfstandige onthaalgezinnen en anderzijds voor een beperkte ongevallenverzekering geven onvoldoende basiszekerheid ;
- 14° dat er op federaal niveau wordt gewerkt aan een statuut voor onthaalgezinnen. Dit statuut is essentieel om de ontwikkeling van het kinderopvanglandschap op Vlaams niveau te blijven garanderen ;
- 15° dat de Vlaamse overheid ook in dit debat haar stem moet laten horen en daarom :
 - a) bij de federale overheid moet aandringen op de uitwerking van een volwaardig statuut ;

Voorzitter

- b) moet zorgen voor de nodige financiële middelen om dat volwaardige statuut op Vlaams niveau mogelijk te maken. Dit impliceert zowel de regeling van socialezekerheidsbijdragen voor de onthaalgezinnen als een ondersteuning van de diensten die verplichtingen als werkgever zullen moeten opnemen ;
- c) moet zorgen voor de nodige regelgeving om de werking met dit statuut mogelijk te maken ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° aan te dringen bij de federale overheid op een volwaardig statuut voor onthaalgezinnen ;
- 2° in de begroting 2002 de nodige middelen uit te trekken om dit statuut op Vlaams niveau effectief waar te maken, zowel op het niveau van de onthaalgezinnen als op het niveau van de werking van de diensten ;
- 3° tegen 2002 het nodige regelgevend kader te ontwikkelen om de werking van de diensten met onthaalouders in een volwaardig statuut mogelijk te maken.

Dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 29 juni 2001 heeft mevrouw Becq verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

– *Bij door de voorzitter geconstateerde eenparigheid wordt besloten tot het aanvatten van de bespreking.*

De bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, collega's, een maand geleden kwamen 3.000 onthaalmoeders op straat om een volwaardig statuut te eisen voor onthaalgezinnen. Op dit moment is er een groot tekort aan onthaalgezinnen. De reden daarvoor is het gebrekkige statuut. Ze vinden dat noch de mozaïekmaatregelen die minister Vogels voorstelde, noch het vangnet dat de federale over-

heid in gedachten heeft, ver genoeg gaan, en willen dat de Vlaamse regering voor meer steun zorgt.

Dit voorstel van resolutie is niet zonder belang. Op federaal niveau is men nog altijd aan het onderhandelen. Naar verluidt wil men ook daar meer doen dan alleen maar een sociaal vangnet aanbieden. Mijns inziens is het belangrijk om dit voorstel van resolutie te steunen en de Vlaamse regering ertoe op te roepen mee te ijveren voor een volwaardig statuut voor onthaalgezinnen. Ze moet voorzien in de nodige middelen en regelgeving.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Dirk De Cock, mevrouw Dominique Guns, mevrouw Anne Marie Baeke en mevrouw Ann De Martelaer betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden
– 748 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer De Cock, mevrouw Guns, mevrouw Marie Baeke en mevrouw De Martelaer betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ;
- gelet op de hoorzittingen van 18 en 19 oktober 2000, gehouden in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid in het kader van het voorstel van resolutie betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden en woningen (*Parl. St.* VI. Parl. 1999-2000, nr. 268/2) ;
- overwegende dat iedereen het recht op kwalitatief hoogstaand en betaalbaar wonen heeft ;

Voorzitter

- vaststellende dat de prijzen van bouwgronden en van woningen in Vlaanderen de laatste jaren onder invloed van diverse factoren een inhaalbeweging hebben ondergaan, waardoor ze beduidend sterker gestegen zijn dan de koopkracht van de gemiddelde Vlaming ;
- overwegende dat die trend door de grond-schaarste de komende jaren mogelijk nog sterker zal worden ;
- overwegende dat er een verschil is tussen het aantal nog te bebouwen bouwgronden (langs uitgeruste weg of in een verkaveling) en het aantal daarvan dat daadwerkelijk op de markt komt ;
- overwegende dat de dure grond- en woningprijzen het bouwen en verwerven van een eigen woning voor heel wat mensen onmogelijk dreigt te maken en dat ook de realisatie van sociale-woningbouwprojecten er door bemoeilijkt wordt ;
- vraagt de Vlaamse regering

- 1° het aanbod aan bouw kavels binnen de stedelijke gebieden te stimuleren, zodat de taakstellingen als gevolg van de afbakeningsprocessen van de verschillende stedelijke gebieden kunnen worden gerealiseerd. Hierbij gaat voldoende aandacht naar een gevarieerd aanbod waardoor de druk om te bouwen in het buitengebied kan afnemen ;
- 2° de renovatie van bestaande woningen te stimuleren, om een voldoende aanbod van goed uitgeruste woningen te ontwikkelen, waarbij ondersteuningsmaatregelen zich in het bijzonder richten tot de laagste inkomensgroepen ;
- 3° de bestaande grondreserves van de VHM, de SHM's en de nog te bebouwen of verder te verdichten gronden in bezit van overheids-(instellingen) te inventariseren en na te gaan onder welke voorwaarden die op korte tot middellange termijn te bebouwen zijn ;
- 4° de gemeenten er toe aan te zetten een aanbod aan sociale woningen aan te bieden dat minstens overeenkomt met de vastgestelde behoefte uit de plaatselijke woonbehoefte-studie ;

5° er op toe te zien dat de bestaande instrumenten met betrekking tot het grond- en pandenbeleid in het kader van het decreet op de ruimtelijke ordening en in het kader van de Vlaamse Wooncode, zo efficiënt en effectief mogelijk worden toegepast, onder meer in het licht van de grondige evaluatie op basis van de studie door de Vlaamse regering aangekondigd, en waar nodig de gemeenten daarbij te ondersteunen ;

6° naast de verplichte termijnen die werden ingevoerd met betrekking tot de realisatie van verkavelingen ook het snel bouwen op bouwpercelen binnen nieuwe verkavelingen te stimuleren ;

7° het bestaande instrumentarium verder te versoepelen zodat ook particuliere groepsbouw en groepsbewoning gestimuleerd worden.

De bespreking is geopend.

De heer De Smet, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk De Cock, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, collega's, de aanleiding voor dit voorstel van resolutie is de bekommernis over de betaalbaarheid van de bouwgronden voor het overgrote deel van de Vlamingen.

Onder meer door een vermindering van het aantal beschikbare kavels door het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het ontstaan van een kunstmatige schaarste zijn de prijzen van bouwgronden en woningen onomkeerbaar gestegen. Uit cijfers in de Gids der Onroerende Waarden van mei 2000 blijkt dat de bouwgrondprijzen in Vlaanderen met 25 percent zijn gestegen in twee jaar tijd. Terwijl vroeger bij nieuwbouw 25 percent van het budget naar de bouwgrond ging en 75 percent naar de constructie, is de verhouding nu 60/40.

De nog recentere cijfers over het jaar 2000 bevestigen het doorzetten van deze trend en tonen aan dat huizen en gronden opnieuw duurder werden in het afgelopen jaar. Het feit dat de hoorzitting aan bod kwam in de commissie is vooral te danken aan mevrouw Heeren. Ik wil haar hiervoor ook hartelijk danken. Na afsluiting van de hoorzitting over dit thema werd een voorstel van resolutie opgesteld met een aantal vragen aan de Vlaamse regering. Het voorstel werd in de commissie besproken

De Cock

samen met het voorstel van de resolutie van mevrouw Heeren, dat aan de basis lag van de hoorzitting. Door de commissie werd beslist enkel het voorliggende voorstel van resolutie te weerhouden, onder meer omwille van de duidelijkheid, de concreetheid en de haalbaarheid.

In de resolutie vraagt het parlement aan de Vlaamse regering om een gevarieerd aanbod aan bouw kavels binnen de stedelijke gebieden te stimuleren, de renovatie te stimuleren met een bijzondere aandacht voor de laagste inkomensgroepen, de bestaande grondreserves via de overheidsinstellingen VHM en SHM verder te inventariseren en zo mogelijk te laten benutten, de gemeenten aan te zetten tot het voorzien in sociale woningen, toe te zien op het efficiënt en effectief toepassen van het bestaande instrumentarium uit het grond- en pandenbeleid van de Vlaamse wooncode door de gemeenten en hen hierbij te ondersteunen, het snel bouwen op bouwpercelen binnen nieuwe verkavelingen te stimuleren en particuliere groepsbouw en groepsbewoning mogelijk te maken.

Onze fractie steunt deze resolutie vanuit haar bekommernis om een goede en betaalbare woongegelegenheid te garanderen voor iedereen. Wanneer zich dermate hoge prijsstijgingen voordoen, is het de verantwoordelijkheid van het beleid om op zoek te gaan naar de oorzaken en zo nodig het beleid bij te sturen. In de voorliggende resolutie doet het parlement een aantal aanbevelingen nadat ze verschillende actoren uit het veld heeft gehoord. Wij onthouden vooral de nadruk op een doorgedreven renovatiebeleid, het ondersteunen van de gemeentelijke toepassing van het voorziene instrumentarium, het mogelijk maken van particuliere groepsbouw en het aanbieden van stimuli voor het snelbouwen bij aankoop van bouwpercelen binnen nieuwe verkavelingen.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, inderdaad namen we meer dan een jaar geleden het initiatief om een resolutie op te stellen, die een begin van oplossing moest aanreiken voor het fenomeen van sterk stijgende prijzen van woningen en bouwgronden. Ik denk dat we niet langer het feit over het hoofd konden zien dat vele gezinnen er ook vandaag niet meer in slagen om die eigen woning te verwerven. De prijs van de grond wordt steeds maar duurder en bereikt eigenlijk zelfs een niveau waarbij het voor een gezin met een normaal inkomen onmogelijk wordt om nog

bouwgrond te kopen en er nadien een woning op te bouwen. Een woning kopen, is een vrij moeilijke opgave. In bepaalde streken ligt die aankoopprijs dermate hoog dat, zeker indien men nog enige renovatiewerken aan de woning moet doen, het verwerven van de woning bijna een privilege wordt voor sommigen in plaats van een recht voor iedereen. Voor de Vlaming, die zoals algemeen geweten een sterke drang naar eigendomsverwerving heeft, is dat toch wel een vrij ernstig probleem.

Ik wil ook in rekening brengen dat dit ook moet kunnen geplaatst worden binnen het ruimtelijk structuurplan van enkele jaren geleden. Deze regering heeft immers de steun die er in het verleden altijd was voor die eigendomsverwerving toch wel stelselmatig afgebouwd, en dit ten voordele van het sociale huren. Gelukkig is er vrij recent een nieuw premiestelsel ingevoerd, dat jammer genoeg beperkt is in de tijd.

De heer De Cock heeft inderdaad al verwezen naar de vrij recente gids van onroerende goederen. Ik zal de cijfers niet herhalen, maar verwijs daarvoor naar het uitgebreid verslag dat is opgemaakt en ook naar onze hoorzitting. Zelf drong ik erop aan om het aanbod van sociale koop- en huurwoningen en middelgrote woningen gevoelig uit te breiden. Ik hoop in elk geval met de vierde nieuwe minister in aantocht dat de ambitie van destijds wordt bereikt en dat we niet te maken krijgen met de zoveelste aankondiging van 'plus 5000 woningen', die weeral door die nieuwe minister zullen worden gerealiseerd.

Een tweede aspect betrof de aanmoediging van het aanbod van sociale en middelgrote kavels. Ten derde ging het om een financiële ondersteuning voor het verwerven van een eerste eigen gezinswoning, waarvoor de voorganger van minister Van Grumbergen, minister Sauwens, reeds een nieuw stelsel heeft ingevoerd, dat jammer genoeg beperkt is in de tijd.

Een vierde aspect dat ter sprake kwam, was het valoriseren van de grondreserves van zowel de VHM als de huisvestingsmaatschappijen, uiteraard binnen de krijtlijnen van het ruimtelijk structuurplan.

Ten vijfde was er het min of meer opdringen van een aanbod sociale woningen aan elke gemeente, in elk geval tot de gemeenten het Vlaams gemiddelde zouden bereiken.

Tot slot was er het heel belangrijke – mogelijke – instrument van de Grondbank die zou worden op-

Heeren

gericht. Zo zouden overheidsdiensten als grondontwikkelaar kunnen opereren.

Ik moet evenwel vaststellen dat deze meerderheid het idee om het aanbod van betaalbare bouwgronden en woningen te vergroten enigszins heeft uitgehold. De meerderheidspartijen reduceren de problematiek van betaalbaar wonen immers in essentie tot het stimuleren van het aanbod van bouw kavels binnen de stedelijke gebieden. Momenteel is er sprake van prijsstijgingen in het landelijke gebied. Dit is een Vlaams fenomeen dat alleen kan worden verholpen door maatregelen gericht op het hele Vlaamse grondgebied. Ik wil er ook op wijzen dat de grensstreek met Nederland, in provincies als Antwerpen en Limburg, niet alleen wordt geconfronteerd met hoge prijzen, maar ook wordt gekenmerkt door de afwezigheid van grote steden. Bovendien mag de aandacht zich niet beperken tot de laagste inkomensgroepen. Voor deze groepen moeten de inspanningen inzake sociale huisvesting weliswaar worden opgedreven, maar toch mag niet worden vergeten dat de steeds groter wordende middenklasse grote problemen heeft met de sterk gestegen prijzen. Die groep komt vandaag niet meer in aanmerking voor een socialehuurwoning en heeft het ook al moeilijk om in aanmerking te komen voor een sociale kavel, door die grote prijsstijging. De tijd zal uitwijzen of ik gelijk heb, maar mij lijkt het dat dit voorstel van resolutie de situatie in die sector niet ten goede zal keren. Het is weliswaar een voorstel dat enigszins tot stand is gekomen vanuit de overtuiging dat er problemen zijn en dat we daaraan iets moeten doen : dit delen we. Het is vooral een voorstel dat past in de paars-groene logica dat er naast een CVP-voorstel ook sprake moet zijn van een meerderheidsvoorstel. De elementen ervan zijn echter onvoldoende krachtig om iets te doen aan dit probleem. *(Applaus bij de CVP)*

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ben me bewust van de ongetwijfeld opzienbarende gevolgen die lange betogen nog zullen hebben op de behoefte aan betaalbare bouwgronden in Vlaanderen. Ik zal het dan ook bijzonder kort houden.

Het voorliggende voorstel is een antwoord op het oorspronkelijke voorstel van mevrouw Heeren en andere CVP-leden. Naar aanleiding ervan werden hoorzittingen georganiseerd met vele actoren. Dat

was een zeer goed initiatief, omdat de duidelijk gestegen grondprijzen inderdaad zorgwekkend zijn en veel mensen bezighouden. Het was ook goed omdat uit de hoorzittingen en de daarop volgende debatten in de commissie is gebleken dat er, anders dan algemeen gedacht of aangevoeld bij de publieke opinie, nog een voldoende reserve is aan bouwgronden in Vlaanderen. We moeten het dus veeleer hebben over een kunstmatige of – zoals mevrouw Heeren stelde – fictieve schaarste. Deze hoorzittingen en debatten hebben geleid tot het goedkeuren in de commissie van de nu voorliggende tekst. Naar ons aanvoelen vormt dit voorstel een meer evenwichtige en duidelijkere benadering van het probleem dan het oorspronkelijke voorstel van resolutie vanwege de CVP.

We zijn het om te beginnen eens met de stelling dat er stimuli moeten worden gegeven opdat elke gemeente voldoende sociale woningen zou aanbieden om te voldoen aan de plaatselijke woonbehoeften. Opleggen dat elke gemeente een aanbod moet hebben dat overeenstemt met het Vlaamse gemiddelde gaat ons te ver en lijkt ons in de praktijk trouwens weinig realistisch.

Ten tweede kunnen we ons ook beter terugvinden in een tekst die de aandacht verplaatst naar de vraag naar bouw kavels en renovatieprojecten in stedelijke gebieden, eerder dan de vlucht uit de stad nog te stimuleren door het bijkomend ondersteunen van het bouwen in landelijke gebieden.

Ten slotte zien we ook liever dat de beschikbare middelen bij voorkeur worden aangewend voor ondersteuningsmaatregelen die zich richten op een ruim aanbod van goed uitgeruste en betaalbare woningen voor de lagere inkomstengroepen. Dat is beter dan het nemen van lineaire maatregelen voor het verwerven van elke eerste gezinswoning, die dus ook gelden voor doelgroepen voor wie een dergelijke steun echt het verschil niet maakt om al dan niet eigenaar te worden.

Om al deze redenen zal het Vlaams Blok deze resolutie steunen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 22.22 uur.*
